Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αρ.Φύλλου 54

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2006

1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ ΗΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ...

1560 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ

ΕΚΔΟΣΗ: A. ROMERO

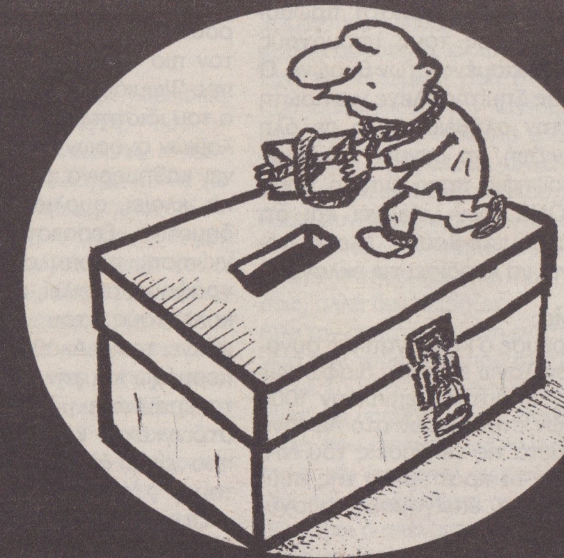
Μικρά αποσπάσματα απ' το βιβλίο-μαρτυρία του Σ. Ξηρού μέσα από τις Ειδικές Φυλακές Κορυδαλλού. Ο Ευαγγελισμός και τα ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ για την απόσπαση «ομολογιών» ή «πληροφοριών». σελ. 14-15

ΝΑΡΚΩΣΗ: η προσαρμογή της συμπεριφοράς με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών

σ. 12-13

ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΑΔΕΙΟ ΤΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΚΟΥΜΠΑΡΑ

Οι μπλε, πράσινοι, κόκκινοι και ροζ κουμπάροι

ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ, ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΥΝ, ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

Οι γελοιότητες περί ενεργών

Συγκρούσεις στη ΔΕΘ

Η βαθιά πλέον παράδοση των κοινωνικών συγκρούσεων δεν ξε-

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2006

1 ΕΥΡΩ

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Η ΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ...

1560 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ

ΕΚΔΟΣΗ: A. ROMERO

Μικρά αποσπάσματα απ' το βιβλίο-μαρτυρία του Σ. Ξηρού μέσα από τις Ειδικές Φυλακές Κορυδαλλού. Ο Ευαγγελισμός και τα ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ για την απόσπαση «ομολογιών» ή «πληροφοριών». σελ. 14-15

ΝΑΡΚΩΣΗ:

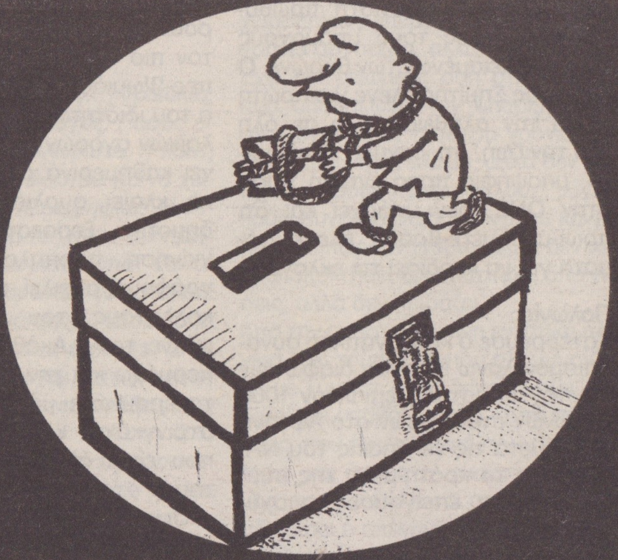
η προσαρμογή της συμπεριφοράς με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών σ. 12-13

Συγκρούσεις στη ΔΕΘ

Η βαθιά πλέον παράδοση των κοινωνικών συγκρούσεων δεν ξεριζώνεται με την μεταφορά μοντέλων εναλλακτικής «αγωνιστικής σύγκρουσης» συνδικαλιστικού τύπου, ούτε με τη δράση επίδοξων μιμητών των ΚΝΑΤ. σ. 4-5

ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΑΔΕΙΟ ΤΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΚΟΥΜΠΑΡΑ

Οι μπλε, πράσινοι, κόκκινοι και ροζ κουμπάροι

ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ, ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΥΝ, ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

Οι γελοιότητες περί ενεργών πολιτών δεν μπορούν να κρύψουν την μπόχα κάθε εκλογικής διαδικασίας

ΚΑΤΩ ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΙ

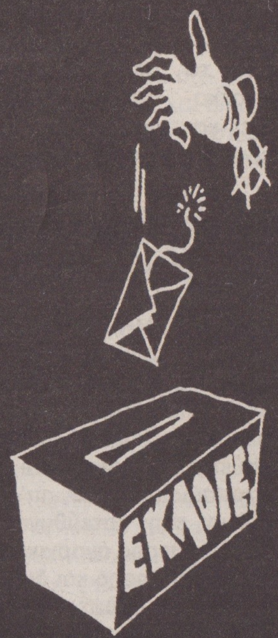
ΝΑΡΚΩΣΗ:
η προσαρμογή της συμπεριφοράς με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών σ. 12-13

Συγκρούσεις στη ΔΕΘ

Η βαθιά πλέον παράδοση των κοινωνικών συγκρούσεων δεν ξεριζώνεται με την μεταφορά μοντέλων εναλλακτικής «αγωνιστικής σύγκρουσης» συνδικαλιστικού τύπου, ούτε με τη δράση επίδοξων μιμητών των ΚΝΑΤ. σ. 4-5

ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΥΝ,
ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

Οι γελοιότητες περί ενεργών πολιτών δεν μπορούν να κρύψουν την μπόχα κάθε εκλογικής διαδικασίας

ΚΑΤΩ ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΙ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

•Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι
•Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας
•ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Όλοι .. μέσα!!

Ουγγαρία:
Ταραχές ξεσπούν στην Βουδαπέστη και κυβερνητικά κτίρια λεηλατούνται, όταν ο μαγυάρος Ξεκουκουλωτάκης δημοσιοποίησε κασέτα με μαγνητοφωνημένες συνομιλίες του εκσυγχρονιστή πρωθυπουργού προς τους υπουργούς του, «κεκλεισμένων των θυρών». Ο Ούγγρος Σημίτης έλεγε για πρώτη φορά την αλήθεια, ίσως σε όλη του την ζωή, ότι «Ισχυρή Ουγγαρία», υποψήφια προς ένταξη χώρα στην ΟΝΕ, δεν υπάρχει και ότι πρωί-μεσημέρι-βράδυ έλεγε ψέματα για να κερδίσει τις εκλογές.

Πολωνία:
Κατέρρευσε ο κυβερνητικός συνασπισμός λόγω έντονων διαφωνιών για την αποστολή επιπλέον 1000 πολωνών στρατιωτών στο Αφγανιστάν, μετά τις εκκλήσεις του ΝΑΤΟ προς τα κράτη-μέλη της συμμαχίας «για επείγουσες ενισχύσεις».

Ταϊλάνδη: Πραξικόπημα κατά της... διαφθοράς στη Μπανγκόνγκ. Ο πρωθυπουργός της χώρας εκθρονίστηκε όμορφα-όμορφα χωρίς να ανοίξει μύτη. Οι πραξικοπηματίες εκδίδουν ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία «αναγκάσθηκαν να καταλάβουν την εξουσία για να θέσουν τέλος στην διαφθορά, τον εθνικό διχασμό και την υποβάθμιση των... Ανεξάρτητων Αρχών». Εκπρόσωπος των πραξικοπηματιών είπε ότι ο στρα-

Ελλάδα:
Ο Πόλεμος κατά της Διαφθοράς βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση του. Αν πιστέψουμε τα κυβερνητικά ανακοινωθέντα, το Βόρειο Μέτωπο προβάλλει σθεναρή αντίσταση παρά τις απώλειες. Οι αιχμάλωτοι πολέμου, τρία μεσαία στελέχη της ΝΔ Θεσσαλονίκης, με δέκα θέσεις ο καθένας στο δημόσιο, κουμπαριές με υπουργούς και υπασπιστές του πρωθυπουργού στην εκλογική του περιφέρεια.

Οι θεαματικές μεταγωγές, τα φλας, τα τηλεπαράθυρα, οι αγανακτισμένοι μαϊντανοί που σκίζουν τα ρούχα τους για την ακρίβεια ως «αποτέλεσμα της έλλειψης ανταγωνισμού» και τα ρέστα και το στρας από τις χειροπέδες που φορούν οι ηθοποιοί, ικανοποιεί και τον πιο απαιτητικό υπήκοο. Ο Υπερ-Ψωμιάδης τώρα και με την νέα του ιδιότητα, του προέδρου των λαϊκών αγορών Θεσσαλονίκης, δίνει καθημερινά ρεσιτάλ στον φακό, κλαίει, ουρλιάζει, τραγουδάει δημοτικά, ξεροκαταπίνει από συγκίνηση, προπηλακίζει δημοσιογράφους, απειλεί, ασπάζεται τους κολλητούς του μητροπολίτες, ψέλνει τον ...Ακάθιστο και ...Τη Υπερμάχω και την άλλη στιγμή κατακεραυνώνει με αποκαλύψεις για στριγκάκια και άλλα πιπεράτα, που είναι άλλωστε η ειδικότητα του.

Οι μονομαχίες των πράσινων και μπλε κατεργαρέων με φόντο τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές έχουν γίνει πια κλισέ, χρήσιμες ωστόσο γιατί ξεκαθαρίζουν και στον πιο δύσπιστο, ότι οι δύο φατρίες έχουν διαφορές. Πράγματι, οι πράσινοι ήταν πιο επιδέξιοι απατεώνες, πιο επικοινωνιακοί λωποδύτες, πολύ πιο γκλαμουράτοι - σ' αυτό δεν τους έφτανε κανείς -ενώ οι λιμασμένοι γαλάζιοι συνάδελφοί τους πέφτουν μέσα στο μέλι, θέλουν να καταβροχθίσουν όλα δια μιας, χωρίς να σκέφτονται τις

δαμόπουλου, γνωστού στον υπόκοσμο των πολιτικών και με το ψευδώνυμο «Αδάμαντας». Η κυβέρνηση αγωνίζεται όμως με πείσμα να φτάσει και να ξεπεράσει τον αλήστου μνήμης Σημίτη. Ο καραμανλίσκος αντιγράφοντας τον Μεγάλο Απόντα θεώρησε χρήσιμο να κάνει «δημιουργική λογιστική», τραβεστί οικονομία και άλλες δημιουργικές μπαγαποντιές γιατί έρχονται εκλογές και πρέπει να δοθούν προνόμια στους ημετέρους. Πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, να και το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 25%! Άλλα η αντιγραφή δεν είναι μακρόπνοη λύση ακόμα και αν αντιγράφει κανείς τον Εκλιπόντα, χώρια που ο αλογο-σιούφας συνυπολόγισε το ξέπλυμα μαύρου χρήματος (από λαθρεμπόριο, ναρκωτικά) την πορνεία και άλλες τίμιες δραστηριότητες, στα κρατικά έσοδα. Η όποια κοροϊδία είναι εκ του πονηρού, οι εξαίρετοι κρατικοί λειτουργοί λειτούργησαν με υπευθυνότητα κατά τα δοκιμασμένα πρότυπα της Κολομβίας και της κατοχικής διοίκησης του Αφγανιστάν.

Ασυναρτησίες επί ασυναρτησιών από τους Βασικούς Συμ-μετόχους στην πιο άγρια λεηλασία, που επιμένουν ότι για να λυθεί το πρόβλημα της ακρίβειας στο γάλα θα πρέπει να διοριστεί ο κυρ-Λύκος μάνατζερ στις κτηνοτροφικές μονάδες, ώστε να λειτουργήσει επιτέλους αυτός ο πολύφερνος ανταγωνισμός, το πολυπόθητο ευρωπαϊκό μοντέλο εξαθλίωσης. Μυστικοκονδυλάκηδες, κομματικοί πεντακοσιομέδιμνοι, πολυθεσίτες, πολύχρωμα παπαγαλάκια — που κοστίζουν την μέρα όσο 100 συνταξιούχοι των 560 ευρώ το μήνα— απ' αυτούς που περνάνε ωραία τις διακοπές τους (Γκαργκάνας) και αντίστοιχους «ανέντιμους δασκάλους», που κουνούν το δάκτυλο, και τραγουδούν ρυθμικά «Δεν-αντέχει-η-οικονομία Δεν-αντέχει-η-οικονομία». Ένας αληθι-

ραντεβού με τους βιομηχάνους και τους εφοπλιστές. Το κράτος φαίνεται αποφασισμένο περισσότερο από ποτέ να επιβάλει περισσότερη εξαθλίωση (θυσίες) για την εξάπλωση των προνομίων της ευνοούμενης κάστας των αξιωματούχων, υπασπιστών και υπηρετών του.

Μέσα σε όλη αυτή την τούρλα για το γάλα, το σεμνό και ταπεινό κράτος αύξησε στα μουλωχτά την τιμή του έτερου είδους πολυτελείας που λέγεται «ψωμί» κατά 20 λεπτά του ευρώ. Έτσι ένα καρβέλι των 700 γραμμαρίων κοστίζει 1 ευρώ και 40 λεπτά, δηλ. 477 δραχμές και με απευθείας αναγωγή το κιλό κοστίζει 680 δραχμές.

Φαντάζουν πολύ μακρινές εκείνες οι εποχές που απειλήθηκε η συνοχή της Οικουμενικής για λίγες δραχμές αύξηση στο ψωμί.

Ευτυχώς που το βασανιστήριο των δημοτικών εκλογών θα τελειώσει σε δύο βδομάδες. Μια δυσβάσταχτη για τον κοινό νου διαδικασία, που κάνει τους ανθρώπους να γελάνε όταν δεν εξοργίζονται. Άσπρες αφίσες κολλημένες η μία δίπλα στην άλλη με το σλόγκαν του Νικήτα *«Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω - Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω - Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω...»* σίγουρα διεκδικούν ένα όσκαρ βλακείας. Δεν υπάρχει καν αγωνία ποιός Φασουλής θα εκλεγεί, γιατί ο νικητής έχει αναδειχθεί από τον πρώτο κιόλας γύρο των δημοσκοπήσεων. Αλλά θα είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουμε και τον τελευταίο γύρο που περιλαμβάνει την «αποφασιστική μάχη».

Η Υπερ-Φώφη που είναι δημοφιλής, επειδή το λένε οι δημοσκοπήσεις, προτείνει στους «καταναλωτές» να κάνουν κίνημα αντί-ακρίβειας, ο Πανίκας Ψωμιάδης ως και την μάνα του ανέβασε στο πό-

Επικεφαλής του ψηφοδελτίου του ΛΑΟΣ που είναι κατά της Νέας Τάξης είναι ο πρώην εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και στη Νέα Τάξη και γνωστός τηλεπαραθυράκιας, ειδικός για θέματα ανθρωπιστικών σφαγών (Θεοδωρακίδης), θυμίζοντας πολύ ευχάριστα στους άσχετους και αφελείς ότι η Νέα Τάξη είναι γνήσιο τέκνο της Παλιάς.

Ο υποψήφιος υπερνομάρχης Αθηνών καθηγητής εγκληματολογίας και πρύτανης των «Ενεργών Πολιτών» (η μπαρούφα της τετραετίας) ήταν ένας από τους επικεφαλής της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής του Αντιτρομοκρατικού νόμου. Την τελευταία μόλις στιγμή απομακρύνθηκε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου παιδείας επί Πασόκ από το ψηφοδέλτιο και εγκέφαλος του νόμου-πλαισίου για τα ΑΕΙ, παρά τις δίκαιες διαμαρτυρίες του καθηγητή μας.

«Ενεργοί πολίτες» μπορούν κάλλιστα να είναι και οι φασίστες πολίτες που ενδιαφέρονται για την πολιτική αλλά και για το πράσινο αρκεί να ενεργούνται τακτικώς. Οι «ενεργοί πολίτες» θα καθαρίσουν την κόπρο του Αυγείου σαν τους ενεργούς κόκκους των απορρυπαντικών ή τον ενεργό άνθρακα που δεν λείπει από καμία σοβαρή εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων;

Κανένα αποσμητικό δεν μπορεί να σκεπάσει την βαριά μπόχα που αναδίδει το κράτος και οι μηχανισμοί του.

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,

στη και κυβερνητικά κτίρια λεηλατούνται, όταν ο μαγυάρος Ξεκουκουλωτάκης δημοσιοποίησε κασέτα με μαγνητοφωνημένες συνομιλίες του εκσυγχρονιστή πρωθυπουργού προς τους υπουργούς του, «κεκλεισμένων των θυρών». Ο Ούγγρος Σημίτης έλεγε για πρώτη φορά την αλήθεια, ίσως σε όλη του την ζωή, ότι «Ισχυρή Ουγγαρία», υποψήφια προς ένταξη χώρα στην ΟΝΕ, δεν υπάρχει και ότι πρωί-μεσημέρι-βράδυ έλεγε ψέματα για να κερδίσει τις εκλογές.

Πολωνία:
Κατέρρευσε ο κυβερνητικός συνασπισμός λόγω έντονων διαφωνιών για την αποστολή επιπλέον 1000 πολωνών στρατιωτών στο Αφγανιστάν, μετά τις εκκλήσεις του ΝΑΤΟ προς τα κράτη-μέλη της συμμαχίας «για επείγουσες ενισχύσεις».

Ταϊλάνδη: Πραξικόπημα κατά της... διαφθοράς στη Μπανγκόγκ. Ο πρωθυπουργός της χώρας εκθρονίστηκε όμορφα-όμορφα χωρίς να ανοίξει μύτη. Οι πραξικοπηματίες εκδίδουν ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία «αναγκάσθηκαν να καταλάβουν την εξουσία για να θέσουν τέλος στην διαφθορά, τον εθνικό διχασμό και την υποβάθμιση των... Ανεξάρτητων Αρχών». Εκπρόσωπος των πραξικοπηματιών είπε ότι ο στρατός θα καλέσει φοιτητές να παρακολουθήσουν την διαδικασία τροποποίησης του συντάγματος της χώρας και της διοργάνωσης «ελεύθερων και δίκαιων» εκλογών.

τα ρούχα τους για την ακρίβεια ως «αποτέλεσμα της έλλειψης ανταγωνισμού» και τα ρέστα και το στρας από τις χειροπέδες που φορούν οι ηθοποιοί, ικανοποιεί και τον πιο απαιτητικό υπήκοο. Ο Υπερ-Ψωμιάδης τώρα και με την νέα του ιδιότητα, του προέδρου των λαϊκών αγορών Θεσσαλονίκης, δίνει καθημερινά ρεσιτάλ στον φακό, κλαίει, ουρλιάζει, τραγουδάει δημοτικά, ξεροκαταπίνει από συγκίνηση, προπηλακίζει δημοσιογράφους, απειλεί, ασπάζεται τους κολλητούς του μητροπολίτες, ψέλνει τον ...Ακάθιστο και ...Τη Υπερμάχω και την άλλη στιγμή κατακεραυνώνει με αποκαλύψεις για στριγκάκια και άλλα πιπεράτα, που είναι άλλωστε η ειδικότητα του.

Οι μονομαχίες των πράσινων και μπλε κατεργαρέων με φόντο τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές έχουν γίνει πια κλισέ, χρήσιμες ωστόσο γιατί ξεκαθαρίζουν και στον πιο δύσπιστο, ότι οι δύο φατρίες έχουν διαφορές. Πράγματι, οι πράσινοι ήταν πιο επιδέξιοι απατεώνες, πιο επικοινωνιακοί λωποδύτες, πολύ πιο γκλαμουράτοι - σ' αυτό δεν τους έφτανε κανείς -ενώ οι λιμασμένοι γαλάζιοι συνάδελφοί τους πέφτουν μέσα στο μέλι, θέλουν να καταβροχθίσουν όλα δια μιας, χωρίς να σκέφτονται τις επόμενες γενιές λαμόγιων, βάζουν αδιάντροπα το χέρι τους και σε ξένες έντιμες δουλειές, όπως η περίπτωση του γενικού γραμματέα της επιτροπής ανταγωνισμού, του Αλύση ακόμα και αν αντιγράφει κανείς τον Εκλιπόντα, χώρια που ο αλογο-σιούφας συνυπολόγισε το ξέπλυμα μαύρου χρήματος (από λαθρεμπόριο, ναρκωτικά) την πορνεία και άλλες τίμιες δραστηριότητες, στα κρατικά έσοδα. Η όποια κοροϊδία είναι εκ του πονηρού, οι εξαίρετοι κρατικοί λειτουργοί λειτούργησαν με υπευθυνότητα κατά τα δοκιμασμένα πρότυπα της Κολομβίας και της κατοχικής διοίκησης του Αφγανιστάν.

Ασυναρτησίες επί ασυναρτησιών από τους Βασικούς Συμ-μετόχους στην πιο άγρια λεηλασία, που επιμένουν ότι για να λυθεί το πρόβλημα της ακρίβειας στο γάλα θα πρέπει να διοριστεί ο κυρ-Λύκος μάνατζερ στις κτηνοτροφικές μονάδες, ώστε να λειτουργήσει επιτέλους αυτός ο πολύφερνος ανταγωνισμός, το πολυπόθητο ευρωπαϊκό μοντέλο εξαθλίωσης. Μυστικοκονδυλάκηδες, κομματικοί πεντακοσιομέδιμνοι, πολυθεσίτες, πολύχρωμα παπαγαλάκια — που κοστίζουν την μέρα όσο 100 συνταξιούχοι των 560 ευρώ το μήνα— απ' αυτούς που περνάνε ωραία τις διακοπές τους (Γκαργκάνας) και αντίστοιχους «ανέντιμους δασκάλους», που κουνούν το δάκτυλο, και τραγουδούν ρυθμικά «Δεν-αντέχει-η-οικονομία Δεν-αντέχει-η-οικονομία». Ένας αληθινός στρατός από ισόβιους αργόσχολους σιτιζόμενους από το Πρυτανείο και είναι η ραχοκοκκαλιά των κομμάτων, μεσολαβεί, κανονίζει τα ρουσφέτια, κλείνει τα

ρώ και 40 λεπτά, δηλ. 477 δραχμές και με απευθείας αναγωγή το κιλό κοστίζει 680 δραχμές.

Φαντάζουν πολύ μακρινές εκείνες οι εποχές που απειλήθηκε η συνοχή της Οικουμενικής για λίγες δραχμές αύξηση στο ψωμί.

Ευτυχώς που το βασανιστήριο των δημοτικών εκλογών θα τελειώσει σε δύο βδομάδες. Μια δυσβάσταχτη για τον κοινό νου διαδικασία, που κάνει τους ανθρώπους να γελάνε όταν δεν εξοργίζονται. Άσπρες αφίσες κολλημένες η μία δίπλα στην άλλη με το σλόγκαν του Νικήτα «*Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω - Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω - Δεν έχω πολλά να πω, έχω πολλά να κάνω*...» σίγουρα διεκδικούν ένα όσκαρ βλακείας. Δεν υπάρχει καν αγωνία ποιός Φασουλής θα εκλεγεί, γιατί ο νικητής έχει αναδειχθεί από τον πρώτο κιόλας γύρο των δημοσκοπήσεων. Αλλά θα είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουμε και τον τελευταίο γύρο που περιλαμβάνει την «αποφασιστική μάχη».

Η Υπερ-Φώφη που είναι δημοφιλής, επειδή το λένε οι δημοσκοπήσεις, προτείνει στους «καταναλωτές» να κάνουν κίνημα αντί-ακρίβειας, ο Πανίκας Ψωμιάδης ως και την μάνα του ανέβασε στο πόντιουμ, ο Σκανδαλίδης υπόσχεται νέα Μητρόπολη, ο Νικήτας Τέμενος για μουσουλμάνους και πάει λέγοντας.

φάλης της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής του Αντιτρομοκρατικού νόμου. Την τελευταία μόλις στιγμή απομακρύνθηκε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου παιδείας επί Πασόκ από το ψηφοδέλτιο και εγκέφαλος του νόμου-πλαισίου για τα ΑΕΙ, παρά τις δίκαιες διαμαρτυρίες του καθηγητή μας.

«Ενεργοί πολίτες» μπορούν κάλλιστα να είναι και οι φασίστες πολίτες που ενδιαφέρονται για την πολιτική αλλά και για το πράσινο αρκεί να ενεργούνται τακτικώς. Οι «ενεργοί πολίτες» θα καθαρίσουν την κόπρο του Αυγείου σαν τους ενεργούς κόκκους των απορρυπαντικών ή τον ενεργό άνθρακα που δεν λείπει από καμία σοβαρή εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων;

Κανένα αποσμητικό δεν μπορεί να σκεπάσει την βαριά μπόχα που αναδίδει το κράτος και οι μηχανισμοί του.

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Όταν οι καιροί γίνονται δύσκολοι για την εξουσία τότε επιστρατεύονται δυνάμεις, τεχνικές και μέσα που μέχρι τότε βρίσκονταν σε «ύπνωση» ή και θεωρούνταν οικείες προς το αντίπαλο στρατόπεδο. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση των εκλογών, σ' αυτή την εχθρική προς τον άνθρωπο διαδικασία.
Η αντιπροσώπευση παρουσιάζεται σαν ένα λαχταριστό και πολυπόθητο εμπόρευμα. Όλοι προβάλλουν διαφημίσεις για να φέρουν τον υποψήφιο πιο κοντά στον «ψηφοφόρο». Επειδή, χωρίς διαφήμιση δεν μπορεί να δουλέψει καλά το εμπόριο, χρειάζεται να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια στην παραπλάνηση.
Η αλυσίδα διαφήμιση - εμπόριο - κατανάλωση καλά κρατεί...
Στις 15 Οκτώβρη, το νταβαντούρι θα συναντήσει την πρώτη βροχή απ' το συνηθισμένο φτύσιμο των αποχικών. Για να έρθει η δεύτερη μπόρα μια βδομάδα μετά...
Εκλογές λοιπόν.
Εκεί που η πολιτική διαδικασία υποκαθιστά και αντικαθιστά το πάθος για λευτεριά και αυτοσεβασμό. Εκεί που η μπαγαποντιά, η υπερβολή, η υπονόμευση, το ψεύτικο χαμόγελο και η χειραψία έχουν την παγωμάρα του φιδιού, που περιμένει την κατάλληλη ευκαιρία για να χύσει το δηλητήριο του μίσους όχι μόνο σ' αυτούς που πολεμούν την αδικία και την καταπίεση αλλά και προς αυτούς που μέσα στην άγνοια

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης (Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας) Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε

Ταϊλάνδη: Πραξικόπημα κατά της... διαφθοράς στη Μπανγκόνγκ. Ο πρωθυπουργός της χώρας εκθρονίστηκε όμορφα-όμορφα χωρίς να ανοίξει μύτη. Οι πραξικοπηματίες εκδίδουν ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία «αναγκάσθηκαν να καταλάβουν την εξουσία για να θέσουν τέλος στην διαφθορά, τον εθνικό διχασμό και την υποβάθμιση των... Ανεξάρτητων Αρχών». Εκπρόσωπος των πραξικοπηματιών είπε ότι ο στρατός θα καλέσει φοιτητές να παρακολουθήσουν την διαδικασία τροποποίησης του συντάγματος της χώρας και της διοργάνωσης «ελεύθερων και δίκαιων» εκλογών.

μπλε κατεργαρέων με φόντο τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές έχουν γίνει πια κλισέ, χρήσιμες ωστόσο γιατί ξεκαθαρίζουν και στον πιο δύσπιστο, ότι οι δύο φατρίες έχουν διαφορές. Πράγματι, οι πράσινοι ήταν πιο επιδέξιοι απατεώνες, πιο επικοινωνιακοί λωποδύτες, πολύ πιο γκλαμουράτοι - σ' αυτό δεν τους έφτανε κανείς -ενώ οι λιμασμένοι γαλάζιοι συνάδελφοί τους πέφτουν μέσα στο μέλι, θέλουν να καταβροχθίσουν όλα δια μιας, χωρίς να σκέφτονται τις επόμενες γενιές λαμόγιων, βάζουν αδιάντροπα το χέρι τους και σε ξένες έντιμες δουλειές, όπως η περίπτωση του γενικού γραμματέα της επιτροπής ανταγωνισμού, του Ανταγωνισμός, το πολυπόθητο ευρωπαϊκό μοντέλο εξαθλίωσης. Μυστικοκονδυλάκηδες, κομματικοί πεντακοσιομέδιμνοι, πολυθεσίτες, πολύχρωμα παπαγαλάκια — που κοστίζουν την μέρα όσο 100 συνταξιούχοι των 560 ευρώ το μήνα— απ' αυτούς που περνάνε ωραία τις διακοπές τους (Γκαργκάνας) και αντίστοιχους «ανέντιμους δασκάλους», που κουνούν το δάκτυλο, και τραγουδούν ρυθμικά «Δεν-αντέχει-η-οικονομία Δεν-αντέχει-η-οικονομία». Ένας αληθινός στρατός από ισόβιους αργόσχολους σιτιζόμενους από το Πρυτανείο και είναι η ραχοκοκκαλιά των κομμάτων, μεσολαβεί, κανονίζει τα ρουσφέτια, κλείνει τα λής θα εκλεγεί, γιατί ο νικητής έχει αναδειχθεί από τον πρώτο κιόλας γύρο των δημοσκοπήσεων. Αλλά θα είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουμε και τον τελευταίο γύρο που περιλαμβάνει την «αποφασιστική μάχη».

Η Υπερ-Φώφη που είναι δημοφιλής, επειδή το λένε οι δημοσκοπήσεις, προτείνει στους «καταναλωτές» να κάνουν κίνημα αντί-ακρίβειας, ο Πανίκας Ψωμιάδης ως και την μάνα του ανέβασε στο πόντιουμ, ο Σκανδαλίδης υπόσχεται νέα Μητρόπολη, ο Νικήτας Τέμενος για μουσουλμάνους και πάει λέγοντας.

ρει να σκεπάσει την βαριά μπόχα που αναδίδει το κράτος και οι μηχανισμοί του.

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Όταν οι καιροί γίνονται δύσκολοι για την εξουσία τότε επιστρατεύονται δυνάμεις, τεχνικές και μέσα που μέχρι τότε βρίσκονταν σε «ύπνωση» ή και θεωρούνταν οικείες προς το αντίπαλο στρατόπεδο. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση των εκλογών, σ' αυτή την εχθρική προς τον άνθρωπο διαδικασία.
Η αντιπροσώπευση παρουσιάζεται σαν ένα λαχταριστό και πολυπόθητο εμπόρευμα. Όλοι προβάλλουν διαφημίσεις για να φέρουν τον υποψήφιο πιο κοντά στον «ψηφοφόρο». Επειδή, χωρίς διαφήμιση δεν μπορεί να δουλέψει καλά το εμπόριο, χρειάζεται να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια στην παραπλάνηση.
Η αλυσίδα διαφήμιση - εμπόριο - κατανάλωση καλά κρατεί...
Στις 15 Οκτώβρη, το νταβαντούρι θα συναντήσει την πρώτη βροχή απ' το συνηθισμένο φτύσιμο των αποχικών. Για να έρθει η δεύτερη μπόρα μια βδομάδα μετά...
Εκλογές λοιπόν.
Εκεί που η πολιτική διαδικασία υποκαθιστά και αντικαθιστά το πάθος για λευτεριά και αυτοσεβασμό. Εκεί που η μπαγαποντιά, η υπερβολή, η υπονόμευση, το ψεύτικο χαμόγελο και η χειραψία έχουν την παγωμάρα του φιδιού, που περιμένει την κατάλληλη ευκαιρία για να χύσει το δηλητήριο του μίσους όχι μόνο σ' αυτούς που πολεμούν την αδικία και την καταπίεση αλλά και προς αυτούς που μέσα στην άγνοια και τη θολούρα των απανωτών χειρισμών των εξουσιαστών προθυμοποιούνται να χειροκροτήσουν τα «ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα».
Κι όταν περάσει η επίδραση της εκλογικής νάρκωσης, ο «ψηφοφόρος» θα διαπιστώσει για άλλη μια φορά πόσο «πεσμένος» είναι...
Καμιά ανησυχία γι' αυτό. Οι ειδικοί θα φροντίσουν μέσα στα επόμενα τέσσερα ή δύο χρόνια να τον «ανεβάσουν» και πάλι. Για να κρατήσει καλά ο κύκλος, για να διαιωνίζεται η κυριαρχία.
Εκλογές λοιπόν και ...περαστικά στους ευκολόπιστους και στους «ψηφοφόρους».

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Σ' ό,τι αφορά τη **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, η προσπάθεια για να μη «θάβεται» στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, και πάλι, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν -χωρίς αντίτιμο- προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 6973799207 ή μέσω του email:diadromi@revolution.gr

Ο Κύκλος Σύνταξης
της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 5ος•ΦΥΛΛΟ 54•
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

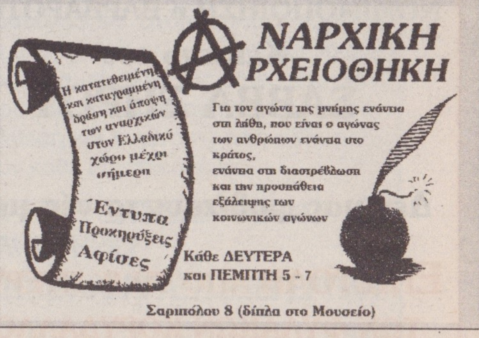
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης (Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας) Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

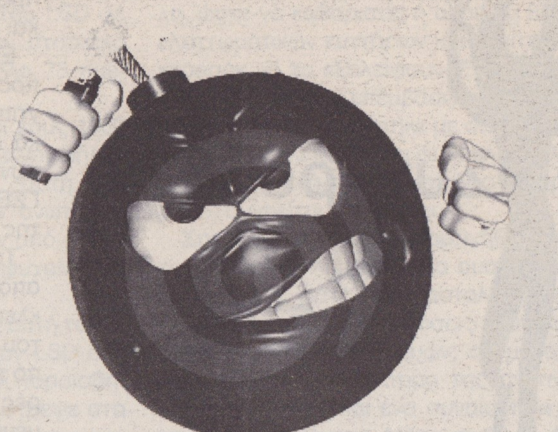
Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

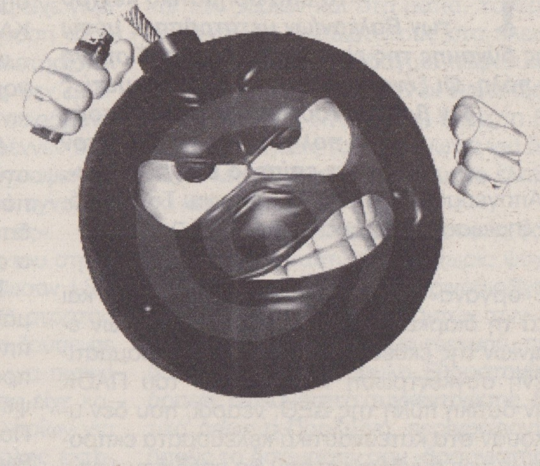

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ στο 6973799207 ή με email

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ψηφίζω σημαίνει: Παραδίνομαι στην εκμετάλλευση, ενισχύω την εξουσία

Οι εκλογές είναι μια σημαντική στιγμή για την εξουσία. Δεν έχει καμιά σημασία αν αυτές λέγονται δημοτικές, βουλευτικές, ευρωεκλογές ή κάπως αλλιώς. Το ζήτημα είναι πως πρόκειται για μια διαδικασία αλλοτρίωσης των ανθρώπων. Όλων όσων βρίσκονται αιχμάλωτοι του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης.

Οι εκλογές είναι το μέσο με το οποίο επιτυγχάνεται η αντιπροσώπευση. Ο καθένας και η καθεμία αναθέτουν σε κάποιους να ενεργούν στο όνομά τους, αντί γι' αυτούς. Συνεπώς αφαιρούν από τον εαυτό τους το δικαίωμα να δράσουν σύμφωνα με ό,τι εξυπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες που έχουν ως άνθρωποι και όχι με τα όσα τους καθορίζουν οι σχέσεις εξάρτησης και υποταγής σαν «ανάγκες».

Οι δημοτικές, οι κοινοβουλευτικές αλλά και κάθε είδους εκλογές δεν είναι ανεξάρτητες από το συνολικότερο πλέγμα ελέγχου, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης των ανθρώπων, που υπάγονται στο τοπικό υποκατάστημα του κράτους και του κεφαλαίου, την τοπική αυτοδιοίκηση.

Τι σημαίνει, άλλωστε, η έννοια τοπική αυτοδιοίκηση;

Πρόκειται για μια κραυγαλέα αντίφαση αλλά και για

σε καμία από τις εκλογές, γνωρίζοντας πως οι εξουσιαστές θα του γύριζαν την πλάτη, θα έβρισκε όλες τις πόρτες κλειστές. Ενώ όποιος εκθειάζει ή ανέχεται τα εγκλήματα των εξουσιαστών πάντα θα του αφήσουν μια τρύπα για να βολευτεί στον «κόσμο» των καθαρμάτων. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο πως ακόμα και οι πιο «καμπούδες» του λεγόμενου καλλιτεχνικού και κουλτουριάρικου χαμαιτυπείου εξουσίας έσπευσαν να προσκυνήσουν την ολυμπιάδα προκειμένου να μην χάσουν τα προνόμια και να μην αποκλειστούν από τα όσα τους προσφέρει το σύστημα. Μέσα στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης σχεδόν όλοι και όλα έχουν μια τιμή…

Στις τωρινές καταστάσεις που κατασκευάζουν οι εξουσιαστές οι εκλογές αυτές έρχονται να συνδράμουν την προσπάθειά τους να αποσπάσουν ευρύτερη κοινωνική αποδοχή και συναίνεση. Η επιβεβαίωση για την κοινότητα των προθέσεων και των σχεδιασμών τους γίνεται ολοφάνερη σε κάθε τι που εκστομίζουν ή κάνουν.

Τώρα πλέον ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΟΥΡΗ.

Μέσα κι απ' αυτές τις εκλογές χτίζουν την εξομάλυνση των διαφορών στο όνομα του καλού του Δήμου, ή της περιοχής. Έτσι αριστεροί-ές και κομμουνιστές-τριες ντύνονται στα ακόμα πιο θλιβερά χρώματα του ΛΑΟΣ και

ν' αποσπάσουν κάποιους από τη θάλασσα των αποχικών που αυξάνονται κάθε τετραετία.

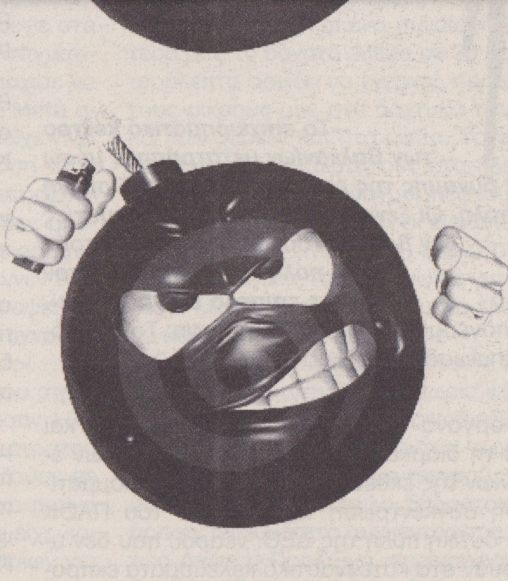
Μέσα από τις κάθε είδους εκλογές, το κράτος ζητά να επιβεβαιώσει την κυριαρχία του και να έχει άλλοθι για τα εγκλήματα που θα συνεχίζει να διαπράττει, είτε μέσω των βουλευτών, είτε με τους δημοτικούς συμβούλους, τους δημάρχους, τους νομάρχες, τους συνδικαλιστές…

Κάθε ψήφος, όπου κι όποτε δίνεται, είναι και μια σφραγίδα για τη συνέχιση της καταστροφής της ανθρωπινότητας, για την ολοκλήρωση της απώλειας του αυτοσεβασμού των ανθρώπων.

Στο χέρι του καθενός/μιάς είναι το αν θα δώσει άλλοθι στους εξουσιαστές.

Καμιά συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες!

Παραδίνομαι στην εκμετάλλευση, ενισχύω την εξουσία

Οι εκλογές είναι μια σημαντική στιγμή για την εξουσία. Δεν έχει καμιά σημασία αν αυτές λέγονται δημοτικές, βουλευτικές, ευρωεκλογές ή κάπως αλλιώς. Το ζήτημα είναι πως πρόκειται για μια διαδικασία αλλοτρίωσης των ανθρώπων. Όλων όσων βρίσκονται αιχμάλωτοι του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης.

Οι εκλογές είναι το μέσο με το οποίο επιτυγχάνεται η αντιπροσώπευση. Ο καθένας και η καθεμία αναθέτουν σε κάποιους να ενεργούν στο όνομά τους, αντί γι' αυτούς. Συνεπώς αφαιρούν από τον εαυτό τους το δικαίωμα να δράσουν σύμφωνα με ό,τι εξυπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες που έχουν ως άνθρωποι και όχι με τα όσα τους καθορίζουν οι σχέσεις εξάρτησης και υποταγής σαν «ανάγκες».

Οι δημοτικές, οι κοινοβουλευτικές αλλά και κάθε είδους εκλογές δεν είναι ανεξάρτητες από το συνολικότερο πλέγμα ελέγχου, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης των ανθρώπων, που υπάγονται στο τοπικό υποκατάστημα του κράτους και του κεφαλαίου, την τοπική αυτοδιοίκηση.

Τι σημαίνει, άλλωστε, η έννοια τοπική αυτοδιοίκηση;

Πρόκειται για μια κραυγαλέα αντίφαση αλλά και για μια σημερινή εκδήλωση μιας διαδικασίας μετάλλαξης και μετασχηματισμών των όρων επιβολής στους ανθρώπους από τις εποχές των Ρωμαϊκών και βυζαντινών αυτοκρατοριών με τους διορισμούς των επάρχων. Ένα καθεστώς που το βρήκε και το διατήρησε η Οθωμανική αυτοκρατορία και που το κατασκευασμένο ελλαδικό κράτος, μετά την κοινωνική επανάσταση που ξέσπασε το 1821, του έδωσε τη χροιά της λαϊκής συμμετοχής με την ψήφο. Τοπική αυτοδιοίκηση που δεν είναι παρά ο μετασχηματισμός του διορισμένου έπαρχου της Ρωμαϊκής και Βυζαντινής αυτοκρατορίας ή του κοτζαμπάση της τουρκοκρατίας.

Μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν πως, ακόμα και η λεγόμενη αυτοοργάνωση, όταν γίνεται μέσα σε συνθήκες που έχει επιβάλλει το κράτος και το κεφάλαιο δεν είναι δυνατό να αποτελεί μια παράλληλη διαδικασία που θα σέβεται τους νόμους και τους θεσμούς.

σε καμία από τις εκλογές, γνωρίζοντας πως οι εξουσιαστές θα του γύριζαν την πλάτη, θα έβρισκε όλες τις πόρτες κλειστές. Ενώ όποιος εκθειάζει ή ανέχεται τα εγκλήματα των εξουσιαστών πάντα θα του αφήσουν μια τρύπα για να βολευτεί στον «κόσμο» των καθαρμάτων. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο πως ακόμα και οι πιο «καμπούδες» του λεγόμενου καλλιτεχνικού και κουλτουριάρικου χαμαιτυπείου εξουσίας έσπευσαν να προσκυνήσουν την ολυμπιάδα προκειμένου να μην χάσουν τα προνόμια και να μην αποκλειστούν από τα όσα τους προσφέρει το σύστημα. Μέσα στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης σχεδόν όλοι και όλα έχουν μια τιμή…

Στις τωρινές καταστάσεις που κατασκευάζουν οι εξουσιαστές οι εκλογές αυτές έρχονται να συνδράμουν την προσπάθειά τους να αποσπάσουν ευρύτερη κοινωνική αποδοχή και συναίνεση. Η επιβεβαίωση για την κοινότητα των προθέσεων και των σχεδιασμών τους γίνεται ολοφάνερη σε κάθε τι που εκστομίζουν ή κάνουν.

Τώρα πλέον ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΟΥΡΗ.

Μέσα κι απ' αυτές τις εκλογές χτίζουν την εξομάλυνση των διαφορών στο όνομα του καλού του Δήμου, ή της περιοχής. Έτσι αριστεροί-ές και κομμουνιστές-τριες ντύνονται στα ακόμα πιο θλιβερά χρώματα του ΛΑΟΣ και της ΝΔ δήθεν στο όνομα του ενδιαφέροντος για τον τόπο, ενώ στην πραγματικότητα αποσκοπούν στα πολιτικά, ατομικά και κομματικά οφέλη που θα προκύψουν μετά τα αποτελέσματα. Ενώ μια άλλη πάστα από αριβίστες προτιμά τα ροζ για να αναδειχθεί στο στερέωμα και να βάλει στο χέρι ότι έχει απομείνει από τους υπόλοιπους.

Κι όλοι μαζί καλούν τους ανθρώπους να γίνουν «ενεργοί πολίτες». Πολίτης είναι το αξίωμα που δίνουν οι άρχοντες στους υπόδουλους για να ξεχάσουν την κατάστασή τους. Το ναρκωτικό που σε κάνει να ξεχνάς πως σε καταπιέζουν και σε εκμεταλλεύονται, ο τίτλος που σε βοηθά να νοιώθεις ξεχωριστός. Αυτά είναι τα προαιώνια κόλπα των απανταχού εξουσιαστών. Όταν ο κατακτητής διόρισε τον δούλο επιτηρητή των υπολοίπων, αυτός ένοιωσε σπουδαίος γιατί νόμισε πως ξεχώρισε από τους άλλους. Δεν έπαψε όμως να είναι κι αυτός δούλος. Ενεργός πολίτης είναι αυτός που δουλεύει και προστατεύει τα συμφέροντα κρατών κι αφεντικών. Αφομοιώνεται, γί-

ν' αποσπάσουν κάποιους από τη θάλασσα των αποχικών που αυξάνονται κάθε τετραετία.

Μέσα από τις κάθε είδους εκλογές, το κράτος ζητά να επιβεβαιώσει την κυριαρχία του και να έχει άλλοθι για τα εγκλήματα που θα συνεχίζει να διαπράττει, είτε μέσω των βουλευτών, είτε με τους δημοτικούς συμβούλους, τους δημάρχους, τους νομάρχες, τους συνδικαλιστές…

Κάθε ψήφος, όπου κι όποτε δίνεται, είναι και μια σφραγίδα για τη συνέχιση της καταστροφής της ανθρωπινότητας, για την ολοκλήρωση της απώλειας του αυτοσεβασμού των ανθρώπων.

Στο χέρι του καθενός/μιάς είναι το αν θα δώσει άλλοθι στους εξουσιαστές.

Καμιά συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες!

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΑΠΟΧΗ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ

σε κάποιους να ενεργούν στο όνομά τους, αντί γι' αυτούς. Συνεπώς αφαιρούν από τον εαυτό τους το δικαίωμα να δράσουν σύμφωνα με ό,τι εξυπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες που έχουν ως άνθρωποι και όχι με τα όσα τους καθορίζουν οι σχέσεις εξάρτησης και υποταγής σαν «ανάγκες».

Οι δημοτικές, οι κοινοβουλευτικές αλλά και κάθε είδους εκλογές δεν είναι ανεξάρτητες από το συνολικότερο πλέγμα ελέγχου, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης των ανθρώπων, που υπάγονται στο τοπικό υποκατάστημα του κράτους και του κεφαλαίου, την τοπική αυτοδιοίκηση.

Τι σημαίνει, άλλωστε, η έννοια τοπική αυτοδιοίκηση;

Πρόκειται για μια κραυγαλέα αντίφαση αλλά και για μια σημερινή εκδήλωση μιας διαδικασίας μετάλλαξης και μετασχηματισμών των όρων επιβολής στους ανθρώπους από τις εποχές των Ρωμαϊκών και βυζαντινών αυτοκρατοριών με τους διορισμούς των επάρχων. Ένα καθεστώς που το βρήκε και το διατήρησε η Οθωμανική αυτοκρατορία και που το κατασκευασμένο ελλαδικό κράτος, μετά την κοινωνική επανάσταση που ξέσπασε το 1821, του έδωσε τη χροιά της λαϊκής συμμετοχής με την ψήφο. Τοπική αυτοδιοίκηση που δεν είναι παρά ο μετασχηματισμός του διορισμένου έπαρχου της Ρωμαϊκής και Βυζαντινής αυτοκρατορίας ή του κοτζαμπάση της τουρκοκρατίας.

Μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν πως, ακόμα και η λεγόμενη αυτοοργάνωση, όταν γίνεται μέσα σε συνθήκες που έχει επιβάλλει το κράτος και το κεφάλαιο δεν είναι δυνατό να αποτελεί μια παράλληλη διαδικασία που θα σέβεται τους νόμους και τους θεσμούς.

Εκείνο που έχει σημασία στη δράση των ανθρώπων είτε αυτή γίνεται για «τοπικά» είτε για γενικότερα ζητήματα είναι να έρχεται σε άμεση και αδιάλλακτη αντιπαράθεση με την εξουσία και τους θεσμούς της, όσο κι αν αυτοί θεωρούνται «μικροί», δήθεν περιορισμένης εμβέλειας. Η εξουσία έχει μεγάλη συνοχή και αλληλεξάρτηση και συνεπώς η οποιαδήποτε πτυχή της όσο μικρή κι αν θεωρείται δεν παύει να είναι κομμάτι της και να διεκπεραιώνει τμήματα ενός συνολικότερου σχεδίου που δεν θα μπορούσε να είναι προς όφελος των ανθρώπων.

Ποιος από αυτούς τους τωρινούς, προηγούμενους, τέως και μελλοντικούς δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους, στάθηκε ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ αντίθετος στην ολυμπιάδα, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα ενάντια στους ανθρώπους, την πανίδα και την χλωρίδα; Κανείς. Γιατί αν ήταν έτσι δεν θα είχε κατέβει σ' αυτές, αλλά και μην αποκλειστούν από τα όσα τους προσφέρει το σύστημα. Μέσα στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης σχεδόν όλοι και όλα έχουν μια τιμή…

Στις τωρινές καταστάσεις που κατασκευάζουν οι εξουσιαστές οι εκλογές αυτές έρχονται να συνδράμουν την προσπάθειά τους να αποσπάσουν ευρύτερη κοινωνική αποδοχή και συναίνεση. Η επιβεβαίωση για την κοινότητα των προθέσεων και των σχεδιασμών τους γίνεται ολοφάνερη σε κάθε τι που εκστομίζουν ή κάνουν.

Τώρα πλέον ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΟΥΡΗ.

Μέσα κι απ' αυτές τις εκλογές χτίζουν την εξομάλυνση των διαφορών στο όνομα του καλού του Δήμου, ή της περιοχής. Έτσι αριστεροί-ές και κομμουνιστές-τριες ντύνονται στα ακόμα πιο θλιβερά χρώματα του ΛΑΟΣ και της ΝΔ δήθεν στο όνομα του ενδιαφέροντος για τον τόπο, ενώ στην πραγματικότητα αποσκοπούν στα πολιτικά, ατομικά και κομματικά οφέλη που θα προκύψουν μετά τα αποτελέσματα. Ενώ μια άλλη πάστα από αριβίστες προτιμά τα ροζ για να αναδειχθεί στο στερέωμα και να βάλει στο χέρι ότι έχει απομείνει από τους υπόλοιπους.

Κι όλοι μαζί καλούν τους ανθρώπους να γίνουν «ενεργοί πολίτες». Πολίτης είναι το αξίωμα που δίνουν οι άρχοντες στους υπόδουλους για να ξεχάσουν την κατάστασή τους. Το ναρκωτικό που σε κάνει να ξεχνάς πως σε καταπιέζουν και σε εκμεταλλεύονται, ο τίτλος που σε βοηθά να νοιώθεις ξεχωριστός. Αυτά είναι τα προαιώνια κόλπα των απανταχού εξουσιαστών. Όταν ο κατακτητής διόρισε τον δούλο επιτηρητή των υπολοίπων, αυτός ένοιωσε σπουδαίος γιατί νόμισε πως ξεχώρισε από τους άλλους. Δεν έπαψε όμως να είναι κι αυτός δούλος. Ενεργός πολίτης είναι αυτός που δουλεύει και προστατεύει τα συμφέροντα κράτους κι αφεντικών. Αφομοιώνεται, γίνεται ένα με τους δυνάστες.

Αυτή είναι η πρόταση που προβάλλεται απ' όλες τις μεριές: «Γίνετε πειθήνιοι στις επιταγές της κυριαρχίας. Γίνετε χαφιέδες, μπάτσοι, πλασιέ της εφήμερης διασκέδασης, καλλιεργητές δέντρων μέσα στην έρημο της ασφάλτου. Για να νοιώσετε πως είστε ενεργοί, συμβάλλετε: Κάντε να λειτουργήσει καλύτερα η εφορία, το εργοστάσιο, το σχολείο, οι φυλακές, οι μπάτσοι, τα δικαστήρια, οι βουλευτές, το σύστημα. Αφομοιωθείτε και δουλέψτε για κάτι που ποτέ δεν θα αφορά τις πραγματικές ανάγκες και την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους».

Η προσπάθεια να καλλιεργηθεί μια συμπάθεια προς αυτές τις κατάπτυστες καταστάσεις και πρόσωπα είναι η ένταση των γκάλοπ, με τα οποία προσπαθούν να διεγείρουν το ενδιαφέρον του κόσμου, μπας και κατορθώσουν που αυξάνονται κάθε τετραετία.

Μέσα από τις κάθε είδους εκλογές, το κράτος ζητά να επιβεβαιώσει την κυριαρχία του και να έχει άλλοθι για τα εγκλήματα που θα συνεχίζει να διαπράττει, είτε μέσω των βουλευτών, είτε με τους δημοτικούς συμβούλους, τους δημάρχους, τους νομάρχες, τους συνδικαλιστές…

Κάθε ψήφος, όπου κι όποτε δίνεται, είναι και μια σφραγίδα για τη συνέχιση της καταστροφής της ανθρωπινότητας, για την ολοκλήρωση της απώλειας του αυτοσεβασμού των ανθρώπων.

Στο χέρι του καθενός/μιάς είναι το αν θα δώσει άλλοθι στους εξουσιαστές.

Καμιά συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες!

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΑΠΟΧΗ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΗ 5ΜΜ
ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Συγκρούσεις στη Δ.Ε.Θ.

«Το επιχειρηματικό κέντρο των Βαλκανίων μετατράπηκε μέσω της δύναμης της εικόνας σε βομβαρδισμένη πόλη. Οι ξένοι και Έλληνες επιχειρηματίες δεν βρήκαν τους δρόμους ανοικτούς και η πόλη έχασε, τουλάχιστον σε επίπεδο εντυπώσεων».
(Απογευματινή 11-9-2006, Άποψη: Τα επεισόδια ζημίωσαν την χώρα διεθνώς).

Τα «όργανα» ξεκινούν την Παρασκευή πριν και κατά τη διάρκεια της τελετής έναρξης των εγκαινίων της έκθεσης, όταν στην προγραμματισμένη συγκέντρωση των οπαδών του ΠΑΟΚ στην δυτική πύλη της ΔΕΘ, νεαροί, που δεν υπάκουαν στα κατευναστικά κελεύσματα εκπροσώπων των συνδέσμων που θα επέδιδαν ψήφισμα με τα αιτήματά τους, αρχίζουν να εκτοξεύουν δεκάδες φωτοβολίδες, που «προσγειώνονται» στην ταράτσα του Βελλιδείου, επιτίθενται στις δυνάμεις των ΜΑΤ, (που κάνουν χρήση χημικών), καταστρέφουν την πύλη, ενώ υποχωρώντας βάζουν φωτιές σε κάδους απορριμμάτων.

Στη συνέχεια τα επεισόδια επεκτείνονται στο κέντρο της πόλης, με αποτέλεσμα να καταστραφεί ένα Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ένα υποκατάστημα της Vodafon και τρία ακόμα καταστήματα. Γίνονται 27 προσαγωγές, ενώ επτά άτομα οδηγούνται στον εισαγγελέα με κατηγορίες για στάση, διατάραξη οικιακής ειρήνης, αντίσταση, απείθεια και για παράνομη κατοχή όπλων, κροτίδων και πυροτεχνημάτων.

προς τους λεγόμενους παραγωγικούς φορείς και όχι μόνο.

Ελάχιστα μέτρα από τα μπλοκ των φοιτητών προπορεύεται ολιγομελής ... «αγωνιστική» αντιπροσωπεία των εργαζομένων στα Φωσφορικά Λιπάσματα. Ενώ πλέον ακολουθούν μπλοκ των εργατικών κέντρων, αριστεριστών, της ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, πυροσβεστών και διασωστών της ΕΜΑΚ.

Τα φοιτητικά μπλοκ τελικά προσεγγίζουν σε απόσταση κάποιων δεκάδων μέτρων την αποκλεισμένη με κιγκλιδώματα κεντρική είσοδο του Βελλίδειου Συνεδριακού κέντρου. Πίσω από τα κιγκλιδώματα είναι παρατεταγμένες ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ με πλάτη στις σταθμευμένες κλούβες.

Κι ενώ οι φοιτητές καταλήγουν στην κατεύθυνση από την οποία θα αποχωρήσουν από το σημείο (μέσω της Αγγελάκη), πυρπολείται ένα ΚΑΦΑΟ του ΟΤΕ και εκδηλώνεται επίθεση ...στα κιγκλιδώματα στην δεξιά πλευρά από ολιγομελή ομάδα ατόμων που κρατούν μαυροκόκκινες σημαίες.

Ακολουθεί επίθεση αναρχικών με μολότοφ στις δυνάμεις των ΜΑΤ, που βρίσκονται πίσω από τα κιγκλιδώματα με αποτέλεσμα πολλοί από δαύτους να αρχίσουν να επιδίδονται με επιτυχία σε ένα αυτοσχέδιο «χορό της φωτιάς».

Την ίδια στιγμή, άτομα από την ολιγομελή ομάδα που προαναφέρθηκε προσπάθησαν, ανεπιτυχώς, να εμποδίσουν τους αναρχικούς, με προεξέχουσα τη περίπτωση ατόμου, που ζήλεψε φαίνεται την «δόξα» των «ηρωικών ΜΑΤ» του Πολύδωρα και επιχείρησε –χωρίς να το κατορθώσει– **να κτυπήσει πισώπλατα στο κεφάλι αναρχικό, ο οποίος επιτιθόταν στα ΜΑΤ έχοντας στο χέρι αναμμένη μολότοφ**. Και όλα αυτά ενώπιον δεκάδων τηλεοπτικών συνεργείων και φωτογράφων απ' όλο τον κόσμο!!!

Στη συνέχεια οι επιτιθέμενοι αναρχικοί διαχέονται στα μπλοκ των φοιτητών, οι οποίοι έδειξαν ότι παραμένουν ιδιαίτερα θετικοί σε επιθετικές πρωτοβουλίες σε σημεία όπως αυτό που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη. Τα μπλοκ των διαδηλωτών άρχισαν να ανεβαίνουν την Αγγελάκη στη δεξιά πλευρά της οποίας ήταν παρατεταγμένες κλούβες των ΜΑΤ, που προστάτευαν ραδιοφωνικούς σταθμούς και εφημερίδες. Οι αστυνομικές δυνάμεις δέχτηκαν σε κάποιες περιπτώσεις πέτρες και έκαναν περιο-

Και μια μικρή ....Αναδρομή....

«Η Θεσσαλονίκη υπό την Οθωμανική Αυτοκρατορία, βαλκανικό λιμάνι, πόλη ελληνική και οθωμανική, εβραϊκή και διεθνής, ήταν στον πρώιμο 18ο αιώνα εξίσου «ανεπτυγμένη» με πολλές πόλεις της βορειοδυτικής Ευρώπης».[1]

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Η πόλη των εμπόρων, αλλά και των προσφύγων. Καταφύγιο των διωγμένων από τις ισπανικές κτήσεις εβραίων, της Ιβηρικής και της Ιταλίας ανάμεσα στα 1492 και 1580 και, αιώνες μετά, των προσφύγων της Μ. Ασίας στα 1922, καταφύγιο της εξαρχικής κοινότητας[2] στα 1860, από την οποία ξεπήδησαν οι **Βαρκάρηδες** επαναστάτες βούλγαροι αναρχικοί, που έκαναν την πόλη να δονείται στις 3 Μαΐου του 1903, καταστρέφοντας την Οθωμανική Τράπεζα, την Γερμανική Λέσχη, τρία «ευρωπαϊκά καφενεία», το γαλλικό ατμόπλοιο Γκουανταλκιβίρ στο λιμάνι, και το εργοστάσιο Αεριόφωτος.

Αλλά ας πάμε για μια «στιγμή» πολύ πιο πίσω.

Στις ανασκαφές που έγιναν κατά την χάραξη της οδού Διοικητηρίου μετά την μεγάλη πυρκαγιά του 1917, βρέθηκαν ερείπια αρχαίων ναών και διαπιστώθηκε από αρχαιολόγους η λατρεία των γνωστών Καβείρων της Σαμοθράκης. Προς τιμήν αυτών των «μυστηριακών θεοτήτων» μαζεύονταν στην Θεσσαλονίκη έμποροι από ολόκληρη την Βαλκανική.

Στα βυζαντινά χρόνια πραγματοποιούνταν τα Δημήτρια: «Εις αυτά μετεφέροντο δια θαλάσσης ή δια καραβανιών εμπορεύματα εκ Βοιωτίας, Πελοποννήσου, Ιταλίας, Ισπανίας, Μυσίας, Αιγύπτου, Φοινίκης και Πόντου συρρέοντων, ίνα πωλήσωσι και

το κομφούζιο, καθώς κυκλοφορούσαν ακόμα τα κομμένα του 1922, ενώ «δουλεύει» και η αγχόνη για αξιωματικούς, που είχαν καταχραστεί κρατικά κονδύλια στα πλαίσια της τότε «μηδενικής ανοχής» στη διαφθορά...

Τον Αύγουστο ο Κονδύλης ανατρέπει τον Πάγκαλο, καταδιώκει το πλοίο με το οποίο διέφευγε, τον συλλαμβάνει και τον φυλακίζει στο φρούριο Ιντζεντίν της Κρήτης.

Το 1951 εγκαινιάζεται η πρώτη μεταπολεμική ΔΕΘ ως χώρος πλέον οικονομικών συναλλαγών και πολύ λιγότερο ως πανηγύρι.

ΔΕΘ 2006:

Μεταρρυθμίσεις και εκλογές, πολιτική σταθερότητα και «πόλεμος στη διαφθορά» και στους δρόμους της Θεσσαλονίκης φωτιές...

Η 71η ΔΕΘ δεν θα μπορούσε παρά να είναι ένα ακόμα πολιτικό και οικονομικό παζάρι και σημείο συνάντησης υπουργών, υφυπουργών, γενικών γραμματέων, προέδρων και διευθυνόντων συμβούλων κρατικών Οργανισμών, κάθε απόχρωσης κομματικών παραγόντων, διπλωματών και στελεχών επιχειρήσεων, κάθε εθνικότητας και πέραν εθνικότητας, εμπόρων (οι πρόεδροι HELEXPO και ΔΕΘ αναφέρουν αύξηση των επισκεπτών τα δύο τελευταία χρόνια κατά 45% και των εκθετών κατά 5,2).

Η «βαρυσήμαντη» ομιλία του «ατάλαντευτου μεταρρυθμιστή και πολέμιου της διαφθοράς» πρωθυπουργού, που υποσχέθηκε ότι δεν θα «υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας» σε μια πάντως βαριά από τα δακρυγόνα και τις φωτιές ατμόσφαιρα, σηματοδότησε αφενός, όπως είθισται, το «άνοιγμα του οικονομικού έτους»[5] και

«Το επιχειρηματικό κέντρο των Βαλκανίων μετατράπηκε μέσω της δύναμης της εικόνας σε βομβαρδισμένη πόλη. Οι ξένοι και Έλληνες επιχειρηματίες δεν βρήκαν τους δρόμους ανοικτούς και η πόλη έχασε, τουλάχιστον σε επίπεδο εντυπώσεων».
(Απογευματινή 11-9-2006, Άποψη: Τα επεισόδια ζημίωσαν την χώρα διεθνώς).

Τα «όργανα» ξεκινούν την Παρασκευή πριν και κατά τη διάρκεια της τελετής έναρξης των εγκαινίων της έκθεσης, όταν στην προγραμματισμένη συγκέντρωση των οπαδών του ΠΑΟΚ στην δυτική πύλη της ΔΕΘ, νεαροί, που δεν υπάκουαν στα κατευναστικά κελεύσματα εκπροσώπων των συνδέσμων που θα επέδιδαν ψήφισμα με τα αιτήματά τους, αρχίζουν να εκτοξεύουν δεκάδες φωτοβολίδες, που «προσγειώνονται» στην ταράτσα του Βελλιδείου, επιτίθενται στις δυνάμεις των ΜΑΤ, (που κάνουν χρήση χημικών), καταστρέφουν την πύλη, ενώ υποχωρώντας βάζουν φωτιές σε κάδους απορριμμάτων.

Στη συνέχεια τα επεισόδια επεκτείνονται στο κέντρο της πόλης, με αποτέλεσμα να καταστραφεί ένα Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ένα υποκατάστημα της Vodafon και τρία ακόμα καταστήματα. Γίνονται 27 προσαγωγές, ενώ επτά άτομα οδηγούνται στον εισαγγελέα με κατηγορίες για στάση, διατάραξη οικιακής ειρήνης, αντίσταση, απείθεια και για παράνομη κατοχή όπλων, κροτίδων και πυροτεχνημάτων.

Την ίδια μέρα εκδηλώνεται παρέμβαση σε εγκαίνια έκθεσης στα πλαίσια της διοργάνωσης «Εικαστικό Πανόραμα» του κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στην Αποθήκη Β1 στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, από καταληψίες της Φάμπρικα Υφανέτ. Ρίχνονται κόκκινες μπογιές, σακούλες με σκουπίδια, ντομάτες και «δύσοσμα» υλικά στο μπουφέ της έκθεσης που εγκαινιάζει ο Βουλγαράκης, ενώ φωνάζονται συνθήματα όπως *«Υφανέτ δεν παίρνετε ούτε στο όνειρο σας, γιατί είμαστε απολίτιστοι για τον πολιτισμό σας»*.

Την επόμενη ημέρα 9/9 καθηγητές της Φυσικής Αγωγής κάνουν παρέμβαση στο περίπτερο του Υπουργείου Παιδείας, μέσα στην έκθεση, με αποτέλεσμα να εκδηλωθούν αψιμαχίες με σεκιουριτάδες.

Στις 6.00μμ, διαδηλωτές άρχισαν να συγκεντρώνονται στο άγαλμα του Βενιζέλου σε κάλεσμα της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΘ και αριστερίστικων ομάδων, ενώ το ΠΑΜΕ έχει καλέσει στην πλ. Αριστοτέλους.

Κι ενώ οι φοιτητές καταλήγουν στην κατεύθυνση από την οποία θα αποχωρήσουν από το σημείο (μέσω της Αγγελάκη), πυρπολείται ένα ΚΑΦΑΟ του ΟΤΕ και εκδηλώνεται επίθεση ...στα κιγκλιδώματα στην δεξιά πλευρά από ολιγομελή ομάδα ατόμων που κρατούν μαυροκόκκινες σημαίες.

Ακολουθεί επίθεση αναρχικών με μολότοφ στις δυνάμεις των ΜΑΤ, που βρίσκονται πίσω από κιγκλιδώματα με αποτέλεσμα πολλοί από δαύτους να αρχίσουν να επιδίδονται με επιτυχία σε ένα αυτοσχέδιο «χορό της φωτιάς».

Την ίδια στιγμή, άτομα από την ολιγομελή ομάδα που προαναφέρθηκε προσπάθησαν, ανεπιτυχώς, να εμποδίσουν τους αναρχικούς, με προεξέχουσα τη περίπτωση ατόμου, που ζήλεψε φαίνεται την «δόξα» των «ηρωικών ΜΑΤ» του Πολύδωρα και επιχείρησε –χωρίς να το κατορθώσει– **να κτυπήσει πισώπλατα στο κεφάλι αναρχικό, ο οποίος επιτιθόταν στα ΜΑΤ έχοντας στο χέρι αναμμένη μολότοφ**. Και όλα αυτά ενώπιον δεκάδων τηλεοπτικών συνεργείων και φωτογράφων απ' όλο τον κόσμο!!!

Στη συνέχεια οι επιτιθέμενοι αναρχικοί διαχέονται στα μπλοκ των φοιτητών, οι οποίοι έδειξαν ότι παραμένουν ιδιαίτερα θετικοί σε επιθετικές πρωτοβουλίες σε σημεία όπως αυτό που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη. Τα μπλοκ των διαδηλωτών άρχισαν να ανεβαίνουν την Αγγελάκη στη δεξιά πλευρά της οποίας ήταν παρατεταγμένες κλούβες των ΜΑΤ, που προστάτευαν ραδιοφωνικούς σταθμούς και εφημερίδες. Οι αστυνομικές δυνάμεις δέχτηκαν σε κάποιες περιπτώσεις πέτρες και έκαναν περιορισμένη χρήση χημικών.

Στο ύψος της περιοχής όπου βρίσκεται το Σιντριβάνι περίπου 150 αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, αποχωρούν από την πορεία και κατευθύνονται τρέχοντας στα Πανεπιστήμια από εισόδους της Εγνατίας. Για αρκετή ώρα και ενώ η πορεία κινείται προς την κατεύθυνση της Καμάρας αρκετοί διαδηλωτές επιλέγουν την ίδια διαδρομή που ακολούθησαν οι αναρχικοί. Σε λίγη ώρα πραγματοποιείται η πρώτη σφοδρή επίθεση με μολότοφ σε διμοιρίες των ΜΑΤ που έχουν κάνει την εμφάνιση τους και σε εισόδους της ΔΕΘ που βρίσκονταν από την πλευρά της Εγνατίας.

Οι καταλη[illegible] εξαπλώνονται μέχρι το ύψος του Πολυτεχνε[illegible]ου, ενώ στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τα πανεπιστήμια πυρπολούνται δεκάδες αυτοκίνητα, ανάμεσά τους αρκετά πολυτελή (όπως μερσεντές, BMW τζιπ), που ανήκουν, προφανώς, σε επιφανείς επισκέπτες της ΔΕΘ, καταστρέφονται δύο τράπεζες, ενώ εκδηλώνονται επιθέσεις στις δυνάμεις καταστολής με δεκάδες βόμβες μολότοφ.

φύγιο των διωγμένων από τις ισπανικές κτήσεις εβραίων, της Ιβηρικής και της Ιταλίας ανάμεσα στα 1492 και 1580 και, αιώνες μετά, των προσφύγων της Μ. Ασίας στα 1922, καταφύγιο της εξαρχικής κοινότητας[2] στα 1860, από την οποία ξεπήδησαν οι **Βαρκάρηδες** επαναστάτες βούλγαροι αναρχικοί, που έκαναν την πόλη να δονείται στις 3 Μαΐου του 1903, καταστρέφοντας την Οθωμανική Τράπεζα, την Γερμανική Λέσχη, τρία «ευρωπαϊκά καφενεία», το γαλλικό ατμόπλοιο Γκουανταλκιβίρ στο λιμάνι, και το εργοστάσιο Αεριόφωτος.

Αλλά ας πάμε για μια «στιγμή» πολύ πιο πίσω.

Στις ανασκαφές που έγιναν κατά την χάραξη της οδού Διοικητηρίου μετά την μεγάλη πυρκαγιά του 1917, βρέθηκαν ερείπια αρχαίων ναών και διαπιστώθηκε από αρχαιολόγους η λατρεία των γνωστών Καβείρων της Σαμοθράκης. Προς τιμήν αυτών των «μυστηριακών θεοτήτων» μαζεύονταν στην Θεσσαλονίκη έμποροι από ολόκληρη την Βαλκανική.

Στα βυζαντινά χρόνια πραγματοποιούνταν τα Δημήτρια: «Εις αυτά μετεφέροντο δια θαλάσσης ή δια καραβανιών εμπορεύματα εκ Βοιωτίας, Πελοποννήσου, Ιταλίας, Ισπανίας, Μυσίας, Αιγύπτου, Φοινίκης και Πόντου συρρεόντων, ίνα πωλήσωσι και αγοράσωσι κατά την διάρκειαν αυτής πλην ελλήνων, κέλται, μυσίοι, ιταλοί, σκύθαι και ίβηρες»[3]. Τα Δημήτρια διήρκεσαν μέχρι την άλωση της πόλης από τους οθωμανούς στις 29 Μαρτίου 1430.

Απ' αυτό το πνεύμα της εμποροπανήγυρης του παρελθόντος εμπνεόμενοι οι Νικόλαος Γερμανός (παλιός βουλευτής), Διομήδης Βαρλαμίδης (Διευθυντής της Εθνικής Τραπέζης), Νικόλαος Δαρβέρης (διευθυντής του Ταχυδρομείου Βορείου Ελλάδος), Βασίλης Δημητρίου (διευθυντής της Ηλεκτρικής εταιρείας), Πέτρος Συνδίκας (δήμαρχος), Πέτρος Λούβαρης (διευθυντής της εφημερίδας Μακεδονικά Νέα) και οι έμποροι Μικές Μαυροκορδάτος, Σ. Γεωργιάδης, Ζήσης Βέρος, Δημήτρης Κουκουμπάνης και Α. Κατσάρος, προχώρησαν στην σύσταση του ιδρυτικού Συμβουλίου της Έκθεσης που πρωτολειτούργησε από

ΔΕΘ 2006:

Μεταρρυθμίσεις και εκλογές, πολιτική σταθερότητα και «πόλεμος στη διαφθορά» και στους δρόμους της Θεσσαλονίκης φωτιές...

Η 71η ΔΕΘ δεν θα μπορούσε παρά να είναι ένα ακόμα πολιτικό και οικονομικό παζάρι και σημείο συνάντησης υπουργών, υφυπουργών, γενικών γραμματέων, προέδρων και διευθυνόντων συμβούλων κρατικών Οργανισμών, κάθε απόχρωσης κομματικών παραγόντων, διπλωματών και στελεχών επιχειρήσεων, κάθε εθνικότητας και πέραν εθνικότητας, εμπόρων (οι πρόεδροι HELEXPO και ΔΕΘ αναφέρουν αύξηση των επισκεπτών τα δύο τελευταία χρόνια κατά 45% και των εκθετών κατά 5,2).

Η «βαρυσήμαντη» ομιλία του «αταλάντευτου μεταρρυθμιστή και πολέμιου της διαφθοράς» πρωθυπουργού, που υποσχέθηκε ότι δεν θα «υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας» σε μια πάντως βαριά από τα δακρυγόνα και τις φωτιές ατμόσφαιρα, σηματοδότησε αφενός, όπως είθισται, το «άνοιγμα του οικονομικού έτους»[5] και αφετέρου εκ των πραγμάτων λόγω των επικείμενων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών είχε προεκλογικό χαρακτήρα.

Ο στόχος, που τίθεται για μιαν ακόμη φορά, είναι η ανασυγκρότηση της ΔΕΘ με την συμμετοχή μεγάλων οικονομικών παραγόντων των Βαλκανίων. Μια ανασυγκρότηση που «θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της σύγχρονης παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, αλλά και του ρόλου που μπορεί να παίξει η Θεσσαλονίκη στα Βαλκάνια και τη Μαύρη Θάλασσα».

Η φετινή ΔΕΘ, άλλωστε, έρχεται λίγες μέρες μετά την τριμερή διάσκεψη του ρωσικού, ελληνικού και βουλγαρικού κράτους για την γνωστή και πολύχρονη υπόθεση του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, ενώ την ίδια «στιγμή» οι έλληνες εφοπλιστές, χωρίς να χάνουν τον καιρό

νται» στην ταράτσα του Βελλιδείου, επιτίθενται στις δυνάμεις των ΜΑΤ, (που κάνουν χρήση χημικών), καταστρέφουν την πύλη, ενώ υποχωρώντας βάζουν φωτιές σε κάδους απορριμμάτων.

Στη συνέχεια τα επεισόδια επεκτείνονται στο κέντρο της πόλης, με αποτέλεσμα να καταστραφεί ένα Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ένα υποκατάστημα της Vodafon και τρία ακόμα καταστήματα. Γίνονται 27 προσαγωγές, ενώ επτά άτομα οδηγούνται στον εισαγγελέα με κατηγορίες για στάση, διατάραξη οικιακής ειρήνης, αντίσταση, απείθεια και για παράνομη κατοχή όπλων, κροτίδων και πυροτεχνημάτων.

Την ίδια μέρα εκδηλώνεται παρέμβαση σε εγκαίνια έκθεσης στα πλαίσια της διοργάνωσης «Εικαστικό Πανόραμα» του κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στην Αποθήκη Β1 στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, από καταληψίες της Φάμπρικα Υφανέτ. Ρίχνονται κόκκινες μπογιές, σακούλες με σκουπίδια, ντομάτες και «δύσοσμα» υλικά στο μπουφέ της έκθεσης που εγκαινιάζει ο Βουλγαράκης, ενώ φωνάζονται συνθήματα όπως *«Υφανέτ δεν παίρνετε ούτε στο όνειρο σας, γιατί είμαστε απολίτιστοι για τον πολιτισμό σας»*.

Την επόμενη ημέρα 9/9 καθηγητές της Φυσικής Αγωγής κάνουν παρέμβαση στο περίπτερο του Υπουργείου Παιδείας, μέσα στην έκθεση, με αποτέλεσμα να εκδηλωθούν αψιμαχίες με σεκιουριτάδες.

Στις 6.00μμ, διαδηλωτές άρχισαν να συγκεντρώνονται στο άγαλμα του Βενιζέλου σε κάλεσμα της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΘ και αριστερίστικων ομάδων, ενώ το ΠΑΜΕ έχει καλέσει στην πλ. Αριστοτέλους.

Περίπου στις 6.30μμ, κι ενώ έχουν αποχωρήσει προς το κέντρο οι ΚΝίτΕς, ξεκινούν από το Πολυτεχνείο μπλοκ φοιτητικών συλλόγων τα οποία διασχίζουν την Εγνατία μέχρι το ύψος της Αγίας Σοφίας, όπου και ακινητοποιούνται, καθώς συναντούν τα υπόλοιπα μπλοκ των διαδηλωτών.

Μετά από ολιγόωρη στάση τα φοιτητικά μπλοκ, μέσα στα οποία έχει διαχυθεί και ένας σημαντικός αριθμός των αναρχικών-αντιεξουσιαστών και ανυπότακτων νεολαίων που συμμετέχει στην πορεία, αρχίζουν να κινούνται ανάστροφα στην Εγνατία για να φθάσουν μέσω της Τσιμισκή έξω από την κεντρική είσοδο του Συνεδριακού Κέντρου «Ιωάννης Βελλίδης», όπου λίγο αργότερα αναμένεται να γίνει η επίσημη ομιλία του πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή που δεκάδων τηλεοπτικών συνεργείων και φωτογράφων απ' όλο τον κόσμο!!!

Στη συνέχεια οι επιτιθέμενοι αναρχικοί διαχέονται στα μπλοκ των φοιτητών, οι οποίοι έδειξαν ότι παραμένουν ιδιαίτερα θετικοί σε επιθετικές πρωτοβουλίες σε σημεία όπως αυτό που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη. Τα μπλοκ των διαδηλωτών άρχισαν να ανεβαίνουν την Αγγελάκη στη δεξιά πλευρά της οποίας ήταν παρατεταγμένες κλούβες των ΜΑΤ, που προστάτευαν ραδιοφωνικούς σταθμούς και εφημερίδες. Οι αστυνομικές δυνάμεις δέχτηκαν σε κάποιες περιπτώσεις πέτρες και έκαναν περιορισμένη χρήση χημικών.

Στο ύψος της περιοχής όπου βρίσκεται το Σιντριβάνι περίπου 150 αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, αποχωρούν από την πορεία και κατευθύνονται τρέχοντας στα Πανεπιστήμια από εισόδους της Εγνατίας. Για αρκετή ώρα και ενώ η πορεία κινείται προς την κατεύθυνση της Καμάρας αρκετοί διαδηλωτές επιλέγουν την ίδια διαδρομή που ακολούθησαν οι αναρχικοί. Σε λίγη ώρα πραγματοποιείται η πρώτη σφοδρή επίθεση με μολότοφ σε διμοιρίες των ΜΑΤ που έχουν κάνει την εμφάνιση τους και σε εισόδους της ΔΕΘ που βρίσκονταν από την πλευρά της Εγνατίας.

Οι καταληψίες εξαπλώνονται μέχρι το ύψος του Πολυτεχνείου, ενώ στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τα πανεπιστήμια πυρπολούνται δεκάδες αυτοκίνητα, ανάμεσά τους αρκετά πολυτελή (όπως μερσεντές, BMW τζιπ), που ανήκουν, προφανώς, σε επιφανείς επισκέπτες της ΔΕΘ, καταστρέφονται δύο τράπεζες, ενώ εκδηλώνονται επιθέσεις στις δυνάμεις καταστολής με δεκάδες βόμβες μολότοφ.

Έχει καταγγελθεί η χρήση πλαστικών σφαιρών από την πλευρά της αστυνομίας αλλά και η είσοδος ασφαλιτών (στην ούτως ή άλλως τεράστια και εκ των πραγμάτων δύσκολα ελέγξιμη από τους καταληψίες έκταση των πανεπιστημίων) με στόχο την απομόνωση και την σύλληψη αγωνιζόμενων κατά την έξοδό τους.

Είναι σημαντικό και αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι στο χώρο των Πανεπιστημίων κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων έχουν βρεθεί εκατοντάδες νεαρά, κυρίως, άτομα, ενώ ανάμεσά τους είναι έντονη η παρουσία παιδιών μεταναστών...

Τελικά, μετά τη λήξη των συγκρούσεων προσάγονται 70 άτομα (ανάμεσα τους πολλοί νεαροί από 13 ετών μέχρι 16), ενώ απαγγέλλονται κατηγορίες πλημμελημcallματικού χαρακτήρα σε ένα άτομο, το οποίο αφήνεται ελεύθερο.

διαπιστώθηκε από αρχαιολόγους η λατρεία των γνωστών Καβείρων της Σαμοθράκης. Προς τιμήν αυτών των «μυστηριακών θεοτήτων» μαζεύονταν στην Θεσσαλονίκη έμποροι από ολόκληρη την Βαλκανική.

Στα βυζαντινά χρόνια πραγματοποιούνταν τα Δημήτρια: «Εις αυτά μετεφέροντο δια θαλάσσης ή δια καραβανιών εμπορεύματα εκ Βοιωτίας, Πελοποννήσου, Ιταλίας, Ισπανίας, Μυσίας, Αιγύπτου, Φοινίκης και Πόντου συρρεόντων, ίνα πωλήσωσι και αγοράσωσι κατά την διάρκειαν αυτής πλην ελλήνων, κέλται, μυσίοι, ιταλοί, σκύθαι και ίβηρες»[3]. Τα Δημήτρια διήρκεσαν μέχρι την άλωση της πόλης από τους οθωμανούς στις 29 Μαρτίου 1430.

Απ' αυτό το πνεύμα της εμποροπανήγυρης του παρελθόντος εμπνεόμενοι οι Νικόλαος Γερμανός (παλιός βουλευτής), Διομήδης Βαρλαμίδης (Διευθυντής της Εθνικής Τραπέζης), Νικόλαος Δαρβέρης (διευθυντής του Ταχυδρομείου Βορείου Ελλάδος), Βασίλης Δημητρίου (διευθυντής της Ηλεκτρικής εταιρείας), Πέτρος Συνδίκας (δήμαρχος), Πέτρος Λούβαρης (διευθυντής της εφημερίδας Μακεδονικά Νέα) και οι έμποροι Μικές Μαυροκορδάτος, Σ. Γεωργιάδης, Ζήσης Βέρος, Δημήτρης Κουκουμπάνης και Α. Κατσάρος, προχώρησαν στην σύσταση του ιδρυτικού Συμβουλίου της Έκθεσης που πρωτολειτούργησε από 3 έως 17 Οκτωβρίου 1926. «Στην πρώτη Foire de Salonique πήραν μέρος εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις από την Ελλάδα και το εξωτερικό (Ουγγαρία και ΕΣΣΔ)»[4]. Το ίδιο έτος ιδρύεται επίσης και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Το 1926, όμως, είναι και η χρονιά κατά την οποία ο Πάγκαλος κηρύσσει δικτατορία, καταργεί την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, εξορίζει στην Σαντορίνη πολιτικούς, στρατιωτικούς και όχι μόνο βέβαια, μακραίνει την γυναικεία φούστα και κόβει κατά το ένα τέταρτο το χαρτονόμισμα μ' αποτέλεσμα να επικρατεί ένα απίστευ-

πρόεδροι HELEXPO και ΔΕΘ αναφέρουν αύξηση των επισκεπτών τα δύο τελευταία χρόνια κατά 45% και των εκθετών κατά 5,2).

Η «βαρυσήμαντη» ομιλία του «ατάλαντευτου μεταρρυθμιστή και πολέμιου της διαφθοράς» πρωθυπουργού, που υποσχέθηκε ότι δεν θα «υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας» σε μια πάντως βαριά από τα δακρυγόνα και τις φωτιές ατμόσφαιρα, σηματοδότησε αφενός, όπως είθισται, το «άνοιγμα του οικονομικού έτους»[5] και αφετέρου εκ των πραγμάτων λόγω των επικείμενων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών είχε προεκλογικό χαρακτήρα.

Ο στόχος, που τίθεται για μιαν ακόμη φορά, είναι η ανασυγκρότηση της ΔΕΘ με την συμμετοχή μεγάλων οικονομικών παραγόντων των Βαλκανίων. Μια ανασυγκρότηση που «θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της σύγχρονης παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, αλλά και του ρόλου που μπορεί να παίξει η Θεσσαλονίκη στα Βαλκάνια και τη Μαύρη Θάλασσα».

Η φετινή ΔΕΘ, άλλωστε, έρχεται λίγες μέρες μετά την τριμερή διάσκεψη του ρωσικού, ελληνικού και βουλγαρικού κράτους για την γνωστή και πολύχρονη υπόθεση του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, ενώ την ίδια «στιγμή» οι έλληνες εφοπλιστές, χωρίς να χάνουν τον καιρό τους, μεταφέρουν ήδη το 40% της ενέργειας που καταναλώνουν οι κινέζοι.

Προεκλογικά, όμως, κινήθηκαν και οι υπουργοί του αυτοαποκαλούμενου μεταρρυθμιστή πρωθυπουργού.

Έτσι ο υπουργός Εσωτερικών Προκόπης Παυλόπουλος, αφού ζήτησε πρώτα σεμνά και ταπεινά συγγνώμη εκ μέρους του κράτους για ότι δεν έκανε διαχρονικά για την περιοχή, αυτοπροβλήθηκε ως «προκομμένος» υποστηρίζοντας, ότι ενώ το ποσοστό απορροφητικότητας του Γ' ΚΠΣ για την περιφέρεια Μακεδονίας-Θράκης ήταν μόλις 15%, τα τελευταία χρόνια αγγίζει το 45%.

Η υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη καμάρωσε και αυτή με τη σειρά της, λέγοντας ότι «*σήμερα στηρίζουμε ενεργά 19 χώρες σε διάφορες περιοχές του κόσμου, χρηματοδοτώντας αναπτυξιακά προγράμματα, κυρίως στον κοινωνικό τομέα*», ενώ θύμισε και το «*ανθρωπιστικό παρών*», που δίνει το ελληνικό κράτος σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών και εμπόλεμων συρράξεων, όπως στην περίπτωση του Λιβάνου.

Δεν θα παραλείψουμε, βέβαια, και τις δηλώσεις Γιαννάκου, που διαβεβαίωσε κάθε ενδιαφερόμενο ότι «*η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει πίσω σε θέματα ποιότητας, όποιες και αν είναι οι αντιδράσεις, αλλά θα προχωρήσει τις μεταρρυθμίσεις και στον τομέα της παιδείας*».

Από κοντά και ο υπουργός Δικαιοσύνης αναφέρθηκε στην ανέγερση νέου Δικαστικού Μεγάρου έκτασης 10 στρεμμάτων στο χώρο του ΟΛΘ, αλλά και της νέας φυλακής στα Διαβατά για 800 κρατούμενους.

Ο υπουργός Συγκοινωνιών ανήγγειλε τον διορισμό συμβούλου μέσα στον ερχόμενο Οκτώβριο για την προώθηση της αποκρατικοποίησης του ΟΤΕ, την ολοκλήρωση του οδικού άξονα Πάτρας-Αθήνας-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης «διαβεβαίωσε» για την εξασφάλιση 22δις ευρώ για την περίοδο 2007-2013, ενώ ο υπουργός Απασχόλησης μίλησε για μείωση της ανεργίας στο 9%...

Η φιέστα, βέβαια, κατά γενική ομολογία χάλασε για τα καλά.

οι ταραξίες δεν έχουν καμία σχέση με το εργατικό κίνημα[7].

Τέλος το κόμμα του «λαού» που συγκυβερνά –ένα είναι το κόμμα– και τα συνασπιστήρια μας, αντιπολιτεύθηκαν με ... σθένος διαβεβαιώνοντάς μας ότι «***εξοργίστηκαν***» από την ομιλία του πρωθυπουργού.

Από την πλευρά μας θα επαναλάβουμε αυτό που είχαμε υποστηρίξει και στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ, ότι δηλαδή εξακολουθούμε να διανύουμε μια «σημαντική περίοδο για τους τωρινούς διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων, με ανοικτό το ενδεχόμενο κοινωνικών κινητοποιήσεων που μπορούν να ταράξουν εκ νέου **τα ήσυχα νερά της ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης για την ομαλή και σταθερή επάνοδο και άσκηση της εξουσίας μετά από σχεδόν είκοσι χρόνια**».

Το ζητούμενο, λοιπόν, παραμένει η έκταση που μπορούν να λάβουν οι κοινωνικές αντιδράσεις, αλλά και οι κοινωνικές συνθέσεις που παραμένουν έντονες, όπως έγινε αντιληπτό και από τις φοιτητικές κινητοποιήσεις.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

«*Ο Βύρων Πολύδωρας θα ζητήσει ευθύνες από τους αρμόδιους αξιωματικούς. Και μιλάμε για όσους τον διαβεβαίωσαν και αυτός διαβεβαίωσε με την σειρά του τον πρωθυπουργό ότι όλα είναι υπό έλεγχο και πως δεν θα ανοίξει μύτη*».

(Βραδυνή 11-9-2006)

«*Ποτέ δεν τολμάς ποτέ δεν νικάς! Αν δεν μπεις στη φωλιά της τίγρης, δε θα μπορέσεις να πιάσεις τα μικρά της. Η μόνη μας διέξοδος είναι να επιτεθούμε με φωτιά στους βαρβάρους καλυπτόμενοι από τη νύχτα, ώστε να μην μπορέσουν να δουν πόσοι είμαστε*».

Σουν Τζου

...κές συγκρούσεις, έρχεται εν πολλοίς να αντιπαρατεθεί η λεγόμενη ...**εναλλακτική σύγκρουση**.

Η «εναλλακτική σύγκρουση», όποιο ιδεολογικό μανδύα και αν φορά, είναι από την φύση της συμβολική και αντιπροσωπευτική. Μ' άλλα λόγια είναι απαγορευτική η ελεύθερη συμμετοχή σ' αυτήν, γιατί πολύ απλά η διάχυση κρύβει την παρεκτροπή, τον κίνδυνο η «κατάσταση να ξεφύγει». Η «εναλλακτική σύγκρουση» αντιπολιτεύεται, επικαλούμενη την «κοινή γνώμη», την «σύνδεση με την κοινωνία» και προϋποθέτει ρητά την χρήση εναλλακτικών «όπλων», λόγου χάρη κόκκινες μπογιές ή ένα κομμάτι κρέας σαν και αυτό που δεν πρόλαβε να πετάξει στην είσοδο της ΔΕΘ το μπουλούκι των ροπαλοφόρων, που επιδίδονταν ανεπιτυχώς στην καταστολή των αναρχικών.

Σε περιπτώσεις όπως η τελευταία, η «εναλλακτική σύγκρουση» έρχεται ως το πρόσχημα, το όχημα για να διαφυλαχθεί η τάξη από τυχόν παρεκτροπές σε σημεία χωροταξικά, όπως λ.χ. η κεντρική είσοδος της ΔΕΘ, όπου η αναστολή ή ο περιορισμός της κοινωνικής σύγκρουσης αποτελούν ένα σοβαρότατο διακύβευμα[10]. Την προηγούμενη ημέρα πρωταρχικά τον περιορισμό μιας δυσάρεστα ανεξέλεγκτης κατάστασης για το κράτος έξω από την ΔΕΘ ανέλαβαν, χωρίς όμως να ασκήσουν άμεση βία κατ' αντιστοιχία, εκπρόσωποι των συνδέσμων του ΠΑΟΚ.

Πολλοί αναρωτιούνται, βέβαια, **τι σηματοδοτούν ενέργειες που δεν μπορούν να βρουν άλλοθι ούτε στη διαφορετικότητα, ούτε και στην πιο βαθιά διαφωνία**, όπως λόγου χάρη η γνωστή θρασύδειλη απόπειρα ροπαλοφόρου της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης» να κτυπήσει πισώπλατα στο κεφάλι αναρχικό, τη στιγμή που επιτίθονταν με μολότοφ στις δυνάμεις των ΜΑΤ έξω από το Βελλίδειο. Οι συνέπειες στην περίπτωση που η συγκεκριμένη κατασταλτική κίνηση ήταν πετυχημένη είναι αυτονόητες, καθόλου ενδεχόμενες και δεν χρειάζεται καν να αναφερθούμε σ' αυτές. Η δεδομένη ζωντανή κάλυψη από δεκάδες τηλεοπτικά συνεργεία και φωτογράφους[11], όμως εκτός των άλλων προσφέρει σ' αυτή την περίπτωση και την απόδειξη σε κάθε ενδια-

της σε λεονταρισμούς και δηλώσεις ψευδεπίγραφης διαθεσιμότητας, που προηγούνται ...αποσύρσεων «αξιόμαχων» δυνάμεων τις κρίσιμες στιγμές στα κρίσιμα σημεία.

Καλό χειμώνα, σύντροφοι...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1) Γ.Β. Δερτιλής, Ιστορία του Ελληνικού κράτους 1830-1920.

2) Η εξαρχική κοινότητα αρχίζει να σχηματίζεται στα 1860 από τις οικογένειες Γιαούμζωφ, Σιαφκούλωφ, Φουρνάρα, Δίγκου, Σιαλαντζήεφ. Το πρώτο σχολείο της διδάσκει τουρκικά, γαλλικά, βουλγαρικά, αλλά και ελληνικά, ενώ η πρώτη εκκλησία χτίζεται σε οικόπεδο που «ανακαλύπτεται» εικόνα των Κύριλλου και Μεθόδιου.

3) Όπως γράφει ο Ιωάννης Καμενιάτης, κληρικός, 10ος αι.

4) Χρονικό της Θεσσαλονίκης 1921-1944 Κ. Τομάνας.

5) «Η ΔΕΘ θα παραμένει πάντα ένα μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό γεγονός. Η παρουσία του πρωθυπουργού, ο απολογισμός και η ανακοίνωση των στόχων της νέας χρονιάς, η επικοινωνία των πολιτών με τους φορείς της κρατικής μηχανής είναι στοιχεία θετικά και πρέπει να διατηρηθούν. Αλλά η συρρίκνωση του τριήμερου των εγκαινίων, η πραγματοποίησή τους πριν από την έναρξη της Έκθεσης, η μείωση των κρατικών δαπανών, η ενίσχυση του διεθνούς και του οικονομικού ρόλου της Έκθεσης παραμένουν ζητούμενα», -εφημ. Αγγελιοφόρος 17-9-2006, Μ. Σαμαντζίδης μέλος της ΚΕ της ΝΔ

6) «Με υπομονή οπλίστηκαν οι προσκεκλημένοι στο δείπνο του Σαββάτου στο Βελλίδειο, αφού ο πρωθυπουργός έφθασε με καθυστέρηση περίπου μιας ώρας λόγω των επεισοδίων... Κατά κοινή ομολογία στο επίκεντρο των συζητήσεων στα διάφορα τραπέζια κυριαρχούσαν τα γεγονότα που διαδραματίζονταν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης», - εφημ. Αδέσμευτος 11-9-2006.

7) «Πρόκειται για άτομα που τα τρέφουν οι μπαμπάδες τους και έχουν δει ως παιχνίδι και άθλημα να κάνουν βανδαλισμούς στις πλάτες των εργαζομένων. Δεν έχουν καμία

τας, όποιες και αν είναι οι αντιδράσεις, αλλά θα προχωρήσει τις μεταρρυθμίσεις και στον τομέα της παιδείας».

Από κοντά και ο υπουργός Δικαιοσύνης αναφέρθηκε στην ανέγερση νέου Δικαστικού Μεγάρου έκτασης 10 στρεμμάτων στο χώρο του ΟΛΘ, αλλά και της νέας φυλακής στα Διαβατά για 800 κρατούμενους.

Ο υπουργός Συγκοινωνιών ανήγγειλε τον διορισμό συμβούλου μέσα στον ερχόμενο Οκτώβριο για την προώθηση της αποκρατικοποίησης του ΟΤΕ, την ολοκλήρωση του οδικού άξονα Πάτρας-Αθήνας-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης «διαβεβαίωσε» για την εξασφάλιση 22δις ευρώ για την περίοδο 2007-2013, ενώ ο υπουργός Απασχόλησης μίλησε για μείωση της ανεργίας στο 9%...

Η φιέστα, βέβαια, κατά γενική ομολογία χάλασε για τα καλά.

Ο πρωθυπουργός έντονα δυσαρεστημένος άργησε μια ώρα στην προγραμματισμένη προσέλευσή του, το επίσημο δείπνο του Σαββάτου στο Βελλίδειο[6] είχε έντονη οσμή ...χημικών, εκατοντάδες επισκέπτες εγκατέλειπαν άρον-άρον τους εκθεσιακούς χώρους, ενώ το ίδιο δεν παρέλειψαν λίγο αργότερα να κάνουν όσο αφορά τον χώρο των πανεπιστημίων και 200 φοιτητές της Νομικής που διέκοψαν τις σαββατιάτικες εξεταστικές ...υπερωρίες τους.

Την ίδια ώρα ο πρύτανης, σε κατάσταση παραφροσύνης απαιτούσε από τους «βάρβαρους» να εξέλθουν από τον «ιερό» χώρο των πανεπιστημίων (αργότερα διευκρίνισε ότι δεν έγιναν ζημιές σε κτίρια), ενώ τα παπαγαλάκια κάθε εξουσίας ακροβολισμένα

ποιήσεων που μπορούν να ταράξουν εκ νέου **τα ήσυχα νερά της ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης για την ομαλή και σταθερή επάνοδο και άσκηση της εξουσίας μετά από σχεδόν είκοσι χρόνια**».

Το ζητούμενο, λοιπόν, παραμένει η έκταση που μπορούν να λάβουν οι κοινωνικές αντιδράσεις, αλλά και οι κοινωνικές συνθέσεις που παραμένουν έντονες, όπως έγινε αντιληπτό και από τις φοιτητικές κινητοποιήσεις.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

«Ο Βύρων Πολύδωρας θα ζητήσει ευθύνες από τους αρμόδιους αξιωματικούς. Και μιλάμε για όσους τον διαβεβαίωσαν και αυτός διαβεβαίωσε με την σειρά του τον πρωθυπουργό ότι όλα είναι υπό έλεγχο και πως δεν θα ανοίξει μύτη».

(Βραδυνή 11-9-2006)

«Ποτέ δεν τολμάς ποτέ δεν νικάς! Αν δεν μπεις στη φωλιά της τίγρης, δε θα μπορέσεις να πιάσεις τα μικρά της. Η μόνη μας διέξοδος είναι να επιτεθούμε με φωτιά στους βαρβάρους καλυπτόμενοι από τη νύχτα, ώστε να μην μπορέσουν να δουν πόσοι είμαστε».

Σουν Τζου

Η ενίσχυση και η στήριξη, από την πλευρά του κράτους, **της διαμεσολαβητικής δυνατότητας ενδιάμεσων μηχανισμών**, παραμένουν δύο βασικές προϋποθέσεις για τον περιορισμό ανεξέλεγκτων κοινωνικών αντιδράσεων[8]. Φιλτράρονται δε μέσα από τη συνεπή και **πολυποίκιλη, θεσμική ή μη αναγνώριση του ρόλου αυτού απέναντι στους «άτακτους» και στους ατάκτους**. Η δράση των τελευταίων με ευλαβική συνέπεια εξακολουθεί να δυσφημείται ως τυχοδιωκτική, «μπαχαλόβια», αδιέξοδη και απόμακρη από την κοινωνία, «χωρίς αιτία και περιεχόμενο».

Ας σημειώσουμε πάντως σ' αυτό το σημείο ότι το τελευταίο διάστημα το κράτος και τα ΜΜΕ απομακρύνονται σταθερά από το ταμπούρι που τους πρόσφεραν ο μόνιμος και διαχρονικός χαρακτηρισμός κυρίως των αναρχικών και όσων γενικότερα α-

κρέας σαν και αυτό που δεν πρόλαβε να πετάξει στην είσοδο της ΔΕΘ το μπουλούκι των ροπαλοφόρων, που επιδίδονταν ανεπιτυχώς στην καταστολή των αναρχικών.

Σε περιπτώσεις όπως η τελευταία, η «εναλλακτική σύγκρουση» έρχεται ως το πρόσχημα, το όχημα για να διαφυλαχθεί η τάξη από τυχόν παρεκτροπές σε σημεία χωροταξικά, όπως λ.χ. η κεντρική είσοδος της ΔΕΘ, όπου η αναστολή ή ο περιορισμός της κοινωνικής σύγκρουσης αποτελούν ένα σοβαρότατο διακύβευμα[10]. Την προηγούμενη ημέρα πρωταρχικά τον περιορισμό μιας δυσάρεστα ανεξέλεγκτης κατάστασης για το κράτος έξω από την ΔΕΘ ανέλαβαν, χωρίς όμως να ασκήσουν άμεση βία κατ' αντιστοιχία, εκπρόσωποι των συνδέσμων του ΠΑΟΚ.

Πολλοί αναρωτιούνται, βέβαια, **τι σηματοδοτούν ενέργειες που δεν μπορούν να βρουν άλλοθι ούτε στη διαφορετικότητα, ούτε και στην πιο βαθιά διαφωνία**, όπως λόγου χάρη η γνωστή θρασύδειλη απόπειρα ροπαλοφόρου της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης» να κτυπήσει πισώπλατα στο κεφάλι αναρχικό, τη στιγμή που επιτίθονταν με μολότοφ στις δυνάμεις των ΜΑΤ έξω από το Βελλίδειο. Οι συνέπειες στην περίπτωση που η συγκεκριμένη κατασταλτική κίνηση ήταν πετυχημένη είναι αυτονόητες, καθόλου ενδεχόμενες και δεν χρειάζεται καν να αναφερθούμε σ' αυτές. Η δεδομένη ζωντανή κάλυψη από δεκάδες τηλεοπτικά συνεργεία και φωτογράφους[11], όμως εκτός των άλλων προσφέρει σ' αυτή την περίπτωση και την απόδειξη σε κάθε ενδιαφερόμενο και υπάρχουν μάλλον αρκετοί, της «φιλότιμης» προσπάθειας, έστω και αν ήταν ανεπιτυχής.

Πολλοί προσπαθούν να «εξηγήσουν» μιλώντας για **«τοπική συμμορίτικη λογική και πρακτική»**, που ούτως ή άλλως θα οδηγήσει σε περαιτέρω απομόνωση τους φορείς και εμπνευστές. Αρκετοί, επίσης, θεωρούν ότι οι συγκεκριμένες «ενέργειες και παρενέργειες» έρχονται να **κλιμακώσουν**, εκτός των άλλων, ΚΑΙ την κατασταλτική δραστηριότητα τόσο με δηλώσεις όσο και με έργα από την ευρύτερη πλευρά του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ στις 6 Μάη. Κάποιοι θεωρούσαν και θεωρούν αναμενόμενη την επιχείρηση - παρωδία **αντικατάσταση από τα «μέσα»** των ΚΝΑΤ, που έχουν αποχωρήσει από τη «δουλειά», λόγω του πολιτικού κόστους στα τελευταία χρόνια. Πολλοί τέλος εκτιμούν ότι απλά ο ...πάτος σ' αυτές

λαντζήεφ. Το πρώτο σχολείο της διδάσκει τουρκικά, γαλλικά, βουλγαρικά, αλλά και ελληνικά, ενώ η πρώτη εκκλησία χτίζεται σε οικόπεδο που «ανακαλύπτεται» εικόνα των Κύριλλου και Μεθόδιου.

3) Όπως γράφει ο Ιωάννης Καμενιάτης, κληρικός, 10ος αι.

4) Χρονικό της Θεσσαλονίκης 1921-1944 Κ. Τομάνας.

5) «Η ΔΕΘ θα παραμένει πάντα ένα μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό γεγονός. Η παρουσία του πρωθυπουργού, ο απολογισμός και η ανακοίνωση των στόχων της νέας χρονιάς, η επικοινωνία των πολιτών με τους φορείς της κρατικής μηχανής είναι στοιχεία θετικά και πρέπει να διατηρηθούν. Αλλά η συρρίκνωση του τριημέρου των εγκαινίων, η πραγματοποίησή τους πριν από την έναρξη της Έκθεσης, η μείωση των κρατικών δαπανών, η ενίσχυση του διεθνούς και του οικονομικού ρόλου της Έκθεσης παραμένουν ζητούμενα», -εφημ. Αγγελιοφόρος 17-9-2006, Μ. Σαμαντζίδης μέλος της ΚΕ της ΝΔ

6) «Με υπομονή οπλίστηκαν οι προσκεκλημένοι στο δείπνο του Σαββάτου στο Βελλίδειο, αφού ο πρωθυπουργός έφθασε με καθυστέρηση περίπου μιας ώρας λόγω των επεισοδίων... Κατά κοινή ομολογία στο επίκεντρο των συζητήσεων στα διάφορα τραπέζια κυριαρχούσαν τα γεγονότα που διαδραματίζονταν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης», - εφημ. Αδέσμευτος 11-9-2006.

7) «Πρόκειται για άτομα που τα τρέφουν οι μπαμπάδες τους και έχουν δει ως παιχνίδι και άθλημα να κάνουν βανδαλισμούς στις πλάτες των εργαζομένων. Δεν έχουν καμία σχέση με το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα έχουν υποφέρει πολύ από τη δράση τους», - εφημ. Θεσσαλονίκη 11-9-2006.

8) «Δεν ήταν λάθος σχεδιασμός. Όχι, όχι. Είναι μέσα στα απρόβλεπτα που καιροφυλακτούν. Διατηρήσαμε την ψυχραιμία μας. Δεν εκτιμούμε ότι το σχέδιο έσπασε. Και αυτές οι δράσεις ήταν στα αναμενόμενα, ήταν απρόβλεπτο μεν, μικρό δε». (Βύρων Πολύδωρας)

9) «Περίπου 400 νεαροί πήγαν από την Αθήνα στην Θεσσαλονίκη έτοιμοι να προκαλέσουν επεισόδια, αφού από το πρωί του Σαββάτου είχαν μπει περίπου 150 άτομα μέσα στον Αριστοτέλειο χωρίς να συμμετέχουν σε πορείες». (Νέα, 11-9-2006)

10) «Στελέχη της αστυνομίας διευκρίνισαν ότι αποφεύχθηκαν σοβαρά επεισόδια στους δρόμους της πόλης και ότι οι καταστροφές περιορίστηκαν εντός των χώρων των πανεπιστημίων, όπου οι δυνάμεις καταστολής δεν έχουν τη δυνατότητα επέμβα-

χάλασε για τα καλά.

Ο πρωθυπουργός έντονα δυσαρεστημένος άργησε μια ώρα στην προγραμματισμένη προσέλευσή του, το επίσημο δείπνο του Σαββάτου στο Βελλίδειο[6] είχε έντονη οσμή ...χημικών, εκατοντάδες επισκέπτες εγκατέλειπαν άρον-άρον τους εκθεσιακούς χώρους, ενώ το ίδιο δεν παρέλειψαν λίγο αργότερα να κάνουν όσο αφορά τον χώρο των πανεπιστημίων και 200 φοιτητές της Νομικής που διέκοψαν τις σαββατιάτικες εξεταστικές ...υπερωρίες τους.

Την ίδια ώρα ο πρύτανης, σε κατάσταση παραφροσύνης απαιτούσε από τους «βάρβαρους» να εξέλθουν από τον «ιερό» χώρο των πανεπιστημίων (αργότερα διευκρίνισε ότι δεν έγιναν ζημιές σε κτίρια), ενώ τα παπαγαλάκια κάθε εξουσίας ακροβολισμένα στα τηλεπαράθυρα, δημοσιογράφοι και πολιτικοί, και εν γένει όλοι οι «ορθώς πολιτικά σκεπτόμενοι», ωρύονταν **για τη δράση εκατοντάδων νέων που «αμαύρωσαν» την μεγάλη γιορτή στην πρωτεύουσα των Βαλκανίων, κάνοντας την ευρύτερη περιοχή των πανεπιστημίων να μοιάζει με παρισινό προάστιο!!!**

«Τα επεισόδια δεν θα βοηθήσουν την χώρα να προχωρήσει», «απείλησε» η υπουργός Παιδείας Γιαννάκου, ο Πολύδωρας μέσα στ' άλλα ...ποιητικά «έγραψε» για μιαν ακόμη φορά λέγοντας ότι «*εμείς επιχειρούμε να αποσοβήσουμε τον χορό των δαιμόνων με όλες τις δράσεις και την θητεία μας*», ενώ ο νεόκοπος πρόεδρος της ΓΣΕΕ ονόματι Γ. Παναγόπουλος, ένιωσε την βαθιά ανάγκη να διαβεβαιώσει ότι τις διαβεβαιώσει με την σειρά του τον πρωθυπουργό ότι όλα είναι υπό έλεγχο και πως δεν θα ανοίξει μύτη».

(Βραδυνή 11-9-2006)

«Ποτέ δεν τολμάς ποτέ δεν νικάς! Αν δεν μπεις στη φωλιά της τίγρης, δε θα μπορέσεις να πιάσεις τα μικρά της. Η μόνη μας διέξοδος είναι να επιτεθούμε με φωτιά στους βαρβάρους καλυπτόμενοι από τη νύχτα, ώστε να μην μπορέσουν να δουν πόσοι είμαστε».

Σουν Τζου

Η ενίσχυση και η στήριξη, από την πλευρά του κράτους, **της διαμεσολαβητικής δυνατότητας ενδιάμεσων μηχανισμών,** παραμένουν δύο βασικές προϋποθέσεις για τον περιορισμό ανεξέλεγκτων κοινωνικών αντιδράσεων[8]. Φιλτράρονται δε μέσα από τη συνεπή και **πολυποίκιλη, θεσμική ή μη αναγνώριση του ρόλου αυτού απέναντι στους «άτακτους» και στους ατάκτους**. Η δράση των τελευταίων με ευλαβική συνέπεια εξακολουθεί να δυσφημείται ως τυχοδιωκτική, «μπαχαλόβια», αδιέξοδη και απόμακρη από την κοινωνία, «χωρίς αιτία και περιεχόμενο».

Ας σημειώσουμε πάντως σ' αυτό το σημείο ότι το τελευταίο διάστημα το κράτος και τα ΜΜΕ απομακρύνονται σταθερά από το ταμπούρι που τους πρόσφεραν ο μόνιμος και διαχρονικός χαρακτηρισμός κυρίως των αναρχικών και όσων γενικότερα ακολουθούσαν τον δρόμο της σύγκρουσης ως μειοψηφία[9]. Το ίδιο έγινε πριν και μετά την ΔΕΘ, στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, αλλά και μετά τα εκτεταμένα επεισόδια της 6ης Μάη στην πορεία του 4ο Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ.

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι η πολυάριθμη παρουσία και η συμβολή των αναρχικών στους κοινωνικούς αγώνες στον ελλαδικό χώρο δεν είναι απλά έντονη και πολύχρονη, αλλά δεν έχει και όμοιό της εδώ και πολύ καιρό στη Δ. Ευρώπη. Σ' αυτή την διαπίστωση φθάνουν με ειλικρίνεια επίσης εδώ και καιρό άνθρωποι, που κατ' άλλα δεν συμφωνούν με τις απόψεις, αλλά και τις πρακτικές των αναρχικών.

Απέναντι σ' αυτήν ακριβώς την πολύμορφη συμβολή των αναρχικών στις κοινωνι- **ούτε και στην πιο βαθιά διαφωνία**, όπως λόγου χάρη η γνωστή θρασύδειλη απόπειρα ροπαλοφόρου της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης» να κτυπήσει πισώπλατα στο κεφάλι αναρχικό, τη στιγμή που επιτίθονταν με μολότοφ στις δυνάμεις των ΜΑΤ έξω από το Βελλίδειο. Οι συνέπειες στην περίπτωση που η συγκεκριμένη κατασταλτική κίνηση ήταν πετυχημένη είναι αυτονόητες, καθόλου ενδεχόμενες και δεν χρειάζεται καν να αναφερθούμε σ' αυτές. Η δεδομένη ζωντανή κάλυψη από δεκάδες τηλεοπτικά συνεργεία και φωτογράφους[11], όμως εκτός των άλλων προσφέρει σ' αυτή την περίπτωση και την απόδειξη σε κάθε ενδιαφερόμενο και υπάρχουν μάλλον αρκετοί, της «φιλότιμης» προσπάθειας, έστω και αν ήταν ανεπιτυχής.

Πολλοί προσπαθούν να «εξηγήσουν» μιλώντας για **«τοπική συμμορίτικη λογική και πρακτική»**, που ούτως ή άλλως θα οδηγήσει σε περαιτέρω απομόνωση τους φορείς και εμπνευστές. Αρκετοί, επίσης, θεωρούν ότι οι συγκεκριμένες «ενέργειες και παρενέργειες» έρχονται να **κλιμακώσουν**, εκτός των άλλων, ΚΑΙ την κατασταλτική δραστηριότητα τόσο με δηλώσεις όσο και με έργα από την ευρύτερη πλευρά του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ στις 6 Μάη. Κάποιοι θεωρούσαν και θεωρούν αναμενόμενη την επιχείρηση - παρωδία **αντικατάσταση από τα «μέσα»** των ΚΝΑΤ, που έχουν αποχωρήσει από τη «δουλειά», λόγω του πολιτικού κόστους στα τελευταία χρόνια. Πολλοί τέλος εκτιμούν ότι απλά ο ...πάτος σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν έχει τέλος.

Ένα είναι βέβαιο όμως. **Η βαθιά πλέον παράδοση των κοινωνικών συγκρούσεων δεν ξεριζώνεται με την μεταφορά μοντέλων εναλλακτικής «αγωνιστικής σύγκρουσης» συνδικαλιστικού τύπου, ούτε με την δράση επίδοξων μιμητών των ΚΝΑΤ.**

Το υπενθύμισαν όλοι εκείνοι που δεν δίστασαν για μιαν ακόμη φορά να πυρπολήσουν «το ήπιο πολιτικό κλίμα».

Όλοι εκείνοι που διέλυσαν τις συμφωνίες για μια ελεγχόμενη αμφισβήτηση, για μια καθωσπρέπει «συγκρουσιακή» αντιπολίτευση είτε στη ΔΕΘ, είτε στην ανοιξιάτικη πορεία του Φόρουμ.

Όλοι εκείνοι που επιβεβαιώνουν κάθε φορά ότι η πηγαία και ανιδιοτελής διάθεση για σύγκρουση δεν θα δώσει ποτέ τη θέση

λος της ΚΕ της ΝΔ

6) «Με υπομονή οπλίστηκαν οι προσκεκλημένοι στο δείπνο του Σαββάτου στο Βελλίδειο, αφού ο πρωθυπουργός έφθασε με καθυστέρηση περίπου μιας ώρας λόγω των επεισοδίων… Κατά κοινή ομολογία στο επίκεντρο των συζητήσεων στα διάφορα τραπέζια κυριαρχούσαν τα γεγονότα που διαδραματίζονταν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης», - εφημ. Αδέσμευτος 11-9-2006.

7) «Πρόκειται για άτομα που τα τρέφουν οι μπαμπάδες τους και έχουν δει ως παιχνίδι και άθλημα να κάνουν βανδαλισμούς στις πλάτες των εργαζομένων. Δεν έχουν καμία σχέση με το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα έχουν υποφέρει πολύ από την δράση τους», - εφημ. Θεσσαλονίκη 11-9-2006.

8) «Δεν ήταν λάθος σχεδιασμός. Όχι, όχι. Είναι μέσα στα απρόβλεπτα που καιροφυλακτούν. Διατηρήσαμε την ψυχραιμία μας. Δεν εκτιμούμε ότι το σχέδιο έσπασε. Και αυτές οι δράσεις ήταν στα αναμενόμενα, ήταν απρόβλεπτο μεν, μικρό δε». (Βύρων Πολύδωρας)

9) «Περίπου 400 νεαροί πήγαν από την Αθήνα στην Θεσσαλονίκη έτοιμοι να προκαλέσουν επεισόδια, αφού από το πρωί του Σαββάτου είχαν μπει περίπου 150 άτομα μέσα στον Αριστοτέλειο χωρίς να συμμετέχουν σε πορείες». (Νέα, 11-9-2006)

10) «Στελέχη της αστυνομίας διευκρίνισαν ότι αποφεύχθηκαν σοβαρά επεισόδια στους δρόμους της πόλης και ότι οι καταστροφές περιορίστηκαν εντός των χώρων των πανεπιστημίων, όπου οι δυνάμεις καταστολής δεν έχουν τη δυνατότητα επέμβασης» (εφημ. Θεσσαλονίκη 11-9-2006)

11) «Να τελειώνουμε αν όχι με την καταδίκη, ορισμένων τουλάχιστον από τους «γνωστούς-αγνώστους» της τελευταίας εσοδείας, να τους βγάλουμε τις μάσκες και τα κράνη» (Αδέσμευτος Τύπος 11-9-2006).

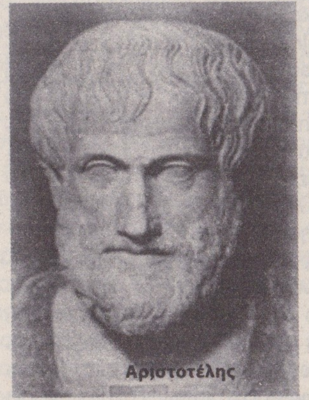
Αρχαία Φιλοσοφία και Κυριαρχία

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Ο Αριστοτέλης είναι ο φιλόσοφος που α-σχολήθηκε με κάθε τι το επιστητό. Κατεβάζει την φιλοσοφία από τα πλατωνικά ύψη στην γήινη σφαίρα. Καταρρίπτει τις ιδέες του Πλάτωνα ως υπαρκτές οντότητες, γιατί αυτές δεν μπορεί να βρίσκονται πριν από τα πράγματα [ante rem] αλλά μέσα στα πράγματα [in rem] με βασικό επιχείρημα αυτό του τρίτου ανθρώπου.

Αν, για τον Αριστοτέλη, υπάρχει μια ιδέα του ανθρώπου αναλλοίωτη στον υπεραίσθητο κόσμο, τότε λογικά θα πρέπει να υπάρχει και μια τρίτη ιδέα, που να επιβεβαιώνει την πρώτη και μια τέταρτη που να επιβεβαιώνει την τρίτη κ.λ.π, αυτό είναι αδύνατο, αποφαίνεται ο Αριστοτέλης, άρα οι ιδέες δεν υπάρχουν ως ξεχωριστές οντότητες. Βρίσκονται λοιπόν μέσα στα πράγματα [in rem]. Παράδειγμα, όλα τα λευκά αντικείμενα συνθέτουν την ιδέα του λευκού, ανεξάρτητα από το νου που τη συλλαμβάνει ως τέτοια.

Αριστοτέλης

Η διαφορά Πλάτωνα Αριστοτέλη βρίσκεται στο ότι ο μεν ένας πηγαίνει από τις καθολικές έννοιες στις επί μέρους, ενώ ο άλ-

Η τυπική λογική θεωρεί τα πράγματα **στατικά αιώνια** και απομονωμένα χωρίς να λαμβάνει υπό όψιν της συνθήκες που τα γεννούν. Για παράδειγμα, βλέπει το κράτος ανεξάρτητα από την κοινωνία και την κοινωνία ανεξάρτητα από το κράτος. Έτσι, βέβαια, είναι αδύνατο να κατανοήσουμε την σχέση που τα διαπερνά. Η κριτική του Έγκελς έχει σχέση με την μαρξιστική του θεώρηση, που βλέπει το πέρασμα από την αριστοτελική λογική αναπόφευκτο μια και όλα εξελίσσονται και κατευθύνονται με βάση τον διαλεκτικό υλισμό στο τέλος της προϊστορίας και στην αρχή της ιστορίας, δηλαδή τον κομμουνισμό. Εννοείται πως δεν υπάρχει τέτοια νομοτελειακή εξέλιξη την κοινωνία, παρά μονάχα στον ιδεολογικό εγκλωβισμό των μαρξιστών. Άλλωστε και τα μαθηματικά είναι ένα παιχνίδι του νου, μια αφαίρεση της πραγματικότητας αφού δεν υπάρχουν ούτε αριθμοί, ούτε τρίγωνα ούτε ημίτονα και συνημίτονα στην φύση.

Τι ειρωνεία αλήθεια! Όλο αυτό το εξεγερτικό και επαναστατικό κύμα που προκάλεσε η βιομηχανική αναδιάρθρωση εγκλωβίστηκε στις συμπληγάδες της μαρξιστικής ιδεολογίας, που υποσχόταν να οδηγήσει τους καταπιεσμένους στην απελευθέρωσή τους. Εκατομμύρια άνθρωποι θεώρησαν το συλλογικό διανοούμενο [δηλαδή το κομμουνιστικό κόμμα] **ως τη μοναδική απελευθερωτική δύναμη** και πίστεψαν στην ανόητη αντίληψη πως έτσι ή αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη! Όμως η γη δεν θα γίνει ποτέ κόκκινη ή μαύρη, αν οι άνθρωποι δεν αποφασίσουν γι' αυτό.

Μια άλλη συμβολή του Αριστοτέλη στην ενδυνάμωση της κυριαρχίας είναι η θεωρία του για την **μεσότητα**. Σύμφωνα με αυτή, μεταξύ της υπερβολής και της έλλειψης είναι προτιμότερη η μέση οδός. Παράδειγμα: η δειλία είναι **έλλειψη**, το θάρρος είναι **μέ-**

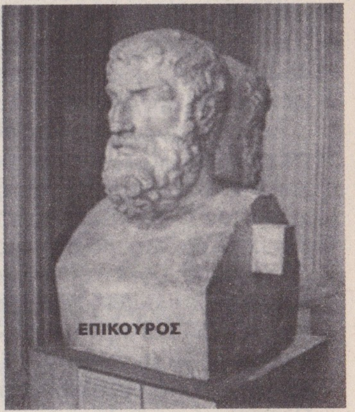
Είναι αρκετά σημαντική αυτή η ιδεαλιστική άποψη για την πολιτική, γιατί αφήνει ανέπαφο το πολιτικό σύστημα κυριαρχίας και ασχολείται με τους καλούς και κακούς ηγέτες. Αρκεί λοιπόν να τους αλλάξουμε με καλύτερους και η διασαλευθείσα τάξη θα αποκατασταθεί. Ένα από τα βασικά ιδεολογικά επιχειρήματα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας είναι αυτό ακριβώς: **η δυνατότητα του λαού να αλλάζει τους κακούς διεφθαρμένους ηγέτες του**. Τέλος ας προσέξουμε λίγο πως αποκαλεί την κυριαρχία του λαού στην πολιτική, **οχλοκρατία**.

Ποιος όμως φοβάται την δυναμική παρουσία του λαού και ποιος τρέμει τις ανεξέλεγκτες καταστάσεις; Μα ποιος άλλος από τους αφέντες, τους ηγέτες, τους κάθε λογής βολεμένους του συστήματος; Ο Αριστοτέλης για να στηρίξει την άποψή του για τα πολιτεύματα και τους ηγέτες, όπως ακριβώς ο δάσκαλός του Πλάτωνας, εισηγείται **την εκπαίδευση**, ώστε πρώτοι αυτοί να σέβονται τους νόμους. Να πάλι **η παιδεία και οι νόμοι θεμέλια του εξουσιαστικού κυριαρχικού συστήματος**. Τόσο ο Πλάτωνας όσο και ο Αριστοτέλης ανησυχούν και ενδιαφέρονται για την τύχη του πολιτεύματος γι' αυτό προσφέρουν λύσεις για την σωστή λειτουργία και την διατήρησή του.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ

Μια νέα δύναμη έχει αναδυθεί με τις κατακτήσεις του Αλέξανδρου, η μακεδονική αυτοκρατορία. Ταυτόχρονα η Ρώμη ισχυροποιείται και εξαπλώνεται ραγδαία. Οι πόλεις κράτη θα σαρωθούν κάτω από την πίεση πρώτα της πρώτης και ύστερα της δεύτερης αυτοκρατορίας. Η κυριαρχία αποκτά μηχανισμούς με πολύ μεγαλύτερη ισχύ και συγκεντροποιείται. Η δύναμη του «ανίκη-

γαλήνη από τις απογοητεύσεις που απορρέουν από την ίδια την ζωή. Αυτό που οφείλουμε να κάνουμε είναι να κρατάμε μια στάση ψυχικής αταραξίας. Ο Πύρρων ο Ηλείος, προκειμένου να διατηρήσει την ψυχική του ηρεμία απέφευγε να πάρει θέση και στα πιο απλά πράγματα.

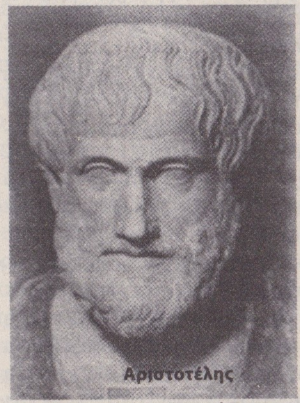

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

Ο αρχαίος σκεπτικισμός είτε στην ακαδημαϊκή, είτε στην πυρρώνεια εκδοχή του προσφέρει ένα τρόπο φυγής από την πραγματικότητα και αφήνει ελεύθερη την πολιτική εξουσία να οικοδομήσει το απάνθρωπο πρόσωπό της. Μπορεί στην τάξη των ευγενών και αριστοκρατικών η αναζήτηση της αλήθειας να είναι αδιέξοδη, για τους υπόλοιπους όμως, η αλήθεια της σκλαβιάς τους είναι μια αδιαφιλονίκητη πραγματικότητα.

Μια άλλη φιλοσοφία φυγής από την πραγματικότητα ή αντιμετώπισής της όσο τον δυνατόν πιο βολικά, για να είμαστε ευτυχισμένοι, είναι ο **ηδονισμός**. Κατά τον Αρίστιππο σκοπός της ζωής είναι η με κάθε τρόπο επιδίωξη της ηδονής. Μάλιστα επειδή οι σαρκικές ηδονές είναι πιο έντονες από τις ψυχικές πρέπει να τις επιδιώκουμε κατά προτεριότητα. Όπως αντιλαμβάνεται κανείς μια τέτοια στάση ζωής δεν έχει σχέση με τους σκλαβομένους, με τους ρακένδυτους, ή τους πεινασμένους. Αυτή η φιλοσοφία, λοιπόν, αντικειμενικά δεν βάζει κανένα ζήτη-

Ο Αριστοτέλης είναι ο φιλόσοφος που ασχολήθηκε με κάθε τι το επιστητό. Κατεβάζει την φιλοσοφία από τα πλατωνικά ύψη στην γήινη σφαίρα. Καταρρίπτει τις ιδέες του Πλάτωνα ως υπαρκτές οντότητες, γιατί αυτές δεν μπορεί να βρίσκονται πριν από τα πράγματα [ante rem] αλλά μέσα στα πράγματα [in rem] με βασικό επιχείρημα αυτό του τρίτου ανθρώπου.

Αν, για τον Αριστοτέλη, υπάρχει μια ιδέα του ανθρώπου αναλλοίωτη στον υπεραίσθητο κόσμο, τότε λογικά θα πρέπει να υπάρχει και μια τρίτη ιδέα, που να επιβεβαιώνει την πρώτη και μια τέταρτη που να επιβεβαιώνει την τρίτη κ.λ.π, αυτό είναι αδύνατο, αποφαίνεται ο Αριστοτέλης, άρα οι ιδέες δεν υπάρχουν ως ξεχωριστές οντότητες. Βρίσκονται λοιπόν μέσα στα πράγματα [in rem]. Παράδειγμα, όλα τα λευκά αντικείμενα συνθέτουν την ιδέα του λευκού, ανεξάρτητα από το νου που τη συλλαμβάνει ως τέτοια.

Αριστοτέλης

Η διαφορά Πλάτωνα Αριστοτέλη βρίσκεται στο ότι ο μεν ένας πηγαίνει από τις καθολικές έννοιες στις επί μέρους, ενώ ο άλλος από τις επί μέρους στις καθολικές **και οι δύο όμως θεωρούν ότι οι ιδέες είναι υπαρκτές από μόνες τους**. Η διαφορά τους οφείλεται, ότι η άποψη του Πλάτωνα για την ύπαρξη των ιδεών ως ξεχωριστών οντοτήτων είναι ακατανόητη και παράδοξη, ενώ του Αριστοτέλη πιο κατανοητή. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο Αριστοτέλης θεωρείται πιο έγκυρος από φιλοσόφους, θεολόγους, επιστήμονες κ.λ.π. Η διαφορά τους δεν είναι σημαντική αφού και οι δύο θεωρούν τις ιδέες ως αυθύπαρκτες, μόνο που στον Πλάτωνα αυτές είναι στον ουρανό ενώ στον Αριστοτέλη στην γη.

Ο Αριστοτέλης με την μεθοδικότητά του προσέφερε σημαντικά όπλα στους κυρίαρχους, τόσο στην οργάνωση και ταξινόμηση των ιδεών, όσο και στην πολιτική οργάνωση της κοινωνίας. Ας δούμε λίγο την προσφορά πιο συγκεκριμένα.

Όλα τα πράγματα φαίνεται να έχουν μια αιτία που τα προκαλεί και επομένως υπάρχει σχέση που τα διαπερνά. Η κριτική του Έγκελς έχει σχέση με την μαρξιστική του θεώρηση, που βλέπει το πέρασμα από την αριστοτελική λογική αναπόφευκτο μια και όλα εξελίσσονται και κατευθύνονται με βάση τον διαλεκτικό υλισμό στο τέλος της προϊστορίας και στην αρχή της ιστορίας, δηλαδή τον κομμουνισμό. Εννοείται πως δεν υπάρχει τέτοια νομοτελειακή εξέλιξη την κοινωνία, παρά μόναχα στον ιδεολογικό εγκλωβισμό των μαρξιστών. Άλλωστε και τα μαθηματικά είναι ένα παιχνίδι του νου, μια αφαίρεση της πραγματικότητας αφού δεν υπάρχουν ούτε αριθμοί, ούτε τρίγωνα ούτε ημίτονα και συνημίτονα στην φύση.

Τι ειρωνεία αλήθεια! Όλο αυτό το εξεγερτικό και επαναστατικό κύμα που προκάλεσε η βιομηχανική αναδιάρθρωση εγκλωβίστηκε στις συμπληγάδες της μαρξιστικής ιδεολογίας, που υποσχόταν να οδηγήσει τους καταπιεσμένους στην απελευθέρωσή τους. Εκατομμύρια άνθρωποι θεώρησαν το συλλογικό διανοούμενο [δηλαδή το κομμουνιστικό κόμμα] **ως τη μοναδική απελευθερωτική δύναμη** και πίστεψαν στην ανόητη αντίληψη πως έτσι ή αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη! Όμως η γη δεν θα γίνει ποτέ κόκκινη ή μαύρη, αν οι άνθρωποι δεν αποφασίσουν γι' αυτό.

Μια άλλη συμβολή του Αριστοτέλη στην ενδυνάμωση της κυριαρχίας είναι η θεωρία του για την **μεσότητα**. Σύμφωνα με αυτή, μεταξύ της υπερβολής και της έλλειψης είναι προτιμότερη η μέση οδός. Παράδειγμα: η δειλία είναι **έλλειψη**, το θάρρος είναι **μέσον** [μεσότητα], το θράσος [απερίσκεπτο θάρρος] είναι **υπερβολή**. Αυτό θυμίζει το ρητό «παν μέτρον άριστον» και το «μηδέν άγαν[ποιεί]» [μην κάνεις τίποτα το υπερβολικό].

Τι σημαίνει όμως κάτι τέτοιο στην πράξη; Μεταξύ του δούλου και του αφέντη ποια είναι η μεσότητα; Κατά τον Αριστοτέλη, η μεσότητα είναι **η ευγενής συμπεριφορά στο δούλο** και **η αποδοχή**, από τον δούλο, **της ανωτερότητας του αφέντη**, λες και ορίστηκε αυτό από κάποια αόρατη δύναμη, ως η μοναδική εκδοχή της πραγματικότητας.

Επειδή στις επί μέρους διαπροσωπικές σχέσεις η μεσότητα παρουσιάζεται σαν μια σημαντική αρχή, σώφρον στάση, η κυριαρχία την προτάσσει **σαν μια σημαντική αρχή συμπεριφοράς**.

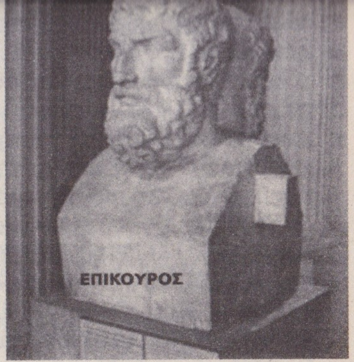
Ο Αριστοτέλης υπήρξε δάσκαλος του κατακτητή Αλέξανδρου, διέθετε δούλους και δεν τον απασχολούσε η απελευθέρωση τους, παρά μόναχα το ευ ζην, με λίγα λόγια επιχειρήματα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας είναι αυτό ακριβώς: **η δυνατότητα του λαού να αλλάζει τους κακούς διεφθαρμένους ηγέτες του**. Τέλος ας προσέξουμε λίγο πως αποκαλεί την κυριαρχία του λαού στην πολιτική, **οχλοκρατία**.

Ποιος όμως φοβάται την δυναμική παρουσία του λαού και ποιος τρέμει τις ανεξέλεγκτες καταστάσεις; Μα ποιος άλλος από τους αφέντες, τους ηγέτες, τους κάθε λογής βολεμένους του συστήματος; Ο Αριστοτέλης για να στηρίξει την άποψή του για τα πολιτεύματα και τους ηγέτες, όπως ακριβώς ο δάσκαλός του Πλάτωνας, εισηγείται **την εκπαίδευση**, ώστε πρώτοι αυτοί να σέβονται τους νόμους. Να πάλι **η παιδεία και οι νόμοι θεμέλια του εξουσιαστικού κυριαρχικού συστήματος**. Τόσο ο Πλάτωνας όσο και ο Αριστοτέλης ανησυχούν και ενδιαφέρονται για την τύχη του πολιτεύματος γι' αυτό προσφέρουν λύσεις για την σωστή λειτουργία και την διατήρησή του.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ

Μια νέα δύναμη έχει αναδυθεί με τις κατακτήσεις του Αλέξανδρου, η μακεδονική αυτοκρατορία. Ταυτόχρονα η Ρώμη ισχυροποιείται και εξαπλώνεται ραγδαία. Οι πόλεις κράτη θα σαρωθούν κάτω από την πίεση πρώτα της πρώτης και ύστερα της δεύτερης αυτοκρατορίας. Η κυριαρχία αποκτά μηχανισμούς με πολύ μεγαλύτερη ισχύ και συγκεντροποιείται. Η δύναμη του «ανίκητου» στρατηλάτη αποκτά μυθικές διαστάσεις και η νέα μορφή κυριαρχίας μοιάζει να είναι ακαταμάχητη. Κάτω από τις νέες κοινωνικό-πολιτικές συνθήκες η φιλοσοφία προσφέρει τρόπους φυγής από τα καθημερινά προβλήματα και βυθίζεται συνεχώς όλο και περισσότερο στην θεολογία.

Δυστυχώς για τους ελληνίζοντες (εποχικούς ή μη), όταν ο Ιουστινιανός θα κλείσει την Ακαδημία Αθηνών το 529 μ Χ. αυτή δεν είναι πλέον φιλοσοφική σχολή, αλλά μυστικιστικός όμιλος επηρεασμένος από τις θρησκευτικές δοξασίες της Ανατολής. Ένας από τους διαδόχους του Πλάτωνα στην ακαδημία, **ο Αρκεσίλαος,** θα εισηγηθεί μια νέα φιλοσοφική θεωρία, τον **σκεπτικισμό**. Σύμφωνα με αυτόν ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να συλλάβει την πραγματική αλήθεια, άρα κάθε προσπάθεια για την αναζήτησή της είναι μάταιη. Ο ακαδημαϊκός σκεπτικισμός, όπως ονομάστηκε, εμπεριέχει μια αντίφαση: **ενώ δηλώνει ότι δεν μπορούμε να γνω-**

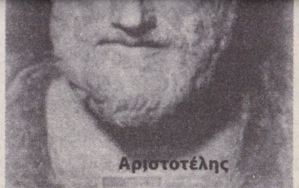
πάρει θέση σα στα πιο απλά πράγματα.

Ο αρχαίος σκεπτικισμός είτε στην ακαδημαϊκή, είτε στην πυρρώνεια εκδοχή του προσφέρει ένα τρόπο φυγής από την πραγματικότητα και αφήνει ελεύθερη την πολιτική εξουσία να οικοδομήσει το απάνθρωπο πρόσωπό της. Μπορεί στην τάξη των ευγενών και αριστοκρατικών η αναζήτηση της αλήθειας να είναι αδιέξοδη, για τους υπόλοιπους όμως, η αλήθεια της σκλαβιάς τους είναι μια αδιαφιλονίκητη πραγματικότητα.

Μια άλλη φιλοσοφία φυγής από την πραγματικότητα ή αντιμετώπισής της όσο τον δυνατόν πιο βολικά, για να είμαστε ευτυχισμένοι, είναι ο **ηδονισμός**. Κατά τον Αρίστιππο σκοπός της ζωής είναι η με κάθε τρόπο επιδίωξη της ηδονής. Μάλιστα επειδή οι σαρκικές ηδονές είναι πιο έντονες από τις ψυχικές πρέπει να τις επιδιώκουμε κατά προτεραιότητα. Όπως αντιλαμβάνεται κανείς μια τέτοια στάση ζωής δεν έχει σχέση με τους σκλαβωμένους, με τους ρακένδυτους, ή τους πειναμένους. Αυτή η φιλοσοφία, λοιπόν, αντικειμενικά δεν βάζει κανένα ζήτημα απελευθέρωσης από την κυριαρχία.

Ένας άλλος φιλόσοφος του ηδονισμού είναι ο **Επίκουρος.** Ο οποίος κάνει διάκριση μεταξύ ηδονών, σε **καταστηματικές** και **κατά κίνηση.** Οι καταστηματικές ηδονές είναι εκείνες που προκαλούνται μετά την κατά κίνηση ηδονών, οι τελευταίες αποτελούν την προσπάθειά μας, π.χ να κορέσουμε την πείνα μας. Οι καταστηματικές ηδονές κατά τον Επίκουρο είναι ανώτερες γιατί προκαλούν την ηρεμία και την ψυχική γαλήνη.

Για τον Επίκουρο θα κάνουμε μια επί πλέον αναφορά. Σαν φιλόσοφος είναι επηρεασμένος από την ατομική θεωρία του Δημόκριτου. Δεν πιστεύει ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε από έναν θεό, ούτε ότι υπάρχει συγκεκριμένος σκοπός σε αυτόν. Πάντως, παρ' όλα αυτά, δέχεται την ύπαρξη διαφόρων θεών. Υποστηρίζεται, κυρίως από την αριστερά, πως ο Επίκουρος λόγω της υλιστικής σκέψης του και του αθεϊσμού του ότι ήταν φορέας ρηξικέλευθης φιλοσοφικής

Αριστοτέλης

Αριστοτέλης, ά-ρα οι ιδέες δεν υπάρχουν ως ξεχωριστές οντότητες. Βρίσκονται λοιπόν μέσα στα πράγματα [in rem]. Παράδειγμα, όλα τα λευκά αντικείμενα συνθέτουν την ιδέα του λευκού, ανεξάρτητα από το νου που τη συλλαμβάνει ως τέτοια.

Η διαφορά Πλάτωνα Αριστοτέλη βρίσκεται στο ότι ο μεν ένας πηγαίνει από τις καθολικές έννοιες στις επί μέρους, ενώ ο άλλος από τις επί μέρους στις καθολικές **και οι δύο όμως θεωρούν ότι οι ιδέες είναι υπαρκτές από μόνες τους**. Η διαφορά τους οφείλεται, ότι η άποψη του Πλάτωνα για την ύπαρξη των ιδεών ως ξεχωριστών οντοτήτων είναι ακατανόητη και παράδοξη, ενώ του Αριστοτέλη πιο κατανοητή. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο Αριστοτέλης θεωρείται πιο έγκυρος από φιλοσόφους, θεολόγους, επιστήμονες κ.λ.π. Η διαφορά τους δεν είναι σημαντική αφού και οι δύο θεωρούν τις ιδέες ως αυθύπαρκτες, μόνο που στον Πλάτωνα αυτές είναι στον ουρανό ενώ στον Αριστοτέλη στην γη.

Ο Αριστοτέλης με την μεθοδικότητά του προσέφερε σημαντικά όπλα στους κυρίαρχους, τόσο στην οργάνωση και ταξινόμηση των ιδεών, όσο και στην πολιτική οργάνωση της κοινωνίας. Ας δούμε λίγο την προσφορά πιο συγκεκριμένα.

Όλα τα πράγματα φαίνεται να έχουν μια αιτία που τα προκαλεί και επομένως υπάρχει μια πρώτη αιτία που τα δημιούργησε, μια **πρώτη κινητήριος δύναμη**. Αυτό στην Αριστοτελική φιλοσοφία ονομάζεται **πρώτον κινούν ακίνητον**, μια αρχική αιτία δηλαδή που η ίδια είναι αιώνια ακίνητη, που κινεί όμως όλα τα υπόλοιπα όντα. Κατά τους θεολόγους του μεσαίωνα **το πρώτον κινούν ακίνητον ταυτίστηκε με τον Θεό**, ο οποίος υπάρχει ως λογική αναγκαιότητα και όχι ως αυθαίρετη σύλληψη του νου. Επομένως η μεταφυσική του Πλάτωνα δεν ανατρέπεται από τον Αριστοτέλη, αλλά επιστρέφει με λογικά επιχειρήματα αυτή την φορά.

Μια άλλη προσφορά του Αριστοτέλη στην κυριαρχία είναι **η τυπική λογική**, η οποία ονομάζεται **πρώτη μαθηματική σκέψη**, από τον Έγκελς, στην «διαλεκτική της φύσης».

ταπεισμένους στην απελευθέρωσή τους. Εκατομμύρια άνθρωποι θεώρησαν το συλλογικό διανοούμενο [δηλαδή το κομμουνιστικό κόμμα] **ως τη μοναδική απελευθερωτική δύναμη** και πίστεψαν στην ανόητη αντίληψη πως έτσι ή αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη! Όμως η γη δεν θα γίνει ποτέ κόκκινη ή μαύρη, αν οι άνθρωποι δεν αποφασίσουν γι' αυτό.

Μια άλλη συμβολή του Αριστοτέλη στην ενδυνάμωση της κυριαρχίας είναι η θεωρία του για την **μεσότητα**. Σύμφωνα με αυτή, μεταξύ της υπερβολής και της έλλειψης είναι προτιμότερη η μέση οδός. Παράδειγμα: η δειλία είναι **έλλειψη**, το θάρρος είναι **μέσον** [μεσότητα], το θράσος [απερίσκεπτο θάρρος] είναι **υπερβολή**. Αυτό θυμίζει το ρητό «παν μέτρον άριστον» και το «μηδέν άγαν[ποιεί]» [μην κάνεις τίποτα το υπερβολικό].

Τι σημαίνει όμως κάτι τέτοιο στην πράξη; Μεταξύ του δούλου και του αφέντη ποια είναι η μεσότητα; Κατά τον Αριστοτέλη, η μεσότητα είναι **η ευγενής συμπεριφορά στο δούλο** και **η αποδοχή**, από τον δούλο, **της ανωτερότητας του αφέντη**, λες και ορίστηκε αυτό από κάποια αόρατη δύναμη, ως η μοναδική εκδοχή της πραγματικότητας.

Επειδή στις επί μέρους διαπροσωπικές σχέσεις η μεσότητα παρουσιάζεται σαν μια σημαντική αρχή, σώφρον στάση, η κυριαρχία την προτάσσει **σαν μια σημαντική αρχή συμπεριφοράς**.

Ο Αριστοτέλης υπήρξε δάσκαλος του κατακτητή Αλέξανδρου, διέθετε δούλους και δεν τον απασχολούσε η απελευθέρωσή τους, παρά μονάχα το ευ ζην, με λίγα λόγια η ευδαιμονία των εξουσιαστών.

Στην πολιτική ακολουθεί την ίδια λογική του μέσου όρου. Μόνο που εδώ θεωρεί ότι δεν έχει σημασία το πολίτευμα αλλά οι κυβερνήτες, αν κυβερνούν με αρετή και δικαιοσύνη όλα θα βαίνουν καλώς. Μπορεί να έχουμε ένα καλό ηγέτη [μοναρχία] ή λίγους καλούς κυβερνήτες [αριστοκρατία] ή το σύνολο των πολιτών [δημοκρατία] σε άριστα πολιτεύματα. Αν όχι, τότε έχουμε τυραννία, ολιγαρχία, οχλοκρατία, όταν ο λαός κάνει ό,τι θέλει. Δηλαδή, για τον Σταγειρίτη δάσκαλο του Αλέξανδρου δεν έχει καμιά σημασία το εξουσιαστικό σύστημα κυριαρχίας, σε οποια μορφή αλλά η καλοσύνη και η σύνεση των ηγετών.

το προσφέρουν λύσεις για την σωστή λειτουργία και την διατήρησή του.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ

Μια νέα δύναμη έχει αναδυθεί με τις κατακτήσεις του Αλέξανδρου, η μακεδονική αυτοκρατορία. Ταυτόχρονα η Ρώμη ισχυροποιείται και εξαπλώνεται ραγδαία. Οι πόλεις κράτη θα σαρωθούν κάτω από την πίεση πρώτα της πρώτης και ύστερα της δεύτερης αυτοκρατορίας. Η κυριαρχία αποκτά μηχανισμούς με πολύ μεγαλύτερη ισχύ και συγκεντροποιείται. Η δύναμη του «ανίκητου» στρατηλάτη αποκτά μυθικές διαστάσεις και η νέα μορφή κυριαρχίας μοιάζει να είναι ακαταμάχητη. Κάτω από τις νέες κοινωνικό-πολιτικές συνθήκες η φιλοσοφία προσφέρει τρόπους φυγής από τα καθημερινά προβλήματα και βυθίζεται συνεχώς όλο και περισσότερο στην θεολογία.

Δυστυχώς για τους ελληνίζοντες (εποχικούς ή μη), όταν ο Ιουστινιανός θα κλείσει την Ακαδημία Αθηνών το 529 μ Χ. αυτή δεν είναι πλέον φιλοσοφική σχολή, αλλά μυστικιστικός όμιλος επηρεασμένος από τις θρησκευτικές δοξασίες της Ανατολής. Ένας από τους διαδόχους του Πλάτωνα στην ακαδημία, **ο Αρκεσίλαος**, θα εισηγηθεί μια νέα φιλοσοφική θεωρία, τον **σκεπτικισμό**. Σύμφωνα με αυτόν ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να συλλάβει την πραγματική αλήθεια, άρα κάθε προσπάθεια για την αναζήτησή της είναι μάταιη. Ο ακαδημαϊκός σκεπτικισμός, όπως ονομάστηκε, εμπεριέχει μια αντίφαση: **ενώ δηλώνει ότι δεν μπορούμε να γνωρίσουμε καμία αλήθεια, αποφαίνεται ότι γνωρίζουμε τουλάχιστον μια, δηλαδή την άγνοιά μας**. Στην πραγματικότητα πέφτει σε νέα αντίφαση, γιατί για να είναι σωστή η πρόταση πρέπει να δεχτεί μια τουλάχιστον αλήθεια, αυτή της πρότασης του ότι δεν μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ούτε για την άγνοιά μας.

Μια νέα μορφή σκεπτικισμού, ο **πυρρώνειος σκεπτικισμός** θα λύσει την αντίφαση των ακαδημαϊκών, κρατώντας μια στάση αποχής [εποχής], **που δεν έπαιρνε θέση σε κανένα ζήτημα**. Επειδή κατά τον πυρρώνειο σκεπτικισμό σε κάθε πρόταση αντιστοιχεί άλλη αντιπρόταση ισάξιας σημασίας [ισοσθένεια στο λόγο], δεν πρέπει να παίρνουμε θέση για να μην ταράσσουμε την ψυχική

κτη πραγματικότητα.

Μια άλλη φιλοσοφία φυγής από την πραγματικότητα ή αντιμετώπισής της όσο τον δυνατόν πιο βολικά, για να είμαστε ευτυχισμένοι, είναι ο **ηδονισμός**. Κατά τον Αρίστιππο σκοπός της ζωής είναι η με κάθε τρόπο επιδίωξη της ηδονής. Μάλιστα επειδή οι σαρκικές ηδονές είναι πιο έντονες από τις ψυχικές πρέπει να τις επιδιώκουμε κατά προτεραιότητα. Όπως αντιλαμβάνεται κανείς μια τέτοια στάση ζωής δεν έχει σχέση με τους σκλαβωμένους, με τους ρακένδυτους, ή τους πεινασμένους. Αυτή η φιλοσοφία, λοιπόν, αντικειμενικά δεν βάζει κανένα ζήτημα απελευθέρωσης από την κυριαρχία.

Ένας άλλος φιλόσοφος του ηδονισμού είναι ο **Επίκουρος**. Ο οποίος κάνει διάκριση μεταξύ ηδονών, σε **καταστηματικές** και **κατά κίνηση**. Οι καταστηματικές ηδονές είναι εκείνες που προκαλούνται μετά την κατά κίνηση ηδονών, οι τελευταίες αποτελούν την προσπάθειά μας, π.χ να κορέσουμε την πείνα μας. Οι καταστηματικές ηδονές κατά τον Επίκουρο είναι ανώτερες γιατί προκαλούν την ηρεμία και την ψυχική γαλήνη.

Για τον Επίκουρο θα κάνουμε μια επί πλέον αναφορά. Σαν φιλόσοφος είναι επηρεασμένος από την ατομική θεωρία του Δημόκριτου. Δεν πιστεύει ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε από έναν θεό, ούτε ότι υπάρχει συγκεκριμένος σκοπός σε αυτόν. Πάντως, παρ' όλα αυτά, δέχεται την ύπαρξη διαφόρων θεών. Υποστηρίζεται, κυρίως από την αριστερά, πως ο Επίκουρος λόγω της υλιστικής σκέψης του και του αθεϊσμού του ότι ήταν φορέας ρηξικέλευθης φιλοσοφικής θεωρίας. Όμως εμείς θα διαφωνήσουμε, γιατί δεν έχει ούτε μια αναφορά για τους κολασμένους της ζωής, ούτε κρίνει σε κάποιο σημείο της φιλοσοφίας του την κυριαρχία. Ο αθεϊσμός από μόνος του δεν μας λέει τίποτα. Ας σκεφτεί κανείς ότι άθεοι ήταν και οι Χίτλερ, Ναπολέων και Στάλιν αλλά αυτό δεν τους εμπόδισε να βάψουν τα χέρια τους με το αίμα εκατομμυρίων ανθρώπων. Προς λύση κάθε παρεξήγησης δεν εννοούμε, βέβαια, πως ο Επίκουρος συγκρίνεται με τους προαναφερθέντες, αλλά καιρός είναι να θρυμματίσουμε μια μυθολογία της αριστεράς. Τέλος, να σημειώσουμε, ό,τι ακόμα και σήμερα αυτό που ονομάζουν **επικούρεια στάση** στη ζωή δεν έχει σχέση με τους πεινασμένους και καταδικασμένους.

Η τρίτη φιλοσοφία **διαφυγής από την πραγματικότητα** είναι ο λεγόμενος **στωικισμός**. Ο στωικισμός καλύπτει μια μεγάλη χρονική περίοδος από τον Ζήνωνα τον Κιτέα (336 π.χ.) έως τον Μάρκο Αυρίλιο (180 π.χ.) και διδάσκει την **αδιαφορία** και την **απάθεια** στην ζωή. Επειδή κατά την στωική σχολή δεν μπορούμε να αλλάξουμε το μέλλον ούτε να παρέμβουμε στις δυσάρεστες καταστάσεις, οφείλουμε να αδιαφορήσουμε. Αν απαλλαγούμε από τα **πάθη** που είναι μια άλογη πλεονάζουσα ορμή, θα πετύχουμε την **απάθεια**, που είναι απαραίτητος όρος για την κατάκτηση της αρετής και της ευτυχίας.

Ο λόγος στους στωικούς ταυτίζεται με τον θεό και ο λόγος που είναι μέσα μας [ο εν ημίν λόγος] είναι κομμάτι του κοσμικού λόγου. Λόγω ακριβώς της ύπαρξης του λόγου τα πάντα υπόκεινται σε μια νομοτελειακή τάξη, την ειμαρμένη. Η συμμόρφωση προς την **ειμαρμένη** είναι επιτακτική ανάγκη, ώστε να αποφύγουμε την **δυστυχία**.

Η στωική φιλοσοφία όχι μόνο δεν δίνει καμία δυνατότητα απελευθέρωσης στους ανθρώπους, αλλά τους εγκλωβίζει κιόλας στην αδράνεια της απάθειας. Με τους στωικούς κλείνουν τα τρία φιλοσοφικά ρεύματα, που αναζητούν ένα τρόπο ζωής που θα παρείχε την ευτυχία στους ανθρώπους και θα απέφευγε να συγκρουστεί με την εξουσία, που πλέον μοιάζει να είναι η μοίρα το πεπρωμένο, η ειμαρμένη των στωικών.

Πολλούς αιώνες αργότερα, ο Καρλ Μαρξ με τον διαλεκτικό υλισμό του θα επιβεβαιώσει αυτή την άποψη επιμένοντας ότι η ανθρωπότητα ήταν νομοτελειακά αναπόφευκτο να περάσει μέσα από το δουλοκτητικό σύστημα παραγωγής. Προεκτείνοντας όμως αυτή την λογική ποιος μας βεβαιώνει ότι κάθε κοινωνία άρα και η σημερινή δεν αποτελεί σκαλοπάτι του διαλεκτικού υλισμού, που

με μέσω της ενόρασης. Ο θεός είναι καθολοκληρίαν το **Εν** και **τα πάντα** και ο πρώτος βαθμός απορροής (που απορρέει, που προέρχεται απ' αυτόν) είναι ο Νους ως υπέρτατη αρχή της λογικότητας ενώ ο δεύτερος βαθμός είναι **η ψυχή του παντός** (το σύνολο των ατομικών ψυχών) και διαχέεται σε όλες τις ατομικές ψυχές. Ο Πλωτίνος απορρίπτει τον δυϊσμό του Πλάτωνα και οδηγείται στην άποψη, ό,τι όλος **ο κόσμος είναι μια απορροή του θεού**, ο οποίος είναι μια άπειρη πραγματικότητα, με λίγα λόγια **τα πάντα είναι ιδέες**.

Για να μην κουράζουμε άλλο με την απίστευτη μεταφυσική του Πλωτίνου, κλείνουμε την σύντομη αναφορά στον νεοπλατωνισμό. Νομίζουμε ότι έγινε κατανοητός ο εκφυλισμός της φιλοσοφίας σε θεολογία. Σε λίγο ο χριστιανισμός θα γίνει επίσημη θρησκεία της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και έτσι ή αλλιώς η καταρρέουσα φιλοσοφία θα χαθεί από το προσκήνιο της ιστορίας για πολλούς αιώνες.

ΣΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

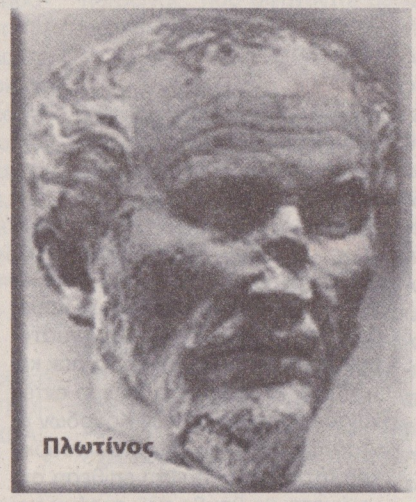
Είναι προφανές ότι μέσα σε ένα άρθρο εφημερίδας δεν μπορεί να καλυφθεί συνολικά το θέμα του ουσιαστικού ρόλου της φιλοσοφίας στην ιστορία. Προσπαθήσαμε να δείξουμε τα πιο σημαντικά σημεία των διαφόρων απόψεων, που από μόνα τους βοούν για την προσφορά τους στη κυριαρχία. Κάθε παρατήρηση ή προσθήκη στην όλη συλλογιστική εφ' όσον κοιτάζει με βάση την αναρχική θεώρηση, είναι αποδεκτή. Πολλοί θα παρατηρήσουν ότι κριτικάρουμε απόψεις, στάσεις και εκτιμήσεις με τα δεδομένα της σύγχρονης εποχής και επομένως η προσέγγιση είναι λανθασμένη ή ακόμα και βλακώδης.

Πάνω σε αυτά έχουμε να κάνουμε τις εξής επισημάνσεις:

Πρώτον, η σύγχρονη εποχή διαθέ-

τα πράγματα, τότε αλίμονο, είμαστε καταδικασμένοι στα αόρατα δεσμά της νομοτέλειας.

Τρίτον, λέγεται, συνήθως, ότι υπάρχει μια αντινομία μεταξύ θεωρίας και πράξης ή πως τα λόγια είναι εύκολα, ενώ τα έργα δύσκολα. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Αντανακλά μια πραγματική αντίθεση μεταξύ ιδεών και υλικής πραγματικότητας. Οι ιδέες όσο ρεαλιστικές και αν είναι δημιουργούν μια άλλη φαντασιακή πραγματικότητα, την «πραγματικότητα» των ιδεών, η οποία προβάλλει ένα νοητό κόσμο που δεν ανταποκρίνεται στον πραγματικό.

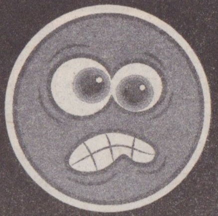
Πλωτίνος

Το ξεπέρασμα αυτής της αντινομίας μπορεί να γίνει μόνο με την δράση των ανθρώπων στην κατεύθυνση επανάκτησης της ελευθερίας τους.

Υστερόγραφο:

Με τους κυνικούς δεν ασχοληθήκαμε, επειδή πιστεύουμε πως αποτελούν μια ξεχωριστή περίπτωση. Προσπάθησαν να ξεφύγουν από την λογική της κυριαρχίας βάζοντας εμπόδια στην πορεία της ενίσχυσης των κρατικών δομών. Πρότασσαν τη λιτή ζωή, την επιστροφή στο φυσικό περιβάλλον και την επανάκτηση της ελευθερίας, κοντολογίς ήταν οι α-

ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Μετά από τους δάσκαλους, καθηγητές και επιστάτες μέσα στα σχολεία, η αστυνομία ανακοίνωσε την έναρξη (νέων) περιπολιών έξω από σχολεία, με στόχο την διαφύλαξη των παιδιών, όπως λένε, από τους παιδεραστές και τα βαποράκια!

Αν είναι δυνατόν!

Αυτοί που είναι οι ίδιοι βαποράκια και γνωρίζουν και όλα τα υπόλοιπα, αυτοί που βασανίζουν και ταλαιπωρούν την κοινωνία, υποτίθεται θα προστατεύσουν τους νεολαίους από τα ναρκωτικά και τους παιδεραστές. Το τελευταίο έπρεπε να παρουσιαστεί από τη μεριά του κράτους ως ένα «μέτρο προστασίας» των πολιτών, αφού η δυσαρέσκεια επεκτείνεται σε μεγαλύτερα στρώματα. Με αφορμή και την υπόθεση Άλεξ στη Βέροια, εμφανίζεται ξαφνικά μια «έγνοια» για τα «παιδιά μας» που τα κυνηγούν βαποράκια και παιδεραστές. Είναι άλλη μια προσπάθεια ελέγχου των νεολαίων, αλλά και τρομοκράτησής τους από τις ένοπλες περιπολίες, ώστε να νιώθουν ότι η εξέγερση και η ανυπακοή είναι κάτι ανέφικτο και τιμωρητέο. Νομίζουν οι κρατιστές ότι με τέτοια τερτίπια θα εμποδίσουν την ανάπτυξη των απελευθερωτικών διεργασιών μέσα και έξω από τα σχολεία, αφού γνωρίζουν ότι πάντοτε τα σχολεία αποτελούν και πεδίο δράσης και παρέμβασης των αναρχικών και άλλων αγωνιζόμενων ανθρώπων, αλλά και ότι θα περιορίσουν την ανυπότακτη φύση του ανθρώπου. Ιδιαίτερα σ' αυτές τις ηλικίες, δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί η παραίτηση και η υποταγή που διακατέχει άλλους ανθρώπους που εγκλωβίζονται στο φαύλο κύκλο δουλειά-οικογένεια-στρατός-επαγγελματική αποκατάσταση-καθωσπρεπισμός-γιάπικο λαϊφστάιλ, τα οποία (και όχι μόνο) προωθεί το κράτος και τα τσιράκια του που αναλαμβάνουν αυτό το ρόλο κάτω από το μανδύα του καθηγητή. Ούτε οι καθηγητές, όμως, ούτε και οι μπάτσοι μπορούν να ανακόψουν την επαναστατική ορμή που, από φύσης, διακατέχει τους νέους.

Προσπαθούν να εμφανιστούν ως υπεύθυνοι και διακατεχό-

μια άλογη πλεονάζουσα ορμή, θα πετύχουμε την **απάθεια**, που είναι απαραίτητος όρος για την κατάκτηση της αρετής και της ευτυχίας.

Ο λόγος στους στωικούς ταυτίζεται με τον θεό και ο λόγος που είναι μέσα μας [ο εν ημίν λόγος] είναι κομμάτι του κοσμικού λόγου. Λόγω ακριβώς της ύπαρξης του λόγου τα πάντα υπόκεινται σε μια νομοτελειακή τάξη, την ειμαρμένη. Η συμμόρφωση προς την **ειμαρμένη** είναι επιτακτική ανάγκη, ώστε να αποφύγουμε την **δυστυχία.**

Η στωική φιλοσοφία όχι μόνο δεν δίνει καμία δυνατότητα απελευθέρωσης στους ανθρώπους, αλλά τους εγκλωβίζει κιόλας στην αδράνεια της απάθειας. Με τους στωικούς κλείνουν τα τρία φιλοσοφικά ρεύματα, που αναζητούν ένα τρόπο ζωής που θα παρείχε την ευτυχία στους ανθρώπους και θα απέφευγε να συγκρουστεί με την εξουσία, που πλέον μοιάζει να είναι η μοίρα το πεπρωμένο, η ειμαρμένη των στωικών.

Πολλούς αιώνες αργότερα, ο Καρλ Μαρξ με τον διαλεκτικό υλισμό του θα επιβεβαιώσει αυτή την άποψη επιμένοντας ότι η ανθρωπότητα ήταν νομοτελειακά αναπόφευκτο να περάσει μέσα από το δουλοκτητικό σύστημα παραγωγής. Προεκτείνοντας όμως αυτή την λογική ποιος μας βεβαιώνει ότι κάθε κοινωνία άρα και η σημερινή δεν αποτελεί σκαλοπάτι του διαλεκτικού υλισμού, που βλέπει ότι όλα τείνουν προς την εσχατολογική τελείωση της αταξικής κοινωνίας;

Δυστυχώς για τους μαρξιστές και μαρξίζοντες το φιλοσοφικό σύστημα του Καρλ Μαρξ ήταν και είναι ένα κλειστό σύστημα ιδεών, που ερμηνεύει τον κόσμο μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς της ιδεολογίας του. Ο Καρλ Μαρξ δέχτηκε a priori την εγελιανή διαλεκτική, αντικατέστησε τον πνεύμα με την ύλη και οικοδόμησε ένα φιλοσοφικό σύστημα στον φανταστικό κόσμο του νου. Και για να χρησιμοποιήσουμε τη δική του ορολογία, **το επικοδόμημά του βρίσκεται σε καθολική αντίθεση με την βάση.**

Τέλος, η εκδηλωθείσα ως νεοπλα-μια άπειρη πραγματικότητα, με λίγα λόγια **τα πάντα είναι ιδέες**.

Για να μην κουράζουμε άλλο με την απίστευτη μεταφυσική του Πλωτίνου, κλείνουμε την σύντομη αναφορά στον νεοπλατωνισμό. Νομίζουμε ότι έγινε κατανοητός ο εκφυλισμός της φιλοσοφίας σε θεολογία. Σε λίγο ο χριστιανισμός θα γίνει επίσημη θρησκεία της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και έτσι ή αλλιώς η καταρρέουσα φιλοσοφία θα χαθεί από το προσκήνιο της ιστορίας για πολλούς αιώνες.

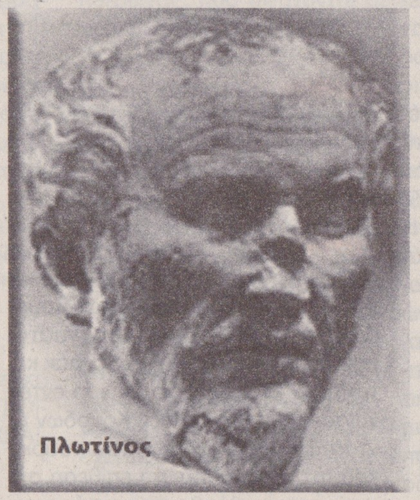
ΣΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Είναι προφανές ότι μέσα σε ένα άρθρο εφημερίδας δεν μπορεί να καλυφθεί συνολικά το θέμα του ουσιαστικού ρόλου της φιλοσοφίας στην ιστορία. Προσπαθήσαμε να δείξουμε τα πιο σημαντικά σημεία των διαφόρων απόψεων, που από μόνα τους βοούν για την προσφορά τους στη κυριαρχία. Κάθε παρατήρηση ή προσθήκη στην όλη συλλογιστική εφ'όσον κοιτάζει με βάση την αναρχική θεώρηση, είναι αποδεκτή. Πολλοί θα παρατηρήσουν ότι κριτικάρουμε απόψεις, στάσεις και εκτιμήσεις με τα δεδομένα της σύγχρονης εποχής και επομένως η προσέγγιση είναι λανθασμένη ή ακόμα και βλακώδης.

Πάνω σε αυτά έχουμε να κάνουμε τις εξής επισημάνσεις:

Πρώτον, η σύγχρονη εποχή διαθέτει ολοκληρωμένα μόνο εκείνα τα κείμενα που έμειναν ανέπαφα από την μισαλλοδοξία της κυριαρχίας και δεν ρίχτηκαν στην πυρά. Γιατί άραγε; Τι φοβόντουσαν οι κυρίαρχοι; Μήπως τον ανατρεπτικό τους λόγο;

Δεύτερον, ό,τι γράφτηκε και παραδόθηκε σε μας είναι λόγος καθεστωτικός, γραμμένος από αριστοκράτες, ευγενείς, βολεμένους. Που βρίσκεται η σκέψη, η αγωνία, η δράση, η αναζήτηση αυτών που έζησαν στην σκιά αυτού του κόσμου; Ίσως να μην έγραψε κανείς τίποτα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν σκέφτηκε. Όλη αυτή κριτική βέβαια καταλήγει στην προβληματική άποψη ότι η ανθρωπότητα ήταν μοιραίο να περάσει από το δουλοκτητικό σύστημα πα-τητα» των ιδεών, η οποία προβάλλει ένα νοητό κόσμο που δεν ανταποκρίνεται στον πραγματικό.

Πλωτίνος

Το ξεπέρασμα αυτής της αντινομίας μπορεί να γίνει μόνο με την δράση των ανθρώπων στην κατεύθυνση επανάκτησης της ελευθερίας τους.

Υστερόγραφο:
Με τους κυνικούς δεν ασχοληθήκαμε, επειδή πιστεύουμε πως αποτελούν μια ξεχωριστή περίπτωση. Προσπάθησαν να ξεφύγουν από την λογική της κυριαρχίας βάζοντας εμπόδια στην πορεία της ενίσχυσης των κρατικών δομών. Πρότασσαν τη λιτή ζωή, την επιστροφή στο φυσικό περιβάλλον και την επανάκτηση της ελευθερίας, κοντολογίς ήταν οι **αναρχικοί** της αρχαιότητας.

Χρ. Μ.

1. Αρχαία Ελληνική φιλοσοφία, Κωνσταντίνος Νιάρχος εκδόσεις «μέθεξις»
2. Στοιχείωση Ευρωπαϊκής φιλοσοφίας, Μιχάλης Δημητρακόπουλος
3. Οι προσωκρατικοί, Jean brun
4. Εμπειρία και πραγματικότητα, Θ. Πελεγρίνης, εκδόσεις Καρδαμίτσα
5. Περιοδικό «Διαβάζω», αφιέρωμα Αριστοτέλης, αρ. τεύχους 135 - 1986
6. Αριστοτέλης, φυσικής ακροάσεως, Bibliotheka Oxoniensis
7. Πλάτωνος πολιτεία 1,2,3,4,5 τόμοι, εκδόσεις Κάκτος
8. Αριστοτέλης. Βασίλης Νούλας, εκδόσεις Πατάκη
9. Πρωταγόρας, Πλάτων, εκδόσεις Πατάκη

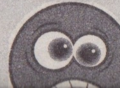
Μετά από τους δάσκαλους, καθηγητές και επιστάτες μέσα στα σχολεία, η αστυνομία ανακοίνωσε την έναρξη (νέων) περιπολιών έξω από σχολεία, με στόχο την διαφύλαξη των παιδιών, όπως λένε, από τους παιδεραστές και τα βαποράκια!

Αν είναι δυνατόν!

Αυτοί που είναι οι ίδιοι βαποράκια και γνωρίζουν και όλα τα υπόλοιπα, αυτοί που βασανίζουν και ταλαιπωρούν την κοινωνία, υποτίθεται θα προστατεύσουν τους νεολαίους από τα ναρκωτικά και τους παιδεραστές. Το τελευταίο έπρεπε να παρουσιαστεί από τη μεριά του κράτους ως ένα «μέτρο προστασίας» των πολιτών, αφού η δυσαρέσκεια επεκτείνεται σε μεγαλύτερα στρώματα. Με αφορμή και την υπόθεση Άλεξ στη Βέροια, εμφανίζεται ξαφνικά μια «έγνοια» για τα «παιδιά μας» που τα κυνηγούν βαποράκια και παιδεραστές. Είναι άλλη μια προσπάθεια ελέγχου των νεολαίων, αλλά και τρομοκράτησή τους από τις ένοπλες περιπολίες, ώστε να νιώθουν ότι η εξέγερση και η ανυπακοή είναι κάτι ανέφικτο και τιμωρητέο. Νομίζουν οι κρατιστές ότι με τέτοια τερτίπια θα εμποδίσουν την ανάπτυξη των απελευθερωτικών διεργασιών μέσα και έξω από τα σχολεία, αφού γνωρίζουν ότι πάντοτε τα σχολεία αποτελούν και πεδίο δράσης και παρέμβασης των αναρχικών και άλλων αγωνιζόμενων ανθρώπων, αλλά και ότι θα περιορίσουν την ανυπότακτη φύση του ανθρώπου. Ιδιαίτερα σ' αυτές τις ηλικίες, δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί η παραίτηση και η υποταγή που διακατέχει άλλους ανθρώπους που εγκλωβίζονται στο φαύλο κύκλο δουλειά-οικογένεια-στρατός-επαγγελματική αποκατάσταση-καθωσπρεπισμός-γιάπικο λαϊφστάιλ, τα οποία (και όχι μόνο) προωθεί το κράτος και τα τσιράκια του που αναλαμβάνουν αυτό το ρόλο κάτω από το μανδύα του καθηγητή. Ούτε οι καθηγητές, όμως, ούτε και οι μπάτσοι μπορούν να ανακόψουν την επαναστατική ορμή που, από φύσης, διακατέχει τους νέους.

Προσπαθούν να εμφανιστούν ως υπεύθυνοι και διακατεχόμενοι από προβληματισμό για το μέλλον της νεολαίας. Παρουσιάζονται ως ευαίσθητοι στις τηλεοράσεις, δήθεν ότι πολεμούν την παιδοφιλία και την κακοποίηση των νέων. Αυτοί που μόνο να κακοποιούν ξέρουν, να συμμετέχουν σε γενοκτονίες λαών με στρατιωτικές επεμβάσεις, να εξοντώνουν μετανάστες και να καταδικάζουν στην εξαθλίωση ολόκληρα κομμάτια του πληθυσμού. Η μόνη έγνοια τους για τα σχολεία είναι πως θα δημιουργήσουν στελέχη, που θα εργάζονται όλη τους τη ζωή για να συντηρούν τα κρατικά παράσιτα. Όπως φάνηκε και πρόσφατα με τα δήθεν σκάνδαλα των χρηματισμών, οι κηφήνες που μας κυβερνούν δεν αρκούνται στους υπερπαχυλούς μισθούς τους. Θέλουν ολοένα και περισσότερα, τη στιγμή που παρουσιάζουν προς τα έξω την αναγκαιότητα λιτότητας για τους μισθωτούς και συνταξιούχους. Και εν όψει των δημοτικών/νομαρχιακών εκλογών έχουν μια ανησυχία για τη διατήρηση του φιλολαϊκού(!) τους προφίλ.

Σ' αυτό το κλίμα, λοιπόν, ανακοινώνουν την έναρξη περιπολιών των ένστολων γουρουνιών έξω από τα σχολεία καθώς και την τοποθέτηση

στους ανθρώπους και θα απέφευγε να συγκρουστεί με την εξουσία, που πλέον μοιάζει να είναι η μοίρα το πεπρωμένο, η ειμαρμένη των στωικών.

Πολλούς αιώνες αργότερα, ο Καρλ Μαρξ με τον διαλεκτικό υλισμό του θα επιβεβαιώσει αυτή την άποψη επιμένοντας ότι η ανθρωπότητα ήταν νομοτελειακά αναπόφευκτο να περάσει μέσα από το δουλοκτητικό σύστημα παραγωγής. Προεκτείνοντας όμως αυτή την λογική ποιος μας βεβαιώνει ότι κάθε κοινωνία άρα και η σημερινή δεν αποτελεί σκαλοπάτι του διαλεκτικού υλισμού, που βλέπει ότι όλα τείνουν προς την εσχατολογική τελείωση της αταξικής κοινωνίας;

Δυστυχώς για τους μαρξιστές και μαρξίζοντες το φιλοσοφικό σύστημα του Καρλ Μαρξ ήταν και είναι ένα κλειστό σύστημα ιδεών, που ερμηνεύει τον κόσμο μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς της ιδεολογίας του. Ο Καρλ Μαρξ δέχτηκε a priori την εγελιανή διαλεκτική, αντικατέστησε τον πνεύμα με την ύλη και οικοδόμησε ένα φιλοσοφικό σύστημα στον φανταστικό κόσμο του νου. Και για να χρησιμοποιήσουμε τη δική του ορολογία, **το εποικοδόμημά του βρίσκεται σε καθολική αντίθεση με την βάση.**

Τέλος, η εκδηλωθείσα ως νεοπλατωνική φιλοσοφία κατά τον τρίτο μ.χ. αιώνα έχει χάσει κάθε σχέση με την αρχαία φιλοσοφία, είναι πεντακάθαρη θεολογία. Όσο και αν ψάξει κανείς δεν θα συναντήσει παρά μονάχα έννοιες μεταφυσικές, μια απίστευτη φλυαρία χωρίς κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο.

Θα σημειώσουμε, ενημερωτικά, την παραληρηματική σκέψη του Πλωτίνου. Ο θεός στην πλωτινική φιλοσοφία είναι τα πάντα [πανθεϊσμός], αλλά δεν μπορούμε να τον πλησιάσουμε λογικά, γιατί ό,τι και αν πούμε για αυτόν είναι χαρακτηριστικό των φυσικών όντων και έχουν μόνο **μεταφορική σημασία**. Η ουσία του θεού είναι «άφατη» και «άρρητη» και μπορούμε να την πλησιάσουμε των διαφόρων απόψεων, που απο μόνα τους βοούν για την προσφορά τους στη κυριαρχία. Κάθε παρατήρηση ή προσθήκη στην όλη συλλογιστική εφ'όσον κοιτάζει με βάση την αναρχική θεώρηση, είναι αποδεκτή. Πολλοί θα παρατηρήσουν ότι κριτικάρουμε απόψεις, στάσεις και εκτιμήσεις με τα δεδομένα της σύγχρονης εποχής και επομένως η προσέγγιση είναι λανθασμένη ή ακόμα και βλακώδης.

Πάνω σε αυτά έχουμε να κάνουμε τις εξής επισημάνσεις:

Πρώτον, η σύγχρονη εποχή διαθέτει ολοκληρωμένα μόνο εκείνα τα κείμενα που έμειναν ανέπαφα από την μισαλλοδοξία της κυριαρχίας και δεν ρίχτηκαν στην πυρά. Γιατί άραγε; Τι φοβόντουσαν οι κυρίαρχοι; Μήπως τον ανατρεπτικό τους λόγο;

Δεύτερον, ό,τι γράφτηκε και παραδόθηκε σε μας είναι λόγος καθεστωτικός, γραμμένος από αριστοκράτες, ευγενείς, βολεμένους. Που βρίσκεται η σκέψη, η αγωνία, η δράση, η αναζήτηση αυτών που έζησαν στην σκιά αυτού του κόσμου; Ίσως να μην έγραψε κανείς τίποτα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν σκέφτηκε. Όλη αυτή κριτική βέβαια καταλήγει στην προβληματική άποψη ότι η ανθρωπότητα ήταν μοιραίο να περάσει από το δουλοκτητικό σύστημα παραγωγής, το φεουδαρχικό, καπιταλιστικό κ.λ.π.. Εμείς αυτό δεν το πιστεύουμε, γιατί η εκάστοτε εξουσία φρόντιζε να διατηρεί τα προνόμιά της με την ωμή βία και τον έλεγχο των συνειδήσεων, με την θρησκεία και τον λόγο [φιλοσοφικό, πολιτικό], ή για να χρησιμοποιήσω τον Μακιαβέλι, **με το βούρδουλα και το καρότο.**

Ερώτηση: Αν ήταν ζήτημα νομοτελειακό, γιατί άραγε να συμπεριφέρεται έτσι; Μήπως επειδή αν αφήνονταν οι άνθρωποι ελεύθεροι θα ξεπερνούσαν την ανημπόρια και θα δημιουργούσαν ελεύθερα κοινωνίες, που πάντως θα διέφεραν από το εξουσιαστικό κυριαρχικό μοντέλο, που γνωρίζουμε; Αν δεν έχουν έτσι μιας μπορεί να γίνει μόνο με την δράση των ανθρώπων στην κατεύθυνση επανάκτησης της ελευθερίας τους.

Υστερόγραφο:

Με τους κυνικούς δεν ασχοληθήκαμε, επειδή πιστεύουμε πως αποτελούν μια ξεχωριστή περίπτωση. Προσπάθησαν να ξεφύγουν από την λογική της κυριαρχίας βάζοντας εμπόδια στην πορεία της ενίσχυσης των κρατικών δομών. Πρότασσαν τη λιτή ζωή, την επιστροφή στο φυσικό περιβάλλον και την επανάκτηση της ελευθερίας, κοντολογίς ήταν οι **αναρχικοί** της αρχαιότητας.

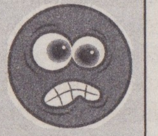
Χρ. Μ.

---

1. Αρχαία Ελληνική φιλοσοφία, Κωνσταντίνος Νιάρχος εκδόσεις «μέθεξις»
2. Στοιχείωση Ευρωπαϊκής φιλοσοφίας, Μιχάλης Δημητρακόπουλος
3. Οι προσωκρατικοί, Jean brun
4. Εμπειρία και πραγματικότητα, Θ. Πελεγρίνης, εκδόσεις Καρδαμίτσα
5. Περιοδικό «Διαβάζω», αφιέρωμα Αριστοτέλης, αρ. τεύχους 135 - 1986
6. Αριστοτέλης, φυσικής ακροάσεως, Bibliotheka Oxoniensis
7. Πλάτωνος πολιτεία 1,2,3,4,5 τόμοι, εκδόσεις Κάκτος
8. Αριστοτέλης. Βασίλης Νούλας, εκδόσεις Πατάκη
9. Πρωταγόρας, Πλάτων, εκδόσεις Πατάκη
10. Χίππιδες και κυνικοί, Τζέισον Ξενάκης, εκδόσεις μη άμεσης επανάστασης.
11. Λογική, Βασίλη Τατάκη, Αριστοτέλειον πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.
12. Αρχές διαλεκτικής λογικής, Μ. Ρόζενταλ, εκδόσεις «Γκαγκάριν»
13. Βασικές αρχές υλιστικής φιλοσοφίας, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή
14. Η γερμανική ιδεολογία, Κ. Μαρξ-Φ. Έγκελς εκδόσεις, Gutenberg
15. Διαλεκτική της φύσης, Φ. Έγκελς, εκδόσεις Αναγνωστίδη
16. Χειρόγραφα 1844, Κ Μαρξ, εκδόσεις διεθνής βιβλιοθήκη.
17. Το κράτος και ο ιστορικός του ρόλος, Πέτρος Κροπότκιν, εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος.
18. Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα, εκδόσεις Πάπυρος.

ανάπτυξη των απελευθερωτικών διεργασιών μέσα και έξω από τα σχολεία, αφού γνωρίζουν ότι πάντοτε τα σχολεία αποτελούν και πεδίο δράσης και παρέμβασης των αναρχικών και άλλων αγωνιζόμενων ανθρώπων, αλλά και ότι θα περιορίσουν την ανυπότακτη φύση του ανθρώπου. Ιδιαίτερα σ' αυτές τις ηλικίες, δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί η παραίτηση και η υποταγή που διακατέχει άλλους ανθρώπους που εγκλωβίζονται στο φαύλο κύκλο δουλειά-οικογένεια-στρατός-επαγγελματική αποκατάσταση-καθωσπρεπισμός-γιάπικο λαϊφστάιλ, τα οποία (και όχι μόνο) προωθεί το κράτος και τα τσιράκια του που αναλαμβάνουν αυτό το ρόλο κάτω από το μανδύα του καθηγητή. Ούτε οι καθηγητές, όμως, ούτε και οι μπάτσοι μπορούν να ανακόψουν την επαναστατική ορμή που, από φύσης, διακατέχει τους νέους.

Προσπαθούν να εμφανιστούν ως υπεύθυνοι και διακατεχόμενοι από προβληματισμό για το μέλλον της νεολαίας. Παρουσιάζονται ως ευαίσθητοι στις τηλεοράσεις, δήθεν ότι πολεμούν την παιδοφιλία και την κακοποίηση των νέων. Αυτοί που μόνο να κακοποιούν ξέρουν, να συμμετέχουν σε γενοκτονίες λαών με στρατιωτικές επεμβάσεις, να εξοντώνουν μετανάστες και να καταδικάζουν στην εξαθλίωση ολόκληρα κομμάτια του πληθυσμού. Η μόνη έγνοια τους για τα σχολεία είναι πως θα δημιουργήσουν στελέχη, που θα εργάζονται όλη τους τη ζωή για να συντηρούν τα κρατικά παράσιτα. Όπως φάνηκε και πρόσφατα με τα δήθεν σκάνδαλα των χρηματισμών, οι κηφήνες που μας κυβερνούν δεν αρκούνται στους υπερπαχυλούς μισθούς τους. Θέλουν ολοένα και περισσότερα, τη στιγμή που παρουσιάζουν προς τα έξω την αναγκαιότητα λιτότητας για τους μισθωτούς και συνταξιούχους. Και εν όψει των δημοτικών/νομαρχιακών εκλογών έχουν μια ανησυχία για τη διατήρηση του φιλολαϊκού(!) τους προφίλ.

Σ' αυτό το κλίμα, λοιπόν, ανακοινώνουν την έναρξη περιπολιών των ένστολων γουρουνιών έξω από τα σχολεία καθώς και την τοποθέτηση καμερών για να αποφεύγονται τα τροχαία ατυχήματα (καλά!) σε συνεργασία με σχολικούς φύλακες, τροχόμπατσους, δημόμπατσους και τα συμβούλια παραβατικότητας (?!) των δήμων. Εντείνουν την πλύση εγκεφάλου με τις υστερικές τηλεοπτικές εκπομπές με σκοπό να περάσουν το μήνυμα ότι χρειαζόμαστε περισσότερη ασφάλεια, περισσότερο έλεγχο, περισσότερες κάμερες και φακέλωμα. Κι όλα αυτά τη στιγμή που η επιχείρηση αναδιάρθρωσης της ανώτατης εκπαίδευσης έδειξε έμπρακτα πως η αντίσταση στους κρατικούς σχεδιασμούς είναι παρούσα και καθημερινά θέτει εμπόδια στα αντι-κοινωνικά τεχνοκρατικά σχέδια των «ευυπόληπτων» πολιτικών.

Ξέρουν πολύ καλά, όμως, ότι δεν είναι τόσο εύκολο να κρατάνε την κοινωνία στη λήθη. Ξέρουν ότι πολύ δύσκολα κρατιέται η συναίνεση και η ανοχή. Αλλά όσα τέτοια μέτρα και ν' ανακοινώσουν πάντα θα βρίσκονται με την πλάτη στον τοίχο...

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις 23 με 25 κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Παρασκευή 25 Αυγούστου
Δύο γάλλοι κομάντος σκοτώνονται στο ανατολικό Αφγανιστάν σε συγκρούσεις με τους Ταλιμπάν.

Σάββατο 26 Αυγούστου
Στη Νιγηρία απελευθερώνονται οι 6 εργαζόμενοι σε πετρελαϊκές εταιρείες που είχαν απαχθεί, ενώ ένας άλλος απάγεται. Σε συγκρούσεις με αντάρτες σκοτώνεται ένας κυβερνητικός στρατιώτης και, σε αντίποινα, ο στρατός πυρπολεί μια παραγκούπολη.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δύο στρατιώτες της ISAF (Διεθνούς Δύναμης στο Αφγανιστάν) σκοτώνονται σε ενέδρα και άλλοι δυο τραυματίζονται στην επαρχία Λάγκμαν. Σε μια περίοδο που εντείνεται ο αγώνας των καταπιεσμένων στο Αφγανιστάν ενάντια στις δυνάμεις καταστολής.

Κυριακή 27 Αυγούστου
Συλλαμβάνονται στη Σάμο 59 μετανάστες. .

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών στην επαρχία Χελμάντ. Σε άλλο επεισόδιο, στα βόρεια της ίδιας επαρχίας, αστυνομικοί σκοτώνουν δέκα Ταλιμπάν, οι οποίοι νωρίτερα είχαν επιτεθεί σε αστυνομικό τμήμα. Από την έναρξη των επιχειρήσεων εναντίον δες άλλοι. Πρόκειται για την πέμπτη κατά σειρά έκρηξη σε λιγότερο από 24 ώρες. Την ευθύνη των επιθέσεων αναλαμβάνει η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν».

Τρίτη 29 Αυγούστου
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δύο Αφγανοί σκοτώνονται και ένας τραυματίζεται από επίθεση αυτοκτονίας, με στόχο φάλαγγα του ΝΑΤΟ. Η επίθεση γίνεται στην αφγανική πόλη Σπιν Μπολντάκ, κοντά στην Κανταχάρ.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Σε συλλήψεις υπόπτων προχωρούν οι τουρκικές αρχές μετά τις επιθέσεις που σημειώθηκαν σε διάστημα 24 ωρών και είχαν ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις άνθρωποι. Μεταξύ των συλληφθέντων είναι και ένα μέλος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK) που φέρεται ότι σχεδίαζε βομβιστική επίθεση στη Σμύρνη. Η αστυνομία έχει συλλάβει και άλλα άτομα που φέρονται να συνεργάζονταν με τον επίδοξο βομβιστή, ενώ κατά τη διάρκεια των ερευνών εντοπίστηκαν και κατασχέθηκαν πλαστικές εκρηκτικές ύλες. Την ευθύνη για τις επιθέσεις ανέλαβε η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν (ΤΑΚ)». Στη σελίδα της στο διαδίκτυο, η οργάνωση αναφέρει ότι οι βομβιστικές επιθέσεις έγιναν σε αντίποινα για τη φυλάκιση του Αμπντουλάχ Οτζαλάν. Η οργάνωση είχε προειδοποιήσει τον περασμένο Απρίλιο ότι ξεκινά εκστρατεία υπονόμευσης του τουρισμού στην Τουρκία, σε αντίποινα για τις επιθέσεις του τουρκικού στρατού κατά των Κούρδων στην νοτιοανατολική Τουρκία. Πριν από λίγες ημέρες, μάλιστα, ανέλαβε την ευθύνη για τις πυρκαγιές στα τουρκικά παράλια, που κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων.

τείας Nimroz και οι τέσσερις συνοδοί του, ενώ αιχμαλωτίζονται άλλοι έξι μπάτσοι.

Σάββατο 2 Σεπτεμβρίου
Έκρηξη εμπρηστικού μηχανισμού στο λιμάνι του Πειραιά. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία», λέγοντας σε τηλεφώνημα ότι «ο αυτοσχέδιος εμπρηστικός μηχανισμός τοποθετήθηκε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον θάνατο ναυτικού προ ημερών πάνω στο επιβατηγό-οχηματαγωγό πλοίο «Ρομίλντα». Ο «λόγιος» Β. Πολύδωρας προχωρά στον «εντυπωσιακό» σχολιασμό: «Ξαναχτύπησε ο τρελός με τα γκαζάκια».

ΑΘΗΝΑ: Επίθεση με βόμβες μολότωφ πραγματοποιείται εναντόν της διμοιρίας των ΜΑΤ που φυλάει το υπουργείο πολιτισμού επί της οδού Μπουμπουλίνας.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Έξι Τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται και άλλοι δύο τραυματίζονται σε σειρά επιθέσεων Κούρδων ανταρτών, που πραγματοποιούνται στα σύνορα με το Ιράκ και το Ιράν. Το τελευταίο 24ωρο εντείνονται οι επιθέσεις των Κούρδων ανταρτών κατά ανδρών του τουρκικού στρατού. Η πρώτη επίθεση σημειώνεται με βόμβα που εκρήγνυται με τηλεχειρισμό, την οποία οι αντάρτες έχουν τοποθετήσει κοντά σε φυλάκιο στην πόλη Γκουκλουκονάκ, στην επαρχία Σιρνάκ, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Από την επίθεση σκοτώνονται τρεις Τούρκοι στρατιώτες. Ακόμη δύο Τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται και δύο τραυματίζονται από ένοπλη επίθεση που σημειώνεται κατά στρατιωτικού φυλακίου στην πόλη Κουκούρκα, στην επαρχία Χακάρι, επίσης κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Στη διάρκεια περιπολίας στα σύνορα με το Ιράν, Τούρκοι στρατιώτες δέχονται

κρητικά στο δρόμο που συνδέει την Καμπούλ με την Τζαλαλαμπάντ όπου τραυματίζεται θανάσιμα ένας καναδός στρατιώτης της νατοϊκής δύναμης κατοχής.
Στη διάρκεια τετράωρης μάχης μεταξύ ανταρτών και δυνάμεων ασφαλείας του Αφγανιστάν, στην πόλη Γκαρμσέρ στην επαρχία Χελμάντ, σκοτώνονται 16 Ταλιμπάν και τρεις μπάτσοι.

ΙΟΡΔΑΝΙΑ: Επίθεση γίνεται στη περιοχή Αλ-Χασιμίγιε στο κέντρο της ιορδανικής πρωτεύουσας.

ΛΙΒΑΝΟΣ: Έκρηξη σημειώνεται κοντά στη Σιδώνα όπου δύο άτομα σκοτώνονται και ένας αξιωματικός των υπηρεσιών πληροφοριών τραυματίζεται. Ο τραυματίας συνταγματάρχης Σαμίρ Σεχάντε, συμμετείχε στις έρευνες για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού της χώρας, Ραφίκ Χαρίρι.

Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου
ΙΝΔΙΑ: Έκρηξη σε ορυχείο στο κρατίδιο Τζαρκάντ όπου 50 ανθρακωρύχοι που παγιδεύονται πεθαίνουν λόγω εισπνοής μονοξειδίου του άνθρακα. Την ώρα που γίνεται η έκρηξη, στο 17ο επίπεδο των στοών του ορυχείου, σε βάθος περίπου 150 μέτρων από την επιφάνεια της γης, εργάζονταν 53 άτομα. Τρεις μόνο καταφέρνουν να βγουν μόνοι τους και νοσηλεύονται σε περιφερειακό νοσοκομείο.

Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου
ΧΑΝΙΑ: Παρέμβαση αναρχικών, αντιεξουσιαστών και άλλων γίνεται στο Καστέλι όπου βρίσκονται στοιβαγμένοι 113 μετανάστες. Φωνάζονται συνθήματα ενώ οι κρατούμενοι ανταποκρίνονται με φωνές ζητώντας βοήθεια. Καταστέλλονται βίαια από τους λιμενόμπατσους ενώ γίνεται γνωστό από το σύνολο των μετα-

(Smash ASEM) 300 αναρχικών ενάντια στην συνάντηση των υπουργών εμπορίου (ASEM=Ευρωασιατική συνάντηση).
Όταν ομάδες αναρχικών επιχειρούν να σπάσουν τις αλυσίδες των μπα΄τσων, διατάζεται η διάλυση της πορείας με το αιτιολογικό ότι «έξέσπασαν επεισόδια και οι διοργανωτές αρνήθηκαν να δώσουν στις αρχές το δρομολόγιο που θα ακολουθούνταν». Στην πραγματικότητα ρίχτηκαν μερικά άδεια μπουκάλια και μια φωτοβολίδα κατά των μπάτσων. Προσήχθηκαν και ανακρίθηκαν περισσότεροι από 130 διαδηλωτές.

ΗΠΑ: Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα παίρνει αποτυπώματα και από τα δέκα δάκτυλα των αλλοδαπών που εισέρχονται στις Ηνωμένες Πολιτείες και θα τα συγκρίνει με εκείνα που έχουν βρεθεί σε τοποθεσίες που συνδέονται με τρομοκράτες. Τώρα συλλέγουν τα αποτυπώματα μόνο των δεικτών των ξένων επισκεπτών. Αλλά, όπως δηλώνει ο υπουργός Εσωτερικής Ασφάλειας Μάικλ Τσέρτοφ, στο εξής και έως το 2008 θα συγκεντρώνουν αποτυπώματα όλων των δακτύλων. «Θα είμαστε σε θέση να συγκρίνουμε τα δακτυλικά αποτυπώματα οποιουδήποτε με τα δακτυλικά αποτυπώματα που συλλέγουμε σε ολόκληρο τον κόσμο από τρομοκρατικά κρησφύγετα, θραύσματα βομβών που κατασκευάζουν τρομοκράτες ή πεδία μάχης όπου πολεμούν τρομοκράτες», αναφέρει ο Τσέρτοφ. Το υπουργείο θα εγκαταστήσει νέα μηχανήματα που θα «διαβάζουν» τα δέκα δακτυλικά αποτυπώματα σε σύνορα και αεροδρόμια μέσα σε δύο χρόνια, καθώς θα μεταφέρεται από το προηγούμενο σύστημα των δύο δακτυλικών αποτυπωμάτων το οποίο επικρίθηκε ότι δεν είναι συμβατό με τις βάσεις δεδομένων του FBI για δέκα δακτυλικά αποτυπώματα. Τα δακτυλικά α-

Παρασκευή 25 Αυγούστου
Δύο γάλλοι κομάντος σκοτώνονται στο ανατολικό Αφγανιστάν σε συγκρούσεις με τους Ταλιμπάν.

Σάββατο 26 Αυγούστου
Στη Νιγηρία απελευθερώνονται οι 6 εργαζόμενοι σε πετρελαϊκές εταιρείες που είχαν απαχθεί, ενώ ένας άλλος απάγεται. Σε συγκρούσεις με αντάρτες σκοτώνεται ένας κυβερνητικός στρατιώτης και, σε αντίποινα, ο στρατός πυρπολεί μια παραγκούπολη.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δύο στρατιώτες της ISAF (Διεθνούς Δύναμης στο Αφγανιστάν) σκοτώνονται σε ενέδρα και άλλοι δυο τραυματίζονται στην επαρχία Λάγκμαν. Σε μια περίοδο που εντείνεται ο αγώνας των καταπιεσμένων στο Αφγανιστάν ενάντια στις δυνάμεις καταστολής.

Κυριακή 27 Αυγούστου
Συλλαμβάνονται στη Σάμο 59 μετανάστες. .

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών στην επαρχία Χελμάντ. Σε άλλο επεισόδιο, στα βόρεια της ίδιας επαρχίας, αστυνομικοί σκοτώνουν δέκα Ταλιμπάν, οι οποίοι νωρίτερα είχαν επιτεθεί σε αστυνομικό τμήμα. Από την έναρξη των επιχειρήσεων εναντίον των Ταλιμπάν, το Νοέμβριο του 2001, έχουν σκοτωθεί στο Αφγανιστάν 21 Βρετανοί, οι 14 από τους οποίους σε μάχες.
Στην επαρχία Κανταχάρ, σε άλλο επεισόδιο, τραυματίζονται έξι Αφγανοί στρατιώτες και ένας στρατιώτης της Isaf (διεθνής δύναμη) από βλήματα όλμων που πλήττουν τη βάση τους.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Μπαράζ βομβιστικών επιθέσεων (τέσσερις συνολικά) σε Κωνσταντινούπολη και Μαρμαρίδα, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν περίπου 27 άτομα. Την ευθύνη των επιθέσεων ανέλαβε η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν».
Στην Κωνσταντινούπολη, έξι Τούρκοι τραυματίζονται από έκρηξη παγιδευμένου δέματος στην ευρωπαϊκή ακτή της πόλης. Ένας από τους

ΤΟΥΡΚΙΑ: Σε συλλήψεις υπόπτων προχωρούν οι τουρκικές αρχές μετά τις επιθέσεις που σημειώθηκαν σε διάστημα 24 ωρών και είχαν ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις άνθρωποι. Μεταξύ των συλληφθέντων είναι και ένα μέλος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK) που φέρεται ότι σχεδίαζε βομβιστική επίθεση στη Σμύρνη. Η αστυνομία έχει συλλάβει και άλλα άτομα που φέρονται να συνεργάζονταν με τον επίδοξο βομβιστή, ενώ κατά τη διάρκεια των ερευνών εντοπίστηκαν και κατασχέθηκαν πλαστικές εκρηκτικές ύλες. Την ευθύνη για τις επιθέσεις ανέλαβε η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν (ΤΑΚ)». Στη σελίδα της στο διαδίκτυο, η οργάνωση αναφέρει ότι οι βομβιστικές επιθέσεις έγιναν σε αντίποινα για τη φυλάκιση του Αμπντουλάχ Οτζαλάν. Η οργάνωση είχε προειδοποιήσει τον περασμένο Απρίλιο ότι ξεκινά εκστρατεία υπονόμευσης του τουρισμού στην Τουρκία, σε αντίποινα για τις επιθέσεις του τουρκικού στρατού κατά των Κούρδων στην νοτιοανατολική Τουρκία. Πριν από λίγες ημέρες, μάλιστα, ανέλαβε την ευθύνη για τις πυρκαγιές στα τουρκικά παράλια, που κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων.

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Εμπρησμός στην είσοδο των γραφείων του ΟΑΕΔ Κερατσινίου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «ο ΟΑΕΔ είναι αντιλαϊκός μηχανισμός και βασανίζει τους εργαζομένους».

ΤΟΥΡΚΙΑ: Συνεχίζεται το μπαράζ των βομβιστικών επιθέσεων στην Τουρκία. Αυτή τη φορά η έκρηξη σημειώνεται στην Μερσίνα με τον τραυματισμό ενός ατόμου. Πρόκειται για την έκτη βομβιστική επίθεση σε τρεις ημέρες και σημειώνεται την ώρα που στην Άγκυρα έχει μεταβεί ο ειδικός απεσταλμένος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τζόζεφ Ράλστον, με αποστολή να συντονίσει τη συνεργασία Τουρκίας - ΗΠΑ κατά του PKK. Η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν» (ΤΑΚ),

Ο «λόγιος» Β. Πολύδωρας προχωρά στον «εντυπωσιακό» σχολιασμό: «Ξαναχτύπησε ο τρελός με τα γκαζάκια».

ΑΘΗΝΑ: Επίθεση με βόμβες μολότωφ πραγματοποιείται εναντόν της διμοιρίας των ΜΑΤ που φυλάει το υπουργείο πολιτισμού επί της οδού Μπουμπουλίνας.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Έξι Τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται και άλλοι δύο τραυματίζονται σε σειρά επιθέσεων Κούρδων ανταρτών, που πραγματοποιούνται στα σύνορα με το Ιράκ και το Ιράν. Το τελευταίο 24ωρο εντείνονται οι επιθέσεις των Κούρδων ανταρτών κατά ανδρών του τουρκικού στρατού. Η πρώτη επίθεση σημειώνεται με βόμβα που εκρήγνυται με τηλεχειρισμό, την οποία οι αντάρτες έχουν τοποθετήσει κοντά σε φυλάκιο στην πόλη Γκουκλουκονάκ, στην επαρχία Σιρνάκ, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Από την επίθεση σκοτώνονται τρεις Τούρκοι στρατιώτες. Ακόμη δύο Τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται και δύο τραυματίζονται από ένοπλη επίθεση που σημειώνεται κατά στρατιωτικού φυλακίου στην πόλη Κουκούρκα, στην επαρχία Χακάρι, επίσης κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Στη διάρκεια περιπολίας στα σύνορα με το Ιράν, Τούρκοι στρατιώτες δέχονται ένοπλη επίθεση από αγνώστους, που θεωρούνται Κούρδοι αντάρτες. Από τα πυρά, σκοτώνεται ένας Τούρκος στρατιώτης.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ: Η βρετανική αστυνομία συλλαμβάνει 14 άτομα, οι οποίοι φέρονται να εμπλέκονται σε στρατολόγηση και εκπαίδευση υποψήφιων «τρομοκρατών», στη διάρκεια επιχειρήσεων στα περίχωρα του Λονδίνου και στο Μάντσεστερ. Την ίδια ώρα, ο αρχηγός της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της Scotland Yard Πήτερ Κλαρκ δήλωνε στο BBC ότι «η βρετανική αστυνομία έχει θέσει υπό παρακολούθηση χιλιάδες άτομα. Όχι μόνο τρομοκράτες, όχι μόνο βομβιστές, αλλά και ανθρώπους που μπορεί να υποκύψουν στον πειρασμό να υποστηρίξουν ή να ενθαρρύνουν την τρομοκρατία»!

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δεκατέσσερις βρε-

ιορδανικής πρωτεύουσας.

ΛΙΒΑΝΟΣ: Έκρηξη σημειώνεται κοντά στη Σιδώνα όπου δύο άτομα σκοτώνονται και ένας αξιωματικός των υπηρεσιών πληροφοριών τραυματίζεται. Ο τραυματίας συνταγματάρχης Σαμίρ Σεχάντε, συμμετείχε στις έρευνες για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού της χώρας, Ραφίκ Χαρίρι.

Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου
ΙΝΔΙΑ: Έκρηξη σε ορυχείο στο κρατίδιο Τζαρκάντ όπου 50 ανθρακωρύχοι που παγιδεύονται πεθαίνουν λόγω εισπνοής μονοξειδίου του άνθρακα. Την ώρα που γίνεται η έκρηξη, στο 17ο επίπεδο των στοών του ορυχείου, σε βάθος περίπου 150 μέτρων από την επιφάνεια της γης, εργάζονταν 53 άτομα. Τρεις μόνο καταφέρνουν να βγουν μόνοι τους και νοσηλεύονται σε περιφερειακό νοσοκομείο.

Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου
ΧΑΝΙΑ: Παρέμβαση αναρχικών, αντιεξουσιαστών και άλλων γίνεται στο Καστέλι όπου βρίσκονται στοιβαγμένοι 113 μετανάστες. Φωνάζονται συνθήματα ενώ οι κρατούμενοι ανταποκρίνονται με φωνές ζητώντας βοήθεια. Καταστέλλονται βίαια από τους λιμενόμπατσους ενώ γίνεται γνωστό από το σύνολο των μεταναστών που αποτελούσαν το πλήρωμα πως αγνοούνται 15.

Παρασκευή 8 Σεπτεμβρίου
Σαμποτάζ, από μέλη και συμπαραστάτες της «Φάμπρικα ΥΦΑΝΕΤ», σε έκθεση πολιτισμού του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο λιμάνι Θεσσαλονίκης λίγο πριν τα εγκαίνια της από τον Υπουργό Πολιτισμού Γιώργο Βουλγαράκη. Πετιούνται μπογιές και φωνάζονται συνθήματα.
– Το βράδυ σε πορεία οπαδών του ΠΑΟΚ, γίνονται συγκρούσεις με τους μπάτσους και στήνονται οδοφράγματα.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ισχυρή έκρηξη σημειώνεται κοντά στην αμερικανική πρεσβεία στην Καμπούλ σε κονβόι αμερικανικών δυνάμεων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 18 άτομα, ανάμεσά τους τουλάχιστον επτά ξένοι

Προσηχθηκαν και ανακρίθηκαν περισσότεροι από 130 διαδηλωτές.

ΗΠΑ: Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα παίρνει αποτυπώματα και από τα δέκα δάκτυλα των αλλοδαπών που εισέρχονται στις Ηνωμένες Πολιτείες και θα τα συγκρίνει με εκείνα που έχουν βρεθεί σε τοποθεσίες που συνδέονται με τρομοκράτες. Τώρα συλλέγουν τα αποτυπώματα μόνο των δεικτών των ξένων επισκεπτών. Αλλά, όπως δηλώνει ο υπουργός Εσωτερικής Ασφάλειας Μάικλ Τσέρτοφ, στο εξής και έως το 2008 θα συγκεντρώνουν αποτυπώματα όλων των δακτύλων. «Θα είμαστε σε θέση να συγκρίνουμε τα δακτυλικά αποτυπώματα οποιουδήποτε με τα δακτυλικά αποτυπώματα που συλλέγουμε σε ολόκληρο τον κόσμο από τρομοκρατικά κρησφύγετα, θραύσματα βομβών που κατασκευάζουν τρομοκράτες ή πεδία μάχης όπου πολεμούν τρομοκράτες», αναφέρει ο Τσέρτοφ. Το υπουργείο θα εγκαταστήσει νέα μηχανήματα που θα «διαβάζουν» τα δέκα δακτυλικά αποτυπώματα σε σύνορα και αεροδρόμια μέσα σε δύο χρόνια, καθώς θα μεταφέρεται από το προηγούμενο σύστημα των δύο δακτυλικών αποτυπωμάτων το οποίο επικρίθηκε ότι δεν είναι συμβατό με τις βάσεις δεδομένων του FBI για δέκα δακτυλικά αποτυπώματα. Τα δακτυλικά αποτυπώματα συλλέγονται στο πλαίσιο του προγράμματος US-VISIT που ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 2004. Καλά φα(σ)κελώματα!

Δευτέρα 11 Σεπτέμβρη
Οι Erdogan E. και Marco Camenisch (φυλακισμένος οίκο-αναρχικός στην Ελβετία)ξεκινούν μαζί απεργία πείνας περιορισμένηςδιάρκειας δεκαπέντε ημερών, ενάντια στην απέλαση - παράδοση του Erdogan E. στο τουρκικό κράτος και ενάντια στη συνεργασία της Ελβετίας με αυτό. Ο αναρχικός Erdogan E, κουρδικής καταγωγής, κατηγορείται ότι πριν από 9 χρόνια (σε ηλικία 15 χρονών) συμμετείχε μαζί με άλλους σε ένα περιστατικό κατά το οποίο σκοτώθηκε ένας τούρκος μπάτσος.

ΧΙΛΗ: Άγριες συγκρούσεις ανάμεσα σε διαδηλωτές και μπάτσους ξε-

νάντια στις δυνάμεις καταστολής.

Κυριακή 27 Αυγούστου
Συλλαμβάνονται στη Σάμο 59 μετανάστες. .

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών στην επαρχία Χελμάντ. Σε άλλο επεισόδιο, στα βόρεια της ίδιας επαρχίας, αστυνομικοί σκοτώνουν δέκα Ταλιμπάν, οι οποίοι νωρίτερα είχαν επιτεθεί σε αστυνομικό τμήμα. Από την έναρξη των επιχειρήσεων εναντίον των Ταλιμπάν, το Νοέμβριο του 2001, έχουν σκοτωθεί στο Αφγανιστάν 21 Βρετανοί, οι 14 από τους οποίους σε μάχες.
Στην επαρχία Κανταχάρ, σε άλλο επεισόδιο, τραυματίζονται έξι Αφγανοί στρατιώτες και ένας στρατιώτης της Isaf (διεθνής δύναμη) από βλήματα όλμων που πλήττουν τη βάση τους.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Μπαράζ βομβιστικών επιθέσεων (τέσσερις συνολικά) σε Κωνσταντινούπολη και Μαρμαρίδα, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν περίπου 27 άτομα. Την ευθύνη των επιθέσεων ανέλαβε η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν».
Στην Κωνσταντινούπολη, έξι Τούρκοι τραυματίζονται από έκρηξη παγιδευμένου δέματος στην ευρωπαϊκή ακτή της πόλης. Ένας από τους τραυματίες νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση

Δευτέρα 28 Αυγούστου
Έκρηξη εμπρηστικού μηχανισμού έξω από το εργοστάσιο της Sex Form στο Ίλιον. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία» «σε ένδειξη συμπαράστασης στους απολυμένους».

ΤΟΥΡΚΙΑ: Στην Αττάλεια σημειώνεται έκρηξη, έξω από κτίριο που στεγάζει εστιατόρια και καφετέριες, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις Τούρκοι και να τραυματιστούν δεκά-

γιναν σε αντίποινα για τη φυλάκιση του Αμπντουλάχ Οτζαλάν. Η οργάνωση είχε προειδοποιήσει τον περασμένο Απρίλιο ότι ξεκινά εκστρατεία υπονόμευσης του τουρισμού στην Τουρκία, σε αντίποινα για τις επιθέσεις του τουρκικού στρατού κατά των Κούρδων στην νοτιοανατολική Τουρκία. Πριν από λίγες ημέρες, μάλιστα, ανέλαβε την ευθύνη για τις πυρκαγιές στα τουρκικά παράλια, που κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων.

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Εμπρησμός στην είσοδο των γραφείων του ΟΑΕΔ Κερατσινίου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «ο ΟΑΕΔ είναι αντιλαϊκός μηχανισμός και βασανίζει τους εργαζομένους».

ΤΟΥΡΚΙΑ: Συνεχίζεται το μπαράζ των βομβιστικών επιθέσεων στην Τουρκία. Αυτή τη φορά η έκρηξη σημειώνεται στην Μερσίνα με τον τραυματισμό ενός ατόμου. Πρόκειται για την έκτη βομβιστική επίθεση σε τρεις ημέρες και σημειώνεται την ώρα που στην Αγκυρα έχει μεταβεί ο ειδικός απεσταλμένος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τζόζεφ Ράλστον, με αποστολή να συντονίσει τη συνεργασία Τουρκίας - ΗΠΑ κατά του ΡΚΚ. Η οργάνωση «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν» (ΤΑΚ), που ανέλαβε την ευθύνη για τις επιθέσεις δηλώνει στο διαδίκτυο: «Θα μετατρέψουμε το τερατώδες τουρκικό κράτος σε κόλαση... Οι μαχητές μας έχουν δεσμευτεί να εκδικηθούν».

Πέμπτη 31Αυγούστου
Πυρπολείται περιπολικό κοντά στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
Παρασκευή 1 Σεπτεμβρίου
Ένας Αφγανός μπάτσος σκοτώνεται στην Helmand-Garamser ενώ σε άλλη επίθεση ανταρτών σκοτώνεται ο αρχηγός της αστυνομίας της κομη-

ντάρτες έχουν τοποθετήσει κοντά σε φυλάκιο στην πόλη Γκουκλουκονάκ, στην επαρχία Σιρνάκ, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Από την επίθεση σκοτώνονται τρεις Τούρκοι στρατιώτες. Ακόμη δύο Τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται και δύο τραυματίζονται από ένοπλη επίθεση που σημειώνεται κατά στρατιωτικού φυλακίου στην πόλη Κουκούρκα, στην επαρχία Χακάρι, επίσης κοντά στα σύνορα με το Ιράκ. Στη διάρκεια περιπολίας στα σύνορα με το Ιράν, Τούρκοι στρατιώτες δέχονται ένοπλη επίθεση από αγνώστους, που θεωρούνται Κούρδοι αντάρτες. Από τα πυρά, σκοτώνεται ένας Τούρκος στρατιώτης.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ: Η βρετανική αστυνομία συλλαμβάνει 14 άτομα, οι οποίοι φέρονται να εμπλέκονται σε στρατολόγηση και εκπαίδευση υποψήφιων «τρομοκρατών», στη διάρκεια επιχειρήσεων στα περίχωρα του Λονδίνου και στο Μάντσεστερ. Την ίδια ώρα, ο αρχηγός της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της Scotland Yard Πήτερ Κλαρκ δήλωνε στο BBC ότι «η βρετανική αστυνομία έχει θέσει υπό παρακολούθηση χιλιάδες άτομα. Όχι μόνο τρομοκράτες, όχι μόνο βομβιστές, αλλά και ανθρώπους που μπορεί να υποκύψουν στον πειρασμό να υποστηρίξουν ή να ενθαρρύνουν την τρομοκρατία»!

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δεκατέσσερις βρετανοί σκοτώνονται μετά από πτώση αεροσκάφους όπου επέβαιναν, κοντά στην πόλη Κανταχάρ όπου πραγματοποιούνταν μάχες μεταξύ Ταλιμπάν και κατοχικών δυνάμεων.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Βόμβα πυροδοτείτε με τηλεχειρισμό σε αναψυκτήριο της πόλης Κατάκ στα σύνορα με το Ιράν με δυο νεκρούς —εκ των οποίων ο ένας αστυνομικός— και επτά τραυματίες.

Δευτέρα 4 Σεπτεμβρίου
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Επίθεση πραγματοποιείτε με όχημα παγιδευμένο με ε-

ταφέρνουν να βγουν μόνοι τους και νοσηλεύονται σε περιφερειακό νοσοκομείο.

Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου
ΧΑΝΙΑ: Παρέμβαση αναρχικών, αντιεξουσιαστών και άλλων γίνεται στο Καστέλι όπου βρίσκονται στοιβαγμένοι 113 μετανάστες. Φωνάζονται συνθήματα ενώ οι κρατούμενοι ανταποκρίνονται με φωνές ζητώντας βοήθεια. Καταστέλλονται βίαια από τους λιμενόμπατσους ενώ γίνεται γνωστό από το σύνολο των μεταναστών που αποτελούσαν το πλήρωμα πως αγνοούνται 15.

Παρασκευή 8 Σεπτεμβρίου
Σαμποτάζ, από μέλη και συμπαραστάτες της «Φάμπρικα ΥΦΑΝΕΤ», σε έκθεση πολιτισμού του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο λιμάνι Θεσσαλονίκης λίγο πριν τα εγκαίνια της από τον Υπουργό Πολιτισμού Γιώργο Βουλγαράκη. Πετιούνται μπογιές και φωνάζονται συνθήματα.
– Το βράδυ σε πορεία οπαδών του ΠΑΟΚ, γίνονται συγκρούσεις με τους μπάτσους και στήνονται οδοφράγματα.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ισχυρή έκρηξη σημειώνεται κοντά στην αμερικανική πρεσβεία στην Καμπούλ σε κονβόι αμερικανικών δυνάμεων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 18 άτομα, ανάμεσά τους τουλάχιστον επτά ξένοι υπήκοοι και να τραυματιστούν δεκάδες άλλοι.

Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου
Διαδηλώσεις και συγκρούσεις στη ΔΕΘ Θεσσαλονίκης (βλ. σχετικά άρθρα).

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Συνεχίζονται οι σφοδρότατες συγκρούσεις στις νότιες επαρχίες όπου «αναπτύσσεται» η επιχείρηση Μέδουσα των κατοχικών δυνάμεων. Επίθεση αυτοκτονίας προκαλεί το θάνατο του κυβερνήτη της επαρχίας Πάκτια.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ: Συλλήψεις γίνονται στο Ελσίνκι ύστερα από μια πορεία

τρομοκρατικά κρησφύγετα, θραύσματα βομβών που κατασκευάζουν τρομοκράτες ή πεδία μάχης όπου πολεμούν τρομοκράτες», αναφέρει ο Τσέρτοφ. Το υπουργείο θα εγκαταστήσει νέα μηχανήματα που θα «διαβάζουν» τα δέκα δακτυλικά αποτυπώματα σε σύνορα και αεροδρόμια μέσα σε δύο χρόνια, καθώς θα μεταφέρεται από το προηγούμενο σύστημα των δύο δακτυλικών αποτυπωμάτων το οποίο επικρίθηκε ότι δεν είναι συμβατό με τις βάσεις δεδομένων του FBI για δέκα δακτυλικά αποτυπώματα. Τα δακτυλικά αποτυπώματα συλλέγονται στο πλαίσιο του προγράμματος US-VISIT που ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 2004. Καλά φα(σ)κελώματα!

Δευτέρα 11 Σεπτέμβρη
Οι Erdogan E. και Marco Camenisch (φυλακισμένος οίκο-αναρχικός στην Ελβετία)ξεκινούν μαζί απεργία πείνας περιορισμένηςδιάρκειας δεκαπέντε ημερών, ενάντια στην απέλαση - παράδοση του Erdogan E. στο τουρκικό κράτος και ενάντια στη συνεργασία της Ελβετίας με αυτό. Ο αναρχικός Erdogan E, κουρδικής καταγωγής, κατηγορείται ότι πριν από 9 χρόνια (σε ηλικία 15 χρονών) συμμετείχε μαζί με άλλους σε ένα περιστατικό κατά το οποίο σκοτώθηκε ένας τούρκος μπάτσος.

ΧΙΛΗ: Άγριες συγκρούσεις ανάμεσα σε διαδηλωτές και μπάτσους ξεσπούν στην μεγάλη πορεία με αφορμή την επέτειο του πραξικοπήματος υπό τον Αουγκούστο Πινοτσέτ, το 1973.
Στην πορεία συμμετέχουν περίπου 20 χιλιάδες άνθρωποι. Από την αρχή της, οργανωμένες ομάδες μετέτρεψαν την πορεία σε πεδίο μάχης.
Από την αρχή μέχρι το τέλος της πορείας ένα κύμα αγωνιστών συγκρούονταν όχι μόνο με την αστυνομία αλλά και με μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος και τη νεολαία του. Μολότοφ, μπογιές, πέτρες, ξύλα ήταν τα όπλα ενάντια στους μπάτσους, τα κυβερνητικά κτίρια

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

και τις τράπεζες. Απ' τη μεριά τους οι μπάτσοι άρχισαν την καταστολή από την Moneda αμέσως μόλις έπεσαν οι πρώτες μολότοφ και μπογιές. Σε κάθε γωνία οι μπάτσοι ήταν παρόντες προκειμένου να χτυπήσουν τους διαδηλωτές.
Εκτός όμως από τις συγκρούσεις με τους μπάτσους υπήρξαν και συ-

γκρούσεις μεταξύ του ΚΚ και νέων αναρχικών. Οι πρώτοι κυνηγούσαν με ξύλα τους αναρχικούς και όπως ήταν φυσικό οι δεύτεροι απάντησαν ανάλογα.
Το τελικό αποτέλεσμα των συγκρούσεων ήταν 33 συλληφθέντες και 4 μπάτσοι τραυματισμένοι.

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου
Εμπρησμός σε 2 τράπεζες στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο για την Κοινωνική Απελευθέρωση», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Στην ολοένα αυξανόμενη συρρίκνωση των ελευθεριών και στην καταστολή της δράσης των αγωνιζόμενων ανθρώπων απαντάμε ανοίγοντας διόδους αντίστασης».

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Τη νύχτα πυρήνες του ALF πραγματοποιούν εμπρηστικές επιθέσεις ενάντια σε εγκαταστάσεις της Vodafone στα West Midlands και το Buckinghamshire.

ΧΙΛΗ: Η ...

ντά στην Εύβοια και άλλοι 3 κοντά στη Σάμο.
– Αρχίζει, στα δικαστήρια Ευελπίδων, η δίκη του Αντώνη Ανδρουτσόπουλου γνωστού ως «Περίανδρου» της φασιστικής Χρυσής Αυγής. Ο Ανδρουτσόπουλος ήταν επικεφαλής ομάδας φασιστών που επιτέθηκε τον Ιούνιο του 1998 στους φοιτητές Δημήτρη Κουσουρή και Ηλία Φωτιάδη και στον τότε αδιόριστο εκπαιδευτικό Γιάννη Καραμπατσόλη, μετά από συγκέντρωση συμπαράστασης προς τους συλληφθέντες διαδηλωτές της πορείας των αδιόριστων καθηγητών. Ο Κουσουρής κινδύνεψε να χάση τη ζωή του από την επίθεση αυτή.
– Αναρχικοί και αντεξουσιαστές καίνε καφάο κάμερας παρακολούθησης κι ελέγχου στη Λ. Δημοκρατίας στους Αγ. Αναργύρους.

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου
Συζήτηση γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας με θέμα: ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ» και ΔΕΘ.

Πορεία αλληλεγγύης στους κρατούμενους μετανάστες που καλέστηκε από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, γίνεται στα Χανιά. Η πορεία μετά από συγκέντρωση στην πλατεία αγοράς κατευθύνεται στο αστυνομικό μέγαρο όπου κρατούνται από τις αρχές του μήνα 112 μετανάστες. Εκεί βρίσκονται παρατεταγμένες διμοιρίες των ΜΑΤ. Μετά από μία ώρα ο κόσμος αποχωρεί με πορεία αφού προηγούμενα ρίχνονται μπογιές και αυγά στο κτίριο και αποκλείονται κεντρικοί δρόμοι για περίπου μισή ώρα.

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου
...

σφαλίτικων, τα ΜΑΤ, που σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα έχουν σχηματίσει ένα Π, προσπαθούν να αποκλείσουν τους συγκεντρωμένους μέσα στο Λιμάνι κλείνοντας την κεντρική Πύλη.
Κατά την έξοδο των συντρόφων από μια μικρή πόρτα γίνονται συγκρούσεις σώμα με σώμα και τραυματίζονται δύο σύντροφοι (ο ένας χρειάστηκε να μεταβεί στο νοσοκομείο) ενώ ρίχνονται και χημικά. Τα ΜΑΤ εγκλωβίζονται μέσα στο Λιμάνι. Αργότερα προσάγονται 15 άτομα στο αστυνομικό τμήμα της Δραπετσώνας, που αφήνονται μετά από ώρες κράτησης

Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου
Καταδικάζεται σε 21 χρόνια φυλακής ο Αντώνης Ανδρουτσόπουλος της Χρυσής Αυγής. Έχει γίνει επίσης γνωστό πως ο Πόρκυ πρόκειται να δικαστεί στις 6 Οκτώβρη στα δικαστήρια της Θήβας. Η δίκη του αφορά το μαχαίρωμα δύο νεαρών πέρυσι τον Οκτώβρη στο Μοναστηράκι. Η επίθεση αυτή που παραλίγο να στοιχίσει τη ζωή του ενός από τους τραυματισμένους δεν είναι μοναδική. Η συμμορία του Πόρκυ έχει πλούσια «δράση» σ' αυτό τον τομέα

Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου
Το βράδυ βρίσκεται αλιευτικό με 61 Ινδούς μετανάστες μεταξύ Σύρου και Μυκόνου. Σύντομα θα μεταφερθούν στο Λαύριο στο χώρο υποδοχής μεταναστών.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ

Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΣΠΙΔΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

ΤΑΡΑΣΙΟΣ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ, ΜΑΚΗΣ Κ. και ΚΩΣΤΑΣ Κ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ 6 ΜΑΗ

Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Η ΠΡΕΖΑ ΘΕΡΙΖΕΙ...

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕΣΟ

γκρούσεις μεταξύ του ΚΚ και νέων αναρχικών. Οι πρώτοι κυνηγούσαν με ξύλα τους αναρχικούς και όπως ήταν φυσικό οι δεύτεροι απάντησαν ανάλογα.

Το τελικό αποτέλεσμα των συγκρούσεων ήταν 33 συλληφθέντες και 4 μπάτσοι τραυματισμένοι.

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου
Εμπρησμός σε 2 τράπεζες στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο για την Κοινωνική Απελευθέρωση», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Στην ολοένα αυξανόμενη συρρίκνωση των ελευθεριών και στην καταστολή της δράσης των αγωνιζόμενων ανθρώπων απαντάμε ανοίγοντας διόδους αντίστασης».

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Τη νύχτα πυρήνες του ALF πραγματοποιούν εμπρηστικές επιθέσεις ενάντια σε εγκαταστάσεις της Vodafone στα West Midlands και το Buckinghamshire.

ΧΙΛΗ: Η νεολαία του Κομμουνιστικού Κόμματος Χιλής με συνεντεύξεις της δηλώνει ότι στο εξής θα κατεβαίνουν οπλισμένοι στις πορείες προκειμένου να αντιμετωπίσουν τους αναρχικούς.

Σάββατο 16 Σεπτεμβρίου
Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στο Λαϊκό νοσοκομείο, όπου κρατείται ο Παλαιοκώστας, πραγματοποιούν αναρχικοί και αντιεξουσιαστές.

Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου
Δύο μετανάστες από το Ιράν τραυματίζονται από νάρκη σε ναρκοπέδιο στο νομό Έβρου.

Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δεκαέξι νεκροί και

αδιόριστο εκπαιδευτικό Γιάννη Καραμπατσόλη, μετά από συγκέντρωση συμπαράστασης προς τους συλληφθέντες διαδηλωτές της πορείας των αδιόριστων καθηγητών. Ο Κουσουρής κινδύνεψε να χάση τη ζωή του από την επίθεση αυτή.

– Αναρχικοί και αντεξουσιαστές καίνε καφάο κάμερας παρακολούθησης κι ελέγχου στη Λ. Δημοκρατίας στους Αγ. Αναργύρους.

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου
Συζήτηση γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας με θέμα: ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ» και ΔΕΘ.

Πορεία αλληλεγγύης στους κρατούμενους μετανάστες που καλέστηκε από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, γίνεται στα Χανιά. Η πορεία μετά από συγκέντρωση στην πλατεία αγοράς κατευθύνεται στο αστυνομικό μέγαρο όπου κρατούνται από τις αρχές του μήνα 112 μετανάστες. Εκεί βρίσκονται παρατεταγμένες διμοιρίες των ΜΑΤ. Μετά από μία ώρα ο κόσμος αποχωρεί με πορεία αφού προηγούμενα ρίχνονται μπογιές και αυγά στο κτίριο και αποκλείονται κεντρικοί δρόμοι για περίπου μισή ώρα.

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου
Πραγματοποιείται μετά το μεσημέρι συμβολική επίθεση με μπογιές στα γραφεία της Επιτροπής Ανταγωνισμού στην Αθήνα (Πατησίων και Κότσικα) από Αναρχικούς-Αντιεξουσιαστές, με αφορμή τη σύλληψη του Ν. Παλαιοκώστα και το σκάνδαλο της μίζας των 2,5 εκατομμυρίων ευρώ με τους «Γαλάζιους» κουμπάρους, την εμπλοκή υπουργών, στελεχών της κυβέρνησης και φυσικά της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΝΤΑΓΚΕΣΤΑΝ: Ο Jamaludin Gamzatov, ένας προδότης που υπηρετεί τους ρώσους εισβολείς «σαν βοηθός επαρχιακού συμβουλίου» εκτελείται, μετά από επίθεση, τη στιγμή που βρίσκεται στο αυτοκίνητό του

ΜΑΤ εγκλωβίζονται μέσα στο Λιμάνι. Αργότερα προσάγονται 15 άτομα στο αστυνομικό τμήμα της Δραπετσώνας, που αφήνονται μετά από ώρες κράτησης

Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου
Καταδικάζεται σε 21 χρόνια φυλακής ο Αντώνης Ανδρουτσόπουλος της Χρυσής Αυγής. Έχει γίνει επίσης γνωστό πως ο Πόρκυ πρόκειται να δικαστεί στις 6 Οκτώβρη στα δικαστήρια της Θήβας. Η δίκη του αφορά το μαχαίρωμα δύο νεαρών πέρυσι τον Οκτώβρη στο Μοναστηράκι. Η επίθεση αυτή που παραλίγο να στοιχίσει τη ζωή του ενός από τους τραυματισμένους δεν είναι μοναδική. Η συμμορία του Πόρκυ έχει πλούσια «δράση» σ' αυτό τον τομέα

Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου
Το βράδυ βρίσκεται αλιευτικό με 61 Ινδούς μετανάστες μεταξύ Σύρου και Μυκόνου. Σύντομα θα μεταφερθούν στο Λαύριο στο χώρο υποδοχής μεταναστών.

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

ΤΑΡΑΣΙΟΣ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ, ΜΑΚΗΣ Κ. και ΚΩΣΤΑΣ Κ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ 6 ΜΑΗ

Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Η ΠΡΕΖΑ ΘΕΡΙΖΕΙ...
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ:
Οι επίσημες αρχές παραδέχονται ότι πουλάνε πρέζα

Η νάρκωση και η

κη Απελευθέρωση», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Στην ολοένα αυξανόμενη συρρίκνωση των ελευθεριών και στην καταστολή της δράσης των αγωνιζόμενων ανθρώπων απαντάμε ανοίγοντας διόδους αντίστασης».

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Τη νύχτα πυρήνες του ALF πραγματοποιούν εμπρηστικές επιθέσεις ενάντια σε εγκαταστάσεις της Vodafone στα West Midlands και το Buckinghamshire.

ΧΙΛΗ: Η νεολαία του Κομμουνιστικού Κόμματος Χιλής με συνεντεύξεις της δηλώνει ότι στο εξής θα κατεβαίνουν οπλισμένοι στις πορείες προκειμένου να αντιμετωπίσουν τους αναρχικούς.

Σάββατο 16 Σεπτεμβρίου
Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στο Λαϊκό νοσοκομείο, όπου κρατείται ο Παλαιοκώστας, πραγματοποιούν αναρχικοί και αντιεξουσιαστές.

Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου
Δύο μετανάστες από το Ιράν τραυματίζονται από νάρκη σε ναρκοπέδιο στο νομό Έβρου.

Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Δεκαέξι νεκροί και τραυματίες μισθοφόροι από επίθεση αυτοκτονίας στην Κανταχάρ λίγη ώρα μετά την ανακοίνωση των Νατοϊκών κατακτητών πως τερματίστηκε η επιχείρηση Μέδουσα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταλιμπάν.

Τρίτη 19 Σεπτεμβρίου
Σαράντα τρεις νεκροί από έκρηξη σε ορυχείο στο Καζακστάν.
– Καίγονται δύο κάμερες παρακολούθησης στη διασταύρωση Βουλιαγμένη και Υμηττού.
– Ένας βρετανός δεκανέας ομολογεί τη συμμετοχή του σε βασανισμό αμάχων.

Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου
Συλλαμβάνονται 27 μετανάστες κοστηκε από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, γίνεται στα Χανιά. Η πορεία μετά από συγκέντρωση στην πλατεία αγοράς κατευθύνεται στο αστυνομικό μέγαρο όπου κρατούνται από τις αρχές του μήνα 112 μετανάστες. Εκεί βρίσκονται παρατεταγμένες διμοιρίες των ΜΑΤ. Μετά από μία ώρα ο κόσμος αποχωρεί με πορεία αφού προηγούμενα ρίχνονται μπογιές και αυγά στο κτίριο και αποκλείονται κεντρικοί δρόμοι για περίπου μισή ώρα.

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου
Πραγματοποιείται μετά το μεσημέρι συμβολική επίθεση με μπογιές στα γραφεία της Επιτροπής Ανταγωνισμού στην Αθήνα (Πατησίων και Κότσικα) από Αναρχικούς-Αντιεξουσιαστές, με αφορμή τη σύλληψη του Ν. Παλαιοκώστα και το σκάνδαλο της μίζας των 2,5 εκατομμυρίων ευρώ με τους «Γαλάζιους» κουμπάρους, την εμπλοκή υπουργών, στελεχών της κυβέρνησης και φυσικά της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΝΤΑΓΚΕΣΤΑΝ: Ο Jamaludin Gamzatov, ένας προδότης που υπηρετεί τους ρώσους εισβολείς «σαν βοηθός επαρχιακού συμβουλίου» εκτελείται, μετά από επίθεση, τη στιγμή που βρίσκεται στο αυτοκίνητό του στην πόλη Khasa-vyurt, η οποία βρίσκεται στο κατειλημμένο από τους ρώσους Νταγκεστάν.

Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου
Κατά την μεταγωγή προσφύγων από τα Χανιά στο λιμάνι του Πειραιά αναρχικοί και αντιεξουσιαστές συγκεντρώνονται από τις 5:30 το πρωί στο λιμάνι και απλώνουν δίγλωσσο πανό που γράφει: ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ - SOLIDARITY TO THE IMMIGRANTS. Σ' όλη τη διάρκεια της παρέμβασης φωνάζονται συνθήματα.
Οι μετανάστες, που έφτασαν με το πλοίο «ΛΑΤΩ» της «ΑΝΕΚ», μετακινούνται μετά από δύο ώρες με λεωφορεία μεταγωγών και συνοδεία α-

Το βράδυ βρίσκεται αλιευτικό με 61 Ινδούς μετανάστες μεταξύ Σύρου και Μυκόνου. Σύντομα θα μεταφερθούν στο Λαύριο στο χώρο υποδοχής μεταναστών.

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Η ΠΡΕΖΑ ΘΕΡΙΖΕΙ...
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ:

Οι επίσημες αρχές παραδέχονται ότι πουλάνε πρέζα

Η νάρκωση και η εξάρτηση περισσότερο από ποτέ είναι οι προϋποθέσεις της κοινωνικής παραίτησης και ελέγχου

Αναρχική Αρχειοθήκη και σύντροφοι-σες

ΤΟ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤ

Την ίδια στιγμή που στο Λίβανο «όλα βαίνουν καλώς» και οι δυνάμεις κατοχής της παγκόσμιας κυριαρχίας αναπτύσσονται στις θέσεις που είχε καταλάβει το Ισραήλ, στην Παλαιστίνη το αίμα των σκλαβωμένων συνεχίζει να ρέει. Ο πόλεμος ενάντια στις δυνάμεις κατοχής συνεχίζεται... Κι όμως στις ειδήσεις δεν αναφέρουν παρά ελάχιστα αν δεν αποσιωπήσουν παντελώς τα εγκλήματα που γίνονται από τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής και τους εξωμότες της Παλαιστινιακής αρχής.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Δευτέρα 28 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam (Χαμάς) εκτοξεύουν ρουκέτες σε τανκ και άρματα που προέλαυναν ανατολικά της Λωρίδας. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν πύραυλο Aqsa-2 στον οικισμό Netiv Ha'asara.

Τρίτη 29 Αυγούστου
Δολοφονούνται 2 μαχητές των ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα) και τραυματίζεται ένας των Ταξιαρχιών Qassam σε επιδρομή στον καταυλισμό Balata.

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν

ντι-αρματικό πύραυλο Yassin εναντίον τανκ στην Khuza.

Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds επιτίθενται με ρουκέτες σε ισραηλινό μπουλντόζερ στην Khuza.

Παρασκευή 8 Σεπτεμβρίου
Δολοφονούνται 3 παλαιστίνιοι και τραυματίζονται 15 σε επιδρομή στο χωριό Qabatyah.

Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 3 όλμους εναντίον κατοχικών δυνάμεων του Ισραήλ κοντά στον καταυλισμό Maghazi. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους Aqsa-103 εναντίον του Sderot.

Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται 14χρονος παλαιστίνιος στο χωριό Shoka. Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικών κοντά στο πέρασμα Kissufim. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa και οι ΤΜΑ πυροβολούν και τραυματίζουν κατοχικό στην Khuza.

Δευτέρα 11 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται 17χρονος παλαιστίνιος στο Kufr Nima.

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου
Εκτελείται κατοχικός και τραυματίζονται άλλοι στο Kissufim. Την ευθύνη αναλαμβάνουν από κοινού οι Ταξιαρχίες Qassam και Abu Ali Mustafa.

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Παλαιστίνιος γιατρός που ζει στη Γερμανία χαρακτηρίζει τη Λωρίδα της Γάζας ως τη μεγαλύτερη φυλακή στον κόσμο. Αποκαλύπτεται ότι ένοπλη ομάδα προσπαθεί να σαμποτάρει με βόμβες την ηλεκτροδότηση

λών των υπηρεσιών ασφαλείας στον καταυλισμό Shati.

Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 2 πυραύλους Quds στον οικισμό Sderot. Επίσης αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη ενός τζιπ στο χωριό Tamon. Και στις δύο επιθέσεις υπήρχαν απώλειες κατοχικών. Ισραηλινές υπηρεσίες προσπαθούν να εντοπίσουν τον Gilad Shalit παρακολουθώντας τις κινήσεις παλαιστίνιων γιατρών. Ο Shalit είχε αιχμαλωτιστεί από 3 παλαιστινιακές οργανώσεις σε ένοπλη επίθεση πριν από 80 μέρες. Η λιβανική Χεζμπολάχ ακόμα κρατά 2 ισραηλινούς αιχμάλωτους. Οι διαπραγματεύσεις για ανταλλαγή με 4000 παλαιστίνιους κρατούμενους κρατάνε ακόμα, τη στιγμή που η δημοτικότητα της Χαμάς αυξάνεται όπως φαίνεται από τις πρόσφατες εκλογές σε συνδικάτα (παρά τις στημένες και κατευθυνόμενες από την Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ), απεργίες).

Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds επιτίθενται με 2 πύραυλους Quds-2 εναντίον του Kfar Azza.

Τρίτη 19 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται μαχητής των ΤΜΑ στο χωριό Sanur. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους εναντίον του Sderot. Η ένοπλη πτέρυγα της Γενικής Διοίκησης του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με 2 πυραύλους Wa'ad στο Erez. Η Χαμάς αρνείται τις κατηγορίες ότι ευθύνεται για τη δολοφονία του Jad Taih, επικεφαλής του τμήματος διεθνών σχέσεων των μυστικών υπηρεσιών της ΠΑ και 4 φρουρών του.

Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πυ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

27-8 - Εννέα συνολικά αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες, οι οποίοι συμμετείχαν στην επιχείρηση Απελευθέρωση του Ιράκ σε διάφορες περιοχές, δεν συμμετέχουν πλέον σε αυτή, συνεπεία εκρήξεων βομβών κοντά στα οχήματα στα οποία επέβαιναν.

29-8 - Αμερικανός πεζοναύτης - »απελευθερωτής» σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.
Δυτική Βαγδάτη. Άλλος «απελευθερωτής» στρατιώτης της πολυεθνικής δύναμης σκοτώνεται, όταν το όχημα στο οποίο επιβαίνει ακινητοποιείται από έκρηξη μηχανισμού.

30-8 - Επαρχία Αλ Ανμπάρ. Δύο ακόμη στρατιώτες - «απελευθερωτές του Ιράκ σκοτώνονται από πυρά ανταρτών, ο ένας στη Φαλούτζα.

1-9 - Βόμβα εκρήγνυται σε πετρελαιαγωγό στα προάστια του Μουσαγίμπ, δυτικά της Βαγδάτης. Ξεσπά πυρκαγιά και διακόπτεται η παροχή σε μεγάλο ηλεκτροπαραγωγό σταθμό.
- Στο Κιρκούκ βόμβα, που έχει ως στόχο περιπολία μπάτσων, τραυματίζει σοβαρά τρεις απ' αυτούς.

ακόμη τραυματίζεται θανάσιμα..
- Ανατίναξη αμερικανικού χάμερ στη Ντιάλι. Την ευθύνη της επίθεσης αναλαμβάνει, με ανακοίνωσή του στο Διαδίκτυο, το Συμβουλευτικό Σώμα των Μουτζαχεντίν.
- Άλλοι δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται. Ο πρώτος στην πόλη Μπάλαντ στο νομό Σαλάχ Αλ-Ντίν, ενώ ο δεύτερος στη Μοσούλη.
- Επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο δέχεται σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού που ενώνει την πόλη Άμπου Γκράιμπ με τη Βαγδάτη. Επτά οι νεκροί και οι τραυματίες συνολικά, ενώ καταστρέφεται και ένα στρατιωτικό όχημα.

14-9 - Δυτική Βαγδάτη. Καμικάζι, που επιβαίνει σε αυτοκίνητο, ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει μαζί του τη στιγμή που περνά κομβόι οχημάτων και παίρνει μαζί του δύο στρατιώτες της πολυεθνικής «απελευθερωτικής δύναμης», ενώ τραυματίζει άλλους εικοσιπέντε.
Ένας ακόμη σκοτώνεται από πυρά ανταρτών, νοτιοανατολικά της Βαγδάτης.
– Μοσούλη. Έκρηξη αυτοσχέδιας βόμβας σκοτώνει τέσσερις αμερικανούς «απελευθερωτές» στρατιώτες εν ώρα περιπολίας. Επίσης, αντάρτες εκτελούν αντισυνταγματάρχη μπάτσο στα βόρεια της πόλης.
– Φαλούτζα. Καμικάζι ανατινάζεται σε σημείο ελέγχου, παίρνοντας μαζί του ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους δύο.

15-9 - Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε δύο διαφορετικά σημεία της Βαγδά-

Την ίδια στιγμή που στο Λίβανο «όλα βαίνουν καλώς» και οι δυνάμεις κατοχής της παγκόσμιας κυριαρχίας αναπτύσσονται στις θέσεις που είχε καταλάβει το Ισραήλ, στην Παλαιστίνη το αίμα των σκλαβωμένων συνεχίζει να ρέει. Ο πόλεμος ενάντια στις δυνάμεις κατοχής συνεχίζεται... Κι όμως στις ειδήσεις δεν αναφέρουν παρά ελάχιστα αν δεν αποσιωπήσουν παντελώς τα εγκλήματα που γίνονται από τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής και τους εξωμότες της Παλαιστινιακής αρχής.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
Δευτέρα 28 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam (Χαμάς) εκτοξεύουν ρουκέτες σε τανκ και άρματα που προέλαυναν ανατολικά της Λωρίδας. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν πύραυλο Aqsa-2 στον οικισμό Netiv Ha'asara.

Τρίτη 29 Αυγούστου
Δολοφονούνται 2 μαχητές των ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα) και τραυματίζεται ένας των Ταξιαρχιών Qassam σε επιδρομή στον καταυλισμό Balata.

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικών στο προάστιο της Γάζας Shujaja. Οι Ταξιαρχίες Quds ανατινάζουν ισραηλινό μπουλντόζερ ανατολικά της Γάζας. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους Aqsa-103 στο Sderot. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin ανατινάζουν βόμβα 30 κιλών εναντίον μπουλντόζερ. Εννέα παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στο προάστιο Shujaja.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
Σάββατο 1 Σεπτεμβρίου
Τρεις παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στο Beit Hanun. Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam αντιστέκονται και προκαλούν απώλειες και στους κατοχικούς. Το Αλ Τζαζίρα δημοσιεύει πληροφορίες σχετικά με την απόπειρα δολοφονίας του πνευματικού ηγέτη της Χαμάς Khaled Mishaal στη Δαμασκό, από πράκτο-

σε επιδρομή στο χωριό Qabatyah.

Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 3 όλμους εναντίον κατοχικών δυνάμεων του Ισραήλ κοντά στον καταυλισμό Maghazi. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους Aqsa-103 εναντίον του Sderot.

Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται 14χρονος παλαιστίνιος στο χωριό Shoka. Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικών κοντά στο πέρασμα Kissufim. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa και οι ΤΜΑ πυροβολούν και τραυματίζουν κατοχικό στην Khuza.

Δευτέρα 11 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται 17χρονος παλαιστίνιος στο Kufr Nima.

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου
Εκτελείται κατοχικός και τραυματίζονται άλλοι στο Kissufim. Την ευθύνη αναλαμβάνουν από κοινού οι Ταξιαρχίες Qassam και Abu Ali Mustafa.

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Παλαιστίνιος γιατρός που ζει στη Γερμανία χαρακτηρίζει τη Λωρίδα της Γάζας ως τη μεγαλύτερη φυλακή στον κόσμο. Αποκαλύπτεται ότι ένοπλη ομάδα προσπαθεί να σαμποτάρει με βόμβες την ηλεκτροδότηση παλαιστινιακών περιοχών από την Αίγυπτο. Στο μεταξύ, σε ανακοίνωση των ΤΜΑ εκτοξεύονται κατηγορίες για 32 μέλη της Φατάχ. Τους κατηγορούν για διαφθορά και υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος. Στην ανακοίνωση περιέχονται τα ονόματα και οι φωτογραφίες των συγκεκριμένων ατόμων. Επίσης, στην ίδια ανακοίνωση, αναφέρεται ότι ύποπτοι κύκλοι προσπαθούν να κλείσουν το φάκελο της δολοφονίας του Γιάσερ Αραφάτ, τον οποίο, σύμφωνα με την ανακοίνωση, δολοφόνησε ένα στέλεχος της Φατάχ. Μαχητής των ΤΜΑ σκοτώνεται, ενώ προσπαθούσε να τοποθετήσει βόμβα στη Ναμπλούς.

Πέμπτη 14 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 6 πυραύλους στο Nahal Oz, στο Majdal και στο Sderot.

τιστεί από 3 παλαιστινιακές οργανώσεις σε ένοπλη επίθεση πριν από 80 μέρες. Η λιβανική Χεζμπολάχ ακόμα κρατά 2 ισραηλινούς αιχμάλωτους. Οι διαπραγματεύσεις για ανταλλαγή με 4000 παλαιστίνιους κρατούμενους κρατάνε ακόμα, τη στιγμή που η δημοτικότητα της Χαμάς αυξάνεται όπως φαίνεται από τις πρόσφατες εκλογές σε συνδικάτα (παρά τις στημένες και κατευθυνόμενες από την Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ), απεργίες).

Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds επιτίθενται με 2 πύραυλους Quds-2 εναντίον του Kfar Azza.

Τρίτη 19 Σεπτεμβρίου
Δολοφονείται μαχητής των ΤΜΑ στο χωριό Sanur. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους εναντίον του Sderot. Η ένοπλη πτέρυγα της Γενικής Διοίκησης του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με 2 πυραύλους Wa'ad στο Erez. Η Χαμάς αρνείται τις κατηγορίες ότι ευθύνεται για τη δολοφονία του Jad Taih, επικεφαλής του τμήματος διεθνών σχέσεων των μυστικών υπηρεσιών της ΠΑ και 4 φρουρών του.

Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πυραύλους σε κατοχικούς στόχους στο Sderot, στο Erez και στο Kissufim. Σε μια γκανγκστερική ενέργειά τους, ισραηλινοί εισβάλλουν σε παλαιστινιακές τράπεζες και οργανισμούς, αλλά και σε μαγαζιά και κλέβουν μεγάλα χρηματικά ποσά.

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου
Τέσσερις παλαιστίνιοι βοσκοί δολοφονούνται από κατοχικούς κοντά στον καταυλισμό Jabalya. Μια παλαιστίνια νεκρή στο χωριό Al-Nasr από επίθεση κατοχικών.

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου
Επτά ισραηλινοί κατακτητές τραυματίζονται από έκρηξη κοντά στη Ναμπλούς. Σε άλλη επίθεση, μαχητές επιτίθενται εναντίον περιπόλου κοντά στον καταυλισμό Balata. Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν πύραυλο Battar σε πύργο ελέγχου στο πέρασμα Soufa. Πολυπληθείς διαδηλώ-

27-8 - Εννέα συνολικά αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες, οι οποίοι συμμετείχαν στην επιχείρηση Απελευθέρωση του Ιράκ σε διάφορες περιοχές, δεν συμμετέχουν πλέον σε αυτή, συνεπεία εκρήξεων βομβών κοντά στα οχήματα στα οποία επέβαιναν.

29-8 - Αμερικανός πεζοναύτης - »απελευθερωτής« σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.
Δυτική Βαγδάτη. Άλλος «απελευθερωτής» στρατιώτης της πολυεθνικής δύναμης σκοτώνεται, όταν το όχημα στο οποίο επιβαίνει ακινητοποιείται από έκρηξη μηχανισμού.

30-8 - Επαρχία Αλ Ανμπάρ. Δύο ακόμη στρατιώτες - «απελευθερωτές του Ιράκ σκοτώνονται από πυρά ανταρτών, ο ένας στη Φαλούτζα.

1-9 - Βόμβα εκρήγνυται σε πετρελαιαγωγό στα προάστια του Μουσαγίμπ, δυτικά της Βαγδάτης. Ξεσπά πυρκαγιά και διακόπτεται η παροχή σε μεγάλο ηλεκτροπαραγωγό σταθμό.
- Στο Κιρκούκ βόμβα, που έχει ως στόχο περιπολία μπάτσων, τραυματίζει σοβαρά τρεις απ' αυτούς. Στη Βαγδάτη, από ανάλογο περιστατικό, στη συνοικία Ντούρα, σκοτώνονται τρεις μπάτσοι. Τέλος, στη Νουμανίγια, αντάρτες εισβάλλουν στο σπίτι μπάτσου και τον εκτελούν.

2-9 - Βαγδάτη. Αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν δύο σεκιουριτάδες, ενώ τραυματίζουν 13 ακόμη μέσα σε σπίτι στο προάστιο Αλ-Τζιχάντ της δυτικής Βαγδάτης.

του ιρακινού στρατού που ενώνει την πόλη Άμπου Γκράιμπ με τη Βαγδάτη. Επτά οι νεκροί και οι τραυματίες συνολικά, ενώ καταστρέφεται και ένα στρατιωτικό όχημα.

14-9 - Δυτική Βαγδάτη. Καμικάζι, που επιβαίνει σε αυτοκίνητο, ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει μαζί του τη στιγμή που περνά κομβόι οχημάτων και παίρνει μαζί του δύο στρατιώτες της πολυεθνικής «απελευθερωτικής δύναμης», ενώ τραυματίζει άλλους εικοσιπέντε.
Ένας ακόμη σκοτώνεται από πυρά ανταρτών, νοτιοανατολικά της Βαγδάτης.
– Μοσούλη. Έκρηξη αυτοσχέδιας βόμβας σκοτώνει τέσσερεις αμερικανούς «απελευθερωτές» στρατιώτες εν ώρα περιπολίας. Επίσης, αντάρτες εκτελούν αντισυνταγματάρχη μπάτσο στα βόρεια της πόλης.
– Φαλούτζα. Καμικάζι ανατινάζεται σε σημείο ελέγχου, παίρνοντας μαζί του ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους δύο.

15-9 - Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε δύο διαφορετικά σημεία της Βαγδάτης. Άλλοι 4 αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται σε έκρηξη βόμβας στη Μοσούλη.
- Πέντε ιρακινοί μπάτσοι σκοτώνονται και άλλοι 15 τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στη Φαλούτζα. Ένας ακόμη ιρακινός μπάτσος σκοτώνεται, ενώ τραυματίζονται και δύο άλλοι στην Ταλ-Αφάρ.
- Αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο η ευθύνη για τις ενέργειες:
-ανατίναξη αμερικανικού Χάμερ στο Ντοτζάιλ και την πόλη Ραμάντι. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταξιαρχίες Σαλάχ Αλ-Ντίν Αλ-Αγιούμπυ.
-Ανατίναξη αμερικανικού χάμερ στη συνοικία Αλ-Ισχάκι στη Βαγδάτη. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο Ισλαμικός Στρατός.
-ανατίναξη αμερικανικού χάμερ στη συνοικία Αλ-Ντούρα στη Βαγδάτη. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο

Δευτέρα 28 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam (Χαμάς) εκτοξεύουν ρουκέτες σε τανκ και άρματα που προέλαυναν ανατολικά της Λωρίδας. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν πύραυλο Aqsa-2 στον οικισμό Netiv Ha'asara.

Τρίτη 29 Αυγούστου
Δολοφονούνται 2 μαχητές των ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα) και τραυματίζεται ένας των Ταξιαρχιών Qassam σε επιδρομή στον καταυλισμό Balata.

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικών στο προάστιο της Γάζας Shujaja. Οι Ταξιαρχίες Quds ανατινάζουν ισραηλινό μπουλντόζερ ανατολικά της Γάζας. Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 2 πυραύλους Aqsa-103 στο Sderot. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin ανατινάζουν βόμβα 30 κιλών εναντίον μπουλντόζερ. Εννέα παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στο προάστιο Shujaja.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
Σάββατο 1 Σεπτεμβρίου
Τρεις παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στο Beit Hanun. Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam αντιστέκονται και προκαλούν απώλειες και στους κατοχικούς. Το Αλ Τζαζίρα δημοσιεύει πληροφορίες σχετικά με την απόπειρα δολοφονίας του πνευματικού ηγέτη της Χαμάς Khaled Mishaal στη Δαμασκό, από πράκτορες της Μοσάντ που δρούσαν προσποιούμενοι μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων και έφτασαν στη Συρία με ξένα διαβατήρια.

Τρίτη 5 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa ανατινάζουν τζιπ Χάμερ ανατολικά της Ναμπλούς. Παλαιστίνιος μαχαιρώνει ισραηλινό έποικο στο Atarot. Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 2 πυραύλους Qassam εναντίον του Nahal Oz, σε απάντηση για τη δολοφονία 5 μελών τους στη Ράφα και στο Καν Γιουνίς.

Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν α- ... στο Kufr Nima.

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου
Εκτελείται κατοχικός και τραυματίζονται άλλοι στο Kissufim. Την ευθύνη αναλαμβάνουν από κοινού οι Ταξιαρχίες Qassam και Abu Ali Mustafa.

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου
Παλαιστίνιος γιατρός που ζει στη Γερμανία χαρακτηρίζει τη Λωρίδα της Γάζας ως τη μεγαλύτερη φυλακή στον κόσμο. Αποκαλύπτεται ότι ένοπλη ομάδα προσπαθεί να σαμποτάρει με βόμβες την ηλεκτροδότηση παλαιστινιακών περιοχών από την Αίγυπτο. Στο μεταξύ, σε ανακοίνωση των ΤΜΑ εκτοξεύονται κατηγορίες για 32 μέλη της Φατάχ. Τους κατηγορούν για διαφθορά και υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος. Στην ανακοίνωση περιέχονται τα ονόματα και οι φωτογραφίες των συγκεκριμένων ατόμων. Επίσης, στην ίδια ανακοίνωση, αναφέρεται ότι ύποπτοι κύκλοι προσπαθούν να κλείσουν το φάκελο της δολοφονίας του Γιάσερ Αραφάτ, τον οποίο, σύμφωνα με την ανακοίνωση, δολοφόνησε ένα στέλεχος της Φατάχ. Μαχητής των ΤΜΑ σκοτώνεται, ενώ προσπαθούσε να τοποθετήσει βόμβα στη Ναμπλούς.

Πέμπτη 14 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 6 πυραύλους στο Nahal Oz, στο Majdal και στο Sderot.

Παρασκευή 15 Σεπτεμβρίου
Δύο ανήλικοι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές ξυλοκοπούνται και υποχρεώνονται να υπογράψουν κείμενο με άγνωστο περιεχόμενο.

Σάββατο 16 Σεπτεμβρίου
Οι ΤΜΑ εκτοξεύουν 3 πυραύλους Aqsa-103 εναντίον του Sderot. Παλαιστινιακές οργανώσεις ξεκινούν διαβουλεύσεις εν όψει του διαλόγου για το σχηματισμό της νέας PLO (Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) που ξεκινούν στη Δαμασκό στις 28/9. Ο πρωθυπουργός Χανίγια καταδικάζει τη δολοφονία 5 με- ... πυραύλους εναντίον του Sderot. Η ένοπλη πτέρυγα της Γενικής Διοίκησης του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με 2 πυραύλους Wa'ad στο Erez. Η Χαμάς αρνείται τις κατηγορίες ότι ευθύνεται για τη δολοφονία του Jad Taih, επικεφαλής του τμήματος διεθνών σχέσεων των μυστικών υπηρεσιών της ΠΑ και 4 φρουρών του.

Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου
Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πυραύλους σε κατοχικούς στόχους στο Sderot, στο Erez και στο Kissufim. Σε μια γκανγκστερική ενέργειά τους, ισραηλινοί εισβάλλουν σε παλαιστινιακές τράπεζες και οργανισμούς, αλλά και σε μαγαζιά και κλέβουν μεγάλα χρηματικά ποσά.

Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου
Τέσσερις παλαιστίνιοι βοσκοί δολοφονούνται από κατοχικούς κοντά στον καταυλισμό Jabalya. Μια παλαιστίνια νεκρή στο χωριό Al-Nasr από επίθεση κατοχικών.

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου
Επτά ισραηλινοί κατακτητές τραυματίζονται από έκρηξη κοντά στη Ναμπλούς. Σε άλλη επίθεση, μαχητές επιτίθενται εναντίον περιπόλου κοντά στον καταυλισμό Balata. Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν πύραυλο Battar σε πύργο ελέγχου στο πέρασμα Soufa. Πολυπληθείς διαδηλώσεις γίνονται σε παλαιστινιακές πόλεις ενάντια στα πρόσφατα κηρύγματα του πάπα ενάντια στο ισλάμ.

Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου
Το PFLP αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη ενός ισραηλινού τζιπ στο χωριό Khuza.

... κόμη στρατιώτες - «απελευθερωτές του Ιράκ σκοτώνονται από πυρά ανταρτών, ο ένας στη Φαλούτζα.

1-9 - Βόμβα εκρήγνυται σε πετρελαιαγωγό στα προάστια του Μουσαγίμπ, δυτικά της Βαγδάτης. Ξεσπά πυρκαγιά και διακόπτεται η παροχή σε μεγάλο ηλεκτροπαραγωγό σταθμό.
- Στο Κιρκούκ βόμβα, που έχει ως στόχο περιπολία μπάτσων, τραυματίζει σοβαρά τρεις απ' αυτούς. Στη Βαγδάτη, από ανάλογο περιστατικό, στη συνοικία Ντούρα, σκοτώνονται τρεις μπάτσοι. Τέλος, στη Νουμανίγια, αντάρτες εισβάλλουν στο σπίτι μπάτσου και τον εκτελούν.

2-9 - Βαγδάτη. Αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν δύο σεκιουριτάδες, ενώ τραυματίζουν 13 ακόμη μέσα σε σπίτι στο προάστιο Αλ-Τζιχάντ της δυτικής Βαγδάτης.

3-9 - Ακόμη δύο αμερικανοί πεζοναύτες σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε διαφορετικά σημεία της επαρχίας Αλ Ανμπάρ.
- Ανατολική Βαγδάτη. Δύο στρατιώτες της πολυεθνικής δύναμης σκοτώνονται από έκρηξη μηχανισμού τη στιγμή που περνά το όχημά τους.

4-9 - Εκτελείται σύμβουλος του Σιστάνι στην Αμάρα.
- Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο βρετανών «απελευθερωτών», μετά από έκρηξη μηχανισμού στο σημείο διέλευσης τους, κοντά στη Βάσορα, σκοτώνοντας δύο. Ένας βόμβας σκοτώνει τέσσερεις αμερικανούς «απελευθερωτές» στρατιώτες εν ώρα περιπολίας. Επίσης, αντάρτες εκτελούν αντισυνταγματάρχη μπάτσο στα βόρεια της πόλης.
– Φαλούτζα. Καμικάζι ανατινάζεται σε σημείο ελέγχου, παίρνοντας μαζί του ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους δύο.

15-9 - Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε δύο διαφορετικά σημεία της Βαγδάτης. Άλλοι 4 αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται σε έκρηξη βόμβας στη Μοσούλη.
- Πέντε ιρακινοί μπάτσοι σκοτώνονται και άλλοι 15 τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στη Φαλούτζα. Ένας ακόμη ιρακινός μπάτσος σκοτώνεται, ενώ τραυματίζονται και δύο άλλοι στην Ταλ-Άφαρ.
- Αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο η ευθύνη για τις ενέργειες:
-ανατίναξη αμερικανικού Χάμερ στο Ντοτζάιλ και την πόλη Ραμάντι. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταξιαρχίες Σαλάχ Αλ-Ντίν Αλ-Αγιούμπι.
-Ανατίναξη αμερικανικού χάμερ στη συνοικία Αλ-Ισχάκι στη Βαγδάτη. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο Ισλαμικός Στρατός.
-ανατίναξη αμερικανικού χάμερ στη συνοικία Αλ-Ντούρα στη Βαγδάτη. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο Στρατός των Ρασιντίν.
-Ένας στρατιώτης της πολυεθνικής «απελευθερωτικής» δύναμης σκοτώνεται από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στη Βαγδάτη, ενώ στη Φαλούτζα, της επαρχίας Αλ Ανμπάρ, σκοτώνεται ένας ακόμη πεζοναύτης.

16-9 - Ανώτατος στρατιωτικός αξιωματούχος των ΗΠΑ διέψευσε ότι ο Αμερικανικός στρατός έχει «ξεγράψει» την επαρχία Αλ Ανμπάρ στο Ιράκ και υπεραμύνθηκε της απόφασης να σταλούν πολλές δυνάμεις των ΗΠΑ στην Βαγδάτη, παρά τις πληροφορίες

ΙΡΑΚ

που παρουσιάζουν την κατάσταση στο δυτικό Ιράκ ως πολύ σοβαρή. Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Βαγδάτη... Με το καλό να ορίσουν!!!

17-9 - Δύο Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται σε δύο επιθέσεις με χρήση αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού στη Βαγδάτη.

19-9 - Αντάρτες επιτίθενται σε μπατσοπερίπολο στη Μπαακούμπα, σκοτώνοντας ένα μπάτσο.
- Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται το απόγευμα από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού, που έπληξε το όχημα στο οποίο επέβαινε κοντά στην Βαγδάτη.
- Δεκαεπτά άνθρωποι σκοτώνονται το βράδυ σε διπλή βομβιστική επίθεση εναντίον του αρχηγείου των δυνάμεων, που έχουν αναλάβει την προστασία των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων στο Σορκάτ, 100 χιλιόμετρα βόρεια του Τικρίτ.

20-9 - Έξι μέλη των δυνάμεων ασφαλείας σκοτώνονται το πρωί σε διάφορες συμπλοκές στο Ιράκ. Τρεις σκοτώνονται μετά από επίθεση αυτοκτονίας εναντίον αστυνομικού τμήματος στη Βαγδάτη και άλλοι τρεις σε επίθεση καμικάζι στη συνοικία Ντούρα.

21-9 - Οκτώ άτομα σκοτώνονται το πρωί στη Βαγδάτη, ανάμεσά τους 6 αστυνομικοί, σε δύο επιθέσεις. Η πρώτη επίθεση γίνεται σε λαϊκή αγορά της σιίτικης συνοικίας Χουρίγια, στη βορειοδυτική Βαγδάτη, όπου εξερράγη παγιδευμένο αυτοκίνητο. Λίγο αργότερα, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον αστυνομικού τμήματος στη συνοικία Χάντρα, στη δυτική Βαγδάτη.

26-9 - Τέσσερεις βρετανοί «απελευθερωτές» στρατιώτες σκοτώνονται στη Βασόρα, όταν το όχημα τους πέφτει σε ενέδρα. Ένας ακόμα αμερικανός

«ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ», ΤΑΞΗ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΗΣΥΧΙΑ, ΜΜΕ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ...

«Όσο κι αν χτίζουν φυλακές,
κι αν ο κλοιός στενεύει,
ο νους μας είν' αληταριό,
που όλο θα δραπετεύει...
Σαν αερικό...»

«Χαρμόσυνα» χτυπούσαν οι καμπάνες των Μέσων Μαζικής Επιβολής, πριν από κάποιες μέρες, αναγγέλλοντας με περίσσεια ικανοποίηση και αχαλίνωτη προπέτεια το γεγονός της σύλληψης του «περιβόητου δραπέτη» και «μεγαλύτερου κακοποιού» των τελευταίων δεκαετιών στην Ελλάδα, Νίκου Παλαιοκώστα...

«Χαράς ευαγγέλια» για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, το αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας και το κράτος εν γένει, η σύλληψη του μεγαλύτερου πονοκέφαλου για όλους αυτούς, επί 16 συναπτά έτη...

Χαμογελαστός εμφανίζεται πλέον στο φακό ο mister Βύρωνας Πολύδωρας, μετά τα απανωτά χαστούκια που δέχθηκε τους τελευταίους μήνες και τις αλήστου μνήμης δηλώσεις του - συγκομιδή των οποίων μπορεί να αποτελέσει ένα άριστο βιβλίο ανέκδοτων, για μικρούς και μεγάλους... Μέχρι και ως νομικός σύμβουλος των αδερφών Παλαιοκώστα εμφανίζεται τώρα στα κανάλια ο «λόρδος» Βύρωνας, αποδεικνύοντας έτσι αναμφισβήτητα στον ελληνικό λαό την απέραντη μεγαλοψυχία του και επιδεικνύοντας περίτρανα δείγματα πολιτικού πολιτισμού...

Όχι, η δημοκρατία δεν εκδικείται...

(Μόνο φυλακίζει, καταστέλλει, βασανίζει και ... εμπαίζει ενίοτε).

... κτούν και συσσωρεύουν χρήμα οι τράπεζες και πως λειτουργεί γενικότερα το τραπεζικό σύστημα, ληστεύοντας την υπεραξία των εργαζομένων, δηλαδή ένα μεγάλο μέρος της παραγόμενης εργασίας τους. Άλλωστε τραπεζικό σύστημα, κεφαλαιοκρατία και καπιταλισμός είναι συνώνυμες έννοιες...

Και για να το πω και πιο λαϊκά, ο Νικόλας έκλεβε πίσω τα κλεμμένα.

β) Μεγάλο μέρος των χρημάτων που είχε απαλλοτριώσει από τράπεζες, το διέθετε σε ανθρώπους που είχαν οικονομική ανάγκη, καθώς και σε κοινωφελή δημόσια ιδρύματα.

«Μέγα έγκλημα», ιδίως όταν αυτό διαπράττεται από έναν παράνομο, καθόσον αυτού του είδους τις φιλανθρωπίες τις έχουν αναλάβει εργολαβικά το αν-ύπαρκτο κράτος προνοίας καθώς και η ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία...

Συνεπώς, οποιαδήποτε ανατροπή στο μονοπώλιο εμπορίου φιλανθρωπίας των εν λόγω καταστημάτων αποτελεί μέγιστο έγκλημα για τα λιμνάζοντα απόνερα της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων και πόσο μάλλον όταν πραγματοποιείται από έναν κατά συνείδηση παράνομο...

γ) Στο παρελθόν δραπέτευσε επανειλημμένα από τις αποθήκες ανθρώπων που αποκαλούνται σωφρονιστικό σύστημα από το καθεστώς, ενώ φέρεται να είναι και ο ίδιος σχεδιαστής και εκτελεστής αποδράσεων άλλων κρατουμένων, με αποκορύφωμα την πρόσφατη επιτυχημένη οργάνωση απόδρασης από τις φυλακές Κορυδαλλού του αδερφού του Βασίλη Παλαιοκώστα και του αλβανού συγκρατούμενού του, με ελικόπτερο! Σκηνή την οποία θα ζήλευαν ακόμα και οι κορυφαίοι σκηνοθέτες όλων των εποχών, για να τη συμπεριλάβουν στην ανθολογία των ταινιών τους...

Αυτό κι αν είναι έγκλημα για το σύστημα! Όχι μόνο να στρέφεσαι ενάντια του, αλλά και να αρνείσαι έμπρακτα, να ποδοπατάς και να κουρελιάζεις επανειλημμένα κάθε προσπάθεια αυτού να σε «σωφρονίσει» και να σε επανεντάξει στην εν σήψει λειτουργία του...

Ο μεγαλύτερος «κακοποιός» εκτός των τειχών του συστήματος συνελήφθη λοιπόν από τα λαγωνικά της ΕΛ.ΑΣ. (τα οποία όντως «έκαναν την τύχη τους», σύμφωνα με τη δήλωση

καθώς πρέπει «κυρίους» (από νοσοκομεία μέχρι υπουργεία), φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς προστίμων, τέλη παντού,

καθ' όλα νόμιμες (ή ημινόμιμες) ενέργειες από ανθρωποειδή δίποδα –απατεώνες με κύρος και εξέχουσα κοινωνική θέση– δίποδα κτήνη με μορφή αγγέλων, με το χαμόγελο στα χείλη τους και το χέρι τους στην τσέπη σου...

Ιδιώτες ή δημόσιοι λειτουργοί, δεν έχει καμιά σημασία.

Το αποτέλεσμα είναι πάντα το ίδιο...

Και πάντα με την κάλυψη του νόμου...

Το αποτελεσματικότερο δεκανίκι όλων αυτών των ανθρωποειδών λήσταρχων...

Κανείς όμως απ' αυτούς δεν πρόκειται να φυλακιστεί, αφού αυτοί οι ίδιοι είναι που αποτελούν τα γρανάζια της μηχανής του κοινωνικού συστήματος. Και ως γνωστό, κάθε μηχανής τα γρανάζια χρειάζονται μπόλικο λάδωμα για να τίθεται αυτή σε εύρυθμη λειτουργία...

(Τώρα εάν τύχει κάποιος ή κάποιοι απ' αυτούς τους κυρίους να παρελάσουν μπροστά από τις οθόνες των ΜΜΕ με «βραχιολάκια» στα χέρια, αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά στάχτη στα μάτια του κόσμου, όταν ο οχετός της κοινωνικής σήψης τείνει να υπερβεί τα ασφαλή όρια του συστήματος...).

Ο Νικόλας τουλάχιστον, ως ένα αξιοπρεπές αγρίμι, πέρα και έξω απ' την κοινωνική αγέλη και τη θλιβερή ηθική της, δεν είχε αυτήν τη σχιζοφρένεια των κρατούντων και των νόμιμων λήσταρχων.

Αυτός, σε αντίθεση με όλους αυτούς, έδειχνε τα δόντια του σ' αυτούς που πήγαινε να απαλλοτριώσει και χαμογελούσε (έστω και εξ αποστάσεως) σ' αυτούς στους οποίους έδινε πίσω τα κλεμμένα...

Για τα εξέχοντα πρόσωπα της κοινωνικής αγέλης όμως, αυτές είναι ασυγχώρητες αρετές...

«Στέλνουν λοιπόν τα τσοπανόσκυλά τους, με τα κοφτερά τους δόντια ενάντια στο λύκο, γιατί αυτός είναι το ελεύθερο και αδάμαστο πνεύμα που τόσο μισούν...» Τάδε έφη Ζαρατούστρας...

Όσο για μας, θα συνεχίσουμε και πάλι να ζούμε και να ανεχόμαστε (για πόσο ακόμα;) όλους αυτούς τους νόμιμους κακοποιούς, που

τσοπερίπολο στη Μπαακούμπα, σκοτώνοντας ένα μπάτσο.

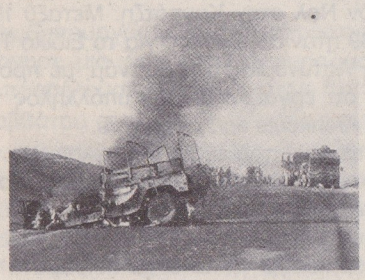
- Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται το απόγευμα από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού, που έπληξε το όχημα στο οποίο επέβαινε κοντά στην Βαγδάτη.

- Δεκαεπτά άνθρωποι σκοτώνονται το βράδυ σε διπλή βομβιστική επίθεση εναντίον του αρχηγείου των δυνάμεων, που έχουν αναλάβει την προστασία των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων στο Σορκάτ, 100 χιλιόμετρα βόρεια του Τικρίτ.

20-9 - Έξι μέλη των δυνάμεων ασφαλείας σκοτώνονται το πρωί σε διάφορες συμπλοκές στο Ιράκ. Τρεις σκοτώνονται μετά από επίθεση αυτοκτονίας εναντίον αστυνομικού τμήματος στη Βαγδάτη και άλλοι τρεις σε επίθεση καμικάζι στη συνοικία Ντούρα.

21-9 - Οκτώ άτομα σκοτώνονται το πρωί στη Βαγδάτη, ανάμεσά τους 6 αστυνομικοί, σε δύο επιθέσεις. Η πρώτη επίθεση γίνεται σε λαϊκή αγορά της σιίτικής συνοικίας Χουρίγια, στη βορειοδυτική Βαγδάτη, όπου εξερράγη παγιδευμένο αυτοκίνητο. Λίγο αργότερα, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον αστυνομικού τμήματος στη συνοικία Χάντρα, στη δυτική Βαγδάτη.

26-9 - Τέσσερεις βρετανοί «απελευθερωτές» στρατιώτες σκοτώνονται στη Βασόρα, όταν το όχημα τους πέφτει σε ενέδρα. Ένας ακόμα αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται στη Μοσούλη.

Το Συμβουλευτικό σώμα των Μουτζαχεντίν δίνει στη δημοσιότητα βίντεο με δύο αμερικανούς στρατιώτες που είχαν συλληφθεί τον Ιούλιο. Πρόκειται για τους Thomas L T, 25 ετών και

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ...

**«Όσο κι αν χτίζουν φυλακές,
κι αν ο κλοιός στενεύει,
ο νους μας είν' αλητάριό,
που όλο θα δραπετεύει...
Σαν αερικό...»**

«Χαρμόσυνα» χτυπούσαν οι καμπάνες των Μέσων Μαζικής Επιβολής, πριν από κάποιες μέρες, αναγγέλλοντας με περίσσεια ικανοποίηση και αχαλίνωτη προπέτεια το γεγονός της σύλληψης του «περιβόητου δραπέτη» και «μεγαλύτερου κακοποιού» των τελευταίων δεκαετιών στην Ελλάδα, Νίκου Παλαιοκώστα...

«Χαράς ευαγγέλια» για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, το αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας και το κράτος εν γένει, η σύλληψη του μεγαλύτερου πονοκέφαλου για όλους αυτούς, επί 16 συναπτά έτη...

Χαμογελαστός εμφανίζεται πλέον στο φακό ο mister Βύρωνας, Πολύδωρας, μετά τα απανωτά χαστούκια που δέχθηκε τους τελευταίους μήνες και τις αλήστου μνήμης δηλώσεις του - συγκομιδή των οποίων μπορεί να αποτελέσει ένα άριστο βιβλίο ανέκδοτων, για μικρούς και μεγάλους... Μέχρι και ως νομικός σύμβουλος των αδερφών Παλαιοκώστα εμφανίζεται τώρα στα κανάλια ο «λόρδος» Βύρωνας, αποδεικνύοντας έτσι αναμφισβήτητα στον ελληνικό λαό την απέραντη μεγαλοψυχία του και επιδεικνύοντας περίτρανα δείγματα πολιτικού πολιτισμού...

Όχι, η δημοκρατία δεν εκδικείται...

(Μόνο φυλακίζει, καταστέλλει, βασανίζει και ... εμπαίζει ενίοτε).

Ας δούμε όμως τι «εγκλήματα» έκανε αυτός ο περιβόητος «κακοποιός» επί τόσα χρόνια και αποτέλεσε τόσο μεγάλο πονοκέφαλο και λόξυγκα για την τάξη και την ασφάλεια του συστήματος:

α) Έμπαινε μέσα σε τράπεζες και αφαιρούσε μέρος του πλούτου που είναι συσσωρευμένος σ' αυτές με τη μορφή χρήματος. Κατόπιν διέφευγε. Πλέον, και ο ελάχιστα υποψιασμένος πολίτης γνωρίζει με ποιον τρόπο απο-

«Μέγα έγκλημα», ιδίως όταν αυτό διαπράττεται από έναν παράνομο, καθόσον αυτού του είδους τις φιλανθρωπίες τις έχουν αναλάβει εργολαβικά το αν-ύπαρκτο κράτος προνοίας καθώς και η ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία...

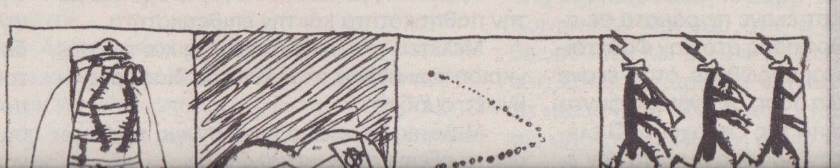
Συνεπώς, οποιαδήποτε ανατροπή στο μονοπώλιο εμπορίου φιλανθρωπίας των εν λόγω καταστημάτων αποτελεί μέγιστο έγκλημα για τα λιμνάζοντα απόνερα της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων και πόσο μάλλον όταν πραγματοποιείται από έναν κατά συνείδηση παράνομο...

γ) Στο παρελθόν δραπέτευσε επανειλημμένα από τις αποθήκες ανθρώπων που αποκαλούνται σωφρονιστικό σύστημα από το καθεστώς, ενώ φέρεται να είναι και ο ίδιος σχεδιαστής και εκτελεστής αποδράσεων άλλων κρατουμένων, με αποκορύφωμα την πρόσφατη επιτυχημένη οργάνωση απόδρασης από τις φυλακές Κορυδαλλού του αδερφού του Βασίλη Παλαιοκώστα και του αλβανού συγκρατούμενού του, με ελικόπτερο! Σκηνή την οποία θα ζήλευαν ακόμα και οι κορυφαίοι σκηνοθέτες όλων των εποχών, για να τη συμπεριλάβουν στην ανθολογία των ταινιών τους...

Αυτό κι αν είναι έγκλημα για το σύστημα! Όχι μόνο να στρέφεσαι ενάντια του, αλλά και να αρνείσαι έμπρακτα, να ποδοπατάς και να κουρελιάζεις επανειλημμένα κάθε προσπάθεια αυτού να σε «σωφρονίσει» και να σε επανεντάξει στην εν σήψει λειτουργία του...

Ο μεγαλύτερος «κακοποιός» εκτός των τειχών του συστήματος συνελήφθη λοιπόν από τα λαγωνικά της ΕΛ.ΑΣ. (τα οποία όντως «έκαναν την τύχη τους», σύμφωνα με τη δήλωση του Παλαιοκώστα – αφού η τύχη δεν ευνοεί μόνο τους ικανούς, αλλά και τους κωλόφαρδους...), για να αφήσει έτσι ελεύθερο το πεδίο σε όλους τους κακοποιούς εντός των τειχών του συστήματος να συνεχίσουν απερίσπαστοι το καθημερινό τους έργο.

Αυτούς που κλέβουν καθημερινά τη δική μας τη ζωή, τα δικά μας πορτοφόλια και τις δικές μας τσέπες, εντελώς νόμιμα αλλά και εντελώς χοντρά και ξεδιάντροπα, με καλπάζουσα ακρίβεια παντού, ακόμα και σε είδη πρώτης ανάγκης, εξευτελιστικούς μισθούς και μεροκάματα της πλάκας, συντάξεις στα όρια της πείνας, ποσοστά ανεργίας που ξεπερνούν ακόμα και

των των ανθρωποειδών λήσταρχων...

Κανείς όμως απ' αυτούς δεν πρόκειται να φυλακιστεί, αφού αυτοί οι ίδιοι είναι που αποτελούν τα γρανάζια της μηχανής του κοινωνικού συστήματος. Και ως γνωστό, κάθε μηχανής τα γρανάζια χρειάζονται μπόλικο λάδωμα για να τίθεται αυτή σε εύρυθμη λειτουργία...

(Τώρα εάν τύχει κάποιος ή κάποιοι απ' αυτούς τους κυρίους να παρελάσουν μπροστά από τις οθόνες των ΜΜΕ με «βραχιολάκια» στα χέρια, αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά στάχτη στα μάτια του κόσμου, όταν ο οχετός της κοινωνικής σήψης τείνει να υπερβεί τα ασφαλή όρια του συστήματος...).

Ο Νικόλας τουλάχιστον, ως ένα αξιοπρεπές αγρίμι, πέρα και έξω απ' την κοινωνική αγέλη και τη θλιβερή ηθική της, δεν είχε αυτήν τη σχιζοφρένεια των κρατούντων και των νόμιμων λήσταρχων.

Αυτός, σε αντίθεση με όλους αυτούς, έδειχνε τα δόντια του σ' αυτούς που πήγαινε να απαλλοτριώσει και χαμογελούσε (έστω και εξ αποστάσεως) σ' αυτούς στους οποίους έδινε πίσω τα κλεμμένα...

Για τα εξέχοντα πρόσωπα της κοινωνικής αγέλης όμως, αυτές είναι ασυγχώρητες αρετές...

«Στέλνουν λοιπόν τα τσοπανόσκυλά τους, με τα κοφτερά τους δόντια ενάντια στο λύκο, γιατί αυτός είναι το ελεύθερο και αδάμαστο πνεύμα που τόσο μισούν...» Τάδε έφη Ζαρατούστρας...

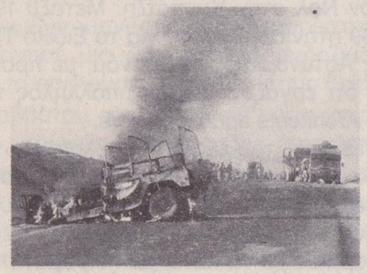
Όσο για μας, θα συνεχίσουμε και πάλι να ζούμε και να ανεχόμαστε (για πόσο ακόμα;) όλους αυτούς τους νόμιμους κακοποιούς, που μας ληστεύουν καθημερινά, κανονικά και με το νόμο, που αφήνουν πίσω τους καμένη γη σήμερα προκειμένου να εγκατασταθούν αύριο εκεί ως κύριοι με τα εξοχικά τους (...), που παίζουν με την υγεία μας και τη ζωή μας με όλα όσα μας πωλούν ως τρόφιμα (...), που ζητούν την ψήφο μας για να αποφασίσουν για μας χωρίς εμάς (...), που εξαπολύουν μαζικές ανθρωποσφαγές και μετά στέλνουν εκεί τα όρνεά τους για να μοιραστούν τη λεία, αποκαλώντας αυτά: «ειρηνευτική δύναμη» και «ανθρωπιστική βοήθεια»...

Αλλά αφού οι «μεγάλοι κακοποιοί» βρίσκονται μέσα στις φυλακές (και στα ψυχιατρεία μήπως;), όλοι οι υπόλοιποι που βρισκόμαστε έξω, δεν θα πρέπει να ανησυχούμε... Μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι...

Ο «Μεγάλος Αδερφός» αγρυπνά αντί για μας, οπότε κανένα πρόβλημα...

πρωί στη Βαγδάτη, ανάμεσά τους 6 αστυνομικοί, σε δύο επιθέσεις. Η πρώτη επίθεση γίνεται σε λαϊκή αγορά της σιϊτικής συνοικίας Χουρίγια, στη βορειοδυτική Βαγδάτη, όπου εξερράγη παγιδευμένο αυτοκίνητο. Λίγο αργότερα, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον αστυνομικού τμήματος στη συνοικία Χάντρα, στη δυτική Βαγδάτη.

26-9 - Τέσερεις βρετανοί «απελευθερωτές» στρατιώτες σκοτώνονται στη Βασόρα, όταν το όχημα τους πέφτει σε ενέδρα. Ένας ακόμα αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται στη Μοσούλη.

Το Συμβουλευτικό σώμα των Μουτζαχεντίν δίνει στη δημοσιότητα βίντεο με δύο αμερικανούς στρατιώτες που είχαν συλληφθεί τον Ιούλιο. Πρόκειται για τους Thomas L T, 25 ετών και Kristian M, 23, που ανήκαν στην ίδια μονάδα που βίασε και έκαψε την Abeer Qassim al-Janabi και δολοφόνησε την οικογένειά της στην πόλη Μαχμουντίγια τον περασμένο Ιούνιο. Οι δύο νεκροί στρατιώτες, δεμένοι πίσω από ένα όχημα, σέρνονται στους δρόμους για μερικά λεπτά και μετά πυρπολούνται.

νωτά χαστούκια που δέχθηκε τους τελευταίους μήνες και τις αλήστου μνήμης δηλώσεις του - συγκομιδή των οποίων μπορεί να αποτελέσει ένα άριστο βιβλίο ανέκδοτων, για μικρούς και μεγάλους... Μέχρι και ως νομικός σύμβουλος των αδερφών Παλαιοκώστα εμφανίζεται τώρα στα κανάλια ο «λόρδος» Βύρωνας, αποδεικνύοντας έτσι αναμφισβήτητα στον ελληνικό λαό την απέραντη μεγαλοψυχία του και επιδεικνύοντας περίτρανα δείγματα πολιτικού πολιτισμού...

Όχι, η δημοκρατία δεν εκδικείται...

(Μόνο φυλακίζει, καταστέλλει, βασανίζει και ... εμπαίζει ενίοτε).

Ας δούμε όμως τι «εγκλήματα» έκανε αυτός ο περιβόητος «κακοποιός» επί τόσα χρόνια και αποτέλεσε τόσο μεγάλο πονοκέφαλο και λόξυγκα για την τάξη και την ασφάλεια του συστήματος:

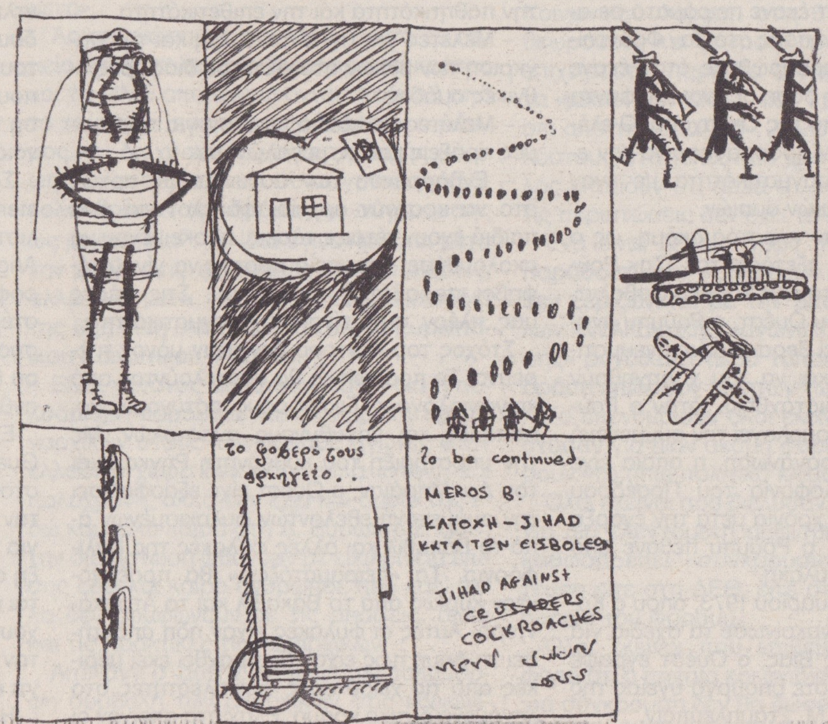
α) Έμπαινε μέσα σε τράπεζες και αφαιρούσε μέρος του πλούτου που είναι συσσωρευμένος σ' αυτές με τη μορφή χρήματος. Κατόπιν διέφευγε. Πλέον, και ο ελάχιστα υποψιασμένος πολίτης γνωρίζει με ποιον τρόπο απο-

ζήλευαν ακόμα και οι κορυφαίοι σκηνοθέτες όλων των εποχών, για να τη συμπεριλάβουν στην ανθολογία των ταινιών τους...

Αυτό κι αν είναι έγκλημα για το σύστημα! Όχι μόνο να στρέφεσαι ενάντια του, αλλά και να αρνείσαι έμπρακτα, να ποδοπατάς και να κουρελιάζεις επανειλημμένα κάθε προσπάθεια αυτού να σε «σωφρονίσει» και να σε επανεντάξει στην εν σήψει λειτουργία του...

Ο μεγαλύτερος «κακοποιός» εκτός των τειχών του συστήματος συνελήφθη λοιπόν από τα λαγωνικά της ΕΛ.ΑΣ. (τα οποία όντως «έκαναν την τύχη τους», σύμφωνα με τη δήλωση του Παλαιοκώστα – αφού η τύχη δεν ευνοεί μόνο τους ικανούς, αλλά και τους κωλόφαρδους...), για να αφήσει έτσι ελεύθερο το πεδίο σε όλους τους κακοποιούς εντός των τειχών του συστήματος να συνεχίσουν απερίσπαστοι το καθημερινό τους έργο.

Αυτούς που κλέβουν καθημερινά τη δική μας τη ζωή, τα δικά μας πορτοφόλια και τις δικές μας τσέπες, εντελώς νόμιμα αλλά και εντελώς χοντρά και ξεδιάντροπα, με καλπάζουσα ακρίβεια παντού, ακόμα και σε είδη πρώτης ανάγκης, εξευτελιστικούς μισθούς και μεροκάματα της πλάκας, συντάξεις στα όρια της πείνας, ποσοστά ανεργίας που ξεπερνούν ακόμα και αυτά του πρώτου κόμματος σε πολλές περιοχές (...), ανωτόκια από τράπεζες (...), προμήθειες, ανατιμήσεις, φορολογίες άμεσες και έμμεσες σε οτιδήποτε βάλει ο νους σου, παράβολα-χαράτσια για το αδηφάγο θεριό που λέγεται κράτος, μίζες, φακελάκια για

αποστάσεως) σ' αυτούς στους οποίους έδινε πίσω τα κλεμμένα...

Για τα εξέχοντα πρόσωπα της κοινωνικής αγέλης όμως, αυτές είναι ασυγχώρητες αρετές...

«Στέλνουν λοιπόν τα τσοπανόσκυλά τους, με τα κοφτερά τους δόντια ενάντια στο λύκο, γιατί αυτός είναι το ελεύθερο και αδάμαστο πνεύμα που τόσο μισούν...» Τάδε έφη Ζαρατούστρας...

Όσο για μας, θα συνεχίσουμε και πάλι να ζούμε και να ανεχόμαστε (για πόσο ακόμα;) όλους αυτούς τους νόμιμους κακοποιούς, που μας ληστεύουν καθημερινά, κανονικά και με το νόμο, που αφήνουν πίσω τους καμένη γη σήμερα προκειμένου να εγκατασταθούν αύριο εκεί ως κύριοι με τα εξοχικά τους (...), που παίζουν με την υγεία μας και τη ζωή μας με όλα όσα μας πωλούν ως τρόφιμα (...), που ζητούν την ψήφο μας για να αποφασίσουν για μας χωρίς εμάς (...), που εξαπολύουν μαζικές ανθρωποσφαγές και μετά στέλνουν εκεί τα όρνεά τους για να μοιραστούν τη λεία, αποκαλώντας αυτά: «ειρηνευτική δύναμη» και «ανθρωπιστική βοήθεια»...

Αλλά αφού οι «μεγάλοι κακοποιοί» βρίσκονται μέσα στις φυλακές (και στα ψυχιατρεία μήπως;), όλοι οι υπόλοιποι που βρισκόμαστε έξω, δεν θα πρέπει να ανησυχούμε... Μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι...

Ο «Μεγάλος Αδερφός» αγρυπνά αντί για μας, οπότε κανένα πρόβλημα...

Όσο για τον εν λόγω απαλλοτριωτή και πρώην δραπέτη:

«Θα ξαναβγεί σαν άρχοντας,
θα ξαναβγεί σαν λύκος...»

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΠΑΛΑΙΟΚΩΣΤΑ

ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΣΚΥΒΟΥΝ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ

Κώστας Μαντζανάς

Η προσαρμογή της συμπεριφοράς με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών

Ένα γεγονός που κάνει εντύπωση, σε σχέση με τα σκάνδαλα των κυβερνήσεων στις Η.Π.Α., είναι πως τα ίδια ονόματα εμφανίζονται από σκάνδαλο σε σκάνδαλο. Είναι χαρακτηριστικό, πως από το ξεκίνημα της πολιτικής καριέρας του Ρόναλντ Ρήγκαν σαν κυβερνήτη της Καλιφόρνια, οι δόκτορες Έρλ Μπράιαν και Έντουαρντ Μηζ έπαιξαν συμβουλευτικό ρόλο-κλειδί.

Το όνομα του δόκτορα Μπράιαν συνδέθηκε με το σκάνδαλο «έκπληξη του Οκτώβρη» (October Surprise) και ήταν κεντρική φιγούρα στην κλοπή του software PROMIS από την INSLAW. Επίσης αναμείχθηκε από τα σκάνδαλα Cabazon Indian έως και την United Press International. Είναι μια προσωπικότητα-κλειδί με χαμηλό προφίλ.

Το όνομά του εμφανίζεται και πάλι στα πειράματα για τον έλεγχο του ανθρώπινου νου και της συμπεριφοράς. Ο Μπράιαν ήταν υπουργός Υγείας, όταν ο Ρήγκαν ήταν κυβερνήτης. Ήταν αυτός που συνηγορούσε ώστε να δοθεί κρατική επιχορήγηση για την κατασκευή ενός **Κέντρου Ερευνών**, προκειμένου να μελετηθεί η βίαιη συμπεριφορά. Το κέντρο θα άρχιζε να λειτουργεί στα μέσα του 1975 και θα είχε σκοπό «τη διερεύνηση των αιτιών που ωθούν τους ανθρώπους να δολοφονούν, να βιάζουν ή να κάνουν αεροπειρατείες». Το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Λος Άντζελες θα διηύθυνε το κέντρο και ο αρχικός του σκοπός, κατά τον Μπράιαν, ήταν να ενοποιηθούν διάφορες σκόρπιες έρευνες σχετικά με την λεγόμενη αντικοινωνική συμπεριφορά και ενδεχόμενα με την κοινωνικά ανεκτή βία, όπως στο ποδόσφαιρο ή στον πόλεμο. Ο δόκτορ Μπράιαν ζήτησε γι' αυτό το σκοπό 1,3 εκατομμύρια δολάρια.

Ήταν βέβαιο πως κρατούμενοι θα έκαναν εθελοντικά τα πειραματόζωα στο κέντρο αυτό, ώστε να ανακαλυφθεί «η άγνωστη αιτία» που είχε προκαλέσει τη βίαιη συμπεριφορά τους. Η αναζήτηση του Μπράιαν για το Κέντρο Ερευνών συνέπεσε με την απόφαση του κυβερνήτη Ρήγκαν να τερματίσει σταδιακά τη λειτουργία ψυχιατρείων στην Καλιφόρνια, (στα οποία, όμως, συνεχίστηκε η πραγματοποίηση πειραμάτων μέχρι το *χος των ορμών, επιθετικότητα και ψύχωση) σε σχέση με τα άτομα με φυσιολογική εγκεφαλική λειτουργία».*

Μετά την δημοσίευση αυτής της επιστολής, οι δόκτορες Έρβιν και Μαρκ δημοσίευσαν το βιβλίο τους **Βία και Εγκέφαλος**, όπου διατύπωναν την θέση ότι 10 εκατομμύρια αμερικανοί «υποφέρουν από προφανή εγκεφαλική βλάβη». Υποστήριξαν ότι οι πληροφορίες από το βιβλίο τους παρείχαν σοβαρή επιχειρηματολογία, ώστε να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα εξέτασης μεγάλου αριθμού αμερικανών πολιτών.

«Ο μεγαλύτερος κίνδυνος δεν είναι πια η πείνα ή οι μεταδιδόμενες ασθένειες. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος βρίσκεται μέσα μας και στους συνανθρώπους μας... πρέπει να αναπτύξουμε ένα τεστ πρόληψης που θα ειδοποιεί για την δυσλειτουργία της περιοχής του εγκεφάλου που ελέγχει τα βασικά συναισθήματα και τις ορμές, ώστε να καταγράφονται τα άτομα με τάση για βίαιη συμπεριφορά. Η βία είναι ένα δημόσιο πρόβλημα υγείας και ο κύριος προσανατολισμός για την καταπολέμησή της πρέπει να είναι στην κατεύθυνση της πρόληψής της», έγραφαν.

Η Επικουρική Διεύθυνση για την Εφαρμογή του Νόμου (LEEA) παρείχε στους γιατρούς αυτούς 108.000 δολάρια και το Εθνικό Ινστιτούτο Πνευματικής Υγείας ακόμη 500.000 δολάρια, ύστερα από πιέσεις του Κογκρέσου. Πίστευαν ότι η ψυχοχειρουργική θα πραγματοποιούνταν αναπόφευκτα μέσω αυτού του προγράμματος και αφού θα προκαλούσε μη αναστρέψιμες βλάβες στις συναισθηματικές και διανοητικές ικανότητες των ανθρώπων, θα χρησιμοποιόταν ως **εργαλείο για την καταστολή και τον κοινωνικό έλεγχο**.

Οι γιατροί ήθελαν την δημιουργία κέντρων μαζικής εξέτασης σε όλη τη χώρα. Στην Καλιφόρνια, η δημοσιότητα που πήρε η έκθεση των γιατρών, ενίσχυσε την δημιουργία του **Κέντρου για την Μελέτη και την Μείωση της Βίας**. Τόσο το κράτος όσο και η Επικουρική Διεύθυνση Α-

«Αγαπητέ Σταμπ:
Έχω στην κατοχή μου απόρρητες πληροφορίες, σχετικά με τις ετοιμασίες του στρατού να παραδώσει τις βάσεις εκτόξευσης πυραύλων Nike σε κρατικούς και τοπικούς φορείς για μη-στρατιωτικούς σκοπούς. Θα προτιμήσουν αιτήσεις σχετικές με την υγεία.

Μια τέτοια βάση βρίσκεται στα βουνά της Σάντα Μόνικα, μόλις μισή ώρα δρόμο από το Ινστιτούτο Νευροψυχιατρικής. Είναι προσβάσιμο, αλλά και απόμερο. Έχει περίφραξη και διάφορες εγκαταστάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν άμεσα.

Εφ' όσον αυτή η τοποθεσία διατεθεί για τις ερευνητικές ανάγκες του Ινστιτούτου Νευροψυχιατρικής, ίσως στην αρχή σαν συνεργαζόμενο τμήμα του νέου Κέντρου για την πρόληψη της Βίας, θα είναι ιδιαιτέρως χρήσιμη. Θα μπορέσουν να γίνουν συγκριτικές μελέτες σε μια απομονωμένη, πλην όμως βολική, τοποθεσία με πειραματικά ή πρότυπα προγράμματα για την αλλαγή της

ΝΑΡΚΩΣΗ: Ένα πανίσχυρο της ανθρώπινης

ανεπιθύμητης συμπεριφοράς.

Τέτοια προγράμματα θα εμπεριέχουν **έλεγχο της κατάχρησης ναρκωτικών ουσιών ή αλκοόλ, τροποποίηση χρόνιας αντι-κοινωνικής ή αυθόρμητης επιθετικότητας κτλ.** Οι εγκαταστάσεις θα μπορούσαν ακόμη να φιλοξενήσουν συνέδρια ή σεμινάρια για επαγγελματίες του τομέα πνευματικής υγείας και άλλων τομέων (όπως της αστυνομίας, των υπεύθυνων αναστολών, διαφόρων ειδικών εκπαιδευτών κ.α.)

πειραματισμοί στις φυλακές αυτές από όσα έκαναν οι Ναζί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Τι απέγινε το Κέντρο;

Ο Δρ. Μπράιαν ήταν ανένδοτος σχετικά με την υποστήριξη των κέντρων για τον έλεγχο του μυαλού στην Καλιφόρνια. Πίστευε πως τα προγράμματα για την αλλαγή της συμπεριφοράς ήταν πολύ σημαντικά για την πρόληψη του εγκλήματος.

Το κέντρο ήταν αρχικά αποκύημα του Ουίλιαμ Χέρμαν σαν μέρος ενός προγράμματος για την καταπολέμηση του εγκλήματος στην Καλιφόρνια. Αντασφαλιστής για την Systems Development Corporation και σύμβουλος του κυβερνήτη Ρήγκαν, ο Χέρμαν εργάστηκε στο Stand Research Institute, στη RAND corporation και στο Hoover Center on Violence. Επίσης ήταν πράκτορας της CIA, που καταδικάστηκε στην Αγγλία σε ποινή οχτώ χρόνων για πλαστογραφία. Επίσης συνδέθηκε άμεσα με την υπόθεση Ιράν-Κόντρας βάσει κυβερνητικών εγγράφων αλλά και της ίδιας του της μαρτυρίας.

Το 1970 εργάστηκε με τον Κόλστον Ουέστμπρουκ ως ο αξιωματικός της CIA, στον οποίον αναφέρονταν όταν σχεδίασε και εισήγαγε την Black Cultural Association (BCA) στο κέντρο ιατρικής περίθαλψης του Βάκαβιλ, μιας μονάδας που τον Ιούλιο μέτρησε τρεις θανάτους κρατουμένων που είχαν λάβει με τη βία ουσίες για την αλλαγή της συμπεριφοράς. Η Black Cultural Association (BCA) ήταν φαινομενικά ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, που στόχευε στην γέννηση του αισθήματος της τιμής στους έγχρωμους κρατούμενους, στην πραγματικότητα όμως ήταν ένα προκάλυμμα για ένα πειραματικό πρόγραμμα που σχεδιάστηκε για να δοκιμαστεί η δυνατότητα να ελεγχθούν ανυπάκουοι και ανυπότακτοι κρατούμενοι.

Ο Ουέστμπρουκ εργάστηκε για την CIA

ΝΑΡΚΩΣΗ: Ένα πανίσχυρο της ανθρώπινης

την INSLAW. Επίσης αναμείχθηκε από τα σκάνδαλα Cabazon Indian έως και την United Press International. Είναι μια προσωπικότητα-κλειδί με χαμηλό προφίλ.

Το όνομά του εμφανίζεται και πάλι στα πειράματα για τον έλεγχο του ανθρώπινου νου και της συμπεριφοράς. Ο Μπράιαν ήταν υπουργός Υγείας, όταν ο Ρήγκαν ήταν κυβερνήτης. Ήταν αυτός που συνηγορούσε ώστε να δοθεί κρατική επιχορήγηση για την κατασκευή ενός **Κέντρου Ερευνών,** προκειμένου να μελετηθεί η βίαιη συμπεριφορά. Το κέντρο θα άρχιζε να λειτουργεί στα μέσα του 1975 και θα είχε σκοπό «τη διερεύνηση των αιτιών που ωθούν τους ανθρώπους να δολοφονούν, να βιάζουν ή να κάνουν αεροπειρατείες». Το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Λος Άντζελες θα διηύθυνε το κέντρο και ο αρχικός του σκοπός, κατά τον Μπράιαν, ήταν να ενοποιηθούν διάφορες σκόρπιες έρευνες σχετικά με την λεγόμενη αντικοινωνική συμπεριφορά και ενδεχόμενα με την κοινωνικά ανεκτή βία, όπως στο ποδόσφαιρο ή στον πόλεμο. Ο δόκτορ Μπράιαν ζήτησε γι' αυτό το σκοπό 1,3 εκατομμύρια δολάρια.

Ήταν βέβαιο πως κρατούμενοι θα έκαναν εθελοντικά τα πειραματόζωα στο κέντρο αυτό, ώστε να ανακαλυφθεί «η άγνωστη αιτία» που είχε προκαλέσει τη βίαιη συμπεριφορά τους. Η αναζήτηση του Μπράιαν για το Κέντρο Ερευνών συνέπεσε με την απόφαση του κυβερνήτη Ρήγκαν να τερματίσει σταδιακά τη λειτουργία ψυχιατρείων στην Καλιφόρνια, (στα οποία, όμως, συνεχίστηκε η πραγματοποίηση πειραμάτων μέχρι το 1982).

Όσο όμως η πρόταση γινόταν περισσότερο γνωστή, τόσο κατακλείστηκε από ένα πολύπλοκο κλίμα αντιφάσεων και κατέληξε σε φιάσκο.

Η έμπνευση για το κέντρο είχε προέλθει από τρεις γιατρούς το 1967, πέντε χρόνια πριν την αποκάλυψη των σχεδίων του Δρ. Μπράιαν και του κυβερνήτη Ρήγκαν. Εν μέσω εξεγέρσεων, αναταραχών και διαμαρτυριών στις πόλεις, οι δόκτορες Σουήτ, Μαρκ και Έρβιν του Χάρβαρντ υποστήριξαν ότι τα άτομα που συμμετείχαν σε πράξεις κοινωνικής ανυπακοής είχαν «ελαττωματικά ή κατεστραμμένα εγκεφαλικά κύτταρα». Εννοείται πως εάν αυτό το συμπέρασμα είχε εφαρμοστεί στην Αμερικάνικη Επανάσταση ή στο Κίνημα για τα Δικαιώματα των Γυναικών, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό της αμερικάνικης κοινωνίας θα είχε θεωρηθεί πως αποτελείται από «άτομα με εγκεφαλική βλάβη».

Σε επιστολή προς την έκδοση της Αμερι-

στους συνανθρώπους μας... πρέπει να αναπτύξουμε ένα τεστ πρόληψης που θα ειδοποιεί για την δυσλειτουργία της περιοχής του εγκεφάλου που ελέγχει τα βασικά συναισθήματα και τις ορμές, ώστε να καταγράφονται τα άτομα με τάση για βίαιη συμπεριφορά. Η βία είναι ένα δημόσιο πρόβλημα υγείας και ο κύριος προσανατολισμός για την καταπολέμησή της πρέπει να είναι στην κατεύθυνση της πρόληψής της», έγραφαν.

Η Επικουρική Διεύθυνση για την Εφαρμογή του Νόμου (LEEA) παρείχε στους γιατρούς αυτούς 108.000 δολάρια και το Εθνικό Ινστιτούτο Πνευματικής Υγείας ακόμη 500.000 δολάρια, ύστερα από πιέσεις του Κογκρέσου. Πίστευαν ότι η ψυχοχειρουργική θα πραγματοποιούνταν αναπόφευκτα μέσω αυτού του προγράμματος και αφού θα προκαλούσε μη αναστρέψιμες βλάβες στις συναισθηματικές και διανοητικές ικανότητες των ανθρώπων, θα χρησιμοποιόταν ως **εργαλείο για την καταστολή και τον κοινωνικό έλεγχο.**

Οι γιατροί ήθελαν την δημιουργία κέντρων μαζικής εξέτασης σε όλη τη χώρα. Στην Καλιφόρνια, η δημοσιότητα που πήρε η έκθεση των γιατρών, ενίσχυσε την δημιουργία του **Κέντρου για την μελέτη και την Μείωση της Βίας**. Τόσο το κράτος όσο και η Επικουρική Διεύθυνση Αστυνομίας έδωσαν τα απαραίτητα κεφάλαια. Το κέντρο αυτό θα χρησίμευε ως πρότυπο για μελλοντικές εγκαταστάσεις σε όλη τη χώρα.

Ο διευθυντής του Ινστιτούτου Νευροψυχιατρικής και πρύτανης του Τμήματος Ψυχιατρικής του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια (UCLA), ο δρ. Λούις Τζ. Ουέστ, επιλέχθηκε ως διευθυντής του κέντρου. Ο δρ. Ουέστ, θεωρείται πως ήταν πράκτορας της CIA με σύμβαση, ο οποίος συμμετείχε στο κύκλωμα των γιατρών και επιστημόνων που συνέλεγαν πληροφορίες για τα παραισθησιογόνα όπως το LSD, για το μυστικό πρόγραμμα, MK-ULTRA. Ο Ουέστ έκανε πειράματα σε ανυποψίαστους ανθρώπους στο Σαν Φραντσίσκο. Η φήμη του αμαυρώθηκε όταν έκανε μια ένεση με μεγάλη δόση σε έναν ελέφαντα στον Ζωολογικό κήπο της Οκλαχόμα. Ο ελέφαντας πέθανε όταν προσπάθησε να τον επαναφέρει στην πραγματικότητα με έναν συνδυασμό ναρκωτικών ουσιών.

νεργαζόμενο τμήμα του νέου Κέντρου για την πρόληψη της Βίας, θα είναι ιδιαιτέρως χρήσιμη. Θα μπορέσουν να γίνουν συγκριτικές μελέτες σε μια απομονωμένη, πλην όμως βολική, τοποθεσία με πειραματικά ή πρότυπα προγράμματα για την αλλαγή της ανεπιθύμητης συμπεριφοράς.

Τέτοια προγράμματα θα εμπεριέχουν **έλεγχο της κατάχρησης ναρκωτικών ουσιών ή αλκοόλ, τροποποίηση χρόνιας αντι-κοινωνικής ή αυθόρμητης επιθετικότητας κτλ.** Οι εγκαταστάσεις θα μπορούσαν ακόμη να φιλοξενήσουν συνέδρια ή σεμινάρια για επαγγελματίες του τομέα πνευματικής υγείας και άλλων τομέων (όπως της αστυνομίας, των υπεύθυνων αναστολών, διαφόρων ειδικών εκπαιδευτών κ.α.)

Νομίζω πως μια επιστολή από τον Κυβερνήτη ή από κάποιον άλλον αρμόδιο αξιωματούχο στο Υπ. Αμύνης ή φυσικά τον Πρόεδρο θα έφερνε άμεσα αποτελέσματα».

Ας δούμε, όμως, ορισμένα από τα πεδία μελέτης του Κέντρου για την Πρόληψη της Βίας:

– Μελέτη βίαιων ατόμων

– Πειράματα σε φυλακισμένους από το Βάκαβιλ και το Ατασκάντερο, καθώς και υπερκινητικών παιδιών

– Πειράματα με ουσίες που προκαλούν βίαιη συμπεριφορά ή την παρεμποδίζουν

– Ορμονικές μελέτες σε αγόρια σχετικά με την παθητικότητα και την επιθετικότητα

– Μελέτες για την ανακάλυψη και την σύγκριση των βίαιων στοιχείων σε διάφορες εθνικές ομάδες

– Μελέτες σε παιδιά με τάση για παράνομες πράξεις καθώς μεγαλώνουν.

– Ενθάρρυνση των αστυνομικών αρχών στο να κρατούν αρχείο (φάκελο) για όσα

βουλος του κυβερνήτη Ρήγκαν, ο Χέρμαν εργάστηκε στο Stand Research Institute, στη RAND corporation και στο Hoover Center on Violence. Επίσης ήταν πράκτορας της CIA, που καταδικάστηκε στην Αγγλία σε ποινή οχτώ χρόνων για πλαστογραφία. Επίσης συνδέθηκε άμεσα με την υπόθεση Ιράν-Κόντρας βάσει κυβερνητικών εγγράφων αλλά και της ίδιας του της μαρτυρίας.

Το 1970 εργάστηκε με τον Κόλστον Ουέστμπρουκ ως ο αξιωματικός της CIA, στον οποίον αναφέρονταν όταν σχεδίασε και εισήγαγε την Black Cultural Association (BCA) στο κέντρο ιατρικής περίθαλψης του Βάκαβιλ, μιας μονάδας που τον Ιούλιο μέτρησε τρεις θανάτους κρατουμένων που είχαν λάβει με τη βία ουσίες για την αλλαγή της συμπεριφοράς. Η Black Cultural Association (BCA) ήταν φαινομενικά ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, που στόχευε στην γέννηση του αισθήματος της τιμής στους έγχρωμους κρατούμενους, στην πραγματικότητα όμως ήταν ένα προκάλυμμα για ένα πειραματικό πρόγραμμα που σχεδιάστηκε για να δοκιμαστεί η δυνατότητα να ελεγχθούν ανυπάκουοι και ανυπότακτοι κρατούμενοι.

Ο Ουέστμπρουκ εργάστηκε για την CIA στο Βιετνάμ ως ειδικός στον ψυχολογικό πόλεμο και σαν σύμβουλος στην αντίστοιχη υπηρεσία της Κορέας και για το καθεστώς του Λον Νολ στην Καμπότζη. Μεταξύ 1966 και 1969 ήταν σύμβουλος για το Ειδικό Τμήμα της Αστυνομίας του Βιετνάμ, με προκάλυμμα ότι εργάζονταν σαν υπάλληλος της Pacific Architects and Engineers.

Η «εταιρεία» του έκανε συμβόλαια για την κατασκευή **ανακριτικών κέντρων-βασανιστηρίων** σε κάθε επαρχία του Βιετνάμ, σαν μέρος του προγράμματος Phoenix της CIA. **Το πρόγραμμα είχε να κάνει με πειράματα για την αλλαγή της συμπεριφοράς, ώστε να αντληθούν πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους για την απόσπαση πληροφοριών από τους αιχμαλώτους πολέμου**, κάτι, βέβαια που ήταν ευθεία και απροκάλυπτη παραβίαση των Συμφωνιών της Γενεύης. Αλλά ποιος νοιάζεται;

Σαν σύμβουλος ασφάλισης για την Systems Development Corporation, μιας ασφα-

κοινωνική συμπεριφορά και ενδεχόμενα με την κοινωνικά ανεκτή βία, όπως στο ποδόσφαιρο ή στον πόλεμο. Ο δόκτορ Μπράιαν ζήτησε γι' αυτό το σκοπό 1,3 εκατομμύρια δολάρια.

Ήταν βέβαιο πως κρατούμενοι θα έκαναν εθελοντικά τα πειραματόζωα στο κέντρο αυτό, ώστε να ανακαλυφθεί «η άγνωστη αιτία» που είχε προκαλέσει τη βίαιη συμπεριφορά τους. Η αναζήτηση του Μπράιαν για το Κέντρο Ερευνών συνέπεσε με την απόφαση του κυβερνήτη Ρήγκαν να τερματίσει σταδιακά τη λειτουργία ψυχιατρείων στην Καλιφόρνια, (στα οποία, όμως, συνεχίστηκε η πραγματοποίηση πειραμάτων μέχρι το 1982).

Όσο όμως η πρόταση γινόταν περισσότερο γνωστή, τόσο κατακλείστηκε από ένα πολύπλοκο κλίμα αντιφάσεων και κατέληξε σε φιάσκο.

Η έμπνευση για το κέντρο είχε προέλθει από τρεις γιατρούς το 1967, πέντε χρόνια πριν την αποκάλυψη των σχεδίων του Δρ. Μπράιαν και του κυβερνήτη Ρήγκαν. Εν μέσω εξεγέρσεων, αναταραχών και διαμαρτυριών στις πόλεις, οι δόκτορες Σουήτ, Μαρκ και Έρβιν του Χάρβαρντ υποστήριξαν ότι τα άτομα που συμμετείχαν σε πράξεις κοινωνικής ανυπακοής είχαν «ελαττωματικά ή κατεστραμμένα εγκεφαλικά κύτταρα». Εννοείται πως εάν αυτό το συμπέρασμα είχε εφαρμοστεί στην Αμερικάνικη Επανάσταση ή στο Κίνημα για τα Δικαιώματα των Γυναικών, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό της αμερικάνικης κοινωνίας θα είχε θεωρηθεί πως αποτελείται από «άτομα με εγκεφαλική βλάβη».

Σε επιστολή προς την έκδοση της Αμερικάνικης Ιατρικής Ένωσης έγραφαν: *«Η φτώχεια, η ανεργία, τα χαμόσπιτα, η ακατάλληλη παιδεία είναι οι προφανείς παράγοντες που προκαλούν τις εξεγέρσεις στις πόλεις, όμως, να μην μας κάνουν να παραβλέπουμε τον σημαντικό ρόλο που παίζουν άλλοι πιθανοί παράγοντες, όπως η εγκεφαλική δυσλειτουργία όσων συμμετέχουν σε εμπρησμούς, λεηλασίες και επιθέσεις».*

«Υπάρχουν στοιχεία από πολλές πηγές ότι η εγκεφαλική δυσλειτουργία που συνδέεται με μια κεντρική οργανική βλάβη παίζει σημαντικό ρόλο στην βίαιη και επιθετική συμπεριφορά όσων ασθενών εξετάστηκαν αναλυτικά. Άτομα με ηλεκτροεγκεφαλογραφικές ανωμαλίες στην περιοχή των κροτάφων βρέθηκε πως είχαν μεγαλύτερη συχνότητα σε ανωμαλίες της συμπεριφοράς (όπως χαμηλός έλεγ-

θα προκαλούσε μη αναστρέψιμες βλάβες στις συναισθηματικές και διανοητικές ικανότητες των ανθρώπων, θα χρησιμοποιόταν ως **εργαλείο για την καταστολή και τον κοινωνικό έλεγχο**.

έλεγχο της κατάχρησης ναρκωτικών ουσιών ή αλκοόλ, τροποποίηση χρόνιας αντι-κοινωνικής ή αυθόρμητης επιθετικότητας κτλ. Οι εγκαταστάσεις θα μπορούσαν ακόμη να φιλοξενήσουν συνέδρια ή σεμινάρια για επαγγελματίες του τομέα πνευματικής υγείας και άλλων τομέων (όπως της αστυνομίας, των υπεύθυνων αναστολών, διαφόρων ειδικών εκπαιδευτών κ.α.)

Οι γιατροί ήθελαν την δημιουργία κέντρων μαζικής εξέτασης σε όλη τη χώρα. Στην Καλιφόρνια, η δημοσιότητα που πήρε η έκθεση των γιατρών, ενίσχυσε την δημιουργία του **Κέντρου για την μελέτη και την Μείωση της Βίας**. Τόσο το κράτος όσο και η Επικουρική Διεύθυνση Αστυνομίας έδωσαν τα απαραίτητα κεφάλαια. Το κέντρο αυτό θα χρησίμευε ως πρότυπο για μελλοντικές εγκαταστάσεις σε όλη τη χώρα.

Ο διευθυντής του Ινστιτούτου Νευροψυχιατρικής και πρύτανης του Τμήματος Ψυχιατρικής του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια (UCLA), ο δρ. Λούις Τζ. Ουέστ, επιλέχθηκε ως διευθυντής του κέντρου. Ο δρ. Ουέστ, θεωρείται πως ήταν πράκτορας της CIA με σύμβαση, ο οποίος συμμετείχε στο κύκλωμα των γιατρών και επιστημόνων που συνέλεγαν πληροφορίες για τα παραισθησιογόνα όπως το LSD, για το μυστικό πρόγραμμα, MK-ULTRA. Ο Ουέστ έκανε πειράματα σε ανυποψίαστους ανθρώπους στο Σαν Φραντσίσκο. Η φήμη του αμαυρώθηκε όταν έκανε μια ένεση με μεγάλη δόση σε έναν ελέφαντα στον Ζωολογικό κήπο της Οκλαχόμα. Ο ελέφαντας πέθανε όταν προσπάθησε να τον επαναφέρει στην πραγματικότητα με έναν συνδυασμό ναρκωτικών ουσιών.

Ο δρ. Ουέστ, ήταν γνωστός ακόμη, ως ο ψυχίατρος που είχε εξετάσει τον Τζακ Ρούμπυ, τον εκτελεστή τού Λη Χάρβεη Όσβαλντ. Με την διάγνωση του Ουέστ, ο Ρούμπυ αναγκάστηκε να υποστεί θεραπεία ως πνευματικά διαταραγμένος και να του χορηγηθούν χάπια. Η εξέταση διατάχθηκε, όταν ο Ρούμπυ είχε αρχίσει να ομολογεί την συμμετοχή του σε ακροδεξιά οργάνωση, η οποία είχε ως στόχο την δολοφονία του Προέδρου Τζον Κέννεντυ. Δύο χρόνια μετά την έναρξη της θεραπείας του, ο Ρούμπυ πέθανε από καρκίνο μέσα στη φυλακή.

Μετά την 11η Ιανουαρίου 1973, όπου ο Κυβερνήτης Ρήγκαν ανακοίνωσε τα σχέδια για το Κέντρο κατά της Βίας, ο Ουέστ έγραψε μια επιστολή στον τότε υπουργό υγείας της Καλιφόρνια, τον Τζ. Μ. Σταμπλεμπάιν.

Νομίζω πως μια επιστολή από τον Κυβερνήτη ή από κάποιον άλλον αρμόδιο αξιωματούχο στο Υπ. Αμύνης ή φυσικά τον Πρόεδρο θα έφερνε άμεσα αποτελέσματα».

Ας δούμε, όμως, ορισμένα από τα πεδία μελέτης του Κέντρου για την Πρόληψη της Βίας:

– Μελέτη βίαιων ατόμων

– Πειράματα σε φυλακισμένους από το Βάκαβιλ και το Ατασκάντερο, καθώς και υπερκινητικών παιδιών

– Πειράματα με ουσίες που προκαλούν βίαιη συμπεριφορά ή την παρεμποδίζουν

– Ορμονικές μελέτες σε αγόρια σχετικά με την παθητικότητα και την επιθετικότητα

– Μελέτες για την ανακάλυψη και την σύγκριση των βίαιων στοιχείων σε διάφορες εθνικές ομάδες

– Μελέτες σε παιδιά με τάση για παράνομες πράξεις καθώς μεγαλώνουν.

– Ενθάρρυνση των αστυνομικών αρχών στο να κρατούν αρχείο (φάκελο) για όσα παιδιά έχουν τέτοιες τάσεις, προκειμένου να ακολουθήσει θεραπεία προτού να γίνουν έφηβοι παραβάτες του νόμου. Στις μέρες μας, πλέον, αυτό είναι μια πραγματικότητα.

Στόχος του Κέντρου δεν ήταν μόνον η έρευνα. Το προσωπικό θα αποτελούνταν από κοινωνιολόγους, δικηγόρους, αστυνομικούς, παπάδες και υπεύθυνους αναστολών. Με την υποστήριξη του κυβερνήτη Ρήγκαν και του Δρ. Μπράιαν, ο Ουέστ είχε εξασφαλίσει την συμμετοχή εθελοντών φυλακισμένων από το Βάκαβιλ και άλλες φυλακές της Καλιφόρνια. Τα «πειραματόζωα» θα προέρχονταν κυρίως από το Βάκαβιλ και το Ατασκάντερο. Αυτές οι φυλακές είχαν ήδη αποκτήσει τη φήμη πως είχαν διαπραχθεί εκεί μερικές από τις χειρότερες φρικαλεότητες στο λεγόμενο δυτικό κόσμο. Ελάχιστα απείχαν οι

γαγε την Black Cultural Association (BCA) στο κέντρο ιατρικής περίθαλψης του Βάκαβιλ, μιας μονάδας που τον Ιούλιο μέτρησε τρεις θανάτους κρατουμένων που είχαν λάβει με τη βία ουσίες για την αλλαγή της συμπεριφοράς. Η Black Cultural Association (BCA) ήταν φαινομενικά ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, που στόχευε στην γέννηση του αισθήματος της τιμής στους έγχρωμους κρατούμενους, στην πραγματικότητα όμως ήταν ένα προκάλυμμα για ένα πειραματικό πρόγραμμα που σχεδιάστηκε για να δοκιμαστεί η δυνατότητα να ελεγχθούν ανυπάκουοι και ανυπόταχτοι κρατούμενοι.

Ο Ουέστμπρουκ εργάστηκε για την CIA στο Βιετνάμ ως ειδικός στον ψυχολογικό πόλεμο και σαν σύμβουλος στην αντίστοιχη υπηρεσία της Κορέας και για το καθεστώς του Λον Νολ στην Καμπότζη. Μεταξύ 1966 και 1969 ήταν σύμβουλος για το Ειδικό Τμήμα της Αστυνομίας του Βιετνάμ, με προκάλυμμα ότι εργάζονταν σαν υπάλληλος της Pacific Architects and Engineers.

Η «εταιρεία» του έκανε συμβόλαια για την κατασκευή **ανακριτικών κέντρων-βασανιστηρίων** σε κάθε επαρχία του Βιετνάμ, σαν μέρος του προγράμματος Phoenix της CIA. **Το πρόγραμμα είχε να κάνει με πειράματα για την αλλαγή της συμπεριφοράς, ώστε να αντληθούν πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους για την απόσπαση πληροφοριών από τους αιχμαλώτους πολέμου**, κάτι, βέβαια που ήταν ευθεία και απροκάλυπτη παραβίαση των Συμφωνιών της Γενεύης. Αλλά ποιος νοιάζεται;

Σαν σύμβουλος ντασφάλισης για την Systems Development Corporation, μιας ασφαλιστικής εταιρείας, ο Χέρμαν είπε στους Los Angeles Times πως ένα καλό σύστημα πληροφοριών Η/Υ θα καταχωρούσε τους ακτιβιστές που έχουν ταχθεί να καταστρέψουν το σύστημα και έπειτα η ανάπτυξη ενός σχεδίου θα κέρδιζε το μυαλό και τις καρδιές των ανθρώπων.

Είκοσι χρόνια αργότερα, το 1990, η Bay Guardian του Σαν Φρανσίσκο δημοσίευσε στοιχεία που πιστοποιούν πως ο Χέρμαν ήταν διεθνής έμπορος όπλων, που δούλευε για το Ιράν το 1980 και πιθανώς είχε αναμειχθεί στο σκάνδαλο October Surprise. Θεωρείται πως συναντήθηκε με Ιρανούς αξιωματούχους για να επιβεβαιώσει αν οι Ιρανοί θα ήταν διατεθειμένοι ν' ανταλλάξουν όπλα έναντι κρατουμένων στο Λίβανο.

Η Sunday Telegraph του Λονδίνου επιβε-

βαίωσε τις διασυνδέσεις του Χέρμαν με τη CIA, από το 1976 ως το 1986. Εργάστηκε επίσης και για το FBI. Οι πληροφορίες αυτές αποκαλύφθηκαν στη δίκη του στο Λονδίνο.

Το 1970, ο Δρ. Μπράιαν και ο Χέρμαν εργάστηκαν μαζί υπό τον κυβερνήτη Ρήγκαν, στο κέντρο για τη Μελέτη και την Πρόληψη της Βίας, και έπειτα, μια δεκαετία αργότερα, όταν αυτός έγινε πρόεδρος, εργάστηκαν για λογαριασμό του με τους Ιρανούς.

Το Κέντρο τέλειωσε άδοξα.

Παρά την σύσταση Επιτροπής του Γερουσιαστή Έρβιν για την διερεύνηση και την καταδίκη των πειραμάτων για τον έλεγχο του μυαλού, τα πειράματα συνεχίστηκαν. Όταν όμως ξέσπασε το σκάνδαλο του Ουότεργκέιτ το 1970, η Ουάσιγκτον θεώρησε πως ήταν πολύ ριψοκίνδυνο από πολιτική άποψη να συνεχίσει να προωθεί αυτά τα κέντρα.

Τελικά έγινε γνωστό πως το Κέντρο δεν θα συλλειτουργούσε με το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, αλλά με το υπουργείο δικαιοσύνης και με αξιωματούχους της Αστυνομίας.

(Στμ.., ποτό σε μπολ που σερβίρεται με κουτάλα). Το LSD μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή παράνοια για οχτώ ως δεκαοχτώ ώρες ή και παραπάνω.

Ένα από τα θύματα του παντς ήταν ο πράκτορας Φρανκ Όλσον. Καθώς δεν είχε ξαναδοκιμάσει ναρκωτικά, το LSD τον βάρεσε κατακέφαλα. Ανέφερε πως κάθε αυτοκίνητο που περνούσε του φαίνονταν σαν ένα τεράστιο τέρας με φανταστικά μάτια, που είχε βγει για να τον κυνηγήσει προσωπικά. Κάθε φορά που περνούσε ένα αυτοκίνητο πανικόβλητος έτρεχε να βρει κάλυψη. Άρχισε να συμπεριφέρεται αλλοπρόσαλλα. Η CIA έκανε ετοιμασίες για να μεταφερθεί για νοσηλεία στο Chestnut Lodge, όμως πριν προλάβουν ο Όλσον πήγε σε ένα ξενοδοχείο στην Νέα Υόρκη και έπεσε από το μπαλκόνι, από τον 10ο όροφο. Η CIA πήρε εντολές για τον τερματισμό όλων των πειραμάτων με ουσίες.

Τα ναρκωτικά ελέγχου του μυαλού και τα πειράματα εν γένει ήταν βασανιστήριο για τα θύματα. Ένας από τους τρεις κρατούμενους που απεβίωσαν μετά από παρόμοια πειράματα στις φυλακές

της Βάκαβιλ, ήταν προγραμματισμένο να εμφανιστεί σε δικαστήριο, σε μια απόπειρα να σταματήσει η χορήγηση ουσιών χωρίς την συγκατάθεση του φυλακισμένου, και πιθανώς το ναρκωτικό να ήταν η αιτία του θανά-

όπλο για την καταστροφή ύπαρξης

Οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύτηκαν από την Επιτροπή Κατά της Ψυχιατρικής Κακοποίησης Κρατουμένων. Οι αποκαλύψεις αυτές επέφεραν και την πτώση των σχεδίων για το Κέντρο ,καθώς οι κύριοι υποστηρικτέςχρηματοδότες έκαναν πίσω.

Η τελευταία δήλωση του Δρ. Μπράιαν, σχετικά με το ζήτημα, ήταν πως η απόφαση αυτή ήταν «μια αναίσθητη παράβλεψη της δημόσιας ασφάλειας». Παρ' όλο που το Κέντρο δεν χτίστηκε, τα πειράματα εξακολουθούν να πραγματοποιούνται.

Τι προκαλούν αυτές οι ουσίες βασανιστηρίων

Η CIA είχε δύο βασικά συμφέροντα στην χρήση του LSD για την τροποποίηση της συμπεριφοράς. Το πρώτο ήταν η απόκτηση πληροφοριών από αιχμάλωτους πολέμου και ξένους πράκτορες, καταστρατηγώντας τη Συνθήκη της Γενεύης. Το δεύτερο ήταν να ανακαλύψουν την αποτελεσματικότητα των

και Διεγερτικών Ουσιών. Σχεδόν όλοι οι κρατούμενοι ήταν μαύροι. Η δόση του LSD σε μερικές περιπτώσεις αυξάνονταν σταδιακά σε καθημερινή βάση μέχρι και για 75 ημέρες.

Πειραματόζωα έγιναν και περί τους 1500 αμερικανούς στρατιώτες. Ορισμένοι δήλωσαν πως είχαν συναινέσει γι' αυτή την κατάσταση μετά από πίεση των ανωτέρων τους. Πολλοί είπαν πως πάσχουν από σοβαρή κατάθλιψη και άλλου είδους ψυχολογικό στρες.

Μια τέτοια περίπτωση είναι και αυτή του επιλοχία Τζιμ Στάνλευ. Του έβαλαν LSD στο νερό που έπινε και τρελάθηκε. Οι παραισθήσεις του συνέχισαν και όταν επέστρεψε στα καθήκοντά του. Η καριέρα του είχε στιγματιστεί, ο γάμος του διαλύονταν και άρχισε να χτυπά τη σύζυγο και τα παιδιά του. Μετά από 17 χρόνια, του αποκάλυψαν πως είχε γίνει πειραματόζωο με LSD. Έκανε μήνυση στην κυβέρνηση, αλλά το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθη ότι κανένας στρατιώτης δεν μπορούσε να μηνύσει τον στρατό για πειράματα με LSD. Ο δικαστής Ουίλιαμ Μπρέννεν διαφώνησε με την απόφαση αυτή. Έγραψε: «***Ο πειραματισμός με άτομα που το αγνοούν είναι ηθικά και νομικά απαράδεκτος***».

Μια άλλη περίπτωση είναι αυτή του στρατιώτη Τζέιμς Θόρνγουελ. Του έδωσαν LSD στη διάρκεια ενός πειράματος του στρατού το 1961. Για τα επόμενα 23 χρόνια ζούσε σε ένα θολό κόσμο, και πνίγηκε σε μια πισίνα στο Βαγιέχο το 1984. Το Κογκρέσο είχε καταθέσει το ποσό των 625.000 δολαρίων για λογαριασμό του. Πειράματα μεγάλης έκτασης με LSD είχαν πραγματοποιηθεί σε αμερικανούς στρατιώτες στο Μέρυλαντ, το Φορτ Μπέννινγκ, την Τζόρτζια, το Φορτ Ληβενγουέρθ, το Κάνσας, το Ντάγκγουεη, την Γιούτα, την Ευρώπη και τον Ειρηνικό.

Ο στρατός έκανε πειράματα με LSD στο Φορτ Μπραγκ στην Βόρεια Καρολίνα. Ο σκοπός του πειράματος ήταν να εξακριβωθεί κατά πόσον οι στρατιώτες θα έφερναν εις πέρας την αποστολή τους στη μάχη υπό την επήρεια του ναρκωτικού.

Στο Φορτ Μακ Κέλλαν στην Αλαμπάμα, έδωσαν LSD σε 200 εργαζόμενους στην Chemical Corps, ώστε να εξοικειωθούν με τις επιδράσεις του ναρκωτικού. Στο Έτζγουντ Άρσεναλ, έδωσαν LSD στους στρατιώτες, έπειτα τους έστειλαν σε απομόνωση και τέ-

γωγή ηλεκτροδίων βαθιά μέσα στον εγκέφαλο, ώστε να καθοριστεί η ακριβής θέση των ελαττωματικών κυττάρων και έπειτα με ηλεκτροσόκ να τα εξαλείψουν. Ένας, που θεωρήθηκε μετά την επέμβαση πως είχε κάνει πρόοδο, αποφυλακίστηκε με αναστολή αλλά κατέληξε πάλι πίσω στη φυλακή. Ο άλλος έγινε εξαιρετικά βίαιος και όσο αφορά τον τρίτο, αγνοείται η τύχη του.

Στις φυλακές αυτές, χορηγήθηκε επίσης το ναρκωτικό Anectine, μια ουσία που προκαλεί τρόμο, ώστε να κατασταλεί η βίαιη συμπεριφορά. Σε μικρές δόσεις η ουσία προκαλεί χαλάρωση των μυών, σε μεγάλες όμως προκαλεί σταμάτημα της αναπνευστικής λειτουργίας και ένα συναίσθημα χειρότερο από το θάνατο. Μέσα σε 30 με 40 δευτερόλεπτα αρχίζει να ενεργεί, παραλύοντας τους μικρούς μυς στα δάχτυλα των ποδιών και των χεριών και στα μάτια. Ύστερα προχωρά στους μεγαλύτερους στα πλευρά και το διάφραγμα. Οι σφυγμοί πέφτουν στους 60 το λεπτό, και αρχίζουν οι διακοπές της αναπνευστικής λειτουργίας, όπου το θύμα έχει τις αισθήσεις του και αγωνιά για δύο έως πέντε λεπτά. Αυτά τα πειράματα έλαβαν χώρα και στο Ατασκάντερο.

Πολλά ναρκωτικά μεταστροφής του μυαλού αρχικά αναπτύχθηκαν χωρίς ψυχοενεργούς σκοπούς, όπως η Φαινοθιαζίνη και η Θορζίνη. Οι επιπτώσεις αυτών των ουσιών είναι φρικαλέες. **Αίσθημα πνιγμού, αποπροσανατολισμού, τρέμουλο, ξηροστομία, θολή όραση, ανικανότητα συγκέντρωσης.** Ναρκωτικά όπως η Προλιξίνη, περιγράφονται από όσους τα δοκίμασαν σαν «βασανιστήριο» και πως σε «μετατρέπουν σε ζόμπι».

Το Νοσοκομείο των Βετεράνων είχε πάρει εντολές από το Υπ. Γενικής Λογιστικής να χορηγήσει μεγάλες δόσεις ψυχοθεραπευτικών ουσιών. Ένας ασθενής έπαιρνε οχτώ διαφορετικά ναρκωτικά, τρία αντιψυχωτικά, δύο αγχολυτικά, ένα αντικαταθλιπτικό, ένα αντιδιεγερτικό και έναν αντι-Πάρκινσον. Τρία απ' αυτά τα έπαιρνε στην μεγαλύτερη επιτρεπτή δόση.

Ένας άλλος έπαιρνε επτά Μία μαρτυρία ενός ασθενή που αρνήθηκε να πάρει λέει: «Τους είπα πως δεν ήθελα το ναρκωτικό. Με άρπαξαν, με έδεσαν και μου έκαναν ένεση με Προλιξίν. Μου έδωσαν Αρντάν για να αλληλεπιδράσει με το Προλιξίν και Σινεκουάν, που είναι ένα είδος ηρεμιστικού, που με πα-

ιτ το 1970, η Ουάσιγκτον θεώρησε πως ήταν πολύ ριψοκίνδυνο από πολιτική άποψη να συνεχίσει να προωθεί αυτά τα κέντρα.

Τελικά έγινε γνωστό πως το Κέντρο δεν θα συλλειτουργούσε με το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, αλλά με το υπουργείο δικαιοσύνης και με αξιωματούχους της Αστυνομίας.

βουν ο Όλσον πήγε σε ένα ξενοδοχείο στην Νέα Υόρκη και έπεσε από το μπαλκόνι, από τον 10ο όροφο. Η CIA πήρε εντολές για τον τερματισμό όλων των πειραμάτων με ουσίες.

Τα ναρκωτικά ελέγχου του μυαλού και τα πειράματα εν γένει ήταν βασανιστήριο για τα θύματα. Ένας από τους τρεις κρατούμενους που απεβίωσαν μετά από παρόμοια πειράματα στις φυλακές

όπλο για την καταστροφή ύπαρξης

Οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύτηκαν από την Επιτροπή Κατά της Ψυχιατρικής Κακοποίησης Κρατουμένων. Οι αποκαλύψεις αυτές επέφεραν και την πτώση των σχεδίων για το Κέντρο ,καθώς οι κύριοι υποστηρικτές-χρηματοδότες έκαναν πίσω.

Η τελευταία δήλωση του Δρ. Μπράιαν, σχετικά με το ζήτημα, ήταν πως η απόφαση αυτή ήταν «μια αναίσθητη παράβλεψη της δημόσιας ασφάλειας». Παρ' όλο που το Κέντρο δεν χτίστηκε, τα πειράματα εξακολουθούν να πραγματοποιούνται.

Τι προκαλούν αυτές οι ουσίες βασανιστηρίων

Η CIA είχε δύο βασικά συμφέροντα στην χρήση του LSD για την τροποποίηση της συμπεριφοράς. Το πρώτο ήταν η απόκτηση πληροφοριών από αιχμάλωτους πολέμου και ξένους πράκτορες, καταστρατηγώντας τη Συνθήκη της Γενεύης. Το δεύτερο ήταν να ανακαλύψουν την αποτελεσματικότητα των ναρκωτικών στους εχθρούς σε περίοδο πολέμου.

Το πρόγραμμα MK-ULTRA είχε αναλάβει αρχικά ένας μικρός αριθμός ατόμων μέσα στην CIA με τον τίτλο Technical Services Staff (TSS). Ένα άλλο τμήμα της CIA, η Υπηρεσία Ασφαλείας (Office of Security) άρχισε και αυτή το δικό της πρόγραμμα. Άρχισαν να υπάρχουν τριβές μεταξύ τους, όταν η Υπηρεσία Ασφαλείας άρχισε να παρακολουθεί τα μέλη της TSS, αφ' ότου έμαθε πως διοχέτευαν LSD σε ανυποψίαστους αμερικανούς πολίτες.

Όχι μόνον τα δύο αυτά τμήματα διαφωνούσαν σχετικά με την παραπάνω πρακτική, αλλά και με το πώς θα χρησιμοποιούσε εκτός πειραμάτων η CIA το ναρκωτικό αυτό. Η Υπηρεσία Ασφαλείας οραματίζονταν πως θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν όπλο στις ανακρίσεις. Όμως η TSS θεωρούσε πως μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να αποστα-

της Βάκαβιλ, ήταν προγραμματισμένο να εμφανιστεί σε δικαστήριο, σε μια απόπειρα να σταματήσει η χορήγηση ουσιών χωρίς την συγκατάθεση του φυλακισμένου, και πιθανώς το ναρκωτικό να ήταν η αιτία του θανάτου του.

Ο Τζόζεφ Καννάτα πίστευε πως είχε κάνει πρόοδο και δεν χρειαζόταν άλλες δόσεις του ναρκωτικού Haldol. Η Ιατροδικαστική Υπηρεσία της Επαρχίας Σολάνο είπε πως ο Καννάτα και οι άλλοι δύο, πέθαναν από υπερθερμία, δηλ. υπερβολικά υψηλή θερμοκρασία σώματος. Τα σώματά τους είχαν τουλάχιστον 108 βαθμούς θερμοκρασία (με το σύστημα μέτρησης των ΗΠΑ) τη στιγμή του θανάτου τους.

Ο δρ. Ιουέν Κάμερον, που εργάζονταν στο Πανεπιστήμιο Μακ Γκιλ στο Μόντρεαλ, χρησιμοποιούσε μια πλειάδα από τεχνικές, όπως να έχει τα θύματά του αναίσθητα, σε κώμα δηλαδή, για μήνες, να κάνει βαριά ηλεκτροσόκ και να χορηγεί συνεχείς δόσεις LSD.

Έγιναν μαζικές μηνύσεις μετά από αυτά τα πειράματα, όπου πολλά από τα θύματα δεν είχαν συναινέσει να συμμετάσχουν. Αυτά τα

καθήκοντά του. Η καριέρα του είχε στιγματιστεί, ο γάμος του διαλύονταν και άρχισε να χτυπά τη σύζυγο και τα παιδιά του. Μετά από 17 χρόνια, του αποκάλυψαν πως είχε γίνει πειραματόζωο με LSD. Έκανε μήνυση στην κυβέρνηση, αλλά το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθη ότι κανένας στρατιώτης δεν μπορούσε να μηνύσει τον στρατό για πειράματα με LSD. Ο δικαστής Ουίλιαμ Μπρέννεν διαφώνησε με την απόφαση αυτή. Έγραψε: «***Ο πειραματισμός με άτομα που το αγνοούν είναι ηθικά και νομικά απαράδεκτος***».

Μια άλλη περίπτωση είναι αυτή του στρατιώτη Τζέιμς Θόρνγουελ. Του έδωσαν LSD στη διάρκεια ενός πειράματος του στρατού το 1961. Για τα επόμενα 23 χρόνια ζούσε σε ένα θολό κόσμο, και πνίγηκε σε μια πισίνα στο Βαγιέχο το 1984. Το Κογκρέσο είχε καταθέσει το ποσό των 625.000 δολαρίων για λογαριασμό του. Πειράματα μεγάλης έκτασης με LSD είχαν πραγματοποιηθεί σε αμερικανούς στρατιώτες στο Μέρυλαντ, το Φορτ Μπέννινγκ, την Τζόρτζια, το Φορτ Ληβενγουέρθ, το Κάνσας, το Ντάγκγουεη, την Γιούτα, την Ευρώπη και τον Ειρηνικό.

Ο στρατός έκανε πειράματα με LSD στο Φορτ Μπραγκ στην Βόρεια Καρολίνα. Ο σκοπός του πειράματος ήταν να εξακριβωθεί κατά πόσον οι στρατιώτες θα έφερναν εις πέρας την αποστολή τους στη μάχη υπό την επήρεια του ναρκωτικού.

Στο Φορτ Μακ Κέλλαν στην Αλαμπάμα, έδωσαν LSD σε 200 εργαζόμενους στην Chemical Corps, ώστε να εξοικειωθούν με τις επιδράσεις του ναρκωτικού. Στο Έτζγουντ Άρσεναλ, έδωσαν LSD στους στρατιώτες, έπειτα τους έστειλαν σε απομόνωση και τέλος τους ανέκριναν πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών. Κατά τη διάρκεια αυτών των ανακρίσεων, αποδείχθηκε πως οι στρατιώτες θα συνεργάζονταν με την υπόσχεση να μην τους χορηγήσουν άλλο LSD.

Κατά την διάρκεια της επιχείρησης Ντέρμπυ Χατ, χορήγησαν LSD σε ξένους υπηκόους που είχαν κατηγορηθεί για διακίνηση ναρκωτικών. Ένας παρακαλούσε να τον σκοτώσουν για να λήξει το μαρτύριό του. Τέτοια πειράματα έλαβαν χώρα και στην Σαϊγκόν σε αιχμάλωτους πολέμου Βιετκόνγκ. Ένα από τα πλέον πολλά υποσχόμενα ναρκωτικά της Αμερικής είναι το BZ (quinuclidinyl benzilate). Διαρκεί πολύ και επιφέρει ψυχωτικές εμπειρίες, απομονώνοντας σχεδόν τον χρήστη από το περιβάλλον. Οι κύριες επιδράσεις διαρκούν έως 80 ώρες, ενώ του LSD 8. Οι δευτερεύουσες ως και έξι εβδομάδες μετά.

Πειράματα με BZ έγιναν σε στρατιώτες

τερο από το θάνατο. Μέσα σε 30 με 40 δευτερόλεπτα αρχίζει να ενεργεί, παραλύοντας τους μικρούς μυς στα δάχτυλα των ποδιών και των χεριών και στα μάτια. Ύστερα προχωρά στους μεγαλύτερους στα πλευρά και το διάφραγμα. Οι σφυγμοί πέφτουν στους 60 το λεπτό, και αρχίζουν οι διακοπές της αναπνευστικής λειτουργίας, όπου το θύμα έχει τις αισθήσεις του και αγωνιά για δύο έως πέντε λεπτά. Αυτά τα πειράματα έλαβαν χώρα και στο Ατασκάντερο.

Πολλά ναρκωτικά μεταστροφής του μυαλού αρχικά αναπτύχθηκαν χωρίς ψυχοενεργούς σκοπούς, όπως η Φαινοθιαζίνη και η Θορζίνη. Οι επιπτώσεις αυτών των ουσιών είναι φρικαλέες. **Αίσθημα πνιγμού, αποπροσανατολισμού, τρέμουλο, ξηροστομία, θολή όραση, ανικανότητα συγκέντρωσης**. Ναρκωτικά όπως η Προλιξίνη, περιγράφονται από όσους τα δοκίμασαν σαν «βασανιστήριο» και πως σε «μετατρέπουν σε ζόμπι».

Το Νοσοκομείο των Βετεράνων είχε πάρει εντολές από το Υπ. Γενικής Λογιστικής να χορηγήσει μεγάλες δόσεις ψυχοθεραπευτικών ουσιών. Ένας ασθενής έπαιρνε οχτώ διαφορετικά ναρκωτικά, τρία αντιψυχωτικά, δύο αγχολυτικά, ένα αντικαταθλιπτικό, ένα αντιδιεγερτικό και έναν αντι-Πάρκινσον. Τρία απ' αυτά τα έπαιρνε στην μεγαλύτερη επιτρεπτή δόση.

Ένας άλλος έπαιρνε επτά. Μία μαρτυρία ενός ασθενή που αρνήθηκε να πάρει λέει: «Τους είπα πως δεν ήθελα το ναρκωτικό. Με άρπαξαν, με έδεσαν και μου έκαναν ένεση με Προλιξίν. Μου έδωσαν Αρντάν για να αλληλεπιδράσει με το Προλιξίν και Σινεκουάν, που είναι ένα είδος ηρεμιστικού, που με παραρέμησε και τέλος Ριταλίν για να με ξαναζωντανέψουν».

Το Προλιξίν διαρκεί δύο εβδομάδες. Ένας ασθενής περιγράφει το πώς η ουσία αυτή ούτε ηρεμεί, ούτε ναρκώνει τα νεύρα, παρά σου επιτίθεται από το εσωτερικό σου χωρίς να μπορείς να εντοπίσεις την πηγή του πόνου. «Τα ναρκωτικά σου στρέφουν τα νεύρα σου στον εαυτό σου. Άθελά σου, αντιστέκεσαι στον ίδιο σου τον εαυτό, τους μυς, τα αντανακλαστικά κτλ. Ο πόνος ενυπάρχει στον ιστό από τον οποίον είναι φτιαγμένος ο άνθρωπος, σου θολώνει την όραση, τόσο που δεν μπορείς να διαβάσεις. Νιώθεις πόνο από την ανησυχία, έτσι αισθάνεσαι την ανάγκη να περπατήσεις. Μόλις σηκωθείς, συμβαίνει το ανάποδο και επιθυμείς να καθίσεις. Ξανά και ξανά η ίδια διαδικασία, πονώντας σε σημείο που δεν μπορείς να εντοπίσεις. Σε τέτοιο καθεστώς άγχους δεν μπορείς να αντιδράσεις και δεν βρίσκεις καν ανακούφιση

σχετικά με το ζήτημα, ήταν πως η απόφαση αυτή ήταν «μια αναίσθητη παράβλεψη της δημόσιας ασφάλειας». Παρ' όλο που το Κέντρο δεν χτίστηκε, τα πειράματα εξακολουθούν να πραγματοποιούνται.

Τι προκαλούν αυτές οι ουσίες βασανιστηρίων

Η CIA είχε δύο βασικά συμφέροντα στην χρήση του LSD για την τροποποίηση της συμπεριφοράς. Το πρώτο ήταν η απόκτηση πληροφοριών από αιχμάλωτους πολέμου και ξένους πράκτορες, καταστρατηγώντας τη Συνθήκη της Γενεύης. Το δεύτερο ήταν να ανακαλύψουν την αποτελεσματικότητα των ναρκωτικών στους εχθρούς σε περίοδο πολέμου.

Το πρόγραμμα MK-ULTRA είχε αναλάβει αρχικά ένας μικρός αριθμός ατόμων μέσα στην CIA με τον τίτλο Technical Services Staff (TSS). Ένα άλλο τμήμα της CIA, η Υπηρεσία Ασφαλείας (Office of Security) άρχισε και αυτή το δικό της πρόγραμμα. Άρχισαν να υπάρχουν τριβές μεταξύ τους, όταν η Υπηρεσία Ασφαλείας άρχισε να παρακολουθεί τα μέλη της TSS, αφ' ότου έμαθε πως διοχέτευαν LSD σε ανυποψίαστους αμερικανούς πολίτες.

Όχι μόνον τα δύο αυτά τμήματα διαφωνούσαν σχετικά με την παραπάνω πρακτική, αλλά και με το πώς θα χρησιμοποιούσε εκτός πειραμάτων η CIA το ναρκωτικό αυτό. Η Υπηρεσία Ασφαλείας οραματιζόνταν πως θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν όπλο στις ανακρίσεις. Όμως η TSS θεωρούσε πως μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να αποσταθεροποιηθεί μια άλλη χώρα, με την εισαγωγή του στο νερό ή στην τροφή ενός δημόσιου αξιωματούχου, ώστε να μοιάσει ηλίθιος και να συμπεριφερθεί περίεργα δημοσίως. Ένα έγγραφο της CIA αποκαλύπτει με ποιο τρόπο το LSD μπορούσε να χορηγηθεί ακριβώς πριν την ομιλία ενός αξιωματούχου.

Αναγνωρίζοντας πως η απόκτηση πληροφοριών, σχετικά με το ναρκωτικό αυτό σε πραγματικές συνθήκες, ήταν πολύ σημαντική για την εκμετάλλευση όλων των δυνατοτήτων του, η TSS άρχισε να πειραματίζεται με το ίδιο της το προσωπικό. Υπήρχε αρκετή χρήση σε προσωπικό επίπεδο. Η Υπηρεσία Ασφαλείας θεωρούσε πως η TSS έπαιζε με την φωτιά, ειδικά όταν στο ετήσιο Χριστουγεννιάτικο Πάρτυ η TSS ήταν έτοιμη να εγχύσει LSD σε ένα από τα μπολ του παντς

της Βάκαβιλ, ήταν προγραμματισμένο να εμφανιστεί σε δικαστήριο, σε μια απόπειρα να σταματήσει η χορήγηση ουσιών χωρίς την συγκατάθεση του φυλακισμένου, και πιθανώς το ναρκωτικό να ήταν η αιτία του θανάτου του.

Ο Τζόζεφ Καννάτα πίστευε πως είχε κάνει πρόοδο και δεν χρειαζόταν άλλες δόσεις του ναρκωτικού Haldol. Η Ιατροδικαστική Υπηρεσία της Επαρχίας Σολάνο είπε πως ο Καννάτα και οι άλλοι δύο, πέθαναν από υπερθερμία, δηλ. υπερβολικά υψηλή θερμοκρασία σώματος. Τα σώματά τους είχαν τουλάχιστον 108 βαθμούς θερμοκρασία (με το σύστημα μέτρησης των ΗΠΑ) τη στιγμή του θανάτου τους.

Ο δρ. Ιουέν Κάμερον, που εργάζονταν στο Πανεπιστήμιο Μακ Γκιλ στο Μόντρεαλ, χρησιμοποιούσε μια πλειάδα από τεχνικές, όπως να έχει τα θύματά του αναίσθητα, σε κώμα δηλαδή, για μήνες, να κάνει βαριά ηλεκτροσόκ και να χορηγεί συνεχείς δόσεις LSD.

Έγιναν μαζικές μηνύσεις μετά από αυτά τα πειράματα, όπου πολλά από τα θύματα δεν είχαν συναινέσει να συμμετάσχουν. Αυτά τα πειράματα της CIA παραβαίνουν τον Κώδικα της Νυρεμβέργης, σχετικά με την ιατρική ηθική. Κι όμως, ο δρ. Κάμερον ήταν ένα από τα μέλη του Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης.

Έρευνα για το LSD πραγματοποιούσε και το Κέντρο Έρευνας Εξαρτημένων Ατόμων του Υπ. Υγείας, στο Λέξινγκτον του Κεντάκυ. Αυτό το ινστιτούτο ήταν ένα από τα πολλά που χρησιμοποιούσε η CIA. Το Εθνικό Ινστιτούτο για την Πνευματική Υγεία και το Αμερικάνικο Πολεμικό Ναυτικό ήταν οι χρηματοδότες του. Μεγάλες ποσότητες LSD και άλλων παραισθησιογόνων ουσιών απαιτούνταν για την συνέχιση των πειραμάτων. Διευθυντής του προγράμματος ήταν ο Δρ. Χάρις Ίσμπελ, μέλος της Αμερικάνικης Συμβουλευτικής Επιτροπής Τροφίμων και Φαρμάκων σχετικά με την Κατάχρηση Αντιδιεγερτικών

Φορτ Μπέννινγκ, την Τζόρτζια, το Φορτ Λη-βενγουέρθ, το Κάνσας, το Ντάγκγουεη, την Γιούτα, την Ευρώπη και τον Ειρηνικό.

Ο στρατός έκανε πειράματα με LSD στο Φορτ Μπραγκ στην Βόρεια Καρολίνα. Ο σκοπός του πειράματος ήταν να εξακριβωθεί κατά πόσον οι στρατιώτες θα έφερναν εις πέρας την αποστολή τους στη μάχη υπό την επήρεια του ναρκωτικού.

Στο Φορτ Μακ Κέλλαν στην Αλαμπάμα, έδωσαν LSD σε 200 εργαζόμενους στην Chemical Corps, ώστε να εξοικειωθούν με τις επιδράσεις του ναρκωτικού. Στο Έτζγουντ Άρσεναλ, έδωσαν LSD στους στρατιώτες, έπειτα τους έστειλαν σε απομόνωση και τέλος τους ανέκριναν πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών. Κατά τη διάρκεια αυτών των ανακρίσεων, αποδείχθηκε πως οι στρατιώτες θα συνεργάζονταν με την υπόσχεση να μην τους χορηγήσουν άλλο LSD.

Κατά την διάρκεια της επιχείρησης Ντέρμπυ Χατ, χορήγησαν LSD σε ξένους υπηκόους που είχαν κατηγορηθεί για διακίνηση ναρκωτικών. Ένας παρακαλούσε να τον σκοτώσουν για να λήξει το μαρτύριό του. Τέτοια πειράματα έλαβαν χώρα και στην Σαϊγκόν σε αιχμάλωτους πολέμου Βιετκόνγκ. Ένα από τα πλέον πολλά υποσχόμενα ναρκωτικά της Αμερικής είναι το BZ (quinuclidinyl benzilate). Διαρκεί πολύ και επιφέρει ψυχωτικές εμπειρίες, απομονώνοντας σχεδόν τον χρήστη από το περιβάλλον. Οι κύριες επιδράσεις διαρκούν έως 80 ώρες, ενώ του LSD 8. Οι δευτερεύουσες ως και έξι εβδομάδες μετά.

Πειράματα με BZ έγιναν σε στρατιώτες στο Έτζγουντ Άρσεναλ για 16 χρόνια. Πολλά από τα θύματα υποστηρίζουν πως η χρήση επέφερε αρνητικές επιδράσεις σε όλη τους τη ζωή. Προκαλούσε τέτοιο αποπροσανατολισμό, που βρέθηκε ένας στρατιώτης να κάνει ντους με την στολή του και καπνίζοντας ένα πούρο. Η ουσία BZ εισήχθη σε χειροβομβίδες και σε βόμβα 750 λιβρών. Επίσης σε όλμους, πυροβόλα και πυραύλους. Η βόμβα δοκιμάστηκε στο Βιετνάμ και ένα έγγραφο της CIA αποκαλύπτει πως θα χρησιμοποιούνταν σε πολίτες στις ΗΠΑ στην περίπτωση μεγάλης κοινωνικής αναταραχής.

Η ψυχοχειρουργική εφαρμοζόταν στις φυλακές της Βάκαβιλ πολλά χρόνια. Σε μια περίπτωση, ήταν μοιραία για τρεις κρατούμενους, έναν μαύρο, έναν μεξικανό και έναν λευκό. Η διαδικασία περιελάμβανε την εισα-

εντολές από το Υπ. Γενικής Λογιστικής να χορηγήσει μεγάλες δόσεις ψυχοθεραπευτικών ουσιών. Ένας ασθενής έπαιρνε οχτώ διαφορετικά ναρκωτικά, τρία αντιψυχωτικά, δύο αγχολυτικά, ένα αντικαταθλιπτικό, ένα αντιδιεγερτικό και έναν αντι-Πάρκινσον. Τρία απ' αυτά τα έπαιρνε στην μεγαλύτερη επιτρεπτή δόση.

Ένας άλλος έπαιρνε επτά. Μία μαρτυρία ενός ασθενή που αρνήθηκε να πάρει λέει: «Τους είπα πως δεν ήθελα το ναρκωτικό. Με άρπαξαν, με έδεσαν και μου έκαναν ένεση με Προλιξίν. Μου έδωσαν Αρντάν για να αλληλεπιδράσει με το Προλιξίν και Σινεκουάν, που είναι ένα είδος ηρεμιστικού, που με παραηρέμησε και τέλος Ριταλίν για να με ξαναζωντανέψουν».

Το Προλιξίν διαρκεί δύο εβδομάδες. Ένας ασθενής περιγράφει το πώς η ουσία αυτή ούτε ηρεμεί, ούτε ναρκώνει τα νεύρα, παρά σου επιτίθεται από το εσωτερικό σου χωρίς να μπορείς να εντοπίσεις την πηγή του πόνου. «Τα ναρκωτικά σου στρέφουν τα νεύρα σου στον εαυτό σου. Άθελά σου, αντιστέκεσαι στον ίδιο σου τον εαυτό, τους μυς, τα αντανακλαστικά κτλ. Ο πόνος ενυπάρχει στον ιστό από τον οποίον είναι φτιαγμένος ο άνθρωπος, σου θολώνει την όραση, τόσο που δεν μπορείς να διαβάσεις. Νιώθεις πόνο από την ανησυχία, έτσι αισθάνεσαι την ανάγκη να περπατήσεις. Μόλις σηκωθείς, συμβαίνει το ανάποδο και επιθυμείς να καθίσεις. Ξανά και ξανά η ίδια διαδικασία, πονώντας σε σημείο που δεν μπορείς να εντοπίσεις. Σε τέτοιο καθεστώς άγχους δεν μπορείς να αντιδράσεις και δεν βρίσκεις καν ανακούφιση στο να αναπνέεις».

Το Β΄ Μέρος ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΗΣ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗΣ θα μπεί στην επόμενη Διαδρομή. Αντ' αυτής επιλέξαμε να δημοσιοποιήσουμε κείμενα που αφορούν σημαντικά θέματα που τρέχουν αυτόν τον μήνα.

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Καταστολή

Όλοι γνωρίζουν τι έχει γίνει στον Ευαγγελισμό. Μια φράση κλισέ, μια έκφραση που εκ των έσω επιβάλλει το νόμο της σιωπής. Όμως δεν κρινόμαστε από τις γνώσεις, αλλά από τις πράξεις μας.

Δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε με το άλλοθι ότι οι ανακρίσεις στην εντατική ήταν μια ιδιαίτερη περίπτωση ή ότι το ζήτημα αφορά μόνο τον παθόντα, όποτε αυτός μόνο οφείλει να αγωνιστεί γι' αυτό. Ο Ευαγγελισμός δεν περιορίζεται σε μια διένεξη ανάμεσα σ' εμένα και το νοσοκομείο, ούτε είναι υπόθεση μεταξύ γιατρού και ασθενή. Είναι από τη μια η ανεξέλεγκτη βία της εξουσίας κι από την άλλη όποιος την αντιμάχεται. Σαν πρακτική, εντάσσεται στα πλαίσια μιας γενικότερης καταστολής, η οποία το τελευταίο διάστημα εντείνεται και εξαπλώνεται σε όλα τα μέτωπα. Το κράτος είναι μειλίχιο με τους αδιάφορους, σκεπτικό με τους συνειδητοποιημένους, αδίστακτο και εκδικητικό με όσους προβάλλουν αντίσταση και φυσικά γενναιόδωρο με όσους το στηρίζουν.

Σήμερα, που η «ειρήνη και ασφάλεια» έχουν γίνει συνώνυμα της Παγκόσμιας Δικτατορίας και η καταστολή προηγείται της εξέγερσης, αποκαλύπτονται καθημερινά οι στόχοι τους και ταυτόχρονα αίρονται τα επιχειρήματά τους περί αναγκαίων αντιδραστικών μέτρων χάριν της έννομης τάξης. Ο καθένας μπορεί να θεωρηθεί ύποπτος, ένας χαρακτηρισμός που δεν αποτελεί ιδιότητα του συγκεκριμένου ανθρώπου, αλ- μέχρι 65 μέρες στα χέρια της αντιτρομοκρατικής, με παράλληλες ανακρίσεις σε απομόνωση, υπόπτων χωρίς στοιχεία ή απαγγελία κατηγορίας, φιλοδοξούν να ενσωματώσουν στον τρομονόμο. Το ποιος θα διωχθεί μ' αυτό το νόμο εξαρτάται από συγκυριακές ανάγκες και επαφίεται στην αυθαίρετη επιλογή των αρχών. Η υπερσυγκέντρωση εξουσιών είναι εμφανέστατη με τον τρομονόμο, καθώς επικυρώνουν παραβιάσεις, καταργούν δικαιώματα, ουσιαστικά νομοθετούν 5 ψήφοι διορισμένων δικαστών, εφόσον αρκούν δύο πρωτοδίκως και τρεις στο εφετείο για να κατοχυρωθούν οι διατάξεις του και να εφαρμόζονται αφειδώς και αδιακρίτως στο μέλλον.

Με το τέλος του εφετείου καταργούνται οι νόμοι, που μας προστάτευαν από τις αυθαιρεσίες της εξουσίας, και καταλύεται το Σύνταγμα. Δεν είναι στις προθέσεις μου η διαφύλαξη του σημερινού νόμου, αλλά έχω υποχρέωση ν' αγωνιστώ για όσους θα υποφέρουν απ' αυτό που νομιμοποιείται αύριο.

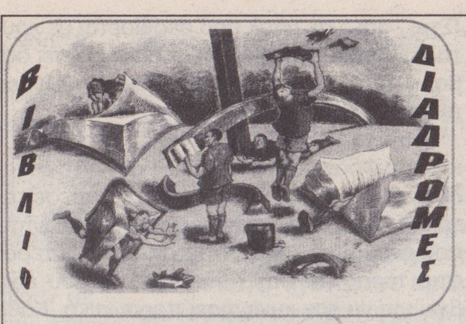
Ειδικές Συνθήκες Κράτησης

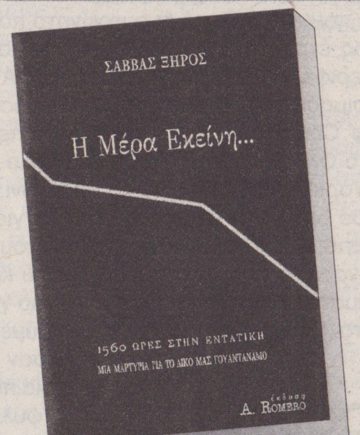
Τέσσερα χρόνια σε πλήρη απομόνωση. Σ' ένα υπόγειο τρία μέτρα κάτω απ' το έδαφος. Έχει ψηλά και φεγγίτη σιδερόφραχτο, που βλέπει σε μια στενή τάφρο. Μια τάφρο σκεπασμένη με σχάρα υπονόμου στο ύψος του εδάφους. Βρίσκεται σε ακάλυπτο, όπου νυχθημερόν βουίζουν τα ψυγεία των μαγειρείων και ο κλιματισμός της δικαστικής αίθουσας. Από την άλλη, η ατσαλένια πόρτα με μια μικρή θυρίδα, ίσα να περνάει το φαΐ και να ελέγχει ο φύλακας την κάθε μας κίνηση. Βγαίνει σ' ένα διάδρομο τυ- ρεί να ισχυριστεί ότι γιατρεύεται ή έστω βελτιώνεται σε υπόγεια φυλακή. Η ακοή -η μόνη μερικά αναστρέψιμη βλάβη- με κρατά απομονωμένο από ομαδικές εκδηλώσεις ή συζητήσεις. Δύο χρόνια ζητάω ένα αφτί για να συμμετάσχω στο εφετείο και γίνεται τώρα, με τη λήξη του. Κατά καιρούς γίνομαι κιτρινοπράσινος από άγνωστη αιτία, όπως τα Χριστούγεννα του '04, που μεταφέρθηκα έκτακτα στο Νοσοκομείο Κρατουμένων με εξανθήματα και πόνους σε όλο μου το σώμα. Διάγνωση: «Γενικευμένο οίδημα». Θεραπεία: «Ηπια παυσίπονα και επανεξέταση»!!

Τα μάτια. Εφτά επεμβάσεις σε πέντε χειρουργεία. Καμία πρόβλεψη δεν υπάρχει στο Σωφρονιστικό Κώδικα για υποχρεώσεις της φυλακής απέναντι στις ανάγκες ενός τυφλού. Απλά δεν προβλέπεται να υπάρχει τυφλός στη φυλακή. Ούτε μπορεί ένα ιατρείο, με δυνατότητα παροχής μόνο πρώτων βοηθειών, να αντιμετωπίσει μια τόσο περίπλοκη κατάσταση. Οι ενέργειές τους και τα αποτελέσματα μόνο στο θέμα των ματιών το μαρτυρούν.

Μετά την πρώτη αποκόλληση στον Ευαγγελισμό από τις ανακρίσεις, έρχεται δεύτερη, πέντε μήνες αργότερα, στη φυλακή. Προηγήθηκε πλημμύρα με λύματα. Κάθε αποκόλληση ισοδυναμεί με δύο βαριά χειρουργεία και πρόσθετες βλάβες. Το Μάρτιο του '03 είχα 1/10 αριστερά και 4 δεξιά. Μέχρι τον Οκτώβριο του '04 το αριστερό χάνεται και το δεξί κατεβαίνει στα 2 με 3, ενώ το Φλεβάρη του '05 έχει γίνει 1 με 2 δέκατα.

Αποφασίζω να προσφύγω για προσωρινή αναστολή την ποινής, που κάνει να προσδιορι-

Λόγω της έντασης αλλά και της σπουδαιότητας των γεγονότων που περιγράφονται στο βιβλίο, θεωρήσαμε καλύτερο να σταχυολογήσουμε μικρά κομμάτια απ' το βιβλίο-μαρτυρία του Σ. Ξηρού και να τα παραθέσουμε –καθαρά ενδεικτικά–. Η υπόθεση των βασανιστηρίων για την απόσπαση ομολογιών ή πληροφοριών δεν είναι κάτι το καινούργιο και φυσικά ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ! (δες σχετικό άρθρο στις σελ. 14-15). Ο Ευαγγελισμός, λοιπόν, στην περίπτωση του Σ. Ξηρού ήταν ο τόπος όπου εφαρμόστηκε αυτή η εγκληματική μεθοδολογία που διαλύει την ανθρώπινη οντότητα.

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Η ΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ...

1560 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ

ΕΙΜΑΣΤΕ τρομοκράτες σ' ένα δημοκρατικό σύστημα. Όμως...

Η καταστολή και οι τρομονόμοι, οι πολιτικοί κρατούμενοι αντάμα με το «αρχαίο πνεύμα αθάνατο» [...] ο στρατός στους δρόμους, οι κάμερες και τα δακρυγόνα, οι πολιτικές δίκες, τα ειδικά κελιά εξόντωσης, τα βασανιστήρια, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και έκδοσης υπόπτων, το βιο-φακέλωμα, η παντοδυναμία πάνω από κάθε νόμο και ηθική της αστυνομίας, η ποινική δίωξη των χρηστών, των αστέγων, των απόκληρων, η γκετοποίηση όσων δεν έχουν στον ήλιο μοίρα στο όνομα μιας καθαρής κοινωνίας τι άλλο συνθέτουν, αν όχι μια βαθιά ριζωμένη χούντα; [...]

Είμαστε τρομοκράτες σ' έναν κόσμο με ειρήνη και ασφάλεια. Όμως...

Οι αυτόκλητοι εγγυητές της ασφάλειας και απεσταλμένοι της ειρήνης έχουν αποφασίσει ότι μία στις τρεις χώρες στον κόσμο είναι παρίες, χωρίς δικαίωμα στη ζωή. Ο άξονας του κακού που επιβουλεύεται την ευημερία της Δύσης. Χώρες τρομοκράτες που θα συνθλίβουν με ανθρωπιστικούς βομβαρδισμούς, θα υποταχθούν με προληπτικούς πολέμους για χάρη της ρωμαϊκής ειρήνης και της ασφάλειας του κέρδους αυτών που θέλουν να ελέγχουν ή να καταστρέφουν [...]

Σάββατο 29 Ιουνίου - Βράδυ

Κοιτάω το πεζοδρόμιο. Τον καθημερινό μου σύντροφο για δύο δεκαετίες. Σαν σε ταινία βλέπω, για άλλη μια φορά, τον εαυτό μου στις κρύες πλάκες να αφήνει την τελευταία πνοή. [...]. Το έχω δει, το έχω ξαναζήσει στη φαντασία μου, το έχω αποδεχτεί, έχω συμφιλιωθεί μαζί του, το περιμένω.

[...]

Μια γνωστή φωνή με επαναφέρει. «Είσαι καλά;» «Οχι». Δεν είναι παραίτηση. Προσπάθησα, μα δεν μπορώ ν' ακολουθήσω. «Φύγε...» Τίποτα δεν τελειώνει. Συνεχίζουμε.

Ύστερα ο κόσμος να μου δίνει κουράγιο, το ασθενοφόρο, το Τζάνειο, το χειρουργικό τραπέζι. Λέω τ' όνομα μου «Σάββας» και κλείνω τα μάτια.

Δευτέρα 1 Ιουλίου - Συν-έρχομαι

[...] Μόλις άνοιξα τα μάτια [...] Ο χώρος είναι σαν εγκαταλειμμένο εργοστάσιο...[...] Μήπως είναι θάλαμος παραισθήσεων; Ανα-

ζητημα αφορά μόνο τον παθόντα, όποτε αυτός μόνο οφείλει να αγωνιστεί γι' αυτό. Ο Ευαγγελισμός δεν περιορίζεται σε μια διένεξη ανάμεσα σ' εμένα και το νοσοκομείο, ούτε είναι υπόθεση μεταξύ γιατρού και ασθενή. Είναι από τη μια η ανεξέλεγκτη βία της εξουσίας κι από την άλλη όποιος την αντιμάχεται. Σαν πρακτική, εντάσσεται στα πλαίσια μιας γενικότερης καταστολής, η οποία το τελευταίο διάστημα εντείνεται και εξαπλώνεται σε όλα τα μέτωπα. Το κράτος είναι μειλίχιο με τους αδιάφορους, σκεπτικό με τους συνειδητοποιημένους, αδίστακτο και εκδικητικό με όσους προβάλλουν αντίσταση και φυσικά γενναιόδωρο με όσους το στηρίζουν.

Σήμερα, που η «ειρήνη και ασφάλεια» έχουν γίνει συνώνυμα της Παγκόσμιας Δικτατορίας και η καταστολή προηγείται της εξέγερσης, αποκαλύπτονται καθημερινά οι στόχοι τους και ταυτόχρονα αίρονται τα επιχειρήματά τους περί αναγκαίων αντιδραστικών μέτρων χάριν της έννομης τάξης. Ο καθένας μπορεί να θεωρηθεί ύποπτος, ένας χαρακτηρισμός που δεν αποτελεί ιδιότητα του συγκεκριμένου ανθρώπου, αλλά εκπορεύεται από την παράνοια των διωκτικών αρχών, όπως έγινε για παράδειγμα με τον βραζιλιάνο Ντεμενέζες.

Μ' αυτά τα δεδομένα, ο καθένας μπορούσε και μπορεί να βρεθεί στη θέση μου, στην εντατική, αλλά κι αν δεν υπήρχε ο Ευαγγελισμός θα είχε στηθεί ακαριαία, εφόσον δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο που να αποτρέπει τέτοια φαινόμενα. Η αδράνεια, ο καλύτερος τους σύμμαχος.

Τρομονόμος

Οι δίκες - στρατοδικεία που ακολούθησαν, καταδικάζουν μεν, όπως όλοι γνωρίζουμε, με εντολές - πολιτικές αποφάσεις, απ' την άλλη όμως, προσπαθώντας να παρουσιάσουν μια νομιμοφανή και, όπως την αποκα-

5 ψήφοι διορισμένων δικαστών, εφόσον αρκούν δύο πρωτοδίκως και τρεις στο εφετείο για να κατοχυρωθούν οι διατάξεις του και να εφαρμόζονται αφειδώς και αδιακρίτως στο μέλλον.

Με το τέλος του εφετείου καταργούνται οι νόμοι, που μας προστάτευαν από τις αυθαιρεσίες της εξουσίας, και καταλύεται το Σύνταγμα. Δεν είναι στις προθέσεις μου η διαφύλαξη του σημερινού νόμου, αλλά έχω υποχρέωση ν' αγωνιστώ για όσους θα υποφέρουν απ' αυτό που νομιμοποιείται αύριο.

Ειδικές Συνθήκες Κράτησης

Τέσσερα χρόνια σε πλήρη απομόνωση. Σ' ένα υπόγειο τρία μέτρα κάτω απ' το έδαφος. Έχει ψηλά και φεγγίτη σιδερόφραχτο, που βλέπει σε μια στενή τάφρο. Μια τάφρο σκεπασμένη με σχάρα υπονόμου στο ύψος του εδάφους. Βρίσκεται σε ακάλυπτο, όπου νυχθημερόν βουίζουν τα ψυγεία των μαγειρείων και ο κλιματισμός της δικαστικής αίθουσας. Από την άλλη, η ατσαλένια πόρτα με μια μικρή θυρίδα, ίσα να περνάει το φαΐ και να ελέγχει ο φύλακας την κάθε μας κίνηση. Βγαίνει σ' ένα διάδρομο τυφλό, χωρίς παράθυρα, που κάνει χρέη αίθουσας ψυχαγωγίας. Υπάρχει και κάτι σαν προαύλιο. Όσοι απ' έξω το είδαν τους φάνηκε ευρύχωρο, συγκριτικά με μια αυλή σπιτιού. Κανείς τους όμως δεν σκέφτηκε πως για μας αυτό είναι όλος ο κόσμος.

Ο χώρος παίζει το δικό του ρόλο εξόντωσης στους υγιείς. Χειρότερα για κάποιον με εμφανή και αφανή προβλήματα υγείας. Τότε σ' αυτό συμβάλλει κι ο αθέατος τρόπος αντιμετώπισής τους.

Ανίκανος για αυτοεξυπηρέτηση - το ακρωτηριασμένο χέρι είναι το λιγότερο - παραμένω έγκλειστος πάνω από 13 ώρες το 24ωρο στο κελί. Πρόσφατα έγινε το δωδέκατο χειρουργείο, ενώ πάνω από τα μισά ένι-

Διάγνωση: «Γενικευμένο οίδημα». Θεραπεία: «Ήπια παυσίπονα και επανεξέταση»!!

Τα μάτια. Εφτά επεμβάσεις σε πέντε χειρουργεία. Καμία πρόβλεψη δεν υπάρχει στο Σωφρονιστικό Κώδικα για υποχρεώσεις της φυλακής απέναντι στις ανάγκες ενός τυφλού. Αλλά δεν προβλέπεται να υπάρχει τυφλός στη φυλακή. Ούτε μπορεί ένα ιατρείο, με δυνατότητα παροχής μόνο πρώτων βοηθειών, να αντιμετωπίσει μια τόσο περίπλοκη κατάσταση. Οι ενέργειές τους και τα αποτελέσματα μόνο στο θέμα των ματιών το μαρτυρούν.

Μετά την πρώτη αποκόλληση στον Ευαγγελισμό από τις ανακρίσεις, έρχεται δεύτερη, πέντε μήνες αργότερα, στη φυλακή. Προηγήθηκε πλημμύρα με λύματα. Κάθε αποκόλληση ισοδυναμεί με δύο βαριά χειρουργεία και πρόσθετες βλάβες. Το Μάρτιο του '03 είχα 1/10 αριστερά και 4 δεξιά. Μέχρι τον Οκτώβριο του '04 το αριστερό χάνεται και το δεξί κατεβαίνει στα 2 με 3, ενώ το Φλεβάρη του '05 έχει γίνει 1 με 2 δέκατα.

Αποφασίζω να προσφύγω για προσωρινή αναστολή την ποινής, που κάνει να προσδιοριστεί οχτώ μήνες και απορρίπτεται για τυπικούς λόγους.

Σήμερα καταφεύγουν στην ίδια μέθοδο. Ο προσδιορισμός της αίτησης για διακοπή της ποινής, που κατέθεσα 29 Μαΐου 2006, έχει καθυστερήσει τέσσερις μήνες, παρά την ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης των προφανέστατων προβλημάτων υγείας και παρά τις μη αναστρέψιμες βλάβες που προστίθενται καθημερινά. Τελικά εκδικάζεται την Τρίτη 10 Οκτώβρη '06 στον Πειραιά. Από τον Ιούλιο μέχρι σήμερα, μέσα σ' ένα τρίμηνο, έχω χάσει πλέον το 50% της όρασης. Αυτό ήταν το τελευταίο δέκατο.

Οι πυκνές επισκέψεις στα νοσοκομεία είναι φανερό ότι δεν προλαβαίνουν τις βλάβες, αλλά απλώς τις διαπιστώνουν και

Λόγω της έντασης αλλά και της σπουδαιότητας των γεγονότων που περιγράφονται στο βιβλίο, θεωρήσαμε καλύτερο να σταχυολογήσουμε μικρά κομμάτια απ' το βιβλίο-μαρτυρία του Σ. Ξηρού και να τα παραθέσουμε –καθαρά ενδεικτικά–. Η υπόθεση των βασανιστηρίων για την απόσπαση ομολογιών ή πληροφοριών δεν είναι κάτι το καινούργιο και φυσικά ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ! (δες σχετικό άρθρο στις σελ. 14-15). Ο Ευαγγελισμός, λοιπόν, στην περίπτωση του Σ. Ξηρού ήταν ο τόπος όπου εφαρμόστηκε αυτή η εγκληματική μεθοδολογία που διαλύει την ανθρώπινη οντότητα.

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Η ΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ...

1560 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ

ΕΚΔΟΣΗ: A. ROMERO

«Λίγες γραμμές... για τη σκοτεινή εκείνη περίοδο των ημερών της εντατικής... μια μαρτυρία για τις ανακρίσεις τύπου Μέγκελε που στοχεύουν στα βάθη της ύπαρξης όταν με ύπουλα μέσα διαταράσσουν, ακυρώνουν την κρίση, όταν με ανίερες μεθόδους χτυπούν για να κάμψουν τη βούληση, να τη δεσμεύσουν, να τη σύρουν σε ατραπούς που δε θα βάδιζε ποτέ.

Εκεί όπου στοχεύει μια διαφήμιση, μια προεκλογική καμπάνια, μια ψυχοτρόπα ουσία ή υπόσχεση, εκεί που διαβρώνουν οι ουσίες, η παραμύθα των χρηστών κι όλοι μαζί ή ο καθένας χωριστά κατασκευάζουν έναν άλλον πιο ψεύτικο, πιο πλασματικό κόσμο, εκεί, στην ουσία της ύπαρξης, στη βούληση, στην ίδια την ύπαρξη στοχεύει μια **εκσυγχρονισμένη ανάκριση**. Και τότε αυτός που θα την υποστεί, χωρίς τη δυνατότητα ιεράρχησης

Είμαστε τρομοκράτες σ' έναν κόσμο με ειρήνη και ασφάλεια. Όμως...

Οι αυτόκλητοι εγγυητές της ασφάλειας και απεσταλμένοι της ειρήνης έχουν αποφασίσει ότι μία στις τρεις χώρες στον κόσμο είναι παρίες, χωρίς δικαίωμα στη ζωή. Ο άξονας του κακού που επιβουλεύεται την ευημερία της Δύσης. Χώρες τρομοκράτες που θα συνθλίβουν με ανθρωπιστικούς βομβαρδισμούς, θα υποταχθούν με προληπτικούς πολέμους για χάρη της ρωμαϊκής ειρήνης και της ασφάλειας του κέρδους αυτών που θέλουν να ελέγχουν ή να καταστρέφουν [...]

Σάββατο 29 Ιουνίου - Βράδυ

Κοιτάω το πεζοδρόμιο. Τον καθημερινό μου σύντροφο για δύο δεκαετίες. Σαν σε ταινία βλέπω, για άλλη μια φορά, τον εαυτό μου στις κρύες πλάκες να αφήνει την τελευταία πνοή. [...]. Το έχω δει, το έχω ξαναζήσει στη φαντασία μου, το έχω αποδεχτεί, έχω συμφιλιωθεί μαζί του, το περιμένω.

[...]

Μια γνωστή φωνή με επαναφέρει. «Είσαι καλά;» «Όχι». Δεν είναι παραίτηση. Προσπάθησα, μα δεν μπορώ ν' ακολουθήσω. «Φύγε...» Τίποτα δεν τελειώνει. Συνεχίζουμε.

Ύστερα ο κόσμος να μου δίνει κουράγιο, το ασθενοφόρο, το Τζάνειο, το χειρουργικό τραπέζι. Λέω τ' όνομα μου «Σάββας» και κλείνω τα μάτια.

Δευτέρα 1 Ιουλίου - Συν-έρχομαι

[...] Μόλις άνοιξα τα μάτια [...] Ο χώρος είναι σαν εγκαταλειμμένο εργοστάσιο...[...] Μήπως είναι θάλαμος παραισθήσεων; Αναζητώ κάτι παρόμοιο στη μνήμη. Η μοναδική μου εμπειρία σε ηλικία δώδεκα χρονών, από υπερβολική δόση τηγανητές πατάτες. Μεγαλώνοντας ούτε τσιγάρα, ούτε καφέ, ούτε τσάι μαύρο, ούτε οινόπνευμα. Σπάνια ένα ποτήρι κρασί, ίσα για να περνάω απαρατήρητος. **Ο,τιδήποτε αλλάζει τη διάθεση έστω και λίγο, αλλάζει τη σκέψη, έλκει ανάλογα τις αποφάσεις, κατευθύνει τη λογική. Είναι ψέμα.**

«Εσύ γιατί είσαι εδώ;»

Φύγαν από ώρα. Μια ύποπτη ησυχία επικρατεί. Κάποια στιγμή αρχίζουν δειλά δειλά να αναδύονται κάτι κίτρινοι ατμοί. Απλώνονται, απλώνονται, πυκνώνουν, καλύπτουν, εξαφανίζουν τα πάντα, πρώτα χαμηλά στο χώρο, μέχρι που φτάνουν σιγά σιγά στο ταβάνι. Τότε δεν υπάρχει γύρω μου παρά ένα πηχτό κίτρινο χρώμα. **Με δηλητηριάζουν.** Πρέπει να παλέψω, να επιβιώσω, να καταγγείλω. Πρέπει να μείνω όρθιος, ζωντανός μέχρι να με βρούνε. [...] [...]

Σήμερα, που η «ειρήνη και ασφάλεια» έχουν γίνει συνώνυμα της Παγκόσμιας Δικτατορίας και η καταστολή προηγείται της εξέγερσης, αποκαλύπτονται καθημερινά οι στόχοι τους και ταυτόχρονα αίρονται τα επιχειρήματά τους περί αναγκαίων αντιδραστικών μέτρων χάριν της έννομης τάξης. Ο καθένας μπορεί να θεωρηθεί ύποπτος, ένας χαρακτηρισμός που δεν αποτελεί ιδιότητα του συγκεκριμένου ανθρώπου, αλλά εκπορεύεται από την παράνοια των διωκτικών αρχών, όπως έγινε για παράδειγμα με τον βραζιλιάνο Ντεμενέζες.

Μ' αυτά τα δεδομένα, ο καθένας μπορούσε και μπορεί να βρεθεί στη θέση μου, στην εντατική, αλλά κι αν δεν υπήρχε ο Ευαγγελισμός θα είχε στηθεί ακαριαία, εφόσον δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο που να αποτρέπει τέτοια φαινόμενα. Η αδράνεια, ο καλύτερός τους σύμμαχος.

Τρομονόμος

Οι δίκες - στρατοδικεία που ακολούθησαν, καταδικάζουν μεν, όπως όλοι γνωρίζουμε, με εντολές - πολιτικές αποφάσεις, απ' την άλλη όμως, προσπαθώντας να παρουσιάσουν μια νομιμοφανή και, όπως την αποκαλούν, ποινική διαδικασία, δεν παύουν να στηρίζονται και να νομιμοποιούν τα βασανιστήρια και να καταργούν εν μια νυκτί δικαιώματα που αποκτήθηκαν με αγώνες και αίμα.

Προσεχώς τελειώνει το εφετείο και οι παραβιάσεις που προηγήθηκαν γίνονται νομολογία. Το κάθε δικαστήριο θα μπορεί να επικαλείται αποφάσεις 5μελούς εφετείου για την ερμηνεία των νόμων με τον παραλογισμό που επικράτησε τότε, αλλά και κρατείται μέχρι σήμερα, ενώ περιστολή βασικών δικαιωμάτων, όπως η κράτηση από 15

χεί ψηλά και φεγγίτη σιδερόφραχτο, που βλέπει σε μια στενή τάφρο. Μια τάφρο σκεπασμένη με σχάρα υπονόμου στο ύψος του εδάφους. Βρίσκεται σε ακάλυπτο, όπου νυχθημερόν βουίζουν τα ψυγεία των μαγειρείων και ο κλιματισμός της δικαστικής αίθουσας. Από την άλλη, η ατσαλένια πόρτα με μια μικρή θυρίδα, ίσα να περνάει το φαΐ και να ελέγχει ο φύλακας την κάθε μας κίνηση. Βγαίνει σ' ένα διάδρομο τυφλό, χωρίς παράθυρα, που κάνει χρέη αίθουσας ψυχαγωγίας. Υπάρχει και κάτι σαν προαύλιο. Όσοι απ' έξω το είδαν τους φάνηκε ευρύχωρο, συγκριτικά με μια αυλή σπιτιού. Κανείς τους όμως δεν σκέφτηκε πως για μας αυτό είναι όλος ο κόσμος.

Ο χώρος παίζει το δικό του ρόλο εξόντωσης στους υγιείς. Χειρότερα για κάποιον με εμφανή και αφανή προβλήματα υγείας. Τότε σ' αυτό συμβάλλει κι ο αθέατος τρόπος αντιμετώπισής τους.

Ανίκανος για αυτοεξυπηρέτηση - το ακρωτηριασμένο χέρι είναι το λιγότερο - παραμένω έγκλειστος πάνω από 13 ώρες το 24ωρο στο κελί. Πρόσφατα έγινε το δωδέκατο χειρουργείο, ενώ πάνω από τα μισά έγιναν και ξανάγιναν, λόγω της ειδικής αντιμετώπισης, καθώς υπάρχουν πάντα άλλες προτεραιότητες, ή λόγω εκδικητικότητας, εγκατάλειψης, γραφειοκρατίας.

Με τόσα συσσωρευμένα προβλήματα, σε άλλη περίπτωση θα μπορούσε να διακοπεί η ποινή τουλάχιστον σε πέντε διαφορετικά άτομα, αν είχε μοιραστεί ο καθένας από μια δική μου πάθηση. Ενδοκρανιακά αγγειολογικά μένουν αδιερεύνητα, παρότι με κρατάω σχεδόν καθηλωμένο στο κελί μου. Το άσθμα κανείς δεν μπο-

λάκη. Προηγήθηκε πλημμύρα με λύματα. Κάθε αποκόλληση ισοδυναμεί με δύο βαριά χειρουργεία και πρόσθετες βλάβες. Το Μάρτιο του '03 είχα 1/10 αριστερά και 4 δεξιά. Μέχρι τον Οκτώβριο του '04 το αριστερό χάνεται και το δεξί κατεβαίνει στα 2 με 3, ενώ το Φλεβάρη του '05 έχει γίνει 1 με 2 δέκατα.

Αποφασίζω να προσφύγω για προσωρινή αναστολή την ποινής, που κάνει να προσδιοριστεί οχτώ μήνες και απορρίπτεται για τυπικούς λόγους.

Σήμερα καταφεύγουν στην ίδια μέθοδο. Ο προσδιορισμός της αίτησης για διακοπή της ποινής, που κατέθεσα 29 Μαΐου 2006, έχει καθυστερήσει τέσσερις μήνες, παρά την ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης των προφανέστατων προβλημάτων υγείας και παρά τις μη αναστρέψιμες βλάβες που προστίθενται καθημερινά. Τελικά εκδικάζεται την Τρίτη 10 Οκτώβρη '06 στον Πειραιά. Από τον Ιούλιο μέχρι σήμερα, μέσα σ' ένα τρίμηνο, έχω χάσει πλέον το 50% της όρασης. Αυτό ήταν το τελευταίο δέκατο.

Οι πυκνές επισκέψεις στα νοσοκομεία είναι φανερό ότι δεν προλαβαίνουν τις βλάβες, αλλά απλώς τις διαπιστώνουν και προσπαθούν να διορθώσουν, κάθε φορά ως ένα σημείο, τα προβλήματα που συσσωρεύουν οι συνθήκες κράτησης και η ίδια η κράτηση.

Δεν εκπλήσσομαι, δεν απορώ, δεν οργίζομαι, γιατί ξέρω ότι αυτός είναι ο ρόλος τους, γιατί δεν περίμενα διαφορετική αντιμετώπιση, γιατί γνώριζα το πρόσωπό τους πολύ πριν το αντικρίσω, όπως γνωρίζει ο διαδηλωτής το γκλομπ πολύ πριν το αισθανθεί στη ράχη του.

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ
Φυλακές Κορυδαλλού
20 Σεπτεμβρίου 2006

Ο Ευαγγελισμός, λοιπόν, στην περίπτωση του Σ. Ξηρού ήταν ο τόπος όπου εφαρμόστηκε αυτή η εγκληματική μεθοδολογία που διαλύει την ανθρώπινη οντότητα.

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Η ΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ...

1560 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ

ΕΚΔΟΣΗ: A. ROMERO

«Λίγες γραμμές... για τη σκοτεινή εκείνη περίοδο των ημερών της εντατικής... μια μαρτυρία για τις ανακρίσεις τύπου Μέγκελε που στοχεύουν στα βάθη της ύπαρξης όταν με ύπουλα μέσα διαταράσσουν, ακυρώνουν την κρίση, όταν με ανίερες μεθόδους χτυπούν για να κάμψουν τη βούληση, να τη δεσμεύσουν, να τη σύρουν σε ατραπούς που δε θα βάδιζε ποτέ.

Εκεί όπου στοχεύει μια διαφήμιση, μια προεκλογική καμπάνια, μια ψυχοτρόπα ουσία ή υπόσχεση, εκεί που διαβρώνουν οι ουσίες, η παραμύθα των χρηστών κι όλοι μαζί ή ο καθένας χωριστά κατασκευάζουν έναν άλλον πιο ψεύτικο, πιο πλασματικό κόσμο, εκεί, στην ουσία της ύπαρξης, στη βούληση, στην ίδια την ύπαρξη στοχεύει μια **εκσυγχρονισμένη ανάκριση**. Και τότε αυτός που θα την υποστεί, χωρίς τη δυνατότητα ιεράρχησης των πραγμάτων ή αμφισβήτησης, χωρίς να 'χει δικαίωμα στο δικαίωμα άρνησης ή επιλογής, είναι πιο κάτω κι από ένα άβουλο ζώο.

ΕΙΜΑΣΤΕ τρομοκράτες σε μια ευνομούμενη πολιτεία. Όμως...

Τι είναι αυτό που τρομοκρατεί το λαό; Μην είναι οι μισθοί πείνας, οι ανύπαρκτες συντάξεις, η ακρίβεια; Το χρέος που κατάσχει το βιός; Η εφορία που εισβάλλει σε κάθε σπιτικό; Ο Καιάδας του περιθωρίου για τους ανάπηρους και τους αδύνατους; Μην είναι ο μπάτσος που πουλά την ηρωίνη ή που σκοτώνει το διαδηλωτή, το μετανάστη; [...] Μήπως δεν είναι αυτό που σύσσωμοι όσοι ευθύνονται γι' αυτά, ονομάζουν με μια φωνή τρομοκρατία;

[...]

Μια γνωστή φωνή με επαναφέρει. «Είσαι καλά;» «Όχι». Δεν είναι παραίτηση. Προσπάθησα, μα δεν μπορώ ν' ακολουθήσω. «Φύγε...» Τίποτα δεν τελειώνει. Συνεχίζουμε.

Ύστερα ο κόσμος να μου δίνει κουράγιο, το ασθενοφόρο, το Τζάνειο, το χειρουργικό τραπέζι. Λέω τ' όνομα μου «Σάββας» και κλείνω τα μάτια.

Δευτέρα 1 Ιουλίου - Συν-έρχομαι

[...] Μόλις άνοιξα τα μάτια [...] Ο χώρος είναι σαν εγκαταλειμμένο εργοστάσιο...[...] Μήπως είναι θάλαμος παραισθήσεων; Αναζητώ κάτι παρόμοιο στη μνήμη. Η μοναδική μου εμπειρία σε ηλικία δώδεκα χρονών, από υπερβολική δόση τηγανητές πατάτες. Μεγαλώνοντας ούτε τσιγάρα, ούτε καφέ, ούτε τσάι μαύρο, ούτε οινόπνευμα. Σπάνια ένα ποτήρι κρασί, ίσα για να περνάω απαρατήρητος. **Ο,τιδήποτε αλλάζει τη διάθεση έστω και λίγο, αλλάζει τη σκέψη, έλκει ανάλογα τις αποφάσεις, κατευθύνει τη λογική. Είναι ψέμα.**

«Εσύ γιατί είσαι εδώ;»

Φύγαν από ώρα. Μια ύποπτη ησυχία επικρατεί. Κάποια στιγμή αρχίζουν δειλά δειλά να αναδύονται κάτι κίτρινοι ατμοί. Απλώνονται, απλώνονται, πυκνώνουν, καλύπτουν, εξαφανίζουν τα πάντα, πρώτα χαμηλά στο χώρο, μέχρι που φτάνουν σιγά σιγά στο ταβάνι. Τότε δεν υπάρχει γύρω μου παρά ένα πηχτό κίτρινο χρώμα. **Με δηλητηριάζουν**. Πρέπει να παλέψω, να επιβιώσω, να καταγγείλω. Πρέπει να μείνω όρθιος, ζωντανός μέχρι να με βρούνε. [...] [...]

Η μάσκα, ίσως φταίει το οξυγόνο· προσπαθώ να τη βγάλω... είναι δύσκολο. Παίρνω μισές αναπνοές. Οι ατμοί ψηλά στο ταβάνι αραιώνουν. Καταφέρνω να την κατεβάσω λίγο, παίρνω αέρα, καθάρισε ο χώρος, σώθηκα. Όχι για πολύ. Κάποιος έρχεται, τακτοποιεί, ρυθμίζει. Τώρα βγαίνουν με μεγαλύτερη ορμή. Μήπως δεν είναι το οξυγόνο; Διπλώνω το σωληνάκι που είναι στο χέρι... μειώνονται. Είναι συνδυασμός και των δύο! Παρατηρώντας τους ατμούς, ρυθμίζω τη ροή τόσο, που να μην πυκνώνει το χρώμα τους, να ξεχωρίζω τις σκιές γύρω μου. [...] Έρχεται μια ομάδα και τοποθετεί μηριαίο φλεβοκαθετήρα με δυο παροχές· τώρα έχω τέσσερις. [...] Σε λίγο ξαναρχίζουν οι ατμοί,

τώρα το φάρμακο βρίσκεται.σ' ένα από τα δύο καινούργια σωληνάκια. Το διπλανό αλλά μετά από δέκα δευτερόλεπτα χτυπάει συναγερμός. Αναταραχή.
«Τι έγινε;» λένε αγριεμένοι. «Αυτός το τσακίζει;».
[…] […] Φύγαν. Με το που χτυπάει η πόρτα πίσω τους, λες και πάτησαν το κουμπί, ξεκινάει ο ράφτης το τραγούδι με την τσιριχτή φωνή του. Οι παραισθήσεις, που βρίσκονταν κάπου εκεί γύρω, ξανάρχονται απειλητικές και με τριγυρίζουν, με ταλαιπωρούν. Παλεύω με τους ατμούς και το χρόνο. Έχω μετρήσει ήδη έξι φιάλες και μετά άλλες δέκα και μετά μπερδεύτηκα, ίσως άλλες δέκα, δεν ξέρω, γιατί τώρα οι ατμοί είναι συνεχόμενοι, δεν αφήνουν κενό ανάμεσα στις αλλαγές. Αυξάνεται το κίτρινο ραγδαία. **Αυξάνεται η δόση** […] […] άρχισαν όλα γύρω μου να μεγαλώνουν κι εγώ να μικραίνω, να γίνονται όλα τεράστια, να με απειλούν. Τα μάτια μου κάτι έχουν. Δε λειτουργούν σωστά, βλέπουν περίεργα πράγματα.
[…] […]
Εισβάλει ο φόβος… «ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΔΩ;;;»

«Τύπωσε καλά στο μυαλό σου πως όταν δυναμώσει ο φόβος, μη λυπηθείς, μην κλάψεις για τη ζωή σου. Μην εκλιπαρείς, μην ικετεύεις. Μην την εμπορευτείς. Αργά ή γρήγορα θα 'ρθει το τέλος Να μείνεις όρθιος, μη γίνεις ερπετό».
Το ένστικτο της αυτοσυντήρησης μεταμορφώνει τον άνθρωπο χωρίς υπόβαθρο, στο πιο ανήθικο υποκείμενο. Όταν υπάρχει πραγματική αγάπη για το συνάνθρωπο, βλέποντας την αδικία να φουντώνει, να καταπνίγει, να λεηλατεί τα πάντα γύρω, η συνείδηση θλίβεται, επαναστατεί. Ο άνθρωπος αυτός βάζει τον εαυτό του τελευταίο, θυσιάζεται, παρακάμπτει - νικάει αυτό το ένστικτο.
Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο κρίνει έξω από το ατομικό συμφέρον, το εγώ δε σκιάζει τις αποφάσεις του. Ο ίδιος δεν είναι το κέντρο του κόσμου και ό,τι συμβαίνει σ' αυτόν δεν είναι ό,τι χειρότερο συμβαίνει στον κόσμο. Τα εφήμερα προβλήματα ή επιδιώξεις μπροστά του μικραίνουν, εκμηδενίζονται. Τις επιλογές του δεν επηρεάζουν ο φόβος, ο εκβιασμός οι απειλές. Δε ζει με παραμύθια ή υποκρισία. Δε φέρεται επιπόλαια. Δεν παίζει ύπουλα παιχνίδια. Δεν κοροϊδεύει τους άλλους ή τον εαυτό του. Γιατί το αντίτιμο είναι βαρύ, είναι η ίδια του η ζωή. Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο, ζει την κάθε στιγμή της ζωής, έχει ηθική, είναι

σθηση της πραγματικότητας, που χαζεύει, κάνει βλακώδη σχόλια, άλλοτε έχει έμμονες ιδέες, φοβίες, πετάει από θέμα σε θέμα και κυρίως δεν καίγεται να λύσει τα προβλήματα του ανακριτή. […] […] […]
Σαν τα λυσσασμένα σκυλιά που βρήκαν κομμάτι κρέας, πέφτουν πάνω μου τρία άτομα και το διεκδικούν ο καθένας για πάρτη του. […] Περίμεναν προηγουμένως δύο ώρες, μέχρι να κορυφωθεί ο τρόμος και όταν δεν άντεχα άλλο, εισέβαλαν αφηνιασμένοι, βλαστημώντας, βρίζοντας, απειλώντας.
[…] «Ποιο ήταν το ζευγάρι που ήρθε στο Τζάνειο;» Η εικόνα του Σύρου με το Διώτη που παρίστανε τον αστυνόμο Γιάννη. «Ποιος ήταν μαζί σου στον Πειραιά;» «Τι έγινε με τη βόμβα;» «Την πίεσα κι έσκασε …μόνη της…»

αρχές του '80.
Παίρνω το νυχτερινό τρένο για το Βελιγράδι. Δεν θα μείνω παρά μόνο λίγες ώρες… Κάποιοι έχουν ανάγκη υποστήριξης […] Το φράγμα μπάζει μετανάστες. Κάποιος έφτασε μέχρι εδώ χωρίς αποσκευές, χωρίς χαρτιά […] με την ελπίδα ότι θα βρει φίλους. Δεν έπεσε έξω, σε λίγο θα ταξιδεύει για Γερμανία, όχι χωρίς βοήθεια…

«Σε ποιον όροφο; Ποια πόρτα; Πόσα διαμερίσματα έχει ο όροφος; Τι γράφει το κουδούνι; Οι πόρτες είναι δίπλα δίπλα ή απέναντι; Έχει ασανσέρ η πολυκατοικία;...».
Δεν ξέρω τι θέλουν να κάνουν, έχουν βρει τα κλειδιά πάνω μου και ...βαριούνται να δοκιμάσουν δυο πόρτες, ή απλά αυτό επιβάλλει η γραφειοκρατική διαστροφή; […] Ήταν τόσο ακριβείς οι πληροφορίες που τους έδωσα, ώστε να αναζητούν στην αρχή τη γιάφκα στον Πειραιά. Επέμενα μάλιστα, με απόλυτη σιγουριά, πως είναι κοντά στο Τζάνειο...
Ένα απόλυτο τίποτα έχει αδειάσει τα πάντα μέσα μου. […] Όλα είναι επίπεδα, χωρίς εναλλαγές. Αποκαλύπτω τη γιάφκα, σαν να είναι το πιο συνηθισμένο, το πιο καθημερινό πράγμα, απ' αυτά που κάνουμε μηχανικά. Σιγά σιγά, αργά αργά, χωρίς να το καταλάβω, έχω γίνει πρόβατο. Έχω σταματήσει να φωνάζω, να απειλώ, να αποφεύγω τα φάρμακα, να χτυπώ τους νοσηλευτές. […] […] […] […]
Ο Διώτης βάζει τα χέρια πίσω και βηματίζει για λίγο […] Ξεροβήχει… «Σάββα, πρέπει να βοηθήσεις τον εαυτό σου... στο χέρι σου είναι... μπορείς... υπάρχει και νόμος... να ξέρεις... πριν δεν υπήρχε... ξέρεις... μόνο στην Αμερι-

κάθε δυνάστη. Και το πιο ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα η μετάδοσή της […] ***Πανεπιστήμιο…*** *μήπως είναι ο χώρος όπου το σύστημα αναπαράγει τον εαυτό του, το μέρος που κάμπτεται ο νεανικός ενθουσιασμός;*

Ο Διώτης ανοίγει τις σημειώσεις […] μπαίνει μέσα ο Παπαγεωργίου …
«Αυτός τι θέλει εδώ;»
«Θα γράψει τις καταθέσεις…»
«Δεν τον θέλω να φύγει και […] ...θέλω να δω την Αλίθια…»
[…]
Έρχεται ντυμένη στα πράσινα σαν αρειανός… τη ντύσαν με αποστειρωμένα, ενώ αυτοί έχουν κάνει την εντατική καφενείο…
«Αφού θέλεις να κλάψεις γιατί γελάς; Σου ρίχνουν φάρμακα στα μάτια, δεν είσαι εσύ, τι του κάνατε, αυτός δεν είναι ο άντρας μου!» […]

«Για πες μας Σάββα, ποιον αγαπάς πιο πολύ, το Στέλιο (Σύρο) ή τη μάνα σου;»

Μέσα δεκαετίας του '90 - Εκλογές
Κατηφορίζω προς το Κολωνάκι. […] Τρικάκια, πανώ, αφίσες, μεγάφωνα. ***Εκλογές.*** *Πόσος αγώνας, πόση βία, για να εγκλωβιστεί η κοινή συνείδηση. Πόση σπατάλη πλούτου για να χειραγωγηθεί η βούληση της πλειοψηφίας. Η δύναμη της εικόνας, η τηλεόραση, έχει τον πρώτο λόγο. Αυτή εισχωρεί σε κάθε σπίτι και αδειάζει στην ψυχή των ανθρώπων το κατακάθι της. Κατευνάζει την αγανάκτηση, υποβιβάζει τη λογική, διεγείρει τα ταπεινά ένστικτα, αποκοιμίζει την κρίση, τιθασεύει και κατευθύνει τη βούληση, κατά τις επιθυμίες και ορέξεις του κεφαλαίου, αγκιστρώνοντας το νου στη δική της αισθητηριακή απομόνωση. Η τηλεόραση. Το «όπιο του λαού», και οι καναλάρχες «χαλασμένη βότκα». Ποιος θα μπορέσει να μας λυτρώσει;*
Κάθομαι για καφέ στην πλατεία. Έντονες αντιλογίες, υποχθόνια χάχανα, τρανταχτά γέλια από κάποιο τραπέζι πιο πέρα, εκτοξεύονται κάθε τόσο προκλητικά στον αέρα. Το λεξιλόγιο τους υποδηλώνει επαγγελματίες μαστροπούς ή κάτι χειρότερο. Δεν έχω ακούσει πιο πρόστυχη, πιο χυδαία αντιμετώπιση των πραγμάτων, της ζωής. Αναρωτιέμαι τι να ζητούν τέτοιοι τύποι στο φως της μέρας. Γυρίζω... πρόσωπα γνωστά … ***Υποψήφιοι των εκλογών*** *[…] […]*
Σε λίγες μέρες, απ' το γυαλί, το μπαλκόνι, ντυμένοι τα καλά τους πρόσωπα, διεκδικούν τη ψήφο μας. Στα χέρια τους λευκό χαρτί, συμβό-

τική υπόταση, με βραδυκαρδία τη μια στιγμή και την άλλη ταχυκαρδία, θα το μάθω όταν γίνει εντονότερο στη φυλακή, αλλά δεν πειράζει.
Έχω και τρεις οριζόντιες, μεγάλες τομές στο στήθος, γίνανε ίσως από άγνωστο, ακαταχώριστο χειρουργείο, αλλά δεν πειράζει.
Έχω και άσθμα -αυτό το είχα από πριν- οδηγούμαι σε ειδική απομόνωση, αλλά δεν πειράζει.
Έχω χάσει και τρία δάχτυλα, αλλά δεν πειράζει.
Έχω εξωτερικό νάρθηκα στο χέρι, πρέπει να βάλω εσωτερικό, υπολείπονται τρεις ακόμα εγχειρίσεις μόνο γι' αυτό, αλλά δεν πειράζει.
Έχω σπάσει και τα πλευρά, θα το μάθω δύο χρόνια αργότερα, έχω μόνιμους πόνους στο θώρακα, αλλά δεν πειράζει.
Έχω σπάσει και το κρανίο, όλη την πάνω πλευρά μέχρι πίσω, έχει κολλήσει στραβά, θα το μάθω ένα χρόνο αργότερα, αλλά δεν πειράζει.
Έχω αγγείωμα στον εγκέφαλο και μετεγχειρητικά clips στον κρανιακό θόλο, από άγνωστη χειρουργική επέμβαση, θα το μάθω τριάμισι χρόνια αργότερα, αλλά δεν πειράζει.
Έχω και μειωμένη ροή στη δεξιά καρωτίδα, που υποδηλώνει την ύπαρξη ανευρίσματος στον εγκέφαλο, τέσσερα χρόνια μετά δεν θα 'χει διερευνηθεί ακόμα, αλλά δεν πειράζει.
Έχω μόνιμους πονοκεφάλους, ιλίγγους και ακούω συνεχόμενα σφυρίγματα και βουητά, θα με ταλαιπωρούν ισόβια, αλλά δεν πειράζει.
Έχω αποκτήσει και ηπατίτιδα, από τις μεταγγίσεις, αλλά δεν πειράζει.
Από την αποστειρωμένη εντατική πάω σε υπόγειο κελί τουαλέτα, που πλημμυρίζει κάθε τόσο με λύματα, αλλά δεν πειράζει.
Είμαι και **υποβόλιμος. Ε, αυτό πειράζει.**
Ένας, που έχει υποστεί πολλαπλές φαρμακευτικές -και όχι μόνο- ανακριτικές μεθόδους, ένας, που υποβάλλεται σε όποιο ρόλο τού προσδιορίσει ο απέναντι, χωρίς δυνατότητα αμφισβήτησης, χωρίς πρωτοβουλία, χωρίς δεύτερη ή πρώτη σκέψη, αυτός είναι υποβόλιμος. Ένας άνθρωπος ψυχικά νεκρός. Μια απρόσωπη προσωπικότητα, ένας ακατάστατος χαρακτήρας, ένας **ΑΛΛΟΣ** άνθρωπος. **ΑΥΤΟ ΠΕΙΡΑΖΕΙ.**

Σεπτέμβρης 2002
Μετά από εξήντα πέντε μέρες στην εντατική οδεύω προς το κελί μου… […]
… θα κατέβω από το αυτοκίνητο αργά, όσο κι τρέμουν από την εξάντληση και τα βασανιστήρια τα μέλη μου, δε θα ζητήσω βοήθεια, δε θα παραπατήσω, δε θα σκοντάψω. Πρέπει να μείνω όρθιος. […]

νάμεσα στις αλλαγές. Αυξάνεται το κίτρινο ραγδαία. **Αυξάνεται η δόση** […] […] άρχισαν όλα γύρω μου να μεγαλώνουν κι εγώ να μικραίνω, να γίνονται όλα τεράστια, να με απειλούν. Τα μάτια μου κάτι έχουν. Δε λειτουργούν σωστά, βλέπουν περίεργα πράγματα.

[…] […]

Εισβάλει ο φόβος… «ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΔΩ;;;»

«Τύπωσε καλά στο μυαλό σου πως όταν δυναμώσει ο φόβος, μη λυπηθείς, μην κλάψεις για τη ζωή σου. Μην εκλιπαρείς, μην ικετεύεις. Μην την εμπορευτείς. Αργά ή γρήγορα θα 'ρθει το τέλος Να μείνεις όρθιος, μη γίνεις ερπετό».

Το ένστικτο της αυτοσυντήρησης μεταμορφώνει τον άνθρωπο χωρίς υπόβαθρο, στο πιο ανήθικο υποκείμενο. Όταν υπάρχει πραγματική αγάπη για το συνάνθρωπο, βλέποντας την αδικία να φουντώνει, να καταπνίγει, να λεηλατεί τα πάντα γύρω, η συνείδηση θλίβεται, επαναστατεί. Ο άνθρωπος αυτός βάζει τον εαυτό του τελευταίο, θυσιάζεται, παρακάμπτει - νικάει αυτό το ένστικτο.

Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο κρίνει έξω από το ατομικό συμφέρον, το εγώ δε σκιάζει τις αποφάσεις του. Ο ίδιος δεν είναι το κέντρο του κόσμου και ό,τι συμβαίνει σ' αυτόν δεν είναι ό,τι χειρότερο συμβαίνει στον κόσμο. Τα εφήμερα προβλήματα ή επιδιώξεις μπροστά του μικραίνουν, εκμηδενίζονται. Τις επιλογές του δεν επηρεάζουν ο φόβος, ο εκβιασμός οι απειλές. Δε ζει με παραμύθια ή υποκρισία. Δε φέρεται επιπόλαια. Δεν παίζει ύπουλα παιχνίδια. Δεν κοροϊδεύει τους άλλους ή τον εαυτό του. Γιατί το αντίτιμο είναι βαρύ, είναι η ίδια του η ζωή. Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο, ζει την κάθε στιγμή της ζωής, έχει ηθική, είναι ελεύθερος. […][…]

Δε θέλουν να με σκοτώσουν, όχι, να με συνθλίψουν θέλουν. Εκφοβίζουν, ως να φουντώσουν οι παραισθήσεις κι αυτό για την ώρα τους αρκεί. Άλλωστε το νέο δόγμα επιβάλλει άλλα: «Γιατί να καταφύγουμε στη φυσική εξόντωση κάποιου, όταν μπορούμε να τον εξευτελίσουμε». Η ζημιά που κάνει ο ηθικός διασυρμός είναι δυσανάλογα μεγαλύτερη για τον ίδιο, που παρουσιάζεται σαν δειλός, πουλημένος, ασταθής, αναξιόπιστος, αμαθής, ηλίθιος, αλλά και ταυτόχρονα απογοητεύει όποιον αναζητεί κάπου να στηρίξει μια ελπίδα ή προσπαθεί απλώς και μόνο να διαμορφώσει μια προσωπική άποψη. […][…][…]

«Θέλω ν' αλλάξω στρατόπεδο, θέλω ν' αλλάξω στρατόπεδο» […] Βγαίνει αυτόματα, με μια φωνή που δεν είναι δικιά μου, αλλά ντουμπλαρισμένη στο στόμα μου, και τρέχει, κυλάει σαν νερό στην κατηφόρα. Ακούγεται αλλόκοτα, ε-

«Την πίεσα κι έσκασε ...μόνη της...»

αρχές του '80.

Παίρνω το νυχτερινό τρένο για το Βελιγράδι. Δεν θα μείνω παρά μόνο λίγες ώρες… Κάποιοι έχουν ανάγκη υποστήριξης […] Το φράγμα μπάζει μετανάστες. Κάποιος έφτασε μέχρι εδώ χωρίς αποσκευές, χωρίς χαρτιά […] με την ελπίδα ότι θα βρει φίλους. Δεν έπεσε έξω, σε λίγο θα ταξιδεύει για Γερμανία, όχι χωρίς βοήθεια…

«Σε ποιον όροφο; Ποια πόρτα; Πόσα διαμερίσματα έχει ο όροφος; Τι γράφει το κουδούνι; Οι πόρτες είναι δίπλα δίπλα ή απέναντι; Έχει ασανσέρ η πολυκατοικία;...».

Δεν ξέρω τι θέλουν να κάνουν, έχουν βρει τα κλειδιά πάνω μου και ...βαριούνται να δοκιμάσουν δυο πόρτες, ή απλά αυτό επιβάλλει η γραφειοκρατική διαστροφή; […] Ήταν τόσο ακριβείς οι πληροφορίες που τους έδωσα, ώστε να αναζητούν στην αρχή τη γιάφκα στον Πειραιά. Επέμενα μάλιστα, με απόλυτη σιγουριά, πως είναι κοντά στο Τζάνειο…

Ένα απόλυτο τίποτα έχει αδειάσει τα πάντα μέσα μου. […] Όλα είναι επίπεδα, χωρίς εναλλαγές. Αποκαλύπτω τη γιάφκα, σαν να είναι το πιο συνηθισμένο, το πιο καθημερινό πράγμα, απ' αυτά που κάνουμε μηχανικά. Σιγά σιγά, αργά αργά, χωρίς να το καταλάβω, έχω γίνει πρόβατο. Έχω σταματήσει να φωνάζω, να απειλώ, να αποφεύγω τα φάρμακα, να χτυπώ τους νοσηλευτές. […] […] […] […]

Ο Διώτης βάζει τα χέρια πίσω και βηματίζει για λίγο […] Ξεροβήχει… «Σάββα, πρέπει να βοηθήσεις τον εαυτό σου... στο χέρι σου είναι... μπορείς... υπάρχει και νόμος... να ξέρεις... πριν δεν υπήρχε... ξέρεις... μόνο στην Αμερική... αλλά ευτυχώς τον ψήφισαν κι εδώ... είναι σαν να έχει γίνει στα μέτρα σου... είσαι τυχερός... εδώ είναι και Ελλάδα, πιο εύκολα... θα μιλήσουμε κι εμείς... ότι βοήθησες... σου δίνει πολλές δυνατότητες αυτός ο νόμος... προστασία μάρτυρος λέγεται... Έχει και κάτι καλύτερο... μπορείς λέει ν' αλλάξεις ταυτότητα... να διαλέξεις άλλο όνομα... το λέει ο νόμος, αλήθεια λέω. Θα διαλέξεις κι ένα πολύ ωραίο μέρος στην Αμερική... δε θα μάθει ποτέ κανείς πού βρίσκεσαι... όσο βέβαια για τη δική σου προσφορά… τα μέλη … πρέπει να βρούμε τα μέλη... μπορείς να μας βοηθήσεις».

«Όταν θα μπεις σ' αυτό το πρόγραμμα...». Η φωνή του σιγά σιγά ξεθυμαίνει. Ούτε ο ίδιος πιστεύει αυτά που λέει. Συνεχίζει με αντιφατικά και αυτοαναιρούμενα επιχειρήματα. Ζητάει να βοηθήσω τον εαυτό μου. Λάθος εκτίμηση έχουν κάνει οι ψυχολόγοι τους, γιατί ερμηνεύουν τα πάντα κάτω από το πρίσμα της δικής τους κοινωνικής αντίληψης. […] Δεν πρό-

χνουν φάρμακα στα μάτια, δεν είσαι εσύ, τι του κάνατε, αυτός δεν είναι ο άντρας μου!» […]

«Για πες μας Σάββα, ποιον αγαπάς πιο πολύ, το Στέλιο (Σύρο) ή τη μάνα σου;»

Μέσα δεκαετίας του '90 - Εκλογές

Κατηφορίζω προς το Κολωνάκι. […] Τρικάκια, πανώ, αφίσες, μεγάφωνα. ***Εκλογές.*** *Πόσος αγώνας, πόση βία, για να εγκλωβιστεί η κοινή συνείδηση. Πόση σπατάλη πλούτου για να χειραγωγηθεί η βούληση της πλειοψηφίας. Η δύναμη της εικόνας, η τηλεόραση, έχει τον πρώτο λόγο. Αυτή εισχωρεί σε κάθε σπίτι και αδειάζει στην ψυχή των ανθρώπων το κατακάθι της. Κατευνάζει την αγανάκτηση, υποβιβάζει τη λογική, διεγείρει τα ταπεινά ένστικτα, αποκοιμίζει την κρίση, τιθασεύει και κατευθύνει τη βούληση, κατά τις επιθυμίες και ορέξεις του κεφαλαίου, αγκιστρώνοντας το νου στη δική της αισθητηριακή απομόνωση. Η τηλεόραση. Το «όπιο του λαού», και οι καναλάρχες «χαλασμένη βότκα». Ποιος θα μπορέσει να μας λυτρώσει;*

Κάθομαι για καφέ στην πλατεία. Έντονες αντιλογίες, υποχθόνια χάχανα, τραντακτά γέλια από κάποιο τραπέζι πιο πέρα, εκτοξεύονται κάθε τόσο προκλητικά στον αέρα. Το λεξιλόγιο τους υποδηλώνει επαγγελματίες μαστροπούς ή κάτι χειρότερο. Δεν έχω ακούσει πιο πρόστυχη, πιο χυδαία αντιμετώπιση των πραγμάτων, της ζωής. Αναρωτιέμαι τι να ζητούν τέτοιοι τύποι στο φως της μέρας. Γυρίζω... πρόσωπα γνωστά … ***Υποψήφιοι των εκλογών*** *[…] […] Σε λίγες μέρες, απ' το γυαλί, το μπαλκόνι, ντυμένοι τα καλά τους πρόσωπα, διεκδικούν τη ψήφο μας. Στα χέρια τους λευκό χαρτί, συμβόλαιο υπογραμμένο, που συμπληρώνουν τους όρους μόνοι τους. […] Είμαι κυρίαρχος της ψήφου μου κι αυτή κάνει το γύρο και μου κάθεται στο σβέρκο.*

[…] […] Καλοί οι κανόνες και η συμμετρία, αλλά αδιάφοροι. Κάτι σαν το φιλήσυχο, άρα άχρηστο, πολίτη του Περικλή!!...

[…] […]

Ο Διώτης με τα χέρια πίσω πηγαινοέρχεται στην εντατική και υπαγορεύει εδώ και ώρα στο Σύρο, αργά αργά την ....προανακριτική κατάθεση[…] […] «Ωραία... έκτοτε» συνεχίζει την υπαγόρευση ο Διώτης «πήγαμε πολλές φορές… μαζί με τον…»

[…] «Μην υπογράφεις Σάββαα…» ακούω μια φωνή […] […]

Ήρθε το Φθινόπωρο - Εξιτήριο

Ετοιμάζουν τις αποσκευές μου. Τα υπάρχοντά μου, λίγα φθαρμένα ρούχα και σακ-βουαγιάζ, μια σκουπιδοσακούλα, που μου δώρισε το νοσοκομείο. Αύριο φεύγω από τον Ευαγ-

ρα μέχρι πίσω, έχει κολλήσει στραβά, θα το μάθω ένα χρόνο αργότερα, αλλά δεν πειράζει.

Έχω αγγείωμα στον εγκέφαλο και μετεγχειρητικά clips στον κρανιακό θόλο, από άγνωστη χειρουργική επέμβαση, θα το μάθω τριάμισι χρόνια αργότερα, αλλά δεν πειράζει.

Έχω και μειωμένη ροή στη δεξιά καρωτίδα, που υποδηλώνει την ύπαρξη ανευρίσματος στον εγκέφαλο, τέσσερα χρόνια μετά δεν θα 'χει διερευνηθεί ακόμα, αλλά δεν πειράζει.

Έχω μόνιμους πονοκεφάλους, ιλίγγους και ακούω συνεχόμενα σφυρίγματα και βουητά, θα με ταλαιπωρούν ισόβια, αλλά δεν πειράζει.

Έχω αποκτήσει και ηπατίτιδα, από τις μεταγγίσεις, αλλά δεν πειράζει.

Από την αποστειρωμένη εντατική πάω σε υπόγειο κελί τουαλέτα, που πλημμυρίζει κάθε τόσο με λύματα, αλλά δεν πειράζει.

Είμαι και **υποβόλιμος. Ε, αυτό πειράζει.**

Ένας, που έχει υποστεί πολλαπλές φαρμακευτικές -και όχι μόνο- ανακριτικές μεθόδους, ένας, που υποβάλλεται σε όποιο ρόλο τού προσδιορίσει ο απέναντι, χωρίς δυνατότητα αμφισβήτησης, χωρίς πρωτοβουλία, χωρίς δεύτερη ή πρώτη σκέψη, αυτός είναι υποβόλιμος. Ένας άνθρωπος ψυχικά νεκρός. Μια απρόσωπη προσωπικότητα, ένας ακατάστατος χαρακτήρας, ένας **ΑΛΛΟΣ** άνθρωπος. **ΑΥΤΟ ΠΕΙΡΑΖΕΙ.**

Σεπτέμβρης 2002

Μετά από εξήντα πέντε μέρες στην εντατική οδεύω προς το κελί μου… […]

… θα κατέβω από το αυτοκίνητο αργά, όσο κι τρέμουν από την εξάντληση και τα βασανιστήρια τα μέλη μου, δε θα ζητήσω βοήθεια, δε θα παραπατήσω, δε θα σκοντάψω. Πρέπει να μείνω όρθιος. […]

«Η μέρα εκείνη δε θ' αργήσει…»

Ένα τέλος, μια καινούργια αρχή, η ανατολή που διαδέχεται τη δύση. Το μαρτύριο και ο θάνατος που θα φέρουν την αυγή και το φως

[…]

Σίγουρα κάποιοι διαφεύγουν. Κάποιοι θα μείνουν ανυπότακτοι.

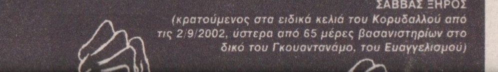
[…] Χωρίς πορεία δεν πέφτουμε σε λάκκο […] και χωρίς μάχη δε θα γνωρίσουμε ποτέ μια ήττα. Πλην όμως… Από λίγους αιχμαλώτους δεν κρίνεται η έκβαση μιας μάχης κι αν πάλι χαθεί μια μάχη, δε χάθηκε και ο πόλεμος...»

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΕ ΚΕΛΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

«Τύπωσε καλά στο μυαλό σου πως όταν δυναμώσει ο φόβος, μη λυπηθείς, μην κλάψεις για τη ζωή σου. Μην εκλιπαρείς, μην ικετεύεις. Μην την εμπορευτείς. Αργά ή γρήγορα θα 'ρθει το τέλος. Να μείνεις όρθιος, μη γίνεις ερπετό».

ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

(κρατούμενος στα ειδικά κελιά του Κορυδαλλού από τις 2/9/2002, ύστερα από 65 μέρες βασανιστηρίων στο δικό του Γκουαντανάμο, του Ευαγγελισμού)

ει αυτό το ένστικτο.

Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο κρίνει έξω από το ατομικό συμφέρον, το εγώ δε σκιάζει τις αποφάσεις του. Ο ίδιος δεν είναι το κέντρο του κόσμου και ό,τι συμβαίνει σ' αυτόν δεν είναι ό,τι χειρότερο συμβαίνει στον κόσμο. Τα εφήμερα προβλήματα ή επιδιώξεις μπροστά του μικραίνουν, εκμηδενίζονται. Τις επιλογές του δεν επηρεάζουν ο φόβος, ο εκβιασμός οι απειλές. Δε ζει με παραμύθια ή υποκρισία. Δε φέρεται επιπόλαια. Δεν παίζει ύπουλα παιχνίδια. Δεν κοροϊδεύει τους άλλους ή τον εαυτό του. Γιατί το αντίτιμο είναι βαρύ, είναι η ίδια του η ζωή. Όποιος νικήσει αυτό το ένστικτο, ζει την κάθε στιγμή της ζωής, έχει ηθική, είναι ελεύθερος. [...][...]

Δε θέλουν να με σκοτώσουν, όχι, να με συνθλίψουν θέλουν. Εκφοβίζουν, ως να φουντώσουν οι παραισθήσεις κι αυτό για την ώρα τους αρκεί. Άλλωστε το νέο δόγμα επιβάλλει άλλα: «Γιατί να καταφύγουμε στη φυσική εξόντωση κάποιου, όταν μπορούμε να τον εξευτελίσουμε». Η ζημιά που κάνει ο ηθικός διασυρμός είναι δυσανάλογα μεγαλύτερη για τον ίδιο, που παρουσιάζεται σαν δειλός, πουλημένος, ασταθής, αναξιόπιστος, αμαθής, ηλίθιος, αλλά και ταυτόχρονα απογοητεύει όποιον αναζητεί κάπου να στηρίξει μια ελπίδα ή προσπαθεί απλώς και μόνο να διαμορφώσει μια προσωπική άποψη. [...][...][...]

«Θέλω ν' αλλάξω στρατόπεδο, θέλω ν' αλλάξω στρατόπεδο» [...] Βγαίνει αυτόματα, με μια φωνή που δεν είναι δικιά μου, αλλά ντουμπλαρισμένη στο στόμα μου, και τρέχει, κυλάει σαν νερό στην κατηφόρα. Ακούγεται αλλόκοτα, ενώ το μυαλό μου είναι αμέτοχο [...]

Την ώρα που βγαίνει αυτή η φράση από το στόμα μου, αντιλαμβάνομαι απέναντι μου τους αστυνόμους Στέλιο και Γιάννη. [...]»Είσαι δεκαεφτά Νοέμβρη; Λέγε ρε, ποιος είναι ο Πουφτσής;» Έχουν βρει το σπίτι-γιάφκα, νοικιασμένο σ' αυτό το όνομα, της οδού Πάτμου. [...]

Η μοντέρνα μέθοδος - εξάλειψη της λογικής, έκπτωση της κριτικής αντίληψης μέχρι την ισοπέδωση των αξιών, αλλά και μια άκρατη ευφορία που αποσκοπεί στη λογόρροια και την εκδήλωση συμπάθειας προς το βασανιστή. Αυτός θα αναλάβει τη διαχείριση. Διαχείριση, όμως, κάποιου με νοητικές λειτουργίες ενός πεντάχρονου παιδιού, με απροσάρμοστο χαρακτήρα. Ενός παιδιού, που δεν έχει συναίσθηση...

Ένα απόλυτο τίποτα έχει αδειάσει τα πάντα μέσα μου. [...] Όλα είναι επίπεδα, χωρίς εναλλαγές. Αποκαλύπτω τη γιάφκα, σαν να είναι το πιο συνηθισμένο, το πιο καθημερινό πράγμα, απ' αυτά που κάνουμε μηχανικά. Σιγά σιγά, αργά αργά, χωρίς να το καταλάβω, έχω γίνει πρόβατο. Έχω σταματήσει να φωνάζω, να απειλώ, να αποφεύγω τα φάρμακα, να χτυπώ τους νοσηλευτές. [...] [...] [...] [...]

Ο Διώτης βάζει τα χέρια πίσω και βηματίζει για λίγο [...] Ξεροβήχει... «Σάββα, πρέπει να βοηθήσεις τον εαυτό σου... στο χέρι σου είναι... μπορείς... υπάρχει και νόμος... να ξέρεις... πριν δεν υπήρχε... ξέρεις... μόνο στην Αμερική... αλλά ευτυχώς τον ψήφισαν κι εδώ... είναι σαν να έχει γίνει στα μέτρα σου... είσαι τυχερός... εδώ είναι και Ελλάδα, πιο εύκολα... θα μιλήσουμε κι εμείς... ότι βοήθησες... σου δίνει πολλές δυνατότητες αυτός ο νόμος... προστασία μάρτυρος λέγεται... Έχει και κάτι καλύτερο... μπορείς λέει ν' αλλάξεις ταυτότητα... να διαλέξεις άλλο όνομα... το λέει ο νόμος, αλήθεια λέω. Θα διαλέξεις κι ένα πολύ ωραίο μέρος στην Αμερική... δε θα μάθει ποτέ κανείς πού βρίσκεσαι... όσο βέβαια για τη δική σου προσφορά... τα μέλη ... πρέπει να βρούμε τα μέλη... μπορείς να μας βοηθήσεις».

«Όταν θα μπεις σ' αυτό το πρόγραμμα...». Η φωνή του σιγά σιγά ξεθυμαίνει. Ούτε ο ίδιος πιστεύει αυτά που λέει. Συνεχίζει με αντιφατικά και αυτοαναιρούμενα επιχειρήματα. Ζητάει να βοηθήσω τον εαυτό μου. Λάθος εκτίμηση έχουν κάνει οι ψυχολόγοι τους, γιατί ερμηνεύουν τα πάντα κάτω από το πρίσμα της δικής τους κοινωνικής αντίληψης. [...] Δεν πρόκειται να χωρέσει ποτέ στο μυαλό τους, ότι κάποιος άνθρωπος μπορεί να κινηθεί από κάτι άλλο εκτός, από το προσωπικό όφελος. Δεν πρόκειται ποτέ να καταλάβουν τι είναι αυτό που οδηγεί κάποιον να θυσιάσει τη ζωή του για τους άλλους, να βάλει το δικό του συμφέρον τελευταίο, από τις πιο καθοριστικές γι' αυτόν μέχρι τις πιο καθημερινές πράξεις. Που αισθάνεται ενοχές και τύψεις, όταν χρειαστεί, ακόμα και κάτι αναγκαίο και απαραίτητο για τον εαυτό του. Γιατί κάποια πράγματα είναι ριζωμένα τόσο βαθιά, τόσο στέρεα, που δεν μπορεί να τα κλονίσει κανένα ψυχοτρόπο, είτε προνόμιο είτε φάρμακο.

αρχές δεκαετίας του '90

Γνώση. Η διαχείρισή της, όπλο στα χέρια του ... τρώσει;

Κάθομαι για καφέ στην πλατεία. Έντονες αντιλογίες, υποχθόνια χάχανα, τρανταχτά γέλια από κάποιο τραπέζι πιο πέρα, εκτοξεύονται κάθε τόσο προκλητικά στον αέρα. Το λεξιλόγιο τους υποδηλώνει επαγγελματίες μαστροπούς ή κάτι χειρότερο. Δεν έχω ακούσει πιο πρόστυχη, πιο χυδαία αντιμετώπιση των πραγμάτων, της ζωής. Αναρωτιέμαι τι να ζητούν τέτοιοι τύποι στο φως της μέρας. Γυρίζω... πρόσωπα γνωστά ... ***Υποψήφιοι των εκλογών*** *[...] [...] Σε λίγες μέρες, απ' το γυαλί, το μπαλκόνι, ντυμένοι τα καλά τους πρόσωπα, διεκδικούν τη ψήφο μας. Στα χέρια τους λευκό χαρτί, συμβόλαιο υπογραμμένο, που συμπληρώνουν τους όρους μόνοι τους. [...] Είμαι κυρίαρχος της ψήφου μου κι αυτή κάνει το γύρο και μου κάθεται στο σβέρκο.*

[...] [...] Καλοί οι κανόνες και η συμμετρία, αλλά αδιάφοροι. Κάτι σαν το φιλήσυχο, άρα άχρηστο, πολίτη του Περικλή!!...

[...] [...]

Ο Διώτης με τα χέρια πίσω πηγαινοέρχεται στην εντατική και υπαγορεύει εδώ και ώρα στο Σύρο, αργά αργά την ....προανακριτική κατάθεση[...] [...] «Ωραία... έκτοτε» συνεχίζει την υπαγόρευση ο Διώτης «πήγαμε πολλές φορές... μαζί με τον...»

[...] «Μην υπογράφεις Σάββαα...» ακούω μια φωνή [...] [...]

Ήρθε το Φθινόπωρο - Εξιτήριο

Ετοιμάζουν τις αποσκευές μου. Τα υπάρχοντα μου, λίγα φθαρμένα ρούχα και σακ-βουαγιάζ, μια σκουπιδοσακούλα, που μου δώρισε το νοσοκομείο. Αύριο φεύγω από τον Ευαγγελισμό.

Βλέπω πολύ θολά και παραμορφωμένα, από μια χαραμάδα, μόνο από το δεξί, υπολείπονται τέσσερις εγχειρήσεις, μόνο που θα ξαναχάσω, τρεις μήνες αργότερα, το μάτι αυτό στη φυλακή, θα πρέπει να προστεθούν άλλες δύο, αλλά δεν πειράζει.

Δεν ακούω σχεδόν καθόλου, έγινε μια εγχείρηση στο αριστερό, υπολείπεται μία στο δεξί αυτί και μια δεύτερη εξαρχής στο αριστερό, γιατί θα χάσω το μόσχευμα στη φυλακή, έξι μήνες αργότερα, αλλά δεν πειράζει.

Έχω χάσει εικοσιπέντε κιλά βάρος από τα ψυχοφάρμακα και τη νοσηλεία, τρέμουν και τινάζονται οι μυς, θα περπατάω σαν χρήστης ουσιών για χρόνια ακόμα, αλλά δεν πειράζει.

Ο μισός έχω πίεση κι ο άλλος μισός ορθοστα...

... σβήσης, χωρίς πρωτοβουλία, χωρίς δεύτερη ή πρώτη σκέψη, αυτός είναι υποβόλιμος. Ένας άνθρωπος ψυχικά νεκρός. Μια απρόσωπη προσωπικότητα, ένας ακατάστατος χαρακτήρας, ένας **ΑΛΛΟΣ** άνθρωπος. **ΑΥΤΟ ΠΕΙΡΑΖΕΙ.**

Σεπτέμβρης 2002

Μετά από εξήντα πέντε μέρες στην εντατική οδεύω προς το κελί μου... [...]

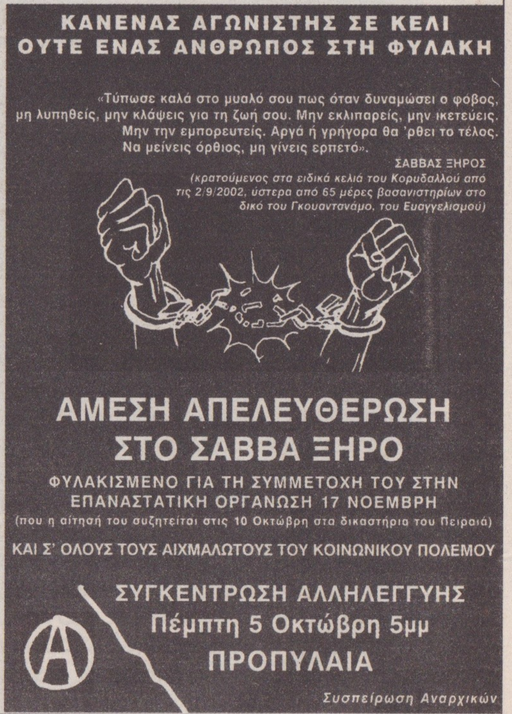
... θα κατέβω από το αυτοκίνητο αργά, όσο κι τρέμουν από την εξάντληση και τα βασανιστήρια τα μέλη μου, δε θα ζητήσω βοήθεια, δε θα παραπατήσω, δε θα σκοντάψω. Πρέπει να μείνω όρθιος. [...]

«Η μέρα εκείνη δε θ' αργήσει...»

Ένα τέλος, μια καινούργια αρχή, η ανατολή που διαδέχεται τη δύση. Το μαρτύριο και ο θάνατος που θα φέρουν την αυγή και το φως [...]

Σίγουρα κάποιοι διαφεύγουν. Κάποιοι θα μείνουν ανυπότακτοι.

[...] Χωρίς πορεία δεν πέφτουμε σε λάκκο [...] και χωρίς μάχη δε θα γνωρίσουμε ποτέ μια ήττα. Πλην όμως... Από λίγους αιχμαλώτους δεν κρίνεται η έκβαση μιας μάχης κι αν πάλι χαθεί μια μάχη, δε χάθηκε και ο πόλεμος...»

Δεν μας φοβίζουν τα νέα μέτρα

Είναι γεγονός ότι πολλούς προβλημάτισαν ή ξάφνιασαν οι φαινομενικά αψυχολόγητες, βίαιες ή «καινοφανείς» κινήσεις των ΜΑΤ, που συνοδεύτηκαν με την χρήση χημικών αερίων στην πορεία της 20ης Σεπτέμβρη που άνοιξε την αυλαία στις φθινοπωρινές κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης.

Κάποιοι αναρωτήθηκαν ότι αν έγιναν όλα αυτά σε μια πορεία που δεν χαρακτηρίστηκε από την ευρεία συμμετοχή διαδηλωτών και επομένως η έκταση των όποιων επεισοδίων δεν θα μπορούσε να «προβληματίσει» το αντίπαλο στρατόπεδο, με δεδομένες μάλιστα τις άσχημες καιρικές συνθήκες, τι θα γινόταν σε μια πορεία αντίστοιχη εκείνων της περιόδου των φοιτητικών καταλήψεων.

Ας ξεκινήσουμε όμως με την «εκδοχή» της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής για τα γεγονότα.

*«Κατά τις σημερινές κινητοποιήσεις στο χώρο της παιδείας πραγματοποιήθηκαν δύο ξεχωριστές συγκεντρώσεις. Η μια με ευθύνη του ΠΑΜΕ στην οποία συμμετείχαν περίπου χίλια άτομα και ακολούθησε την πορεία Πλατεία Ομονοίας, Σταδίου, Πλατεία Συντάγματος (Υπουργείο Παιδείας), Όθωνος, Αμαλίας απ' όπου και διαλύθηκε χωρίς καμία πρόκληση επεισοδίων και **με απόλυτη συνεννόηση στην κατεύθυνση της πορείας**»*.

Αναφερόμενοι στο ζήτημα των «περιοριστικών μέτρων κατά των διαδηλώσεων» πρόσφατα μεταξύ άλλων είχαμε επισημάνει την συστηματική εφαρμογή μέτρων που δεν χρειάστηκε φυσικά ποτέ να θεσπιστούν για να εφαρμοστούν στην πράξη και λόγω της ευπείθειας μερίδας διαδηλωτών.

Ας συνεχίσουμε όμως με ένα άλλο απόσπασμα της ανακοίνωσης που προαναφέρθηκε.

*«Η δεύτερη αποτελούνταν από το σύνολο των συμμετεχόντων, διαφόρων εκπροσωπήσεων, όπως είχε ανακοινωθεί στον Τύπο και τα Μέσα Ενημέρωσης. Τα άτομα που συμμετείχαν υπολογίζονται περίπου σε οκτακόσια (800), εκ των οποίων τα εκατό (100) προέρχονταν από τον αντιεξουσιαστικό χώρο. **Η οργανωτική επιτροπή ουδεμία διάθεση συνεργασίας επέδειξε με τις αστυνομικές δυνάμεις ως προς τα μέτρα τάξεως και α-***

δηλωτές στα Προπύλαια τους καλούσαν φρόνιμα και ωραία να καθίσουν στο οδόστρωμα, ενώ και προηγουμένως είχαν αποκόψει ένα τμήμα κατά τη συνήθη τακτικής τους να απομονώνουν κομμάτια της διαδήλωσης για να αυξάνουν την δυνατότητα ελέγχου και καταστολής.

Το «αδικαιολόγητο» χτύπημα της συγκεκριμένης πορείας είχε σαν στόχο να στείλει το μήνυμα ότι το κράτος είτε δεν "αντέχει" ή δεν θα ανεχτεί πάλι τα ίδια. Ταυτόχρονα ήταν μια προσπάθεια τρομοκράτησης με το «καλημέρα» της κινητοποίησης των δασκάλων που φάνηκε να στηρίζεται κυρίως στο κλείσιμο των σχολείων ως μέτρο πίεσης και διεκδίκησης.

Ίσως και κάποια λαγωνικά πίστεψαν ότι με τόσο δυσμενείς συνθήκες για τους διαδηλωτές (καταρρακτώδης βροχή, μικρός όγκος της διαδήλωσης) θα απομονωθούν εύκολα κατά το γερμανικό μοντέλο της ακινητοποίησης οι πάντες για να διαλεχθούν από το πανέρι κάποιοι ιδιαίτερα επιθυμητοί. Και αυτή ακριβώς η μη συνεργασία, στην προκειμένη περίπτωση η καθολική άρνηση των διαδηλωτών να υπακούσουν και να διαχωριστούν μεταξύ τους σε «καλούς» και «κακούς», συνιστά και την μεγαλύτερη αποτυχία για τους εμπνευστές των κατασταλτικών μέτρων σ' αυτήν την πορεία.

Γιατί το κράτος επιδιώκει στις διαδηλώσεις την συνεργασία των διοργανωτών. Άλλοτε πετυχαίνει το σκοπό του αυτό και άλλοτε όχι. Πολλές φορές κατορθώνει να λαμβάνει διαβεβαιώσεις από τους «επίσημους» διοργανωτές, ότι «θα κάνουν ότι μπορούν για να απομονώσουν τους αναρχικούς και τους ανεξέλεγκτους διαδηλωτές». Ακόμα συχνά πετυχαίνει να γνωρίζει λόγου χάρη το ακριβές δρομολόγιο της πορείας, ακόμη και να διαπραγματεύεται τον τρόπο της «σύγκρουσης» (όπως στην περίπτωση της διαδήλωσης μ' αφορμή την επίσκεψη Κλίντον που συμφωνήθηκε με το ΚΚΕ οι διαδηλωτές του που έπεφταν πάνω στην πρώτη σειρά των ΜΑΤ να μην έχουν σημαίες...). Άλλες φορές πάλι δίνεται ένα επικοινωνιακό δωράκι (όπως στην περίπτωση της ανάρτησης πανό ενάντια στην Κοντολίζα Ράις στο Μέγαρο Μουσι-

φυλακες Κορυδαλου

Δ. Φ. Κ 05/09/06 - Β΄ ΠΤΕΡΥΓΑ

Έχοντας εξαπολύσει η εξουσία ένα ανελέητο κυνηγητό ενάντια σε όποιον και σε ό,τι κινείται ενάντια στις διαταγές και τους κώδικες που επιβάλει δεν διστάζει μπροστά σε τίποτα παρά μόνο στην απρόβλεπτη εξεγερτικότητα του ανθρώπου.

Η κυριαρχία θέλοντας να περάσει το λόγο της στους καταπιεσμένους πολλές φορές τον πασπαλίζει με μια γενναία δόση τρόμου για να γίνει πιο εύκολα αποδεκτός. Διαθέτοντας ένα τεράστιο δίκτυο προπαγάνδας, που το κράτος βαφτίζει πληροφόρηση, και μέσω αυτής προβάλει μια κατάσταση μέχρι αυτή να γίνει κοινωνική συνείδηση και ύστερα επιβάλει την θέληση του. Πλέον έχουμε φτάσει στην πιο κανιβαλική μορφή θεαματικής κοινωνίας όπου η κάθε «αλήθεια» πρώτα προβάλλεται στους τηλεοπτικούς δέκτες και μετά καθιερώνεται ως πραγματικότητα.

Κατ' αυτό τον τρόπο, η εξουσία τα τελευταία χρόνια προετοίμασε το έδαφος δηλαδή την «κοινή γνώμη» για το τι επρόκειτο να επακολουθήσει. Οι άναρθρες κραυγές των τηλεδικαστών, οι τεράστιοι τίτλοι με θέμα την αύξηση της εγκληματικότητας είχαν ως αποτέλεσμα να πλανιέται για κάποιο διάστημα μια αόριστη ανασφάλεια σε κάθε σημείο του ελλαδικού χώρου. Αυτή η αντίληψη που η κυριαρχία επέβαλε μέσω των Μ.Μ.Ε. ως πραγματικότητα, είχε ως αποτέλεσμα την αποδοχή από σημαντικό μέρος της «κοινής γνώμης» μέτρων όπως η αύξηση σε ανθρώπινο και μη δυναμικό των σωμάτων καταστολής, σκληρότερη νομοθεσία καθώς και την κατασκευή νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης-φυλακών. Και είμαστε ακόμα στην αρχή...

Πριν λίγο καιρό στο κυνοβούλιο, ο Υπουργός Δικαιοσύνης εξήγγειλε στο υπόλοιπο σκυλολόι ότι μέσα στα επόμενα 3 χρόνια θα λειτουργούν 7 νέες φυλακές. Η αρχή έγινε με την καινούργια φυλακή Τρικάλων (τύπου BIG BROTHER απ' τις εκατοντάδες κάμερες που διαθέτει για την παρακολούθηση κάθε δραστηριότητας, σε οποιοδήποτε σημείο της, των εγκλείστων) και συνεχίζουν με αυτές της Δομοκού και των Γρεβενών γι' αυτό το έτος.

Στις εν λόγω φυλακές θα τοποθετηθούν οι «εγκληματίες» που θα συλληφθούν. Όμως το ερώτημα που μπαίνει είναι ποιος και τι είδους εγκληματίες. Μήπως αυτούς που έστειλαν και συνεχώς στέλνουν, εκατοντάδες εργαζόμενους και μη, στον πάτο της θάλασσας με σαπιοκάραβα τύπου «Δύστος» και «Σάμινα». Μήπως αυτούς που όταν τα εργοστάσια τους δεν γίνονται σωρός από μπάζα, όπως η Ρικομέξ, θάβοντας μισθωτούς σκλάβους, οδηγούν στο θάνατο μέσω των εργατικών ατυχημάτων (όπως βάφτισαν τις δολοφονίες τους) εκατοντάδες εργάτες κάθε χρόνο ή μήπως τους υπαίτιους της μεγαλύτερης ληστείας όλων των επο-

ευρεία συμμετοχή διαδηλωτών και επομένως η έκταση των οποιων επεισοδίων δεν θα μπορούσε να «προβληματίσει» το αντίπαλο στρατόπεδο, με δεδομένες μάλιστα τις άσχημες καιρικές συνθήκες, τι θα γινόταν σε μια πορεία αντίστοιχη εκείνων της περιόδου των φοιτητικών καταλήψεων.

Ας ξεκινήσουμε όμως με την «εκδοχή» της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής για τα γεγονότα.

«Κατά τις σημερινές κινητοποιήσεις στο χώρο της παιδείας πραγματοποιήθηκαν δύο ξεχωριστές συγκεντρώσεις. Η μια με ευθύνη του ΠΑΜΕ στην οποία συμμετείχαν περίπου χίλια άτομα και ακολούθησε την πορεία Πλατεία Ομονοίας, Σταδίου, Πλατεία Συντάγματος (Υπουργείο Παιδείας), Όθωνος, Αμαλίας απ' όπου και διαλύθηκε χωρίς καμία πρόκληση επεισοδίων και ***με απόλυτη συνεννόηση στην κατεύθυνση της πορείας***».

Αναφερόμενοι στο ζήτημα των «περιοριστικών μέτρων κατά των διαδηλώσεων» πρόσφατα μεταξύ άλλων είχαμε επισημάνει την συστηματική εφαρμογή μέτρων που δεν χρειάστηκε φυσικά ποτέ να θεσπιστούν για να εφαρμοστούν στην πράξη και λόγω της ευπείθειας μερίδας διαδηλωτών.

Ας συνεχίσουμε όμως με ένα άλλο απόσπασμα της ανακοίνωσης που προαναφέρθηκε.

«Η δεύτερη αποτελούνταν από το σύνολο των συμμετεχόντων, διαφόρων εκπροσωπήσεων, όπως είχε ανακοινωθεί στον Τύπο και τα Μέσα Ενημέρωσης. Τα άτομα που συμμετείχαν υπολογίζονται περίπου σε οκτακόσια (800), εκ των οποίων τα εκατό (100) προέρχονταν από τον αντιεξουσιαστικό χώρο. ***Η οργανωτική επιτροπή ουδεμία διάθεση συνεργασίας επέδειξε με τις αστυνομικές δυνάμεις ως προς τα μέτρα τάξεως και ασφαλείας****, αλλά αντιθέτως επέμειναν* ***να διασπάσουν το φραγμό των αστυνομικών δυνάμεων*** *επί των οδών Βασιλίσσης Σοφίας και Ακαδημίας (Λουλουδάδικα)* ***και να μεταβούν κατά βούληση όπου επιθυμούσαν***».

Κατ'αρχήν θεωρούμε αυτονόητο ότι κινήσεις παρόμοιες ή ίδιες μ' αυτές που πραγματοποιήθηκαν από πλευράς κατασταλτικών δυνάμεων στην πορεία που καλούσε κυρίως η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν αφορούν πρωτοβουλιακές και μεμονωμένες ενέργειες των οργάνων της «τάξης».

Θα ήταν αστείο κιόλας να ισχυριστεί κανείς ότι «πρωτοβουλιακά» κάποιοι μπάτσοι πήραν και μερικές ντουντούκες μαζί τους και σκέφτηκαν να βάλουν τους διαδηλωτές να καθίσουν στο οδόστρωμα για να κάνουν χάζι.

Πολύ απλά το «κλίμα», όπως αναφέρουμε και πιο πάνω δεν ζεσταίνεται μόνο με δημοσιεύματα στις εφημερίδες και δηλώσεις είτε του υπουργού δημόσιας τάξης είτε των «ενδιαφερόμενων» μερών, εμπορικών συλλόγων, συνδικαλιστών, κομμάτων κλπ.

πάλι τα ίδια. Ταυτόχρονα ήταν μια προσπάθεια τρομοκράτησης με το «καλημέρα» της κινητοποίησης των δασκάλων που φάνηκε να στηρίζεται κυρίως στο κλείσιμο των σχολείων ως μέτρο πίεσης και διεκδίκησης.

Ίσως και κάποια λαγωνικά πίστεψαν ότι με τόσο δυσμενείς συνθήκες για τους διαδηλωτές (καταρρακτώδης βροχή, μικρός όγκος της διαδήλωσης) θα απομονωθούν εύκολα κατά το γερμανικό μοντέλο της ακινητοποίησης οι πάντες για να διαλεχθούν από το πανέρι κάποιοι ιδιαίτερα επιθυμητοί. Και αυτή ακριβώς η μη συνεργασία, στην προκειμένη περίπτωση η καθολική άρνηση των διαδηλωτών να υπακούσουν και να διαχωριστούν μεταξύ τους σε «καλούς» και «κακούς», συνιστά και την μεγαλύτερη αποτυχία για τους εμπνευστές των κατασταλτικών μέτρων σ' αυτήν την πορεία.

Γιατί το κράτος επιδιώκει στις διαδηλώσεις την συνεργασία των διοργανωτών. Άλλοτε πετυχαίνει το σκοπό του αυτό και άλλοτε όχι. Πολλές φορές κατορθώνει να λαμβάνει διαβεβαιώσεις από τους «επίσημους» διοργανωτές, ότι «θα κάνουν ότι μπορούν για να απομονώσουν τους αναρχικούς και τους ανεξέλεγκτους διαδηλωτές». Ακόμα συχνά πετυχαίνει να γνωρίζει λόγου χάρη το ακριβές δρομολόγιο της πορείας, ακόμη και να διαπραγματεύεται τον τρόπο της «σύγκρουσης» (όπως στην περίπτωση της διαδήλωσης μ' αφορμή την επίσκεψη Κλίντον που συμφωνήθηκε με το ΚΚΕ οι διαδηλωτές του που έπεφταν πάνω στην πρώτη σειρά των ΜΑΤ να μην έχουν σημαίες...). Άλλες φορές πάλι δίνεται ένα επικοινωνιακό δωράκι (όπως στην περίπτωση της ανάρτησης πανό ενάντια στην Κοντολίζα Ράις στο Μέγαρο Μουσικής) με αντάλλαγμα να μην πραγματοποιηθεί ούτε ένα εικονικό σπρωξιματάκι ενάντια στις δυνάμεις καταστολής που είχαν αποκλείσει το πέρασμα των διαδηλωτών από συγκεκριμένο σημείο.

Το ζήτημα, λοιπόν, για το κράτος πολλές φορές **δεν τίθεται στην βάση της ματαίωσης** είτε αφορά μια διαδήλωση είτε όμως και μορφές δραστηριοποίησης, που φαίνονται καταρχήν αντιθετικές με τα συμφέροντά του. **Το ζητούμενο πάρα πολλές φορές είναι ο περιορισμός της έκτασης ανεξέλεγκτων γεγονότων ή ενεργειών όταν μάλιστα η ματαίωση τους είναι αδύνατη**.

Σ' αυτή την κατεύθυνση το κράτος κινείται χρησιμοποιώντας είτε την άμεση καταστολή είτε ζητώντας την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη **ενεργοποίηση ενδιάμεσων μηχανισμών**. Οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί σημειωτέον ενεργοποιούνται και δρουν τόσο εκ των προτέρων όσο κατά την διάρκεια και μετά το επίμαχο γεγονός. Και εννοείται ότι δεν αμελούν να ασχοληθούν με το ιδεολογικό υπόβαθρο κάθε σχεδιασμένης κίνησης. Όσο πιο κοντά μπορούν και βρίσκονται οι ενδιάμεσοι μη-

πολλές φορές τον πασπαλίζει με μια γενναία δόση τρόμου για να γίνει πιο εύκολα αποδεκτός. Διαθέτοντας ένα τεράστιο δίκτυο προπαγάνδας, που το κράτος βαφτίζει πληροφόρηση, και μέσω αυτής προβάλει μια κατάσταση μέχρι αυτή να γίνει κοινωνική συνείδηση και ύστερα επιβάλει την θέληση του. Πλέον έχουμε φτάσει στην πιο κανιβαλική μορφή θεαματικής κοινωνίας όπου η κάθε «αλήθεια» πρώτα προβάλλεται στους τηλεοπτικούς δέκτες και μετά καθιερώνεται ως πραγματικότητα.

Κατ' αυτό τον τρόπο, η εξουσία τα τελευταία χρόνια προετοίμασε το έδαφος δηλαδή την «κοινή γνώμη» για το τι επρόκειτο να επακολουθήσει. Οι άναρθρες κραυγές των τηλεδικαστών, οι τεράστιοι τίτλοι με θέμα την αύξηση της εγκληματικότητας είχαν ως αποτέλεσμα να πλανιέται για κάποιο διάστημα μια αόριστη ανασφάλεια σε κάθε σημείο του ελλαδικού χώρου. Αυτή η αντίληψη που η κυριαρχία επέβαλε μέσω των Μ.Μ.Ε. ως πραγματικότητα, είχε ως αποτέλεσμα την αποδοχή από σημαντικό μέρος της «κοινής γνώμης» μέτρων όπως η αύξηση σε ανθρώπινο και μη δυναμικό των σωμάτων καταστολής, σκληρότερη νομοθεσία καθώς και την κατασκευή νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης-φυλακών. Και είμαστε ακόμα στην αρχή...

Πριν λίγο καιρό στο κυνοβούλιο, ο Υπουργός Δικαιοσύνης εξήγγειλε στο υπόλοιπο σκυλολόι ότι μέσα στα επόμενα 3 χρόνια θα λειτουργούν 7 νέες φυλακές. Η αρχή έγινε με την καινούργια φυλακή Τρικάλων (τύπου BIG BROTHER απ' τις εκατοντάδες κάμερες που διαθέτει για την παρακολούθηση κάθε δραστηριότητας, σε οποιοδήποτε σημείο της, των εγκλείστων) και συνεχίζουν με αυτές της Δομοκού και των Γρεβενών γι' αυτό το έτος.

Στις εν λόγω φυλακές θα τοποθετηθούν οι «εγκληματίες» που θα συλληφθούν. Όμως το ερώτημα που μπαίνει είναι ποιος και τι είδους εγκληματίες. Μήπως αυτούς που έστειλαν και συνεχώς στέλνουν, εκατοντάδες εργαζόμενους και μη, στον πάτο της θάλασσας με σαπιοκάραβα τύπου «Δύστος» και «Σάμινα». Μήπως αυτούς που όταν τα εργοστάσιά τους δεν γίνονται σωρός από μπάζα, όπως η Ρικομέξ, θάβοντας μισθωτούς σκλάβους, οδηγούν στο θάνατο μέσω των εργατικών ατυχημάτων (όπως βάφτισαν τις δολοφονίες τους) εκατοντάδες εργάτες κάθε χρόνο ή μήπως τους υπαίτιους της μεγαλύτερης ληστείας όλων των εποχών αυτής του χρηματιστηρίου (που οδήγησε πολλούς να υποκύψουν στις εξουσιαστικές σειρήνες για εύκολο πλουτισμό και αντί αυτού όταν ήρθε η χρεοκοπία αυτοκτόνησαν);

Όχι βέβαια. Όλοι οι παραπάνω καμία σχέση δεν έχουν με το μετανάστη, που όταν πλέον η εργατική του δύναμη δεν τους ήταν χρήσιμη τον απέλυσαν και τον εκβιάζουν με απέλαση, αφού δεν συμπληρώνει τα ένσημα που χρειάζεται και αυτός οδηγείται στο να κλέψει για να μπορέσει να επιβιώσει. Ούτε με τον τοξικομανή, που η πρέζα (που η εξουσία μοιράζει απλόχερα) τον οδηγεί στην εξαθλίωση και βέβαια ούτε με τους «εγκληματίες» τύπου Παλαιοκώστα, που ποτέ δεν πείραξαν συνάνθρωπό τους. Πείραξαν, όμως, κάτι αρκετά πιο σημαντικό, για την εξουσία, από την ανθρώπινη ζωή. Πείραξαν τα ταμεία των «ευαγών» τραπεζικών ιδρυμάτων που καθημερινά οδηγούν εκατομμύρια καταπιεσμένων στην φτώχεια και την εξαθλίωση μέσω των ληστρικών τοκογλυφικών υπηρεσιών τους. Αυτοί όλοι είναι οι στυλοβάτες της εξουσίας, όπως και οι υπάλληλοί τους (μπάτσοι κ.λπ.), που κάθε χρόνο οι «τυχαίες» εκπυρσοκροτήσεις των όπλων τους σκοτώνουν δεκάδες, έχουν ασυλία.

Πλέον τα όσα η εξουσία επιτρέπει να φτάσουν στους καταπιεσμένους προμηνύουν ένα μέλλον που έχει καταστήσει η επιστημονική φαντασία του Όργουελ στο «1984» ξεπερασμένα παραμύθια. «Εγκληματίας» πια είναι αυτός που αντιστέκεται σε ό,τι η εξουσία διατάζει και τότε αυτή του επιφυλάσσει διώξεις και φυλακίσεις. Η αποδοχή εκ μέρους των

φαρμογή μέτρων που δεν χρειάστηκε φυσικά ποτέ να θεσπιστούν για να εφαρμοστούν στην πράξη και λόγω της ευπείθειας μερίδας διαδηλωτών.

Ας συνεχίσουμε όμως με ένα άλλο απόσπασμα της ανακοίνωσης που προαναφέρθηκε.

«Η δεύτερη αποτελούνταν από το σύνολο των συμμετεχόντων, διαφόρων εκπροσωπήσεων, όπως είχε ανακοινωθεί στον Τύπο και τα Μέσα Ενημέρωσης. Τα άτομα που συμμετείχαν υπολογίζονται περίπου σε οκτακόσια (800), εκ των οποίων τα εκατό (100) προέρχονταν από τον αντιεξουσιαστικό χώρο. ***Η οργανωτική επιτροπή ουδεμία διάθεση συνεργασίας επέδειξε με τις αστυνομικές δυνάμεις ως προς τα μέτρα τάξεως και ασφαλείας****, αλλά αντιθέτως επέμειναν* ***να διασπάσουν το φραγμό των αστυνομικών δυνάμεων*** *επί των οδών Βασιλίσσης Σοφίας και Ακαδημίας (λουλουδάδικα)* ***και να μεταβούν κατά βούληση όπου επιθυμούσαν****»*.

Κατ'αρχήν θεωρούμε αυτονόητο ότι κινήσεις παρόμοιες ή ίδιες μ' αυτές που πραγματοποιήθηκαν από πλευράς κατασταλτικών δυνάμεων στην πορεία που καλούσε κυρίως η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν αφορούν πρωτοβουλιακές και μεμονωμένες ενέργειες των οργάνων της «τάξης».

Θα ήταν αστείο κιόλας να ισχυριστεί κανείς ότι «πρωτοβουλιακά» κάποιοι μπάτσοι πήραν και μερικές ντουντούκες μαζί τους και σκέφτηκαν να βάλουν τους διαδηλωτές να καθίσουν στο οδόστρωμα για να κάνουν χάζι.

Πολύ απλά το «κλίμα», όπως αναφέρουμε και πιο πάνω δεν ζεσταίνεται μόνο με δημοσιεύματα στις εφημερίδες και δηλώσεις είτε του υπουργού δημόσιας τάξης είτε των «ενδιαφερόμενων» μερών, εμπορικών συλλόγων, συνδικαλιστών, κομμάτων κλπ.

Στο τελευταίο φύλλο της Διαδρομής Ελευθερίας μεταξύ άλλων είχαμε γράψει σχετικά: *«Αφ' ετέρου στόχος είναι να ξαναζεσταθεί το κλίμα για την θεσμική κάλυψη επίμαχων σημείων, που λόγω της αδιαπραγμάτευτης στάσης των στοχοθετημένων ως αδιάλλακτων διαδηλωτών (αναρχικών κυρίως, αλλά όχι μόνο) δεν μπόρεσαν να περάσουν στην πράξη»*.

Δεν μπορεί, λοιπόν να δοθεί καμία εξήγηση που δεν θα λαμβάνει υπόψη της τις κινητοποιήσεις, που προηγήθηκαν (συμπεριλαμβανόμενης και της ΔΕΘ) και οι οποίες έγιναν πραγματικός εφιάλτης για το κράτος λόγω της όλο και μεγαλύτερης διάχυσης και επέκτασης της σύγκρουσης. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν δεν είναι καινοφανείς. Οι μπάτσοι έχοντας κυκλώσει τους διακατορθώνει να λαμβάνει διαβεβαιώσεις από τους «επίσημους» διοργανωτές, ότι «θα κάνουν ότι μπορούν για να απομονώσουν τους αναρχικούς και τους ανεξέλεγκτους διαδηλωτές». Ακόμα συχνά πετυχαίνει να γνωρίζει λόγου χάρη το ακριβές δρομολόγιο της πορείας, ακόμη και να διαπραγματεύεται τον τρόπο της «σύγκρουσης» (όπως στην περίπτωση της διαδήλωσης μ' αφορμή την επίσκεψη Κλίντον που συμφωνήθηκε με το ΚΚΕ οι διαδηλωτές του που έπεφταν πάνω στην πρώτη σειρά των ΜΑΤ να μην έχουν σημαίες...). Άλλες φορές πάλι δίνεται ένα επικοινωνιακό δωράκι (όπως στην περίπτωση της ανάρτησης πανό ενάντια στην Κοντολίζα Ράις στο Μέγαρο Μουσικής) με αντάλλαγμα να μην πραγματοποιηθεί ούτε ένα εικονικό σπρωξιματάκι ενάντια στις δυνάμεις καταστολής που είχαν αποκλείσει το πέρασμα των διαδηλωτών από συγκεκριμένο σημείο.

Το ζήτημα, λοιπόν, για το κράτος πολλές φορές **δεν τίθεται στην βάση της ματαίωσης** είτε αφορά μια διαδήλωση είτε όμως και μορφές δραστηριοποίησης, που φαίνονται καταρχήν αντιθετικές με τα συμφέροντά του. **Το ζητούμενο πάρα πολλές φορές είναι ο περιορισμός της έκτασης ανεξέλεγκτων γεγονότων ή ενεργειών όταν μάλιστα η ματαίωση τους είναι αδύνατη.**

Σ' αυτή την κατεύθυνση το κράτος κινείται χρησιμοποιώντας είτε την άμεση καταστολή είτε ζητώντας τήν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη **ενεργοποίηση ενδιάμεσων μηχανισμών**. Οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί σημειωτέον ενεργοποιούνται και δρουν τόσο εκ των προτέρων όσο κατά την διάρκεια και μετά το επίμαχο γεγονός. Και εννοείται ότι δεν αμελούν να ασχοληθούν με το ιδεολογικό υπόβαθρο κάθε σχεδιασμένης κίνησης. Όσο πιο κοντά μπορούν και βρίσκονται οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί στα «ανεξέλεγκτα στοιχεία» τόσο καλύτερα γι' αυτούς. Η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διεισδυτικότητα μπορούν να έχουν σ' ένα κόσμο που βρίσκεται, λόγω της κακής ή ανύπαρκτης οργάνωσης του, σε μια κατάσταση που την χαρακτηρίζει η ρευστότητα, η ανασφάλεια και κυρίως η σύγχυση, επίσης πολλαπλασιάζει τις κατασταλτικές τους δυνατότητες.

Όσο λοιπόν μαθημένα είναι τα βουνά από τα χιόνια, άλλο τόσο υποψιασμένοι και αποφασισμένοι θα πρέπει να είναι εκείνοι που δεν εμπιστεύονται τους «φίλους» και δεν συνάπτουν κανενός είδους εκεχειρία με τον εχθρό.

Και η συνέχεια αναμένεται για μιαν ακόμη φορά ενδιαφέρουσα και θερμή...

Συσπείρωση Αναρχικών

7 νέες φυλακές. Η αρχή έγινε με την καινούργια φυλακή Τρικάλων (τύπου BIG BROTHER απ' τις εκατοντάδες κάμερες που διαθέτει για την παρακολούθηση κάθε δραστηριότητας, σε οποιοδήποτε σημείο της, των εγκλείστων) και συνεχίζουν με αυτές της Δομοκού και των Γρεβενών γι' αυτό το έτος.

Στις εν λόγω φυλακές θα τοποθετηθούν οι «εγκληματίες» που θα συλληφθούν. Όμως το ερώτημα που μπαίνει είναι ποιος και τι είδους εγκληματίες. Μήπως αυτούς που έστειλαν και συνεχώς στέλνουν, εκατοντάδες εργαζόμενους και μη, στον πάτο της θάλασσας με σαπιοκάραβα τύπου «Δύστος» και «Σάμινα». Μήπως αυτούς που όταν τα εργοστάσια τους δεν γίνονται σωρός από μπάζα, όπως η Ρικομέξ, θάβοντας μισθωτούς σκλάβους, οδηγούν στο θάνατο μέσω των εργατικών ατυχημάτων (όπως βάφτισαν τις δολοφονίες τους) εκατοντάδες εργάτες κάθε χρόνο ή μήπως τους υπαίτιους της μεγαλύτερης ληστείας όλων των εποχών αυτής του χρηματιστηρίου (που οδήγησε πολλούς να υποκύψουν στις εξουσιαστικές σειρήνες για εύκολο πλουτισμό και αντί αυτού όταν ήρθε η χρεοκοπία αυτοκτόνησαν);

Όχι βέβαια. Όλοι οι παραπάνω καμία σχέση δεν έχουν με το μετανάστη, που όταν πλέον η εργατική του δύναμη δεν τους ήταν χρήσιμη τον απέλυσαν και τον εκβιάζουν με απέλαση, αφού δεν συμπληρώνει τα ένσημα που χρειάζεται και αυτός οδηγείται στο να κλέψει για να μπορέσει να επιβιώσει. Ούτε με τον τοξικομανή, που η πρέζα (που η εξουσία μοιράζει απλόχερα) τον οδηγεί στην εξαθλίωση και βέβαια ούτε με τους «εγκληματίες» τύπου Παλαιοκώστα, που ποτέ δεν πείραξαν συνάνθρωπό τους. Πείραξαν, όμως, κάτι αρκετά πιο σημαντικό, για την εξουσία, από την ανθρώπινη ζωή. Πείραξαν τα ταμεία των «ευαγών» τραπεζικών ιδρυμάτων που καθημερινά οδηγούν εκατομμύρια καταπιεσμένων στην φτώχεια και την εξαθλίωση μέσω των ληστρικών τοκογλυφικών υπηρεσιών τους. Αυτοί όλοι είναι οι στυλοβάτες της εξουσίας, όπως και οι υπάλληλοί τους (μπάτσοι κ.λπ.), που κάθε χρόνο οι «τυχαίες» εκπυρσοκροτήσεις των όπλων τους σκοτώνουν δεκάδες, έχουν ασυλία.

Πλέον τα όσα η εξουσία επιτρέπει να φτάσουν στους καταπιεσμένους προμηνύουν ένα μέλλον που έχει καταστήσει την επιστημονική φαντασία του Όργουελ στο «1984» ξεπερασμένα παραμύθια. «Εγκληματίας» πια είναι αυτός που αντιστέκεται σε ό,τι η εξουσία διατάζει και τότε αυτή του επιφυλάσσει διώξεις και φυλακίσεις. Η αποδοχή εκ μέρους των καταπιεσμένων των σχεδιασμών και επιδιώξεων της κυριαρχίας οδηγεί την κοινωνία να μετατραπεί σε μια απέραντη φυλακή.

Αντιθέτως ο αγώνας ενάντια σε κάθε μέσο και μορφή στέρησης ελευθερίας είναι καθήκον κάθε καταπιεσμένου και αναπόσπαστο κομμάτι του αντικρατικού αντιεξουσιαστικού αγώνα. Μέχρι την ολική και οριστική καταστροφή της εξουσίας και μαζί με αυτήν όλες τις αιτίες που οδηγούν οποιονδήποτε να προβεί σε πράξεις που είναι αντίθετες με τις αξίες μιας ελεύθερης κοινωνίας η επίθεση και η καταστροφή κάθε μορφή και είδους φυλακής είναι καθήκον κάθε καταπιεσμένου.

Η ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗ ΣΤΕΡΗΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΞΗ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΗ

Β.Γ.

Β΄ ΠΤΕΡΥΓΑ Δ.Φ.Κ.